

Euroopan unionin virallinen lehti

C 296 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

55. vuosikerta
2. lokakuuta 2012

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2011–2012

Istunnot 5.–7. huhtikuuta 2011

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 176 E, 16.6.2011.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

2012/C 296 E/01	Epävakan aiheuttamat muuttovirrat: EU:n ulkopoliittikan soveltamisala ja tehtävä Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 epävakan aiheuttamista muuttovirroista: EU:n ulkopoliittikan soveltamisala ja tehtävä (2010/2269(INI))	1
2012/C 296 E/02	Naisten asema maataloudessa ja maaseudulla Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 naisten asemasta maataloudessa ja maaseudulla (2010/2054(INI))	13
2012/C 296 E/03	EU:n rahoitus ydinvoimalaitosten käytöstä poistamisen alalla uusissa jäsenvaltioissa Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 EU:n rahoituksen tehokkuudesta ja vaikuttavuudesta ydinvoimalaitosten käytöstä poistamisen alalla uusissa jäsenvaltioissa (2010/2104(INI))	19
2012/C 296 E/04	Naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskeva EU:n politiikka Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n politiikan painopistealueista ja yleispiirteistä (2010/2209(INI))	26

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

2012/C 296 E/05	Euroopan unionin kansainvälinen sijoituspolitiikka Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 Euroopan unionin kansainvälisestä sijoituspolitiikasta tulevaisuudessa (2010/2203(INI))	34
2012/C 296 E/06	Yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – petostentorjunta Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2009 (2010/2247(INI))	40
2012/C 296 E/07	Euroopan tason poliittisia puolueita ja niiden rahoitusta koskevat säännöt Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 Euroopan tason poliittisia puolueita ja niiden rahoitusta koskevista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2004/2003 soveltamisesta (2010/2201(INI))	46
2012/C 296 E/08	Hallintotapa ja kumppanuus sisämarkkinoilla Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 hallintotavasta ja kumppanuudesta sisämarkkinoilla (2010/2289(INI))	51
2012/C 296 E/09	Sisämarkkinat eurooppalaisia varten Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 sisämarkkinoista eurooppalaisia varten (2010/2278(INI))	59
2012/C 296 E/10	Yrityksiä ja kasvua tukevat sisämarkkinat Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 yrityksiä ja kasvua tukevista sisämarkkinoista (2010/2277(INI))	70
Torstai 7. huhtikuuta 2011		
2012/C 296 E/11	Syyrian, Bahrainin ja Jemenin tilanne Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Syyrian, Bahrainin ja Jemenin tilanteesta	81
2012/C 296 E/12	Yhdistyneiden kansakuntien neljäs vähiten kehittyneitä maita käsittelevä konferenssi Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Yhdistyneiden kansakuntien neljännessä vähiten kehittyneitä maita käsittelevästä konferenssista	85
2012/C 296 E/13	Islantia koskeva edistymiskertomus 2010 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Islantia koskevasta vuoden 2010 edistymiskertomuksesta	89
2012/C 296 E/14	Entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskeva edistymiskertomus 2010 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevasta vuoden 2010 edistymiskertomuksesta	94
2012/C 296 E/15	Norsunluurannikon tilanne Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Norsunluurannikon tilanteesta	101

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Epävakauden aiheuttamat muuttovirrat: EU:n ulkopoliittikan soveltamisala ja tehtävä

P7_TA(2011)0121

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 epävakauden aiheuttamista muuttovirroista: EU:n ulkopoliittikan soveltamisala ja tehtävä (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä 24. lokakuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/2006 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon vakautusvälineen perustamisesta 15. marraskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1717/2006 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2006 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon humanitaarisesta avusta 20. kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta 26. heinäkuuta 2010 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/427/EU ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1990 hyväksytyyn Yhdistyneiden Kansakuntien kansainvälisen yleissopimuksen siirtotöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksista,
- ottaa huomioon 28. heinäkuuta 1951 tehdyn Geneven sopimuksen ja 31. tammikuuta 1967 laaditun pakolaisten asemaa koskevan pöytäkirjan,

⁽¹⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽⁷⁾ EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 13. joulukuuta 2005 hyväksymän maahanmuuttoa koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan, jossa määritellään muuttoliikepolitiikan ulkoinen ulottuvuus ja sen kolme päätavoitetta, jotka ovat laillisen muuttoliikkeen edistäminen, laittoman muuttoliikkeen torjunta sekä muuttoliikkeen ja kehityksen välisen yhteyden edistäminen,
- ottaa huomioon Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen, jonka neuvosto hyväksyi lokakuussa 2008, komission ensimmäisen maahanmuutto- ja turvapaikka-asioita koskevan vuosikertomuksen vuodelta 2009 (KOM(2010)0214) sekä 3. kesäkuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen seurannasta,
- ottaa huomioon siirtolaisuudesta ja kehityksestä annetun Afrikan ja EU:n yhteisen julistuksen, joka allekirjoitettiin Sirtessä 23. marraskuuta 2006 ja jossa painotetaan, että Afrikan valtioiden ja EU:n jäsenvaltioiden on sitouduttava alkuperä-, kauttakulku- ja kohdemaiden väliseen kumppanuuteen hallitakseen siirtolaisuutta tehokkaammin ja ottaen huomioon sen yhteyden kehitykseen,
- ottaa huomioon 18.–19. kesäkuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät laittomasta maahanmuutosta,
- ottaa huomioon Tukholman ohjelman vuosiksi 2010–2014, Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen sekä komission toimintasuunnitelman Tukholman ohjelman toteuttamiseksi (KOM(2010)0171),
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2008 annetun korkean edustajan ja komission kertomuksen ilmastomuutoksesta ja kansainvälisestä turvallisuudesta, siihen liittyvät 18. joulukuuta 2008 annetut suositukset sekä 8. joulukuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon Prahassa 27.–28. huhtikuuta 2009 aiheesta ”muuttoliikettä koskevien kumppanuuksien muodostaminen” järjestetyn ministerikokouksen yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden Kansakuntien yleis-sopimuksen joulukuulta 2000 sekä siihen liittyvät pöytäkirjat,
- ottaa huomioon yhteistyöstä muuttoliikekysymyksissä EU:n ja Libyan välillä tehdyn sopimuksen, jonka allekirjoittivat 4. lokakuuta 2010 Tripolissa komission jäsen Malmström ja komission jäsen Füle sekä Libyan puolesta ulkosuhteista ja kansainvälisestä yhteistyöstä vastaava yleisen kansankomitean ministeri Moussa Koussa ja yleisestä turvallisuudesta vastaava yleisen kansankomitean ministeri Yunis Al-Obeidi,
- ottaa huomioon 20. tammikuuta 2011 antamansa suosituksen neuvostolle EU:n ja Libyan puitesopimuksesta käytävistä neuvotteluista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Tripolissa Libyassa 29.–30. marraskuuta 2010 pidetyssä Afrikan ja EU:n kolmannessa huippukokouksessa annetun Tripolin julistuksen,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin YK:n turvallisuusneuvoston kokouksessa 4. toukokuuta 2010 pitämän puheen, jossa hän painotti, että kriisinhallintaan ja rauhanrakentamiseen on omaksuttava kokonaisvaltainen lähestymistapa, ja korosti turvallisuuden, kehityksen ja ihmisoikeuksien selvää yhteyttä toisiinsa,
- ottaa huomioon 25. toukokuuta 2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/50/EY kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten (sinistä korttia koskeva direktiivi) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Prahassa 7. toukokuuta 2009 pidetyssä, itäisen kumppanuuden käynnistäneessä itäisen kumppanuuden huippukokouksessa annetun yhteisen julkilausuman,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ EUVL L 155, 18.6.2009, s. 17.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon aiheesta ”Köyhyyden vähentäminen ja työpaikkojen luominen kehitysmaissa: jatkotoimet” 21. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 71, 72 ja 73 kohdan,
  - ottaa huomioon Siinailta panttivankeina pidettävistä Eritrean pakolaisista 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon aiheesta ”Kohti monialaista lähestymistapaa ihmiskaupan ehkäisemiseen, ihmiskaupan harjoittajien syyttämiseen ja uhrien suojelemiseen” 27. tammikuuta 2011 järjestetyn konferenssin puheenjohtajan päätelmät,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 80 artiklan, jossa todetaan, että rajatarkastuksia, turvapaikanhakua ja maahanmuuttoa koskevassa politiikassa noudatetaan jäsenvaltioiden yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatetta, myös rahoituksen osalta, ja että unionin tämän luvun nojalla antamiin säädöksiin sisällytetään tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä tämän periaatteen toteuttamiseksi,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitys yhteistyövaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A7-0075/2011),
- A. ottaa huomioon, että muuttoliikkeen tärkeimpinä taustatekijöinä ovat poliittinen, sosiaalinen ja taloudellinen epävakaus, turvallisuuden puute, poliittinen painostus ja autoritaariset järjestelmät, jotka tarpelevat kyseisten yhteisöjen paikalliset tulevaisuudennäkymät niin, että ihmisillä ei ole enää vapautta valita, lähteäkö vai jäädä, vaan heidän henkensä on jatkuvasti uhattuna ja heidän ainoa vaihtoehtonsa on muuttaa; katsoo ilmastonmuutoksen ja ympäristön pilaantumisen olevan yhä yleisempi muuttoliikkeen syy,
- B. ottaa huomioon, että epävakaudesta aiheutuvan muuttoliikkeen syitä ovat erityisesti sota ja aseelliset selkkaukset tai niiden uhka, ihmisoikeusloukkaukset – muun muassa poliittisten vastustajien ja muun muassa uskonnollisten ja etnisten vähemmistöjen sekä seksuaalivähemmistöjen ja vähäosaisten ryhmien vainoaminen tai niiden oikeuksien rajoittaminen – luonnonkatastrofit ja ihmisen aiheuttamat katastrofit sekä heikot taloudelliset näkymät ja sellaisen kestäväen rakenteen puute, joka takaisi demokratian ja hyvän hallintotavan, sekä yksilöitä, politiikkaa, kulttuuria, taloutta ja sosiaalisia oikeuksia koskeva kunnioituksenpuute,
- C. katsoo, että muuttoliike maailmanlaajuisena pitkäkestoisena ilmiönä on edistänyt ajatusten vaihtoa, mutta se on myös tuonut mukanaan maahanmuuttajien vastaanottaviin yhteiskuntiin integroitumista koskevia haasteita ja siten rikastuttanut Euroopan unionin kulttuuria ja taloutta ja tuonut esiin sosiaalista osallisuutta ja mukautumista koskevia kysymyksiä; katsoo, että Euroopan unioni tarvitsee merkittävää mutta hallittua maahanmuuttoa ikääntyvän väestönsä tueksi ja muihin sosiaalisiin ja taloudellisiin haasteisiin vastaamiseksi,
- D. ottaa huomioon, että muuttovirtojen reitit ovat aikaisemmin siirtyneet sen mukaan, missä muuttovirtoja on eniten yritetty hillitä, mutta muutto ei ole koskaan loppunut; ottaa huomioon, että muuttoliikettä ei voida pysäyttää, mutta sen laajuus ja moniulotteisuus todennäköisesti muuttuvat tulevina vuosikymmeninä, minkä vuoksi sitä on käsiteltävä tavalla, joka ehkäisee inhimillistä kärsimystä,
- E. toteaa, että laillinen maahanmuutto on paras mahdollinen prosessi yksilöille, jotka haluavat muuttaa alkuperämaastaan sekä vastaanottavalle maalle,
- F. ottaa huomioon, että epävakaudesta aiheutuva muuttopaine, ja erityisesti laitton maahanmuutto, tuntuu voimakkaammin EU:n ulkorajoilla sijaitseissa jäsenvaltioissa,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0496.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- G. ottaa huomioon, ettei yksikään Euroopan unionin jäsenvaltio ole vielä vahvistanut kansainvälistä yleissopimusta siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksista; ottaa huomioon, että yleissopimus on laajin kansainvälinen oikeuskehys siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelemiseksi ja että se ohjaa valtioita kunnioittamaan siirtotyöläisten oikeuksia valmisteltaessa ja toteutettaessa työvoiman muuttoon liittyvää politiikkaa,
- H. ottaa huomioon, että taloudellinen epävakaus vaikuttaa erityisen voimakkaasti nuorempiin sukupolviin, naisiin ja vähemmistöihin tai vähäosaisiin ryhmiin, jotka menettävät siksi työllistymismahdollisuutensa ja joutuvat helposti väkivallan ja radikalismien uhreiksi sekä terroristiryhmien värväyksen kohteeksi,
- I. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos on kytköksissä ruoka- ja vesipulaan, metsien hävittämiseen ja maaperän huonontumiseen ja että sitä pidetään yhä selkeämmin merkittävänä uhkana kansainväliselle turvallisuudelle ja vakaudelle,
- J. katsoo, että ihmisiä, jotka ovat joutuneet lähtemään kotoaan ilmastonmuutoksesta johtuvien suurten katastrofien vuoksi, on autettava ja suojeltava; ottaa kuitenkin huomioon, ettei nykyisessä pakolaislainsäädännössä tunnusteta ilmastopakolaisten oikeutta kansainväliseen suojeluun,
- K. ottaa huomioon, että eräillä ilmastonmuutoksen ja siitä aiheutuvan biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pahimmin vaivaamilla alueilla, kuten Sahelin alueella, muuttamisesta on tullut ainoa tapa mukautua muuttuvaan ilmastoon,
- L. ottaa huomioon, että jotkut maahanmuuttajat voivat olla myös turvapaikanhakijoita ja heidät voidaan tunnustaa virallisesti pakolaisiksi,
- M. ottaa huomioon, että laittoman muuton hyväksikäyttö asettaa muuttajien hengen suureen vaaraan ja että siihen yhdistyvät hyvin usein kaikkein pahimmat ihmisoikeusloukkaukset, kuten orjatyö, seksuaalinen hyväksikäyttö, lasten hyväksikäyttö ja sukupuoleen perustuva väkivalta; toteaa, että EU:n toimintaa tällaisten väärinkäytösten torjumiseksi ja ahdinkoon joutuneiden muuttajien, myös laittomien muuttajien, suojelemiseksi pitäisi tehostaa, jotta se olisi tuloksellisempaa,
- N. ottaa huomioon, että siirtolaisten salakuljettaminen koskettaa lähes jokaista maailman maata; ottaa huomioon, että laittoman muuton hyväksikäyttöön, mikä valitettavasti on järjestäytyneille rikollisille taloudellisesti kannattavaa toimintaa, saattaa yhdistyä myös aseiden salakuljetus, ihmiskauppa ja huumausaineiden laiton kauppa; ottaa huomioon, että laittoman muuton hyväksikäyttö voi olla ääriryhmien ja terroristiryhmien rahoituslähde ja saattaa muuttajat vaaraan joutua järjestäytyneiden rikollisryhmien ja ääriliikkeiden verkostojen uhreiksi,
- O. katsoo, että EU:n politiikassa on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkein haavoittuvimpiin maahanmuuttajiin ja erityisesti yksin matkustaviin alaikäisiin,
- P. ottaa huomioon, että laiton muutto vaikuttaa muuttoliikkeen hallintaan ja sekä vastaanottavien maiden että kauttakulkumaiden kotouttamisvalmiuteen; ottaa huomioon, että se voi joissakin tapauksissa häiritä kauttakulkumaiden paikallisten työmarkkinoiden kestävyyttä ja kehitysmahdollisuuksia ja ruokkia epävakautta entisestään,
- Q. ottaa huomioon, että odotettu voimakas väestönkasvu sekä alkuperä- että kauttakulkumaissa, erityisesti Maghreb-maissa, Mashreq-maissa ja koko Pohjois-Afrikassa, saattaa vaikuttaa kielteisesti näiden maiden mahdollisuuksiin luoda talouskasvua ja uusia työpaikkoja ja pahentaa siten niiden sosiaalista ja taloudellista tilannetta, jos välttämättömiä poliittisia ja taloudellisia päätöksiä ei tehdä; ottaa huomioon, että nämä seikat ja demokratian periaatteiden puuttuminen synnyttävät sisäisiä jännitteitä ja epävakautta, kuten Tunisian, Algerian, Egyptin ja monien muiden arabimaailman maiden viimeaikaiset mielenosoitukset osoittavat, ja johtavat siten muuttovirtojen kasvuun, mikä rasittaa entisestään vastaanottavien maiden kotouttamiskapasiteettia,

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- R. ottaa huomioon, että nykyisten väestörakenteellisten suuntausten näkökulmasta Euroopan unionin on harkittava, kuinka paljon se haluaa jatkossa avata rajojaan muuttovirroille alkuperä- ja kauttakulkumaista niiden sisäistä väestönkasvua ja siitä seuraavia sosiaalisia jännitteitä lievittääkseen ja auttaakseen niitä täten säilyttämään sisäisen vakautensa ja kuinka paljon sen on investoitava näille maille suunnattuun uudistettuun talousohjelmaan sekä investointiin ja työpaikkojen luomiseen keskittyvään ohjelmaan,
- S. katsoo, että on ryhdyttävä toimiin rasismien ja muukalaisvihan uuden nousun välttämiseksi vastaanottavissa maissa ja kauttakulkumaissa,
- T. ottaa huomioon, että Euroopan unioniin suuntautuva muutto on vain osa paljon laajempaa etelä-pohjois- ja etelä-etelä-suuntaista muuttoliikeilmiötä; ottaa huomioon, että EU:n maantieteellinen läheisyys Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) kohdemaiden kanssa ja samanaikaisesti joidenkin ENP-maiden huomattavan erilainen maahanmuuttolainsäädäntö verrattuna EU-maiden vastaavaan lainsäädäntöön voi merkitä kyseisille maille kilpailuetua ja vahvistaa niiden asemaa kauttakulkumaina sekä vähentää niiden todennäköisyyttä joutua vastaanottaviksi maiksi ja siitä seuraavia velvollisuuksia,
- U. ottaa huomioon, että Euroopan naapuruuspolitiikalla pitäisi tukea aktiivisemmin EU:n naapurimaiden valmiuksia hallita muuttoliikettä,
- V. ottaa huomioon, että viimeaikaiset dramaattiset tapahtumat Egyptissä ja muissa Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän maissa lisäävät todennäköisesti sekä laillista että laitonta muuttovirtaa Eurooppaan,
- W. ottaa huomioon, että alkuperämaiden ja kauttakulkumaiden sekä vastaanottavien ja kauttakulkumaiden väliset jännitteet muuttovirtojen hallinnan suhteen saattavat aiheuttaa konflikteja ja erimielisyyksiä tulevaisuudessa, jos harmonisoidumpaa, koordinoitumpaa ja tehokkaampaa muuttoliikepolitiikkaa ei saada aikaan; katsoo kuitenkin, että muuttoliikkeen hallintaa koskevalla paremmin koordinoitulla ja kattavammalla linjauksella voidaan edistää kaikkien sellaisten siirtolaisten ihmisarvon kunnioittamista, jotka voivat mahdollisesti osallistua työvoimatarpeiden tyydyttämiseen kauttakulku- ja kohde- maissa ja vauhdittaa kehitystä alkuperämaissa; ottaa huomioon, että muuttoliikkeen hallintaa koskeva koordinoitummalla ja kattavammalla linjauksella voitaisiin varmistaa sellaisten maahanmuuttajien ihmisoikeuksien täysi kunnioittaminen, jotka saattavat olla ahdingossa,
- X. ottaa huomioon, että maastamuuttajien lailliset ja avoimet rahalahetykset voivat vaikuttaa myönteisesti alkuperämaan taloudelliseen kehitykseen ja että erityistä huomiota pitäisi kiinnittää siihen, että turvataan siirtolaisten oikeus tukea perheitään ja investoida kotimaihinsa,
- Y. katsoo, että Euroopan unionin on kehitettävä Kanadan, Australian tai Uuden-Seelannin tapaan tehokasta ja järkevää muuttoliikepolitiikkaa; ottaa huomioon, että naapurialueiden epävakaus vaarantaa tällaisen politiikan perustamisen,
- Z. ottaa huomioon, että EU:n ulkopoliittika voi täydentää ja vahvistaa myönteisesti EU:n muuttoliikepolitiikkaa, ja katsoo, että sen yhteydessä on puuttettava kaikkiin alkuperämaissa epävakautta aiheuttaviin tekijöihin ja käytävä aktiivista vuoropuhelua kauttakulkumaiden kanssa niiden kansalliseen maahanmuuttolainsäädäntöön sisällytettävistä yhdenmukaisista, ihmisoikeuksiin perustuvista normeista ja siten pyrittävä luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset, jotka merkitsevät, että vastaanottavissa maissa ja kauttakulkumaissa noudatetaan molemmissa samoja sääntöjä ja tarjotaan muuttajille samantasoinen suoja; ottaa huomioon, että kauttakulkumaiden erilainen kehitystaso edellyttää, että EU tarjoaa taloudellista apua auttaakseen niitä saavuttamaan EU-maita vastaavan kehitystason,
- AA. ottaa huomioon, että komission varapuheenjohtaja / korkea edustaja on korostanut, että turvallisuutta ja vakautta koskeviin kysymyksiin on tärkeä soveltaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jonka kautta kehitysstrategiat ja kestävien taloudellisten näkymien luominen voivat täydentää ja vahvistaa entisestään rauhanturva- ja rauhanrakentamisoperaatioita ja luoda siten edellytykset pitkäaikaiselle vakaudelle ja turvallisuudelle,

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

AB. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksella käyttöön otettu uusi ulkopoliittinen rakenne ja Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen tarjoavat mahdollisuuden luoda äärimmäisen arvokasta synergiaa ulko- ja turvallisuuspolitiikan sekä ENP- ja kehitysyhteistyöpolitiikan välille, jotka ovat toisiaan vahvistavia ja toisiinsa yhteydessä olevia ulottuvuuksia ja strategioita; ottaa huomioon, että uuden rakenteen myötä myös kulttuuridiplomatia voi olla osa EU:n ulkosuhteita; katsoo, että tämä synergia olisi pitänyt ottaa huomioon jo ohjelmasuunnitteluvaiheessa,

AC. katsoo, että siirtolaisten, turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten välille on tehtävä ero,

1. suhtautuu myönteisesti komission äskettäisiin ehdotuksiin, jotka koskevat muiden kuin turvapaikanhakijoiden laillista muuttoa, ja kehottaa komissiota kehittämään lisävälineitä, jotta voidaan saada aikaan yhteinen maahanmuuttopolitiikka, hallita taloudellisista syistä tapahtuvaa muuttoa niin, että taloudellista ja sosiaalista kehitystä voidaan edistää vastaanottavissa maissa, kauttakulkumaissa sekä alkuperämaissa, ja parantaa sosiaalista yhteenkuuluvuutta muuttajien integroitumista kehittämällä; korostaa tarvetta antaa riittävästi tietoa mahdollisuuksista muuttaa Euroopan unioniin laillisesti, jotta voidaan välttää laitton maahanmuutto, hyödyntää entistä paremmin laillista maahanmuuttoa koskevia EU:n järjestelmiä, selvittää nykyisiä näköaloja ja mahdollisuuksia EU:ssa ja purkaa ihmiskauppiaiden tekemiä valheellisia lupauksia ja siten torjua järjestäytyneitä rikollisuutta ja ihmiskauppaa, jossa pyritään hyötymään ihmisten tarpeesta muuttaa; kehottaa komissiota edistämään suojelutoimia haavoittuville ryhmille ja ihmisille (etupäässä naisille ja lapsille), jotka joutuvat usein ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön uhreiksi, ja perustamaan kolmansiin maihin tiedotuskeskuksia, jotka antavat tietoa laillisesta muutosta EU:hun; kehottaa kuitenkin soveltamaan menettelyä, jossa tasapainotetaan toisaalta laillisen EU:hun muuton edistäminen ja toisaalta sen takaaminen, että EU voi ottaa maahanmuuttajia vastaan ja integroida heidät onnistuneesti;

2. muistuttaa, että ohjattu laillinen maahanmuutto voi myös tuoda etuja kolmansille maille, kun maahanmuuttajat lähettävät rahaa alkuperämaihinsa; pitää lisäksi tärkeänä, että tuetaan aloitteita, joilla edistetään maahanmuuttajien osallistumista kehitys- ja koulutushankkeisiin alkuperämaissaan;

3. kehottaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa sen takaamiseksi, että lailliseen maahanmuuttoon liittyvää tietoa on helposti saatavissa ja että laillista maahanmuuttoa tuetaan aktiivisesti;

4. uskoo, että pakkosiirtolaisuuden syitä ovat muun muassa kansantalouksien romahtaminen, köyhtyminen, ihmisoikeusrikkomukset, ympäristön heikkeneminen, rikkaiden ja köyhien maiden välisen eron kasvaminen, sisällissodat, luonnonvarojen hallinnasta käytävät sodat ja poliittiset vainot;

5. kannattaa komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan arviota ja poliittista linjausta, jossa korostetaan tarvetta kokonaisvaltaiselle lähestymistavalle, joka perustuu ajatukselle siitä, että kohdennetut kehitys- ja ihmisoikeusstrategiat ovat elintärkeää EU:n ulkopoliittikkaa täydentävä väline, joka auttaa ratkaisemaan vakauteen ja turvallisuuteen liittyviä ongelmia ja lisää rauhanturva- ja rauhanrakentamisoperaatioiden tehokkuutta; vaatii tässä yhteydessä vahvistamaan Frontexin asemaa, jotta se voi valvoa muuttovirtoja paremmin; uskoo, että Lissabonin sopimuksella käyttöön otetun uuden ulkopoliittisen rakenteen ja Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisen yhteydessä olisi tärkeää lujittaa edelleen toimielinten välistä vuoropuhelua ja pohdintaa tällaisen kokonaisvaltaisen lähestymistavan perustasta ja tavoitteista etenkin asioissa, jotka koskevat niille edunsaajamaille kohdennettua ohjelmatyötä ja kumppanuuksia, jotka edistävät kestävästi demokratiaa, hyvää hallintotapaa, ihmisoikeuksien kunnioittamista ja talouskasvua ja siten vahvistavat turvallisuutta ja vakautta;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

6. kehottaa komissiota luomaan pysyvän seurantajärjestelmän kaikkia muuttovirtojen hallintaan liittyviä Frontex-toimia varten; katsoo, että Frontex-operaatioiden ihmisoikeuslottuvuuden, erityisesti henkilön oikeus poistua maastaan, palauttamiskielto ja oikeus hakea turvapaikkaa, on näyttävä selvästi koko Frontex-asetuksen tarkistetun version tekstissä; pitää myönteisenä Frontexin menestyksekkäitä toimia ja yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toteuttamiseksi; pitää samoin myönteisenä Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamista; katsoo, että Frontexin ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston toimien on oltava vakaita ja pysyviä, jotta tarvittavaa tukea voidaan antaa erityisen vaikeista seurauksista kärsiville jäsenvaltioille; korostaa tarvetta lisätä kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta ja erityisesti kaikkein haavoittuvimmissa niistä, jotta politiikan koordinaatio ja kuormituksen jakaminen olisi mahdollisimman tehokasta;

7. toteaa, että monenvälisyys useiden EU:n, Yhdysvaltojen, Japanin, Kiinan ja mahdollisesti pidemmällä aikavälillä myös muiden BRIC-maiden, esimerkiksi Brasilian ja Intian, kaltaisten kansainvälisten toimijoiden ja tärkeiden avunantajien kanssa lisääntyy, mitä taustaa vasten katsottuna nähdään, että vakaus ja turvallisuus ovat kaikkien yhteinen tavoite ja maailmanlaajuisen talouskasvun ehdoton ennakoedellytys; toteaa lisäksi, että vakauteen ja turvallisuuteen liittyvät haasteet ovat sellaisia, että ne edellyttävät sekä asiaankuuluvia resursseja tiukkojen budjettirajoitteiden aikana että mittakaavaetuja ja koordinoitua toimintaa; katsoo, että olisi ryhdyttävä pohtimaan aktiivista vuoropuhelua EU:n, Yhdysvaltojen, Japanin ja Kiinan sekä kansainvälisten rahoituslaitosten välillä koordinoituista maantieteellisistä ja aihekohtaisista turvallisuus-, vakaus- ja avustusstrategioista, jotka parantaisivat joukkovoimaa ja mahdollistaisivat resurssien jakamisen entistä tasapainoisemmin, kohdennetummin ja tehokkaammin ja takaisivat taakan jakautumisen oikeudenmukaisesti; ottaa huomioon Valkoisen talon äskettäin esittämän ulkomaanavun katsauksen, jossa korostettiin avun koordinaation muiden tärkeiden avunantajien kanssa, ja katsoo sen perusteella, että ensimmäinen merkittävä keino tällaisen pohdinnan käynnistämiseksi olisi huippukokouksen järjestäminen EU:n ja Yhdysvaltojen välillä humanitaarista apua ja kehitysapua koskevasta tiivistä yhteistyöstä, jotta voitaisiin määrittää transatlanttisesta näkökulmasta, mitä yhteisiä intressejä osapuolilla on ja miltä pohjalta politiikkaa koordinoitaisiin;

8. vaatii komissiota varmistamaan, että kaikki EU:n ja sen jäsenvaltioiden tekemät takaisinottosopimukset kunnioittavat ihmisoikeuksia ja palauttamiskielton periaatetta eivätkä aseta vaaralle alttiiksi ketään kansainvälistä suojelua tarvitsevaa;

9. huomauttaa, että suojan tarjoamiseen pakolaisille naapurimaissa liittyy huomattavia etuja, ja kehottaa EU:ta ottamaan tämän ensisijaiseksi tavoitteeksi;

10. on huolissaan siitä, että maailmassa on nykyisin noin 38 epävakaa valtiota (Failed States Index 2010, Fund for Peace), joissa epävakaus vaikuttaa miljardiin ihmiseen (Maailmanpankki); panee merkille, että epävakaa valtiot ovat kaikkein alttiimpia sisäisille ja ulkoisille sekä poliittisille että taloudellisille iskuille ja että valtion epävakaus myötävaikuttaa muuttoliikkeisiin;

11. katsoo, että tuettaessa poliittisesti ja taloudellisesti epävakaita valtioita, joissa on hedelmällinen maaperä laittomalle muutolle ja turvallisuuteen ja vakauteen liittyville jännitteille, olisi talousarvioavun ja -tuen sekä vakauden luomiseen ja lujittamiseen tähtävien strategioiden lisäksi aina huolehditava suoria investointeja ja EU:n markkinoille pääsyä koskevista strategioista, maaseudun kehittämistä ja elintarviketurvaa koskevista strategioista, vuosittain asetettujen saavuttamiseksi annettavasta tuesta, toimintalinjoista, joilla edistetään työpaikkojen syntymistä, infrastruktuurin kehittämistä, pk-yritysten tukemisesta, mikroluottojen saatavuudesta sekä strategioista, joilla pyritään edistämään demokratiakehitystä ja hyvää hallintotapaa sekä sosiaalista osallisuutta, naisten ja vähemmistöryhmien tai vähäosaisten ryhmien voimaantumista sekä uskonnollista suvaitsevaisuutta, jotta potentiaalisille muuttajille olisi tarjolla mahdollisimman paljon paikallisia mahdollisuuksia ja vaihtoehtoja; uskoo vakaasti, että tällaisten strategioiden on perustuttava aktiivisiin kumppanuuksiin, joissa noudatetaan edunsaajamaiden omavastuullisuuden ja voimaannuttamisen periaatteita mutta jotka perustuvat myös tavoitteisiin, selkeisiin etenemissuunnitelmiin ja yhdessä avunsaajamaiden kanssa niiden saavuttamiselle asetettuihin edellytyksiin sekä vertailuarvoihin ja tiukkoihin vastuuvollisuutta koskeviin vaatimuksiin; huomauttaa, että tällaista rahoitusta saavien ohjelmien peruskriteerinä on oltava, että niillä saavutetaan lisäarvoa sekä alueellisesti että paikallisesti ja että siten varmistetaan, että ne myötävaikuttavat olennaisesti paikallisten talouksien kehitykseen;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

12. korostaa, että kaikissa tutkimuksissa ja selvityksissä, jotka koskevat muuttoliikkeiden tulevia suuntauksia ja muuttoliikkeiden muotoja, kuten lyhytaikaista muuttoa, toistuvaismuuttoa ja kausiluonteista muuttoa, pitäisi ottaa huomioon muuttoliikkeiden mahdolliset laukaisijat, kuten alkuperämaiden poliittiset ja taloudelliset kriisit ja ilmastonmuutoksen vaikutukset alkuperämaihin;

13. kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita ryhtymään toimiin sekä sisäisesti että kansainvälisesti, jotta alkuperämaat saataisiin hyväksymään ja panemaan täytäntöön toimia ja politiikkaa, joiden avulla ne voivat kehittyä sosiaalisesti, taloudellisesti ja demokraattisesti niin, ettei niiden kansalaisten olisi pakko muuttaa;

14. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa toteuttamaan alkuperämaiden kehitykseen ja demokratisoitumiseen liittyviä lisätoimia ja tukemaan oikeusvaltiota muuttoliikkeeseen liittyvien ongelmien käsittelemiseksi niiden syntypaikalla;

15. kannustaa perustamaan maahanmuuttoa käsitteleviä tiedotus- ja hallintakeskuksia EU:n ulkopuolelle, jotta kolmannet maat, jotka ovat alkuperä- tai kauttakulkumaita, voisivat paremmin määrittää muuttopolitiikkaa ottaen huomioon mahdollisten muuttajien ja palaavien muuttajien kannalta tärkeät kysymykset; kehottaa antamaan samalla laillista maahanmuuttoa koskevia ohjeita sekä tietoa työmahdollisuuksista ja elinoloista kohdemaissa ja auttamaan mahdollisten maahanmuuttajien ammattikoulutuksessa käyttäen pohjana Bamakossa, Malissa toteutetusta koehankkeesta (CIGEM) saatuja kokemuksia; kehottaa komissiota antamaan vastuussa olevalle valiokunnalle säännöllisiä kertomuksia uusista aloitteista tällaisten keskustusten perustamiseksi;

16. muistuttaa, että aiheesta ”Köyhyyden vähentäminen ja työpaikkojen luominen kehitysmaissa: jatko-toimet” 21. syyskuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa parlamentti korosti, että EU:n olisi määrättävä epäroimattä seuraamuksia, kun valtiot laiminlyövät kauppasopimusten mukaiset hallintoa ja ihmisoikeuksia koskevat velvoitteensa, pyysi EU:n viranomaisia valvomaan tinkimättä ehdollisuuden periaatteen noudattamista Cotonoun sopimuksen mukaisesti ja korosti, että sekä Euroopan kehitysrahaston että kehitysyhteistyön rahoitusvälineen on oltava samojen ehdollisuutta koskevien kriteerien mukaisia; korostaa, että vastaavia ehdollisuutta koskevia kriteerejä olisi sovellettava myös muuhun EU:n apuun kuin kehitysapuun ja humanitaariseen apuun, Kansainvälisen valuuttarahaston lainojen muodossa annettu makrotaloudellinen apu sekä EIP:n ja Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin ohjelmiin sisältyvä lainanantotoiminta mukaan luettuna, ja että avun olisi perustuttava kumppanuuteen, yhteisiin tavoitteisiin ja arvoihin sekä lojaalisuuteen ja että sen olisi täytettävä sekä avunantajan että avunsaajan odotukset; korostaa lisäksi, että aktiivisen tuen, jota EU antaa avunsaajamaille, pitäisi olla tehokasta ja tuloshakuista ja EU:n ydinarvoja pitäisi kunnioittaa; pyytää, että komission varapuheenjohtaja / korkea edustaja ja komissio pitävät tavoitteena lojaalisuutta EU:lle ja sen ydinarvoille, kun ne muotoilevat EU:n rahoitusavun rakennetta ja pitävät yllä kahdenvälisiä suhteita tämän avun edunsaajina olevien maiden kanssa; katsoo, että EU:n tasolla olisi ryhdyttävä pohtimaan EU:n rahoitusavun ehdollisuutta koskevien kriteerien perustaa ja soveltamisalaa;

17. suhtautuu myönteisesti ihmisoikeuslausekkeiden käyttöönottoon kaikissa EU:n kahdenvälisissä kauppasopimuksissa ja kannattaa ehdollisuuden periaatteen sisällyttämistä kauppajärjestelyihin, joita toteutetaan kehitysmaiden kanssa yleistä tullietuusjärjestelmää käyttäen; panee merkille, ettei tätä ehdollisuuden periaatetta aina sovelleta, sillä komissio on osoittanut vastahakoisuutta määrätä seuraamuksia kehitysmaalle, jotka eivät noudata ihmisoikeuksien kunnioittamista, hyvää hallintoa ja demokratisointia koskevia sitoumuksia; kehottaa Euroopan komissiota harkitsemaan seuraamuksia tarpeen mukaan, mutta pyytää sitä tutkimaan huolella seuraamusten vaikutuksia avunsaajamaiden väestöön ennen niiden määräämistä;

18. katsoo, että kauttakulkumaihin olisi sovellettava samanlaisia toimintalinjoja kuin alkuperämaihin, esimerkiksi asioissa, jotka liittyvät köyhyyden vähentämistä koskeviin strategioihin, suoriin investointeihin ja markkinoillepääsyyn, ja että painopisteen olisi oltava työllisysohjelmassa, jonka avulla voidaan varmistaa sosiaalista osallisuutta edistävät tehokkaat pitkän aikavälin toimet, vakauttaa sisäiset työmarkkinat ja parantaa kauttakulkumaiden mahdollisuuksia pitkällä aikavälillä;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

19. katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden pitäisi laittomia muuttovirtoja hallitessaan kunnioittaa turvapaikanhakijoiden oikeuksia kaikilta osin ja pidättäytyä kaikista toimista, jotka estävät mahdollisia pakolaisia pyytämästä suojelua;
20. kehottaa komissiota kehittämään järjestelmän, joka velvoittaa turvapaikanhakijoiden vastaanottamiseen ja heidän hakemustensa käsittelyyn sekä laittoman maahanmuuton torjumiseen; katsoo, että nämä ovat kaksi aluetta, joilla tiettyjen jäsenvaltioiden taakka on niiden maantieteellisen sijainnin tai demografisen jakauman vuoksi muodostunut toisia jäsenvaltioita suuremmaksi;
21. kehottaa komissiota luomaan seurantajärjestelmän, jolla tarkistetaan, että maahantulovalvonnassa ja ennen maahantuloa suoritettavassa valvonnassa kunnioitetaan pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden oikeuksia Schengenin rajasäännösten mukaisesti, jotta mahdolliset epäkohdat voidaan havaita pikaisesti;
22. korostaa EU:n vaalitarkkailuvaltuuskuntien merkitystä demokratiakehitystä ja hyvää hallintotapaa edistävän prosessin tärkeänä vaiheena ja katsoo, että näiden valtuuskuntien olisi oltava osa laajempaa tukirakennetta, jolla pyritään edistämään pitkäaikaista demokratiakehitystä; vaatii korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa tehostamaan seurantamenettelyjä ja vahvistamaan vaalitarkkailuvaltuuskuntia varmistaakseen, että vaalitarkkailuvaltuuskunnan suositukset pannaan täytäntöön; korostaa tässä yhteydessä, että on välttämätöntä varmistaa suositusten täytäntöönpanon asianmukainen seuranta; korostaa välitystoiminnan ja konfliktinehkäisy- ja konfliktinratkaisustrategioiden sekä institutionaalisten rakenteiden ja valmiuksien kehittämisen merkitystä alueellisille järjestöille, kuten Afrikan unionille, jolla on tärkeä asema rauhanturva- ja rauhanrakentamisoperaatioissa; katsoo, että Afrikan unionille annettavan tuen olisi käsitettävä muun muassa sen rajavalvontavalmiuksien kehittäminen ja avun tarjoaminen kaikille ehdinkoon joutuneille muuttajille; katsoo, että alueellista rauhaa ja vakautta edistävien alueellisten järjestöjen, kuten Afrikan unionin, Välimeren unionin tai itäisen kumppanuuden, tehokas vahvistaminen edistää alueellista yhdentymistä ja rajat ylittävien talousalueiden syntyä;
23. panee merkille, että maahanmuuttoa koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan tavoitteena on pyrkiä kattavaan kumppanuuteen alkuperämaiden ja kauttakulkumaiden kanssa ja edistää muuttoliikkeen ja kehityksen välisiä yhteisvaikutuksia ja että sen täytäntöönpanossa on saavutettu edistystä; korostaa tarvetta parantaa entisestään maahanmuuttoa koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan tärkeimpien välineiden käyttöä (liikkuvuutta koskevat kumppanuudet, muuttoliikkeeseen liittyvät vierailut, muuttoprofiilit, yhteistyöfoorumit); korostaa jatkuvaa tarvetta ottaa muuttoliikepolitiikan tavoitteet keskeiseksi osaksi alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa käytävää poliittista vuoropuhelua sekä tarvetta lisätä tältä osin politiikan johdonmukaisuutta, varsinkin kehitysyhteistyöpolitiikan kanssa; katsoo, että eri vuoropuheluita pitäisi järkeistää ja samalla muuttoliikkeen ja kehityksen välisiä yhteisvaikutuksia vahvistaa; katsoo, että olisi tehostettava sellaisten alkuperä- ja kauttakulkumaissa toteutettavien kehityshankkeiden tukemiseen tähtäviä toimia, jotka nostavat niiden elintasoja ja parantavat niiden sääntelyvalmiuksia ja institutionaalisia valmiuksia, sekä niiden infrastruktuuria, jotta muuttovirtoja voitaisiin hallita tehokkaasti, ja että samalla on varmistettava suojelua koskevien kansainvälisten sääntöjen ja palauttamiskiellon periaatteen noudattaminen;
24. korostaa maailmanlaajuisen maahanmuutto- ja kehitysfoorumin merkittävää roolia; katsoo, että se tarjoaa rakenteellisen kehyksen hallitusten ja hallituksista riippumattomien toimijoiden, myös kansalaisyhteiskunnan, välisen tehostetun vuoropuhelun ja yhteistyön edistämiseksi;
25. pahoittelee, että nykytilanteessa ainoa vaihtoehto oli keskeyttää Euroopan unionin ja Libyan välinen yhteistyösopimus ja katsoo, että keskeyttäminen tulisi purkaa heti, kun vallassa on uusi siirtymävaiheen hallitus, joka on valmis edistämään tällaisen sopimuksen demokraattista ja ihmisoikeuksiin perustuvaa täytäntöönpanoa, minkä pyrkimyksenä on tarjota Afrikan maille taloudellista tukea, jotta ne voisivat luoda varteenotettavia vaihtoehtoja muuttamiselle ja kehittää Libyan entistä tehokkaampaa työvoiman muuttoliikkeen hallintajärjestelmää, jonka avulla maassa jo olevien muuttajien taidot voidaan maksimoida, lisätä Libyan kykyä houkutelua sekä kotouttaa sosiaalisesti ja taloudellisesti maahanmuuttajia etenkin sen rajojen eteläpuolisista maista, ja luoda perusta tehokkaalle muuttoliikkeen hallintajärjestelmälle Libyassa; korostaa tässä yhteydessä, että Euroopan unionin on käytettävä vaikutusvaltaansa suostutellakseen Libyan siihen, että se sallisi UNHCR:n paluun maahan; katsoo, että sopimuksia yhteistyöstä muuttoliikekysymyksissä olisi tehtävä myös muiden maantieteellisesti EU:n lähellä sijaitsevien maiden kanssa, jotta olisi mahdollista tarjota yhteistä tukea kansainvälisten sopimusten mukaisesti niiden lähinaapureina oleville epävakaille valtioille;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

26. panee merkille, että Frontex ei voi olla pääväline, jolla käsitellään Pohjois-Afrikan tämänhetkisen humanitaarisen kriisin seurauksena syntyneitä maahanmuuttovirtoja alueelta, ja kehottaa Euroopan unionia laatimaan pikaisesti ja koordinoitusti yhtenäisen, pitkän aikavälin strategian, jonka avulla voidaan käsitellä alueen poliittisia muutoksia ja epävakaita valtioita ja siten puuttua muuttovirtojen perimmäisiin syihin; kehottaa neuvostoa ottamaan käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 80 artiklassa määritetyn yhteisvastuuperiaatteen mukainen taakan jakamista koskevan toimintasuunnitelman alueen pakolaisten uudelleensijoittamiseksi, ja tukemaan siirtymään joutuneita ihmisiä neuvoston 20. heinäkuuta 2001 vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukotaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi antaman direktiivin 2001/55/EY vaatimusten mukaisesti; kehottaa neuvostoa etenemään nopeasti yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän hyväksymiseksi ja saattamaan loppuun yhteispäätösmenettelyt, jotka koskevat Euroopan unionin yhteisen uudelleensijoittautumisohjelman ja Euroopan pakolaisrahaston perustamista vuosiksi 2008–2013, kuten parlamentti suositteli toukokuussa 2010; muistuttaa, että jäsenvaltioiden on noudatettava palauttamiskiellon periaatetta;

27. korostaa Euroopan parlamentin merkitystä vapauden ja demokraattisuuden edistämässä lähiympäristössämme; katsoo tässä yhteydessä, että Euroopan parlamentin tulisi valvoa tarkasti eteläisen Välimeren alueen demokratiakehitystä, ja ehdottaa siksi säännöllistä tilapäistä vuoropuhelua komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan kanssa kyseisen alueen kehityksen arvioimiseksi ja siten lyhyen ja pitkän aikavälin tavoitteiden sekä tarvittavien tukitoimenpiteiden tunnistamiseksi;

28. kehottaa kiinnittämään tarkistetussa Euroopan naapuruuspolitiikassa (ENP) aidosti huomiota ihmisoikeuksista ja demokratiasta käytävään vuoropuheluun; katsoo, että demokratiaa puoltavat liikkeet ja mielenosoitukset sekä viranomaisten säälimätön tapa tukahduttaa ne Tunisian ja Egyptin kaltaisissa maissa osoittavat, etteivät ENP:n vuoropuhelut demokratiasta ja ihmisoikeuksista ole tuottaneet tulosta;

29. suhtautuu myönteisesti EU:n ja Turkin väliseen takaisinottosopimuksen loppuun saattamiseen ja kehottaa myös saattamaan moitteettomasti loppuun kaikki tarpeelliset vaiheet, jotta voidaan varmistaa, että kaikki osapuolet panevat sopimuksen kaikilta osiltaan täytäntöön mahdollisimman nopeasti;

30. kehottaa komissiota tehostamaan yhteistyötä laittomien maahanmuuttajien kauttakulku- ja alkuperämaiden kanssa, joiden kanssa EU on tehnyt tai on tekemässä sopimuksen ja joiden kanssa jäsenvaltioilla ja kolmansilla mailla on kahdenvälinen sopimus, pyrkimyksenä kitkeä laitonta maahanmuuttoa ja rohkaista lain kunnioittamiseen sekä maahanmuuttajien että EU:n ja alkuperämaiden asukkaiden etuja ajatellen;

31. katsoo, että muuttotilastojen yhdenmukaistaminen yhdessä jäsenvaltioiden kanssa on hyvin tärkeää, jotta maahanmuuttopolitiikkaa voitaisiin suunnitella, hyväksyä, toteuttaa ja arvioida tehokkaasti; pitää tässä yhteydessä erityisen tärkeänä Euroopan maahanmuuttoverkostoa, joka voi antaa tähän merkittävän panoksen;

32. korostaa, että tarvitaan nopeasti yhdenmukaista, kattavaa ja vertailukelpoista tilastotietoa muuttavasta väestöstä, koska nykyisten muuttovirtojen jatkuva muuttuminen ja luonne aiheuttavat todellisen haasteen politiikan laatijoille, jotka tarvitsevat luotettavia tietoja päätöksensä tueksi;

33. pyytää komissiota harkitsemaan osana meneillään olevaa Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleenarviointia erityisen rahoituksen tarjoamista uudistetun vahvan talousohjelman ja siihen sisältyvän työllisyysohjelman kehittämiseen ENP-maissa; katsoo, että ENP-maiden kanssa olisi keskusteltava etenemissuunnitelmasta, jonka mukaan ne mukauttavat kansallista maahanmuuttolainsäädäntöään EU:n normeihin muun muassa ihmisoikeuksien alalla, mikä koskee esimerkiksi turvapaikkaoikeutta, laittomien muuttajien suojelujärjestelmää ja muuttajien yhdenvertaisia oikeuksia; kannustaa tekemään enemmän liikkuvuuskomppanuussopimuksia ENP-maiden kanssa Moldovan ja Georgian kanssa jo tehtyjen sopimusten lisäksi;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

34. kehottaa laatimaan kattavan maahanmuuttopolitiikan, joka on yhteydessä kaikkiin kehitysstrategioihin ja välineisiin ja joka perustuu korkean tason poliittiseen ja toiminnalliseen solidaarisuuteen, keskinäiseen luottamukseen, avoimuuteen, kumppanuuteen, jaettuun vastuuseen ja yhteisiin toimiin yhteisten periaatteiden ja konkreettisten toimien sekä Lissabonin sopimukseen kirjattujen arvojen pohjalta;
35. pyytää komissiota kehittämään kattavan tarkastelutavan lailliseen maahanmuuttoon ja ottamaan huomioon, että EU:n työmarkkinoilla tarvitaan työvoimaa, sekä kunkin jäsenvaltion valmiudet ottaa vastaan ja kotouttaa maahanmuuttajia; katsoo, että laillista maahanmuuttoa koskevalla EU:n yhteisellä politiikalla voidaan priorisoida sekä EU:n taloutta että alkuperämaiden talouksia;
36. katsoo, että kolmansien maiden kanssa tehtävistä sopimuksista, jotka koskevat useita EU:n jäsenvaltioita, on neuvoteltava unionin tasolla niin, että otetaan täysin huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artikla;
37. kehottaa EU:n toimielimiä ja EU:n jäsenvaltioita koordinoimaan tehokkaammin avunantajien tukea taatakseen kokonaisvaltaisemman ja kestävämmän tarkastelutavan muuttovirtojen hallintaan;
38. vaatii, että kehitysapu ja siirtolaisvirtojen hallinta on erotettava toisistaan ja että paluumuutto ei saa olla kehitysavun ehto; korostaa, että EU:n kehitysavulla olisi pyrittävä poistamaan muuttoliikkeen syyt kuten köyhyys, ilmastonmuutoksen vaikutukset ja nälkä;
39. korostaa, että Välimeren unioni ja itäistä kumppanuutta koskeva aloite voivat tuoda lisäarvoa muuttoliikkeen ja sen vaikutusten käsittelyyn; pyytää komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan, jotta Välimeren unioni voi käynnistää kunnolla toimintansa; katsoo, että muuttovirtakäytöksen pitäisi olla Välimeren unionissa ja itäisen kumppanuuden aloitteessa ensisijainen toiminta-alue;
40. kehottaa Euroopan unionia harkitsemaan toimia kehitysyhteistyön rahoitusvälineen, Euroopan kehitysrahaston ja humanitaarisen avun rahoitusvälineen mukauttamiseksi niin, että tehostetaan muuttoliikkeen myönteisiä vaikutuksia epävakaiden valtioiden inhimillisen kehityksen ja demokratian kannalta;
41. kehottaa toteuttamaan lisätoimenpiteitä kehitysyhteistyötä koskevien toimintalinjojen yhtenäisyyden parantamiseksi EU:n maahanmuuttopolitiikassa ja pidättämään julkisen kehitysavun käyttämisestä toimissa, joilla pyritään estämään tai kontrolloimaan muuttoliikettä tavalla, johon sisältyy maahanmuuttajien ihmisoikeuksien loukkaamista; katsoo, että julkista kehitysapua olisi kuitenkin käytettävä todellisen kehityksen edistämiseen, mikä vähentäisi siten köyhyyden, poliittisen epävakauden ja poliittisen sorron aiheuttamaa muuttoliikettä;
42. pitää ilahduttavana EU:n ja Afrikan kolmannen huippukokouksen päättyessä annettua Tripolin julistusta, jossa vahvistetaan, että muuttoliikkeen tosiasioiden ja haasteiden käsittelemiseksi tarvitaan yhteisiä toimia ja tunnustetaan sen yhteydet kehitykseen;
43. kehottaa luomaan tehokkaamman kumppanuuden sellaisten alueellista ja taloudellista yhdentymistä edistävien elinten kanssa, jotka voivat myös auttaa löytämään kestäviä, pitkän aikavälin ratkaisuja etelä-etelämuuttovirtojen ongelmiin;
44. korostaa, että komission olisi tutkittava enemmän ilmastonmuutoksen aiheuttamaa etelä-etelämuuttoliikettä, mukaan luettuna kärsimään joutuneiden lukumäärä, haavoittuvat alueet, muuttovirrat ja vastaanottavien maiden kapasiteetti; kehottaa myös vahvistamaan kehitysmaiden tutkimusvalmiuksia;
45. korostaa, että on tärkeää sisällyttää muuttoliike kumppanuusmaiden kansallisiin kehitysstrategioihin köyhyyden vähentämiseksi ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

46. pitää ilahduttavana AKT-maiden siirtolaisuuden seurantakeskuksen perustamista hyödylliseksi välineeksi, joka tarjoaa AKT-maiden poliittisille päättäjille tietoja ja välineitä kansallisten muuttoliikestrategioiden kehittämiseen, sekä ehdotusta, jonka mukaan olisi perustettava seurantakeskus, joka vastaa kaikkien muuttovirtoihin Latinalaisessa Amerikassa liittyvien kysymysten pysyvistä ja tiivistä seuraamisesta EU:n ja Latinalaisen Amerikan sekä Karibian alueen säätiön valvonnan ja koordinaation alaisena;

47. suosittelee, että muuttoliikkeen ja kehityksen yhteyden vahvistamiseen myönnettävät määrärahat jaetaan tehokkaammin; toteaa, että olisi parannettava EU:n ulkoisen toiminnan eri rahoitusvälineiden täydentävää ja oikea-aikaista käyttöä;

48. korostaa, että olisi tehostettava hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltämistä (LRRD) koskevia strategioita, jotta voidaan varmistaa kestäviä ratkaisuja siirtymään joutuneille ihmisille ja pakolaisille; toteaa, että humanitaaristen toimien koordinointi on tärkeä edellytys sille, että kehitysyhteistyöpolitiikka onnistuu selkkauksen jälkitilanteessa olevissa maissa;

49. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa käyttämään asiantuntijoita ja vahvistamaan selkeän toimeksiannon sekä päätoimipaikkojen että edustustojen henkilöstölle, jotta voidaan parantaa muuttoliikettä ja turvapaikka-asioita koskevan aihekohtaisen ohjelman ja kehitysyhteistyön rahoitusvälineen maantieteellisten ohjelmien välistä koordinoitua;

50. kehottaa selventämään Euroopan ulkosuhdehallinnon ja kehitysyhteistyön pääosaston tehtäviä ja koordinoimaan niitä; kehottaa kehitysyhteistyön pääosastoa toimimaan johtavassa asemassa maahanmuuttopolitiikan suunnitteluvaiheessa;

51. korostaa, että on tärkeää ottaa huomioon muuttoliikettä ja turvapaikka-asioita koskevasta aihekohtaisesta ohjelmasta saadut kokemukset maakohtaisessa vuoropuhelussa, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisempi ja tehokkaampi ohjelmasuunnittelu maakohtaisissa ja alueellisissa strategia-asiakirjoissa;

52. kehottaa tehostamaan toimia, joilla pyritään vähentämään aivovuodon ja ammattihenkilöstön lähtemisen, jotka vaikuttavat erityisesti avainsektoreihin kuten terveydenhoitoon ja koulutukseen, kielteisiä vaikutuksia; korostaa, että on tärkeää edistää aivotuontia, avustettuja paluuohjelmia ja kiertomuuttoa, säännellä palvelukseen ottamisen käytäntöjä ja tukea valmiuksien kehittämistä muun muassa ammatillisen koulutuksen kehittämisen avulla; kehottaa komissiota tutkimaan, ovatko kiertomuuttojärjestelmät hyödyllisiä ja millainen kiertomuutto (kerran tapahtuva/uusiutuva, lyhytaikainen/pitkäaikainen, spontaani/hallittu) voi tuottaa parhaat tulokset sekä kehitysmaille että kehittyneille maille;

53. pyytää komissiota sen valmistellessa uusia ulkoisten toimien välineitä vuoden 2013 jälkeiselle kaudelle varmistamaan, että ehdotettu rakenne antaa mahdollisuuden kehitysyhteistyöpilarin ja turvallisuus- ja vakauspilarin keskinäiseen lujittamiseen ja synergioihin ja että siinä huolehditaan hätäapu- ja elvytysvarojen nopeasta jakamisesta, nopean avun ja tuen tarjoamisesta ahdinkoon joutuneille muuttajille, varsinkin erityisen heikossa asemassa oleville, kuten naisille ja yksin maahan tuleville alaikäisille, ohjelmista, joilla tuetaan aktiivisesti mahdollisesti uhattuina olevia vähemmistöjä, kuten uskonnollisia, etnisiä ja seksuaalivähemmistöjen yhteisöjä, siitä, että EU tarjoaa turvaa ahdingoissa oleville ihmisoikeusaktivisteille, ja tukitoimenpiteistä, joilla lievitetään ilmastonmuutoksen vaikutuksia ja suojellaan niiden yhteisöjen taloudellista ja sosiaalista ympäristöä, joihin vaikutukset kohdistuvat;

54. kehottaa laatimaan toimintalinjoja, joissa otetaan huomioon heikossa asemassa olevien ryhmien kuten naisten, lasten ja vammaisten erityistilanne, ja perustamaan lisäksi asianmukaisia infrastruktuureja, kuten sairaaloita ja kouluja, ja tarjoamaan koulutusvälineitä sekä yhteiskunnallista, psykologista ja hallinnollista tukea;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

55. kiinnittää huomiota kidutuksen uhrien kuntoutuskeskusten tärkeään asemaan maahanmuuttajien ja pakolaisten sekä turvapaikanhakijoiden EU:hun integroitumisen onnistumisen kannalta; panee huolestuneena merkille päätöksen, jonka mukaan näiden keskusten rahoitus EU:ssa Euroopan demokratia- ja ihmisoikeusvälineen (EIDHR) alaisuudessa lopetetaan vähitellen; kehottaa komissiota takaamaan, että näiden keskusten rahoitusta jatketaan eikä sitä jätetä pelkästään jäsenvaltioiden hoidettavaksi;

56. pyytää komissiota julkaisemaan alueellisia suojeluohjelmia koskevan ulkoisen arvion ja panemaan alulle keskustelun siitä, pitäisikö alueellisia suojeluohjelmia jatkaa;

57. katsoo YUTP:n/YTP:n operaatioiden osalta, että kuten myös komission varapuheenjohtaja / korkea edustaja korosti, turvallisuus- ja vakausstrategioita on tärkeää täydentää tilapäistä tukea tarjoavalla kehitysavulla ja ihmisoikeusstrategioilla, jotta turvallisuuden ja epävakauden perimmäiset syyt onnistutaan varmasti poistamaan pitkällä aikavälillä; huomauttaa tässä yhteydessä, että tällainen kokonaisvaltainen lähestymistapa edellyttää paitsi parempaa koordinoitua Euroopan ulkosuhdehallinnolta myös tilapäisiä budjettimäärärahoja tällaisille tukistrategioille;

58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Euroopan unionin presidentille, Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajalle, komission puheenjohtajalle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, EIP:lle, EU:n jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamentille, Euronestin ja Euromedin jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdysvaltojen ulkoasiainministeriölle, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankille, Maailmanpankille, Afrikan unionille, Yleisafrikkalaiselle parlamentille, Kansainväliselle siirtolaisuusjärjestölle ja UNCHR:lle.

Naisten asema maataloudessa ja maaseudulla

P7_TA(2011)0122

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 naisten asemasta maataloudessa ja maaseudulla (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 2 ja 3 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 8, 153 ja 157 artiklan,
- ottaa huomioon maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista (ohjelmakausi 2007–2013) 20. helmikuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/144/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20. syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2008 antamansa päätöslauselman naisten asemasta EU:n maaseutualueilla ⁽³⁾,
- ottaa huomioon puheenjohtajavaltio Espanjan aloitteesta 27.–29. huhtikuuta 2010 Cáceresissa pidetyn seminaarin ”Naiset maaseudun kestävässä kehityksessä” päätelmät ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 55, 25.2.2006, s. 20.

⁽²⁾ EUVL L 277 E, 21.10.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 66 E, 20.3.2009, s. 23.

⁽⁴⁾ Neuvoston asiakirja 09184/2010.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon tasavertaisen kohtelun periaatteen soveltamisesta miehiin ja naisiin, jotka toimivat itsenäisinä yrittäjinä, ja direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta 7. heinäkuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/41/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A7-0016/2011),

Monitoiminnalliset maaseutualueet

- A. ottaa huomioon, että maaseudun taloudellisesti kestävä kehittäminen ja talousyksiköiden pitkäaikainen ja kestävä toimintakyky ovat ensisijaisia tavoitteita ja että harvaan asuttujen maatalousalueiden erityispotentiaalia on käytettävä siten, että säilytetään niiden arvo ja kehitetään niitä sekä varmistetaan tällaisten alueiden säilyminen asuttuina,
- B. ottaa huomioon, että taloudellisesti ja kulttuurisesti itsenäiset alueet, joilla on toimivat alueelliset jake-luketjut, voivat edellytystensä mukaisesti reagoida vakaammin maailmanlaajuisiin muutoksiin,
- C. ottaa huomioon, että suorituskykyinen ja monitoiminnallinen maatalous on välttämätön perusta kes-täville kehitysstrategioille ja kauaskantoisemmalle yritystoiminnalle monilla alueilla ja ettei tätä potentiaa- lia ole vielä hyödynnetty täysimääräisesti taloudellista toimintaa monipuolistettaessa,
- D. ottaa huomioon, että maaseutualueet kärsivät erityisesti väestön ikääntymisestä, alhaisesta väestötihey- destä ja joillakin alueilla myös väestökadosta,
- E. ottaa huomioon, että väestörakenteen muutos, maaltamuutto ja naisten osuuden väheneminen monilla maaseutualueilla on johtanut siihen, että päivittäin tarvittavien tavaroiden ja palvelujen, perusterveyden- huollon, esiopetuksen, koulutuksen, ammattikoulutuksen ja akateemisen ja muun jatkokoulutuksen sekä kulttuuripalvelujen saatavuutta ja vapaa-ajan viettomahdollisuuksia ei nykyisellä infrastruktuurilla vast- edes enää voida taata maaseutualueilla tai tällaisten tavaroiden ja palvelujen tarjoamiseen tarvittavat rakenteet romahtavat taloudellisessa paineessa,
- F. ottaa huomioon, että 26,7 miljoonasta maataloudessa säännöllisesti työskentelevästä henkilöstä noin 42 prosenttia on naisia ja että ainakin joka viidettä yritystä (29:ää prosenttia) johtaa nainen,
- G. ottaa huomioon, että naisten paikalliseen ja yhteisölliseen kehitykseen antama merkittävä panos ei heijastu riittävästi heidän osallistumisessaan päätöksentekomenettelyihin,
- H. ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvon periaate on perusedellytyksenä Eurooppa 2020 -strategiassa ja sitä olisi edistettävä, jotta lisätään naisten aktiivista osallistumista taloudelliseen ja sosiaaliseen toimin- taan ja taataan ihmisoikeuksien kunnioittaminen,

Naiset maaseutu ympäristössä ja maaseudun elinkeinoelämässä

- I. ottaa huomioon, että naisten elämä maaseudulla on viime vuosikymmeninä muuttunut ja monipuolist- tunut taloudellisten ja yhteiskunnallisten muutosten vuoksi ja että erityisesti naiset itse ovat panneet alulle tämän muutoksen ja osaltaan muovanneet sitä; ottaa samalla huomioon, että naisten yhteiskun- nallisessa ja taloudellisessa asemassa on suuria eroja sekä jäsenvaltioiden välillä että niiden sisällä,

⁽¹⁾ EUVL L 180, 15.7.2010, s. 1.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- J. ottaa huomioon, että naisilla on nyky-yhteiskunnassa yksilöllisten perheeseen ja työelämään liittyvien tehtäviensä vuoksi monitoiminnallinen rooli ja että naiset nimenomaan tämän moniroolisuutensa takia voivat merkittävästi edistää kehitystä ja innovaatiota kaikilla yhteiskunnan tasoilla sekä myötävaikuttaa elämänlaadun paranemiseen erityisesti maaseudulla,
- K. ottaa huomioon, että erityisesti maaseudulla perheestä huolehtiminen ja vanhustenhoito ovat usein naisten vastuulla,
- L. ottaa huomioon, että vuosikausia jatkuneet poliittiset ponnistelut naisten aseman parantamiseksi sekä koulutukselle, neuvonnalle ja yrittäjäaloitteille annettu intensiivinen julkinen tuki muun muassa yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) toisesta pilarista ovat auttaneet merkittävästi parantamaan miesten ja naisten elinoloja maaseudulla,
- M. ottaa huomioon, että elinolojen merkittävästä yksilöllistymisestä huolimatta miesten ja naisten perushaasteena tulee säilymään oman työn sekä yhteiskuntaan ja kulttuurielämään osallistumisen ja perhe-elämän yhdistäminen,
- N. ottaa huomioon, että tähän ”monitoiminnalliseen haasteeseen” voidaan nyky-yhteiskunnassa vastata vain käyttämällä kohtuuhintaisia ja saatavissa olevia tukipalveluja ja hoitolaitoksia ja -rakenteita,
- O. ottaa huomioon, että naisten monitoiminnallinen rooli maaseudulla voi osaltaan olennaisesti vaikuttaa modernin naiskäsitteksen muodostumiseen yhteiskunnassa,
- P. ottaa huomioon, että sekä naisten että miesten työllisyysaste on maaseudulla alhainen ja että monet maaseudun naisista eivät koskaan osallistu työmarkkinoille, joten heitä ei siten myöskään rekisteröidä työttömiksi eikä sisällytetä työttömyystilastoihin,
- Q. ottaa huomioon, että maaseudulla työskentelevien naisten, mukaan lukien maanviljelijöiden vaimot, joilla on lisätuloja (tuloyhdistelmät, pelkästään tai osa-aikaisesti yksityisyrittäjinä toimivat henkilöt), sekä kausityöntekijät ja siirtotyöläiset, sosiaaliturvan takaaminen on olennainen osa maaseudun modernia ja kestäväää kehittämistä,
- R. ottaa huomioon, että maatalon omistaja on ainoa pankin asiakirjoissa sekä tukien ja karttuneiden oikeuksien yhteydessä mainittu henkilö ja myös ainoa henkilö, joka voi edustaa tilaa yhdistyksissä ja muissa elimissä,
- S. ottaa huomioon, että maaseutumatkailu, jossa perheomistuksessa olevat ja osuustoiminnalliset matkailuyritykset tarjoavat tavaroita ja palveluita maaseudulla, on vähäriskistä liiketoimintaa, joka luo työpaikkoja, mahdollistaa perhevelvoitteiden yhdistämisen työhön ja kannustaa maaseudun väestöä jäämään maaseudulle,

Maaseutu elinpaikkana ja taloudellisen toiminnan paikkana

1. toteaa, että sukupuolten tasa-arvon edistäminen on EU:n ja sen jäsenvaltioiden keskeinen tavoite; korostaa, että YMP:aan on tärkeää sisällyttää tämä periaate keinona edistää kestäväää talouskasvua ja maaseudun kehittämistä;
2. toteaa, että maaseudulle on pyrittävä luomaan kaupunkialueiden oloja vastaavat maaseudun realiteetteihin mukautetut elinolot, jotta naisten ja heidän perheidensä kannattaa jäädä maaseudulle ja he voivat toimia siellä menestyksekkäästi;
3. vaatii tukemaan maaseutua monipuolisena ja yhdentymiskelpoisena työskentely- ja liiketoimintaympäristönä ja hyödyntämään tällöin naisten keskeistä tehtävää, heidän asiantuntemustaan ja pätevyyttään tätä tarkoitusta varten;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

4. kehottaa siksi komissiota huolehtimaan seuraavasta monivuotisesta rahoituskehuksesta neuvoteltaessa siitä, ettei maatalousmenojen osuus kokonaistalousarviosta edelleen laske;

5. painottaa, että moninaiset, myös palveluihin suuntautuneet maatalousyhtykset (esim. maatilamatkailu, suoramarkkinointi, sosiaalipalvelut, kuten senioritoiminta ja lastenhoito, maatilalla oppiminen kokopäiväkoulun yhteydessä) ovat tärkeitä maaseudun huoltorakenteen kulmakiviä ja niitä on tuettava kestävästi YMP:sta; kehottaa tästä syystä tukemaan tällaisia palveluja YMP:n avulla ja avaamaan näin uusia näkymiä ja työllisyysmahdollisuuksia naisille sekä helpottamaan huomattavasti perheen ja työelämän yhdistämistä;

6. vaatii edistämään oma-aloitteisia, dynaamisia kehitysstrategioita, jolloin samalla tuetaan maaseudun toimijoiden erityisluovuuutta ja hyödynnetään kullekin maaseutuyhteisölle tyypillisiä perinteisiä voimavaroja;

7. korostaa elinkelpoisen ja elinvoimaisen sekä väestörakenteeltaan monipuolisen maaseudun merkitystä; painottaa tässä yhteydessä nuorten naisten riittävien kehitysmahdollisuuksien ja haasteiden merkitystä;

8. vaatii laatimaan maaseudulle sellaiset toimintaedellytykset, että kaikkien sukupolvien naiset voivat jäädä lähelle maaseutua ja osallistua sen elvyttämiseen ja kehittämiseen;

9. korostaa, että maanviljelijöiden ja maataloustyöntekijöiden varhaiseläkejärjestelyt ovat tärkeitä maaseudun naisten elinolojen kannalta; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan nämä järjestelyt käyttöön, mikäli ne eivät vielä ole näin tehneet;

10. vaatii tässä yhteydessä toteuttamaan lisätoimia modernin tietotekniikkainfrastruktuurin, ennen kaikkea riittävien laajakaistayhteyksien, saamiseksi kaikkialle maaseudulle, parantamaan tieto- ja viestintätekniikoiden saatavuutta ja edistämään niiden saatavuuteen liittyviä yhdenvertaisia mahdollisuuksia sekä tarjoamaan asianmukaista käyttökoulutusta; huomauttaa, että huonot laajakaistayhteydet haittaavat pienyritysten kasvua monilla EU:n maaseutualueilla; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita noudattamaan sitoumuksiaan ja parantamaan maaseudun laajakaistayhteyksiä kilpailukyvyyn parantamiseksi;

11. kehottaa edistämään ja tukemaan maaseudun naisten keskuudessa sähköisiä liiketoiminnan muotoja, kuten sähköistä kaupankäyntiä, joka mahdollistaa liiketoiminnan harjoittamisen riippumatta etäisyydestä suuriin kaupunkikeskuksiin;

12. toteaa, että miesten ja naisten perhe- ja yksityiselämän yhteensovittamiseksi ja väestön pitämiseksi maaseutualueilla on ensisijaisen tärkeää parantaa maaseutualueiden aivan kuten kaupunkialueidenkin jokatähtäyksessä elämässä tarvittavan infrastruktuurin, hoitolaitosten ja palvelujen laatua ja saatavuutta; toteaa, että tähän sisältyvät maatilojen yhteydessä toimiva lastenhoito (kuten maatilojen päiväkodit ja muu esiopetus), terveydenhoitopalvelut, oppilaitokset (myös elinikäistä oppimista varten), vanhusten ja muiden huollettavina olevien hoitolaitokset ja hoito, sijaispalvelut sairastumistapauksissa ja raskauden aikana, päivittäistavaroiden lähitoimitukset sekä vapaa-ajanvietto- ja kulttuuritarjonta; vaatii vahvistamaan sellaiset maatalouspoliittiset toimintaedellytykset, että maaseudun naiset voivat käyttää potentiaaliaan monitoiminnallisen ja kestäväen maatalouden luomiseen;

13. kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita hyödyntämään rakennerahastoja ja koheesiorahastoa liikenteen perusrakenteiden puutteiden korjaamiseen maaseudulla sekä toimenpiteiden toteuttamiseen liikennevälineiden saatavuuden ja erityisesti esteettömyyden parantamiseksi, sillä liikenne on edelleen ensisijaisesti naisiin vaikuttava sosiaalista syrjäytymistä ja yhteiskunnallista eriarvoisuutta vahvistava tekijä;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

14. vaatii suuntaamaan maaseudun tukipolitiikan voimakkaammin innovatiivisiin ja kestäviin maaseudun elin- ja työoloihin;
15. kehottaa Euroopan unionin toimielimiä, jäsenvaltioita ja alue- ja paikallisviranomaisia tukemaan hankkeita, joilla edistetään maatalouden innovatiivisten alkutuotantoyritysten perustamista maaseudulle ja neuvotaan niitä, minkä tavoitteena on tarjota uusia työpaikkoja etupäässä naisille seuraavilla tavoilla: lisäämällä maataloustuotteiden arvoa ja etsimällä niille myyntipisteitä, käyttämällä uusia tekniikoita ja edistämällä alueellista taloudellista eriytymistä sekä tarjoamalla palveluja, joiden avulla työ- ja perhe-elämän yhdistäminen on helpompaa;
16. toteaa, että innovatiivisten tarjontamuotojen yhteydessä olisi hyödynnettävä yhteisen maatalouspolitiikan toisesta pilarista toteutetuista naisten asemaa edistävästä hankkeista (etenkin toimintalinja III ja Leader+-ohjelma) tähän mennessä saatuja myönteisiä kokemuksia ja yksilöitävä parhaat käytännöt;
17. kehottaa korostamaan maaseudun kehitysstrategioissa erityisesti naisten panosta Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa ja etenkin aloitteita, joissa keskitytään innovointiin, tutkimukseen ja kehitykseen;
18. pitää tässä yhteydessä myönteisinä Euroopan sosiaalirahaston Equal-hankkeita, joilla pyritään tuomaan esiin ja parantamaan naisten asemaa maataloudessa ja maaseutualueilla;
19. pyytää sisällyttämään uuteen Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa koskevaan asetukseen ohjelmakaudella 2014–2020 toimenpiteitä, joilla parannetaan naisten asemaa ja joilla olisi erittäin myönteisiä vaikutuksia maaseudun naisten työllisyydelle;

Naiset maaseudun elinkeinoelämässä

20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osallistumaan naisten taloudellista ja sosiaalista asemaa ja heidän yrittäjätoimintaansa maaseudulla koskevan informatiivisen tietokannan laatimiseen ja optimoimaan jo saatavissa olevien tietojen analysoinnin (esim. Eurostatin avulla), jotta poliittisia toimia voidaan mukauttaa näihin tietoihin;
21. on vakuuttunut siitä, että maaseudulle tyypillinen naisille tarkoitettu koulutus ja neuvonta on maaseudun erityisolot huomioon ottaen säilytettävä ja sitä on kehitettävä kiinnittäen erityistä huomiota tilojen taloushallintoon;
22. pitää Euroopan laajuisen naisille (ja naisjärjestöille) tarkoitetun verkoston luomista tarkoituksenmukaisena ja viittaa YMP:n toisessa pilarissa toteutettujen toimien onnistumiseen;
23. tunnustaa olemassa olevien naisverkostojen tärkeyden eri tasoilla ja erityisesti maaseudun paikalliselle kehittämiselle ja sen yleiselle tiedostamiselle; painottaa, että näille verkostoille on myönnettävä enemmän yhteiskunnallista arvostusta ja niitä on tuettava paremmin poliittisesti ja taloudellisesti paikallisella, kansallisella ja EU:n tasolla, kun otetaan niiden tärkeä panos tasa-arvon edistämässä, etenkin kun on kyse maaseutualueiden naisten koulutuksesta ja paikallisten kehityshankkeiden käynnistämisestä, mukaan lukien maaseudulla järjestettävät syöpäseulontaa koskevat tiedotus- ja valistuskampanjat, joilla pyritään varmistamaan naisten syöpien (muun muassa kohdunkaulansyövän ja rintasyövän) varhainen toteaminen; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan naisten laajempaa osallistumista politiikkaan, mukaan lukien naisten asianmukainen edustus toimielinten, yritysten ja järjestöjen johtavissa elimissä;
24. vaatii, että maaseudun naisille annetaan sosiaaliturvajärjestelmästä asianmukaisia sosiaalietuuksia, joissa otetaan huomioon naisten erityistilanne työmarkkinoilla ja eläkeoikeudet;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

25. pitää tässä yhteydessä myönteisenä direktiiviä 2010/41/EU ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan sen mahdollisimman pian ja tehokkaasti täytäntöön, jotta varmistetaan erityisesti

— viljelijöiden aviopuolisojen ja elämäkumppanien sosiaaliturva;

— itsenäisinä yrittäjinä toimivien naispuolisten viljelijöiden ja viljelijöiden vaimojen riittävät äitiysetuudet;

26. huomauttaa, että erityisesti maaseudulla tarvitaan kestäviä strategioita niiden naisten ammatillisen pätevyyden säilyttämiseksi, jotka päättävät pitää perhe- tai hoitovapaata; vaatii työn ja perhe-elämän yhteensovittamista, jotta naiset voivat osallistua eri tavoin työelämään ja pysyä työelämässä ja jotta tätä heidän osallistumistaan voidaan kehittää;

27. huomauttaa, että maatilojen monipuolistaminen on maaseudun elinkeinoelämän kannalta yhä tärkeämpää; toteaa, että naisten panos maatilojen monipuolistamishankkeiden käynnistämässä, kehittämisessä ja hallinnoinnissa on merkittävä;

28. vaatii edistämään naisten yrittäjyyttä ja aloitteita etenkin edistämällä naisten omistajuutta ja naisryt-
täjien verkostoja sekä laatimalla sellaiset ehdot rahoitusosalalle, että maaseudun naisryttäjillä, mukaan lukien pelkästään tai osa-aikaisesti yrittäjinä toimivat naiset, joilla on vähäiset tulot, ja nuoret naiset, on mahdollisuus tehdä investointeja ja saada luottoa, niin että heistä tulee toimintakykyisempiä markkinoilla ja että he voivat luoda toiminnalleen vakaan taloudellisen perustan; pyytää myös ryhtymään toimiin naisten yrittäjä-
hengen ja taitojen parantamiseksi, jotta lisätään heidän edustustaan yritysten ja yhdistysten johtelimissä;

29. kehottaa asiasta vastaavia kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia kannustamaan naisten osallistumista paikallisiin toimintaryhmiin sekä paikallisten kumppanuuksien kehittämistä osana Leader-hanketta ja varmistamaan naisten tasa-arvoisen osallistumisen johtokuntiin;

Naiset maataloudessa

30. vaatii ottamaan yksittäisiä yrityksiä koskeissa ja alueellisissa kehitysstrategioissa paremmin huomi-
oon naisten ammatillisen pätevyyden maataloudessa ja muilla aloilla; painottaa tuottajina ja yrittäjinä toi-
mivien naispuolisten maanviljelijöiden ja maanviljelijöiden vaimojen pätevyyden ja koulutuksen merkitystä ja
kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan yhdessä alue- ja paikallisviranomaisten, maaseutu-, nais- ja
maanviljelijäjärjestöjen kanssa kannustimia, jotta edistetään naisten osallistumista työelämään, erityisesti
poistamalla naisiin työmarkkinoilla kohdistuvaa syrjintää, parannetaan naisten koulutustasoa esimerkiksi
helpottamalla naisten pääsyä jatkokoulutukseen ja erikoistumiskursseille koulutuslaitoksissa, ehdotetaan
maaseudun kehitysohjelmien toimintalinjaan III kuuluvia maaseudun kehitystoimenpiteitä ja kannustetaan
nykyisiä aloitteita; muistuttaa, että näillä toimenpiteillä tuetaan sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa maaseutu-
alueilla ja että naisten köyhtymisuhka on suurempi kuin miesten;

31. vaatii tukemaan poliittisia toimia, joilla pyritään parantamaan naisten asemaa maataloudessa hel-
potamalla käytännössä ja oikeudellisesti heidän toimimistaan maatalousyrittäjinä myös kun on kyse yrityksen
omistamisesta, niin että he voivat sillä perusteella, että he ovat yhteisvastuullisia yrityksestä, olla osallisempia
yrityksen oikeuksista ja velvollisuuksista, joihin kuuluvat muun muassa etujen ajaminen maatalousalan
elimissä ja aktiivinen osallisuus kaikkiin yrityksen tuloihin;

32. kehottaa tukemaan nais- ja viljelijäjärjestöjä, jotka ovat tärkeässä asemassa kannustettaessa ja aloitet-
taessa uusia kehitysohjelmiä sekä monipuolistamisessa, niin että naiset voivat toteuttaa uusia ajatuksia, jotta
he voivat monipuolistaa maaseudun tuotantoa ja tarjottuja palveluja;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

33. katsoo, että osana tulevaa YMP:n uudistusta olisi otettava huomioon maaseudun naisten tarpeet ja naismaantilajelijöiden asema ja ne olisi asetettava etusijalle tarjottaessa tiettyjä palveluita ja myönnettäessä tukia kunkin jäsenvaltion alueellisten vaatimusten mukaisesti;
34. on vakuuttunut siitä, että naisten olisi keskipitkällä aikavälillä oltava edustettuina kaikissa maatalousalan poliittisissa, taloudellisissa ja yhteiskunnallisissa elimissä, jotta päätöksentekoprosessissa otetaan huomioon sekä naisten että miesten näkemykset; korostaa, että on tärkeää ottaa käyttöön erityistoimenpiteitä naisten hyväksi, jotta taataan naisten yhtäläinen osallistuminen kyseisiin elimiin;
35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan naisten maanhankintaa ja luotonsaantia, jotta kannustetaan naisten sijoittautumista maaseudulle ja ryhtymistä maatalousalan toimijoiksi;
36. vaatii laatimaan selvityksen tähänastisista strategioista, jotka koskevat maataloudessa toimivien naisten (naismaantilajelijät, naispuoliset maataloustyöntekijät, kausityövoima jne.) sosiaaliturvaa, ja direktiivin 2010/41/EU täytäntöönpanosta, ottaen samalla huomioon yksittäisten maiden omistus- ja vero-oikeutta koskevat säädökset, ja antamaan nämä tiedot käyttöön maataloudessa toimivien naisten asianmukaisen sosiaaliturvan kehittämiseksi jäsenvaltioissa;
37. katsoo, että maaseudun naisten elinoloja koskevissa unionin politiikoissa on otettava huomioon myös maataloilille kausityöntekijöiksi palkattujen naispuolisten maahanmuuttajien elin- ja työolot, etenkin kun on kyse asianmukaisista asuinoloista, sosiaaliturvasta, sairausvakuutuksesta ja terveydenhoidosta; korostaa, että on tarpeen arvostaa mahdollisimman korkealle naisten tekemää työtä;
38. kehottaa komissiota sisällyttämään vuonna 2011 Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastrategian (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20. syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti esitettävään yhteenvetokertomukseen perinpohjaisen analyysin naisten asemaa maaseudulla koskevien toimenpiteiden vaikutuksista;

*

* *

39. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

EU:n rahoitus ydinvoimalaitosten käytöstä poistamisen alalla uusissa jäsenvaltioissa

P7_TA(2011)0123

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 EU:n rahoituksen tehokkuudesta ja vaikuttavuudesta ydinvoimalaitosten käytöstä poistamisen alalla uusissa jäsenvaltioissa (2010/2104(INI))

(2012/C 296 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon liittymissopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan N:o 4 Ignalinan ydinvoimalaitoksesta Liettuaissa ja pöytäkirjan N:o 9 Slovakiassa sijaitsevan Bohunice V1 -ydinvoimalaitoksen 1 ja 2 reaktorista sekä Bulgarian tasavallan ja Romanian Euroopan unioniin liittymistä koskevista ehdoista ja menettelyistä tehdyn pöytäkirjan 30 artiklan,

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon neuvoston asetukset Liettuassa sijaitsevaa Ignalinan ydinvoimalaitosta koskevan pöytäkirjan N:o 4 täytäntöönpanosta ⁽¹⁾, Slovakiassa sijaitsevan Bohunice V1 -ydinvoimalaitoksen 1 ja 2 reaktoreja koskevan pöytäkirjan N:o 9 ⁽²⁾ ja Bulgariassa sijaitsevan Kozloduy'n ydinvoimalan yksiköiden 1–4 käytöstä poistamiselle myönnettävästä unionin rahoitustuesta ("Kozloduy-ohjelma") ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ydinlaitosten käytöstäpoistoon tarkoitettujen varojen käyttöä koskevasta toisesta kertomuksesta (KOM(2007)0794) sekä siihen liittyvän, käytöstäpoiston rahoittamista EU:ssa koskevan asiakirjan "EU decommissioning funding data" (SEC(2007)1654),
  - ottaa huomioon ydinlaitosten käytöstäpoistoon tarkoitettujen varojen hallinnointia koskevan 24. lokakuuta 2006 annetun komission suosituksen ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon (A7-0054/2011),
- A. ottaa huomioon, että kolmessa EU:n ehdokasvaltiossa, Liettuassa, Slovakiassa ja Bulgariassa, oli käytössä vanhoja ydinvoimalaitoksia, joiden sulkemisesta oli sovittu, ja liittymisneuvotteluissa vahvistettiin kolmen asianomaisen ydinvoimalan yksiköiden varhainen sulkeminen,
- B. ottaa huomioon, että EU totesi, että näiden kolmen ydinvoimalaitoksen yksiköiden varhaisesta sulkemisesta ja sitä seuraavasta käytöstäpoistamisesta aiheutuisi huomattava rahoituksellinen ja taloudellinen rasite, jota asianomaiset jäsenvaltiot eivät kykenisi kaikilta osin kattamaan, minkä vuoksi liittymissopimuksissa sekä niiden seurauksena annetuissa näiden sopimusten täytäntöönpanoa koskevissa neuvoston asetuksissa säädettiin kullekin asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnettävästä rahoitustuesta; toteaa kuitenkin, ettei selkeää päätöstä ollut tehty siitä, oliko tuella tarkoitus kattaa käytöstäpoiston kokonaiskustannukset tai korvata kaikki siitä aiheutuneet taloudelliset seuraukset; panee merkille, että sekä Bulgaria että Slovakia ovat edelleen sähkön nettoviejiä,
- C. ottaa huomioon, että tukea myönnetään seuraavia aloja koskeville toimenpiteille:
- käytöstäpoistaminen (sulkemisen valmistelutoimet, sääntelyviranomaisille annettava tuki, käytöstä poistamiseen ja lupien laatimiseen tarvittavan dokumentaation laatiminen, turvallinen kunnossapito ja seuranta sulkemisen jälkeen, jätteen ja käytetyn polttoaineen varastoiminen ja puhdistaminen sekä purkamistyöt),
  - energia (nykyisten laitosten uudenaikaistaminen ja niitä koskevat ympäristöuudistukset, suljettujen yksiköiden tuotantokapasiteetin korvaaminen ja muut toimenpiteet, joilla myötävaikutetaan energianinfrastruktuurin välttämättömän rakenneuudistuksen ja päivittämisen toteuttamiseen),
  - sosiaaliset seuraukset (ydinvoimalaitoksen henkilöstön tukeminen purkamista edeltävän sulkemisen jälkeen turvallisuuden ylläpitämiseksi ja henkilöstön uudelleenkouluttaminen sulkemiseen liittyviä uusia tehtäviä varten),

⁽¹⁾ EUVL L 411, 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ EUVL L 131, 23.5.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 189, 13.7.2010, s. 9.

⁽⁴⁾ EUVL L 330, 28.11.2006, s. 31.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- D. ottaa huomioon, että tukea alettiin antaa ennen liittymistä ja ennen asianomaisten yksiköiden sulkemista ja että varat kertyivät käytöstäpoistoa varten perustettuun kansainväliseen tukirahastoon (International Decommissioning Support Funds, IDSFs) sillä välin, kun hallintovalmisteluja jatkettiin,
- E. ottaa huomioon, että ydinvoimalaitosten käytöstäpoisto ja jätehuolto ovat teknisesti monimutkaisia operaatioita, joihin tarvitaan huomattava määrä varoja ja joihin liittyy ympäristöä koskevia sekä teknisiä, yhteiskunnallisia ja taloudellisia velvoitteita,
1. panee merkille, että Liettua, Slovakia ja Bulgaria ovat täyttäneet liittymissopimukseen sisältyvät sitoumuksensa kolmen ydinvoimalaitoksen asianomaisten yksiköiden sulkemisesta viivymättä: Ignalinan ydinvoimalan yksikkö 1 suljettiin 31. joulukuuta 2004 ja yksikkö 2 puolestaan 31. joulukuuta 2009, Bohunice V1 ydinvoimalaitoksen yksikkö 1 suljettiin 31. joulukuuta 2006 ja yksikkö 2 puolestaan 31. joulukuuta 2008, Kozloduyin ydinvoimalan yksiköt 1–2 suljettiin 31. joulukuuta 2002 ja yksiköt 3–4 puolestaan 31. joulukuuta 2006;
  2. panee myös merkille, että kaikki kolme jäsenvaltiota yrittivät neuvotella uudestaan reaktoreiden sulkemista koskevista poliittisista sitoumuksistaan, mikä viivästytti prosessia;
  3. panee merkille, että rahoitustuen myöntämiselle on olemassa oikeusperusta; toteaa, että erityisiin vuosittain laadittaviin yhdistettyihin ohjelma-asiakirjoihin perustuvat määrät vahvistetaan vuosittain komission päätöksellä ja että näillä ohjelma-asiakirjoilla mahdollistetaan hyväksytyjen hankkeiden kehittämisen ja rahoittamisen valvonta;
  4. panee merkille, että koska EU:lla on rajallisesti kokemuksia ja tietoja käytöstäpoistosta, rahoitustuesta päätettiin ilman mahdollisuutta määrittää rahoituksen enimmäistaso; huomauttaa, että selkeitä ehtoja enimmäismäärien määrittelylle ei ollut senkään jälkeen, kun käytöstäpoistoa koskevat suunnitelmat ja strategiat oli laadittu, mikä merkitsi sitä, että lisärahoituksesta oli päätettävä vaiheittain ja tapauskohtaisesti;
  5. katsoo, että yhteisön tuella on tarkoitus tukea näitä kolmea jäsenvaltiota siten, että ne selviävät vahvistettujen varhaisten sulkemisajankohtien seurauksena aiheutuneesta rahoituksellisesta ja taloudellisesta rasitteesta, ja kattaa monen tärkeän käytöstäpoistotoimen kustannukset, investoida energiahankkeisiin energiariippuvuuden vähentämiseksi ja auttaa voimalaitosten käytöstäpoiston sosiaalisten vaikutusten lieventämisessä; huomauttaa kuitenkin, että kaikissa kolmessa tapauksessa voimaloiden käytöstäpoistamiskustannukset ovat nousseet suunniteltua EU:n tukea korkeammiksi ja on todennäköistä, että ne ylittävät myös alkuperäisen arvion; panee myös merkille, että huomattava osa varoista käytettiin energiahankkeisiin eikä rahoitustuen pääasialliseen tarkoitukseen eli ydinvoimaloiden käytöstäpoistamiseen;
  6. katsoo, että Euroopan unionin solidaarisuusajattelu auttaa tehokkaasti lieventämään varhaisen sulkemisen taloudellisia seurauksia energia-alalla; huomauttaa kuitenkin, että tätä mietintöä valmisteltaessa varsinainen käytöstäpoistaminen on edelleen alkuvaiheessaan;
  7. panee merkille, että kyseessä olevien ydinvoimaloiden käytöstäpoisto olisi asetettava etusijalle Euroopan koko väestön turvallisuuden ja terveyden vuoksi;
  8. pelkää, että käytöstäpoistotoimien rahoituksen puute viivästyttää ydinvoimaloiden käytöstäpoistoa ympäristöä ja ihmisten terveyttä uhkaavalla tavalla;
  9. korostaa, että turvallisuus on ensisijaisen tärkeä tekijä kyseessä olevien varhaisessa vaiheessa suljettujen ydinvoimalaitosten käytöstäpoistossa; kehottaa siksi neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita pitämään tämän mielessä sellaisten tulevien päätösten varalta, jotka koskevat ydinvoiman käytöstäpoistoa ja etenkin näitä kolmea käytöstäpoistamisohjelmaa; kehottaa komissiota järjestämään riittävän koordinoinnin jäsenvaltioiden kanssa ja laatimaan tarkkoja aikatauluja hankkeiden loppuunsaattamiselle;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

10. panee huolestuneena merkille, että näihin kolmeen käytöstäpoisto-ohjelmaan liittyviä yksityiskohtaisia käytöstäpoistosuunnitelmia ei ole vielä saatu päätökseen ja että tästä syystä ei ole riittävästi tietoa aikatauluista, erityishankkeiden kustannuksista eikä niiden rahoituslähteistä; kehottaa siksi kyseisiä kansallisia viranomaisia saattamaan päätökseen suunnitelmat ja komissiota antamaan tietoja tämän prosessin etenemisestä ja esittämään käytöstäpoistohankkeille pitkän aikavälin yksityiskohtaisen rahoitussuunnitelman; kehottaa komissiota esittämään selvästi näiden suunnitelmien toteuttamisen edellyttämän EU:n rahoituksen laajuuden;

11. kehottaa komissiota tarkastelemaan tapoja muuttaa käytöstäpoistotoimiin liittyviä EU:n rahoitusmenettelyjä ottaen huomioon jäsenvaltioiden ja niiden kansallisten hallintorakenteiden käyttämät strategiat ja kehottaa yksinkertaistamaan varojen hallintasääntöjä niin, että ne eivät vaikuta käytöstäpoistotoimien turvallisuuteen;

12. panee merkille, ettei osanottajien vastuualueita ole määritetty selvästi rahoituksen ja käytöstäpoistoprosessin suhteen; katsoo, että komission olisi kannettava päävastuu EU:n tuen täytäntöönpanosta ja että olisi perustettava yhteinen hallinto EJKP:n kanssa;

13. katsoo, että sopimusten tekemiseksi olisi suotavaa soveltaa EU:n vastavuoroisuusperiaatetta euroopalalaisten yrityksen eduksi siten, että sovelletaan erityisesti muun muassa energiahuollon alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31. maaliskuuta 2004 annetun direktiivin 2004/17/EC 58 artiklassa vahvistettuja periaatteita;

14. huomauttaa, että Euroopan unionin näille kolmelle jäsenvaltiolle myöntämä kokonaistuki on 2 847,78 miljoonaa euroa vuoteen 2013 loppuun mennessä; toteaa, että vaikka ydinvoimaloiden välillä on eroja, etenkin polttoaineen varastoimisessa, ohjelmissa käytetään periaatteessa samaa teknologiaa; toteaa kuitenkin, että myönnettävissä määrärahoissa on huomattavia eroja: Ignalina (kaksi yksikköä) 1 367 miljoonaa euroa, Bohunice (kaksi yksikköä) 613 miljoonaa euroa ja Kozloduy (4 yksikköä) 867,78 miljoonaa euroa;

15. panee merkille myös vuoden 2009 lopussa saatavilla olleiden tietojen perusteella, että jäsenvaltiot ovat eri tilanteissa maksettujen määrärahojen osalta: Ignalina yhteensä 1 367 miljoonaa euroa, maksusitoumus 875,5 miljoonaa euroa (64,04 prosenttia), maksettu 760, 4 miljoonaa euroa (55,62 prosenttia), Bohunice yhteensä 613 miljoonaa euroa, maksusitoumus 363,72 miljoonaa euroa (59,33 prosenttia), maksettu 157,87 miljoonaa euroa (25,75 prosenttia), Kozloduy yhteensä 867,78 miljoonaa euroa, maksusitoumus 567,78 miljoonaa euroa (65,42 prosenttia), maksettu 363,149 miljoonaa euroa (41,84 prosenttia), mikä aiheutuu ensisijaisesti sulkemisen erilaisesta aikataulusta;

16. katsoo, että rahastojen hallinnoinnissa ja niiden varojen käytössä on noudatettava ehdotonta avoimuutta; myöntää, että varojen järkevä ja avoin hallinnointi sekä asianmukainen ulkoinen valvonta on tärkeää energiamarkkinoiden terveen kilpailun takaamiseksi; suosittelee toimimaan avoimesti ja edistämään yleisön osallistamista tämän alan toimintaan;

17. panee merkille seuraavat loppuun saatetut tarkastukset ja arvioinnit: Liettualle ja Slovakialle myönnettävää käytöstäpoistamistukea koskeva väliarviointi (2007), komission kaikkia kolmea ohjelmaa koskevat sisäiset tarkastukset vuonna 2007, Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuonna 2008 ja 2009 suorittamat tarkastukset, jotka koskivat hankkeiden ja ohjelmien hallinnosta vastaavaa virastoa (Central Project Management Agency, CPMA) Ignalinan hankkeen osalta, Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tarkastus tarkastuslausuman valmistelemista varten vuonna 2008 ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen toteutettavuustutkimus vuonna 2009, ja panee merkille seuraavat parhaillaan käynnissä olevat toimet: komission tiedonanto, jonka odotetaan valmistuvan vuoden 2011 alkupuolella, Euroopan tilintarkastustuomioistuimen ulkoinen tarkastus käytöstäpoiston kansainvälistä tukirahastoa (International Decommissioning Support Fund, BIDSF) varten ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kaikkia kolmea ohjelmaa koskeva kattava tulostarkastus;

18. katsoo, että toteutettujen tarkastusten määrä ja soveltamisala vaikuttavat riittämättömiltä, kun otetaan huomioon suuri rahamäärä, varojen uudenlainen käyttö, prosessin aikana ilmenneet tuntemattomat tekijät sekä lukuisat myöhemmät muutokset ja mukautukset lisämäärärahojen myöntämisessä; pitää valitettavana sitä, että komission syyskuussa 2007 esittämä väliarviointi Liettualle ja Slovakialle käytöstäpoistoa varten annetusta avusta ei kattanut Bulgariaa (joka sai tukea jo tuolloin);

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

19. pitää valitettavana, ettei komissio esitä Euroopan parlamentille vuotuisia kertomuksia ydinvoimaloiden käytöstäpoistoon tarkoitettujen varojen käytöstä; kehottaa siksi komissiota seuraamaan kertyneiden varojen käyttöä koskevia parannuksia ja sitä, kuinka todennäköistä on, että näiden kolmen ydinvoimalaitoksen nimenomaisten yksiköiden käytöstäpoistoa varten kerrytetyt varat otetaan käyttöön seuraavien kolmen vuoden aikana ja ilmoittamaan näistä asioista vuosittain Euroopan parlamentille;

20. kehottaa komissiota tekemään selvityksen, jolla varmistetaan, onko tuleviin käytöstäpoistohankkeisiin mahdollista myöntää määrärahoja vuoteen 2013 asti etenkin, kun otetaan huomioon, että Bohunicea koskevat käytöstäpoistamisluvat annetaan heinäkuussa 2011 ja Kozloduya koskevat vuoden 2011 ja vuoden 2012 lopussa;

21. kehottaa komissiota antamaan vertailevaa tietoa käytöstäpoiston eri vaiheita koskevista alkuperäisistä ja tarkistetuista aikatauluista sekä energia-alan ja sosiaalipolitiikan alan toimenpiteistä, ennen kuin EU:n varojen myöntämistä jatketaan;

22. kehottaa komissiota antamaan tietoja erityisistä parannuksista, jotka ovat seurausta vuonna 2007 perustetusta jäsenvaltioiden edustajista koostuvasta hallintakomiteasta, jonka tehtävänä on tukea komissiota tukiohjelmien täytäntöönpanossa ja tehdä sittemmin selkoa toteutuneista menettelytapojen muutoksista;

23. huomauttaa, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen suorittama tarkastus on yhä käynnissä; arvelee, että tämä auttaa tuomaan esiin varojen käytön tavoitteet ja tehokkuuden ja tekemään tulevaisuutta koskevia toteuttamiskelpoisia ehdotuksia sekä arvioimaan käytöstäpoiston vaatimaa lisärahoitusta; katsoo, että koska kyse on kattavasta tulostarkastuksesta, siinä olisi tehtävä selkoa seuraavista seikoista:

- käytettiinkö varoja niihin tarkoituksiin, joita varten ne oli myönnetty,
- laadittiinko hankintamenettelyt asianmukaisesti ja noudatettiin niitä,
- onnistuttiinko myönnettyillä määrärahoilla edistämään käytöstäpoistamistoimien turvallisuutta,
- varmistettiin hankintamenettelyillä, että osallistuvat yhtiöt noudattavat EU:n turvallisuusvaatimuksia,
- osallistuuko Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF joihinkin toimiin,
- oliko kolmen ohjelman välillä riittävää koordinoitua, jotta aikaisemmin valmistelluista ja rahoitetuista hankkeista hankittua kokemusta voitiin käyttää tehokkaasti hyödyksi, ja miltä osin käytöstäpoisto-ohjelmat olivat päällekkäisiä (ottaen huomioon, että käynnissä on esimerkiksi useita muun muassa varastointiin ja henkilöstön pätevöittämiseen liittyviä samankaltaisia ohjelmia, joita olisi voitu mukauttaa ensimmäisen käytön jälkeen myös muihin ydinvoimalahankkeisiin niin, että olisi syntynyt säästöjä);

24. katsoo, että myönnettyistä EU:n määrärahoista aikajaksolla 2007–2013 rahoitettavien tulevaisuuden toimien osalta on selkiytettävä vielä seuraavia seikkoja:

- ovatko nykyiset suunnitelmat ja strategiat valmiita vai onko vielä mahdollista, että toimia ja näin ollen myös määrärahoja lisätään,
- onko yleinen väliaikainen varastointikapasiteetti sekä menettely, jota käytetään radioaktiivisen jätteen lopullisen kotimaisen sijoituspaikan valinnassa, saatettu päätökseen vai ei,
- onko energiahankkeisiin tarkoitettuja määrärahoja vielä lisättävä vai onko keskityttävä käytöstäpoistamishankkeisiin,

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

— onko yhtä ydinvoimalaitosta koskevia suunnitelmia ja kokemuksia käytettävä myös muissa ydinvoimalaitoksissa, mikäli näin ei ole tähän mennessä toimittu;

25. panee huolestuneena merkille, että missään näistä kolmesta hankkeesta ei ole EU:n koordinaattori- ja asiantuntijaryhmää, jonka avulla käytöstäpoisto-ohjelmaa olisi voitu käsitellä EU:n kokemukseen perustuvana kokonaisuena paketina tavalla, joka olisi mahdollistanut näiden kolmen hankkeen välisen synergian;

26. korostaa, että koordinoitua näiden kolmen ohjelman välillä on lisättävä, jotta voidaan parantaa toimien suunnittelua ja jakaa niistä saatuja kokemuksia; katsoo, että Euroopan unioni kokonaisuudessaan voi myös hyötyä tästä kokemuksesta, sillä reaktorit poistetaan käytöstä niiden taloudellisen käyttöiän päättyessä; kehottaa siksi kaikkia osapuolia kehittämään ja keräämään parhaita käytöstäpoistokäytänteitä ja varmistamaan, että muiden jäsenvaltioiden ydinvoimaloista saatuja kokemuksia ja tietoja käytetään parhaalla mahdollisella tavalla;

27. kehottaa komissiota perustamaan koordinoitiryhmän, joka vastaa seuraavista tehtävistä:

— lopullisen suunnitelman ja siihen liittyvän selvän aikataulun laatimisen valvonta,

— tähän mennessä osoitettujen määrärahojen käytön valvonta,

— sen selvittäminen, tarvitaanko EU:n osallistumista edelleen, ja jos tarvitaan, EU:n osallistumisen tarkan laajuuden määrittäminen,

— vastuualueista päättäminen, EJKP:n tehtävät mukaan lukien, ja käytöstäpoistoprosessin loppuunsaattamisen valvonta;

28. toteaa, että käytöstäpoiston rahoituksessa tulisi soveltaa saastuttaja maksaa -periaatetta ja että ydinlaitosten toiminnanharjoittajien tulisi varmistaa, että ydinlaitosten käyttöiän aikana kootaan riittävästi varoja tulevaa käytöstäpoistoa varten;

29. panee merkille, että reaktoreiden varhainen sulkeminen estä tarvittavien summien suunnitellun keräämisen vastaaviin kansallisiin rahastoihin, joiden avulla oli tarkoitus kattaa kaikki laitosten käytöstäpoiston aiheuttamat kustannukset;

30. ottaa huomioon eri jäsenvaltioissa käytössä olevat strategiat ja kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisia tapoja yhdenmukaistaa käytöstäpoiston rahoittamiseen käytettäviä menetelmiä EU:ssa, jotta voidaan varmistaa tarvittavien varojen kokoaminen ajoissa vaarantamatta kuitenkaan käytöstäpoistoprosessin turvallisuutta;

Ignalinan ydinvoimala

31. suhtautuu myönteisesti siihen, että suurinta osaa Ignalina-ohjelman hankkeista, jotka koskevat energiatehokkuutta ja sähkön toimitusvarmuuden turvaamista, ollaan toteuttamassa tai ne on jo pantu täytäntöön;

32. panee huolestuneena merkille, että tärkeimmät jäteinfrastruktuurin hallintahankkeet (käytetyn polttoaineen varastointi ja jätteen loppusijoituspaikkaa koskeva hanke) ovat viivästyneet huomattavasti, mistä on aiheutunut lisäkustannuksia alkuperäisiin arvioihin nähden; toteaa, että järjestelmän liikkumavara on käytetty käytännöllisesti katsoen loppuun ja viivästyksiset saattavat alkaa vaikuttaa koko käytöstäpoistosuunnitelman aikataulun viivästyntymiseen, mikä lisää suhteessa kustannuksia; kehottaa komissiota ilmoittamaan hankkeen aikataulun uudelleenarviointiin liittyvistä tuloksista;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

33. panee merkille, että suuri osa varoista myönnettiin energiahankkeille, että käytöstäpoistamiseen tarvitaan vielä huomattavaa rahoitusta ja että kansalliset varat eivät riitä tämän kattamiseen: Ignalinan ydinvoimalan käytöstäpoistoa varten perustettu valtion rahasto on saanut tähän mennessä kokoon vain hieman yli 100 miljoonaa euroa (käytöstäpoiston tekniset kustannukset ovat yksistään 987–1 300 miljoonaa euroa) ja huomattava osa summasta on käytetty muihin kuin käytöstäpoistoon liittyviin hankkeisiin; kehottaa ryhtymään toimenpiteisiin tämän asian ratkaisemiseksi erityisesti jäsenvaltiotasolla;

Bohunicen ydinvoimala

34. suhtautuu myönteisesti Bohunice-ohjelman edistymiseen;

35. panee merkille, että vaikka yhteisön tuki on varattu ydinvoimaloiden ja erityisesti V1-reaktoreiden käytöstäpoistamiseen sekä toimitusvarmuuteen, kansallinen ydinvoimarahasto ei pannut sivuun erityisesti korvamerkittyä rahoituslähdettä parhaillaan käynnissä olevaa A1:n käytöstäpoistamishanketta varten;

36. huomauttaa, että joidenkin käytöstäpoistamishankkeiden täytäntöönpanossa on ollut huomattavia viivästyksiä ja että näitä hankkeita ovat muun muassa alueen turvajärjestelyjen uudistaminen, vanhan jätteen käsittelyyn liittyvä hanke sekä radioaktiivisen jätteen väliaikaisvaraston rakentaminen Bohunicen alueelle; kehottaa komissiota ja Slovakiassa toimivia tahoja ryhtymään toimiin viivästysten ehkäisemiseksi ja olemaan vaarantamatta käytöstäpoistamistoimien etenemistä aikataulun mukaisesti;

Kozloduyn ydinvoimala

37. pitää myönteisenä Kozloduy-ohjelman yleisesti ottaen hyviä teknisiä ja rahoituksellisia tuloksia sekä yksikköjen 1–4 käytöstäpoistamisstrategian muuttamista: alkuperäinen viivästetyn käytöstäpoiston strategia muutettiin välittömän keskeytymättömän käytöstäpoiston strategiaksi;

38. panee huolestuneena merkille, että melko suuri osa myönnettyistä varoista on suunnattu energiahankkeisiin; kehottaa komissiota seuraamaan jäljellä olevien energiahankkeiden täytäntöönpanoa ja ilmoittamaan tuloksista; kehottaa kasvattamaan käytöstäpoistoa ja jätteitä koskevien hankkeiden osuutta Kozloduy-ohjelman jäljellä olevan voimassaolokauden aikana;

39. korostaa muun muassa yksiköissä 1 ja 2 radioaktiivisen jätteen käsittelystä vastaavan valtionyhtiön (State Enterprise for Radioactive Waste, SERAW) ja yksiköistä 3 ja 4 nykyään vastaavan Kozloduyn ydinvoimalan välisen kattavan hallinnollisen koordinoinnin merkitystä; kehottaa Bulgariaa analysoimaan ja toteuttamaan viipymättä tarvittavia jaettuun hallintoon liittyviä parannuksia ja/tai siirtämään yksiköt 1–4 yhteisen hallinnon piiriin;

*

* *

40. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Bulgarian, Liettuan ja Slovakian hallituksille.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

Naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskeva EU:n politiikka

P7_TA(2011)0127

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n politiikan painopistealueista ja yleispiirteistä (2010/2209(INI))

(2012/C 296 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuksia ja erityisesti naisten oikeuksia koskevat oikeudelliset välineet, kuten YK:n peruskirjan, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevat kansainväliset yleissopimukset, ihmisten kaupan ja toisten prostituutiosta hyötymisen tukahduttamista koskevan yleissopimuksen, kaikkinaisen naisen syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen, pakolaisten oikeusasemaa koskevan vuonna 1951 tehdyn yleissopimuksen ja palauttamiskiellon periaatteen,
- ottaa huomioon muut naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevat YK:n asiakirjat, kuten 25. kesäkuuta 1993 ihmisoikeuksien maailmankonferenssissa hyväksytyt Wienin julistus ja toimintaohjelma (A/CONF.157/23) sekä naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta 20. joulukuuta 1993 annetun julistuksen (A/RES/48/104),
- ottaa huomioon seuraavat YK:n yleiskokouksen antamat päätöslauselmat: 12. joulukuuta 1997 rikosten estämisestä ja rikosoikeudellisista toimista naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi (A/RES/52/86), 18. joulukuuta 2002 työstä naisiin kohdistuvien kunniarikosten poistamiseksi (A/RES/57/179) sekä 22. joulukuuta 2003 naisiin kohdistuvan perheväkivallan poistamisesta (A/RES/58/147),
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun erityisraporttien kertomukset naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja yleisen suosituksen nro 19, jonka naisten syrjinnän poistamista käsittelevä komitea on hyväksynyt (11. istunto vuonna 1992),
- ottaa huomioon neljännen naisten maailmankonferenssin 15. syyskuuta 1995 hyväksymän Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä 18. toukokuuta 2000 antamansa päätöslauselman Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman seurannasta ⁽¹⁾, 10. maaliskuuta 2005 antamansa päätöslauselman YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyyn toimintaohjelman seurannasta (Peking + 10) ⁽²⁾ ja 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Peking 15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 19. joulukuuta 2006 antaman päätöslauselman toimenpiteiden tehostamisesta kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi (A/RES/61/143) sekä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1325 ja 1820, jotka koskevat naisia, rauhaa ja turvallisuutta,
- ottaa huomioon joulukuussa 2008 perustetun naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemistä ja torjumista käsittelevän Euroopan neuvoston ad hoc -komitean työn, jolla valmistellaan asiaa koskevaa Euroopan neuvoston tulevaa yleissopimusta,
- ottaa huomioon työllisyyttä, sosiaalipolitiikkaa, terveyttä ja kuluttaja-asioita käsittelevän neuvoston 8. maaliskuuta 2010 esittämät väkivaltaa koskevat päätelmät,

⁽¹⁾ EYVL C 59, 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ EUVL C 348 E, 21.12.2010, s. 11.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2010 vahvistamansa kannan esityksestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eurooppalaisesta suojelemääräyksestä ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 21. huhtikuuta 2009 antamansa kannanoton naisiin kohdistuvan väkivallan vastaiseen ”Say NO to Violence against Women” -kampanjaan ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnasta ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon komission strategian naisten ja miesten välisen tasa-arvon edistämiseksi vuosina 2010–2015, joka esiteltiin 21. syyskuuta 2010,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A7-0065/2011),
- A. katsoo, että millään yksittäisellä toimella ei voida poistaa sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa, mutta sitä ja sen seurauksia voidaan vähentää merkittävästi yhdistämällä infrastruktuuriin liittyviä, oikeudellisia sekä täytäntöönpanoon, koulutukseen, terveyteen ja muihin palveluihin liittyviä toimia,
- B. toteaa, että vaikka termistä ”naisiin kohdistuva väkivalta” ei ole olemassa kansainvälisesti tunnustettua määritelmää, Yhdistyneet kansakunnat määrittelee sen kaikenlaiseksi sukupuoleen perustuvaksi väkivalaksi, joka aiheuttaa tai voi aiheuttaa fyysistä, seksuaalista tai psykologista vahinkoa tai kärsimystä naisille, mukaan lukien tällaisilla teoilla uhkailu tai pakottaminen taikka mielivaltainen vapaudenriisto, tapahtuipa se julkisessa tai yksityisessä elämässä ⁽⁵⁾,
- C. toteaa, että väkivalta on traumaattinen kokemus kenelle tahansa miehelle, naiselle tai lapselle, mutta sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa kohdistavat etupäässä miehet naisiin ja lapsiin, ja se heijastaa ja vahvistaa miesten ja naisten välistä epätasa-arvoa ja heikentää uhrien terveyttä, ihmisarvoa, turvallisuutta ja itsemääräämisoikeutta,
- D. ottaa huomioon, että sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevien tutkimusten mukaan yksi viidestä tai neljästä naisesta Euroopassa on aikuisena kokenut fyysistä väkivaltaa ainakin kerran ja yli kymmenesosa on kokenut seksuaalista väkivaltaa, johon on liittynyt voimankäyttöä; ottaa huomioon, että tutkimuksista käy myös ilmi, että 26 prosenttia lapsista ja nuorista on ilmoittanut kokeneensa fyysistä väkivaltaa lapsena,
- E. toteaa, että mainonnassa ja pornografiassa esitetään usein monenlaista sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja että niissä siten vähätellään naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja estetään sukupuolten välisen tasa-arvon edistämiseen tarkoitettujen strategioiden toteuttamista,
- F. toteaa, että miesten naisiin kohdistama väkivalta muokkaa naisten asemaa yhteiskunnassa tavalla, joka näkyy naisten terveydessä, työn ja koulutuksen saannissa, sosiaaliseen ja kulttuuriseen toimintaan osallistumisessa, taloudellisessa riippumattomuudessa, osallistumisessa julkiseen ja poliittiseen elämään ja päätöksentekoon sekä suhteissa miehiin,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0470.

⁽²⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

⁽³⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 131.

⁽⁴⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 52.

⁽⁵⁾ Naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta 20. joulukuuta 1993 annetun YK:n julistuksen 1 artikla (A/RES/48/104); YK:n vuoden 1995 Pekingin toimintaohjelma, 113 kohta.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- G. ottaa huomioon, että naiset jättävät monesti nostamatta kanteen heihin kohdistuneesta sukupuoleen perustuvasta väkivallasta monista ja monitahoisista syistä, joihin sisältyy psykologisia, taloudellisia, sosiaalisia ja kulttuurisia tekijöitä, ja että heiltä saattaa myös puuttua luottamusta poliisiviranomaisiin, oikeusjärjestelmään sekä sosiaali- ja terveydenhuoltopalveluihin,
- H. ottaa huomioon, että pääasiassa miesten naisiin kohdistama sukupuoleen perustuva väkivalta on rakenteellinen ja laajalle levinnyt ongelma kaikkialla Euroopassa ja maailmassa ja ilmiö, joka vaikuttaa uhreihin ja tekijöihin riippumatta heidän iästään, koulutuksestaan, tuloistaan tai sosiaalisesta asemastaan ja joka johtuu vallan jakautumisesta eriarvoisesti naisille ja miehille yhteiskunnassamme,
- I. ottaa huomioon, että taloudelliset paineet johtavat usein siihen, että väkivallasta tulee useammin toistuvaa, rajumpaa ja vaarallisempaa; ottaa huomioon, että tutkimukset ovat osoittaneet, että naisiin kohdistuva väkivalta lisääntyy, kun miehet kokevat itsensä syrjäytyneiksi ja riistetyiksi talouskriisin takia,
- J. toteaa, että naisiin kohdistuvaan väkivaltaan sisältyy monenlaisia ihmisoikeusloukkauksia, joita ovat muun muassa seksuaalinen hyväksikäyttö, raiskaus, perheväkivalta, seksuaalinen väkivalta ja häirintä, prostituutio, naisilla ja tytöillä käytävä ihmiskauppa, naisten seksuaalisten oikeuksien ja lisääntymisoikeuksien loukkaukset, naisiin työelämässä kohdistuva väkivalta, naisiin konflikteissa kohdistuva väkivalta, naisiin vankilassa tai hoitolaitoksissa kohdistuva väkivalta sekä monet vahingolliset perinteiset käytännöt; toteaa, että kaikista näistä väärinkäytöksistä voi jäädä syviä psyykkisiä arpia, että ne voivat vahingoittaa naisten ja tyttöjen terveyttä ja myös heidän lisääntymisterveyttään ja seksuaalista terveyttään ja että ne joissakin tapauksissa voivat johtaa kuolemaan,
- K. toteaa, että miehen tekemää naisen raiskausta ei useissa jäsenvaltioissa katsota virallisen syytteen alaiseksi rikokseksi ⁽¹⁾,
- L. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuvan väkivallan eri tyyppejä koskevia tietoja ei kerätä Euroopan unionissa säännöllisesti, minkä vuoksi on vaikeaa varmistaa ilmiön todellinen laajuus ja löytää sopivia ratkaisuja tähän ongelmaan; toteaa, että tietojen luotettava kerääminen on hyvin ongelmallista, koska naiset ja miehet ovat pelon tai häpeän takia haluttomia ilmoittamaan kokemuksistaan asianomaisille tahoille,
- M. ottaa huomioon, että Euroopan neuvoston jäsenvaltioita koskevien tutkimusten mukaan naisiin kohdistuvan väkivallan vuotuisten kustannusten arvioidaan olevan noin 33 miljardia euroa ⁽²⁾,
- N. ottaa huomioon, että naiset Euroopan unionissa eivät ole tasaveroisesti suojattuja miesten väkivallalta, koska jäsenvaltioiden politiikat ja lainsäädäntö poikkeavat toisistaan,
- O. toteaa, että Euroopan unionilla on Lissabonin sopimuksen myötä entistä suurempi toimivalta rikosasioihin liittyvässä oikeudellisessa yhteistyössä, mikä koskee myös rikosprosessioikeutta ja rikosoikeutta sekä poliisiyhteistyötä,
- P. ottaa huomioon sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreiksi joutuneiden naisten hälyttävän määrän,

⁽¹⁾ Komission tutkimus vuodelta 2010 nimeltä "Feasibility study to assess the possibilities, opportunities and needs to standardise national legislation on violence against women, violence against children and sexual orientation violence", s. 53.

⁽²⁾ "Combating violence against women – Stocktaking study on the measures and actions taken in Council of Europe member states", Euroopan neuvosto, 2006.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- Q. toteaa, että äitien ja raskaana olevien naisten häirintä on yksi naisten kärsimän väkivallan tai hyväksikäytön muodoista, joka tapahtuu ensisijaisesti perheessä tai parisuhteessa sekä sosiaalisissa ja ammatillisissa yhteyksissä ja johtaa siihen, että naiset menettävät työpaikkansa joko siksi, että heidät irtisanotaan tai että he lähtevät vapaaehtoisesti, sekä syrjintään ja masennukseen,
- R. toteaa, että komissio on painottanut sukupuolten tasa-arvon toimintasuunnitelmassaan (2010–2015), että sukupuoleen perustuva väkivalta on yksi keskeisistä ongelmista, jotka on ratkaistava todellisen sukupuolten välisen tasa-arvon saavuttamiseksi,
- S. toteaa, että komissio on ilmoittanut esittävänsä vuonna 2011 ehdotuksen strategiaksi naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi, mutta että komission työohjelmassa vuodeksi 2011 ei nimenomaisesti viitattu tähän strategiaan,
- pitää myönteisenä komission Tukholman ohjelman toteuttamista koskevassa toimintasuunnitelmassa antamaa lupauksia esittää vuosien 2011–2012 aikana naisiin kohdistuvan väkivallan, perheväkivallan ja naisten sukupuolielinten silpomisen vastaista strategiaa koskeva tiedonanto, jota seuraa EU:n toimintasuunnitelma ⁽¹⁾;
  - ehdottaa sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevaa uutta kattavaa politiikkaa, joka käsittää seuraavat tekijät:
    - rikosoikeudellinen väline sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevan direktiivin muodossa,
    - toimet naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi seuraavin keinoin: toimenpiteet, ennaltaehkäisy, suojeleminen, syytteen esittäminen, tuen tarjoaminen ja kumppanuus (nk. kuusi P:tä: policy, prevention, protection, prosecution, provision, and partnership),
    - jäsenvaltioiden velvollisuus varmistaa, että rikoksen tekijöitä rangaistaan rikoksen vakavuuden mukaan,
    - jäsenvaltioiden velvollisuus varmistaa koulutuksen antaminen henkilöille, jotka todennäköisesti joutuvat tekemisiin naisiin kohdistuneen väkivallan kanssa, kuten lainvalvontaviranomaiset, sosiaaliviranomaiset, lastenhuollosta vastaavat viranomaiset, terveydenhuoltohenkilöstö ja hätäkeskusten henkilöstö, jotta nämä voivat havaita ja tunnistaa tällaiset tapaukset ja toimia niissä asianmukaisesti ottaen erityisesti huomioon uhrien tarpeet ja oikeudet,
    - jäsenvaltioiden velvollisuus asianmukaisesta huolellisuudesta ja sukupuoleen perustuvan väkivallan kaikkien muotojen kirjaamisesta ja tutkinnasta julkisen syytteen esittämiseksi,
    - suunnitelmat poliisin ja terveysalan ammattilaisten erityisten tutkintamenettelyjen kehittämiseksi, jotta sukupuoleen perustuvasta väkivallasta voidaan saada todisteita,
    - kumppanuussuhteiden perustaminen yliopistojen ja korkeakoulujen kanssa sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevan koulutuksen antamiseksi asianomaisilla aloilla työskenteleville ja erityisesti tuomareille, rikospoliisin henkilöstölle, terveydenhuolto- ja koulutusalan ammattilaisille sekä uhreja tukeville henkilöille,
    - toimintaehdotukset, joiden avulla uhrit voivat rakentaa elämänsä uudelleen, ja joissa otetaan huomioon eri uhriryhmien, kuten vähemmistöihin kuuluvien naisten, erityistarpeet, ja uhrien turvallisuuden takaaminen sekä heidän fyysisen ja psyykkisen terveytensä palauttaminen, sekä toimet, joilla kannustetaan väkivallasta selviytyneiden naisten auttamista koskevien parhaiden käytäntöjen ja tietojen vaihtoon,

⁽¹⁾ "Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttaminen EU:n kansalaisten hyväksi – Toimintasuunnitelma Tukholman ohjelman toteuttamiseksi" (KOM(2010)0171).

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- erityisten tunnistus- ja diagnosointimenetelmien sisällyttäminen sairaaloiden ensiapupalveluihin ja perusterveydenhuoltoon, jotta voidaan taata uhreille näiden palvelujen helpompi saatavuus ja tehokkaampi valvontajärjestelmä,
  - jäsenvaltioiden velvollisuus tarjota sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreille turvakoteja asianomaisten kansalaisjärjestöjen kanssa,
  - asetetaan sukupuoleen perustuvan väkivallan uhrien tukirakenteiden vähimmäistaso 10 000 asukasta kohden sellaisten keskusten muodossa, joilla on erityistä asiantuntemusta uhrien auttamisessa,
  - eurooppalaisen peruskirjan laatiminen, jossa vahvistetaan naisiin kohdistuvan väkivallan uhreille annettavan avun vähimmäistaso, mukaan lukien oikeus oikeusapuun, turvakotien perustaminen uhrien suojelemiseksi ja tilapäisen majapaikan tarjoamiseksi, asiantuntijoiden kiireellisissä tapauksissa antamat hautetut ja helposti saatavilla olevat maksuttomat psykologiset palvelut sekä taloudellinen tuki uhrin riippumattomuuden edistämiseksi ja normaaliin elämään ja työelämään palaamisen helpottamiseksi,
  - vähimmäisnormit sen takaamiseksi, että uhrin saavat ammattiapua oikeusoppineen neuvojen muodossa riippumatta heidän asemastaan rikosoikeudenkäynnissä,
  - mekanismit oikeusavun saannin helpottamiseksi, jotta uhrin voivat puolustaa oikeuksiaan kaikkialla unionissa,
  - metodologiset suuntaviivat ja uudet tietojen keräämistoimet tilastotietojen saamiseksi sukupuoleen perustuvasta väkivallasta, naisten sukuelinten silpominen mukaan lukien, jotta voidaan kartoittaa ongelman laajuus ja luoda edellytykset ongelman ratkaisemiseen tarkoitettujen toimien muuttamiseksi,
  - naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisen eurooppalaisen teemavuoden järjestäminen seuraavien viiden vuoden kuluessa Euroopan kansalaisten tietoisuuden lisäämiseksi,
  - komissiolle ja jäsenvaltioille esitettävä vaatimus toteuttaa asianmukaisia ennaltaehkäisytoimia, mukaan lukien tiedotuskampanjat, jotka voidaan toteuttaa yhdessä kansalaisjärjestöjen kanssa, silloin kun se on tarkoituksenmukaista,
  - työehtosopimuksia koskevien toimien toteuttaminen sekä työnantajien, ammattiliittojen ja yritysten sekä niiden johtoelinten välinen parempi koordinointi, jotta uhrin saavat asianmukaista tietoa oikeuksistaan työntekijöinä,
  - sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa käsittelemään erikoistuneiden tuomioistuimien määrän lisääminen; tuomareille, syyttäviviranomaisille ja asianajajille annettavien sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevien resurssien ja koulutusmateriaalin lisääminen; ja lainvalvontaviranomaisten erityisyksiköiden vahvistaminen lisäämällä niiden henkilöstöä sekä parantamalla niiden koulutusta ja varustetasoa;
3. vaatii jäsenvaltioita kriminalisoimaan raiskauksen ja ilman uhrin suostumusta tapahtuvan seksuaalisen väkivallan erityisesti avioliitossa ja virallistamattomissa parisuhteissa ja/tai kun tekijänä on miespuolinen sukulainen, ja varmistamaan, että näistä rikoksista nostetaan automaattisesti syyte ja torjutaan kaikki viittaukset kulttuuri-, perinne- tai uskontosidonnaisiin käytäntöihin lieventävänä asianhaarana naisiin kohdistuvan väkivallan yhteydessä, mukaan lukien niin kutsutut kunniarikokset ja naisten sukuelinten silpominen;
4. tunnustaa, että naisiin kohdistuva väkivalta on sukupuoleen perustuvien ihmisoikeusloukkausten vakavimpia muotoja ja että muihin uhreihin kuten lapsiin, miehiin ja vanhuksiin kohdistuva perheväkivalta on myös vaiettu ilmiö, joka koskee niin monia perheitä, että sitä ei voida sivuuttaa;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

5. korostaa, että altistumisella vanhempien tai muiden perheenjäsenten väliselle fyysiselle, seksuaaliselle tai psykologiselle väkivallalle tai hyväksikäytölle on vakavia vaikutuksia lapsiin;
6. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään kaiken tyyppistä väkivaltaa kokemaan joutuvia lapsia varten ikäryhmittäin soveltuvaa psykososiaalista neuvontaa, joka on erityisesti räätälöity lapsille, jotta he voivat selviytyä traumaattisista kokemuksistaan, ja huolehtimaan että lasten etu otetaan asianmukaisesti huomioon;
7. korostaa, että maahanmuuttajanaiset, mukaan lukien ilman oleskelulupaa olevat maahanmuuttajanaiset sekä naispuoliset turvapaikanhakijat, muodostavat kaksi alaryhmää, jotka ovat erityisen alttiita sukupuoleen perustuvalla väkivallalla;
8. korostaa, että on erittäin tärkeää, että kaikilla sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreiksi joutuneiden naisten kanssa työskentelevillä henkilöillä, erityisesti oikeuslaitoksen edustajilla ja lainvalvontaviranomaisilla, on asianmukainen koulutus, ja että erityisen tärkeää tämä on, kun on kyse poliisiviranomaisista, tuomareista, sosiaalityöntekijöistä ja terveydenhuoltohenkilöstöstä;
9. kehottaa komissiota käyttämään kaikkea saatavissa olevaa asiantuntemusta ja laatimaan ja esittämään jäsenvaltioista saatujen tietojen perusteella vuotuiset tilastot sukupuoleen perustuvasta väkivallasta sekä luvut siitä, kuinka monta naista tulee kumppaninsa tai aiemman kumppaninsa tappamaksi;
10. painottaa, että lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja yleisemmällä tasolla sukupuoleen perustuvaa ja seksuaalista väkivaltaa koskeva tutkimus olisi sisällytettävä monialaisena tutkimuksena tulevaan kahdeksanteen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmaan;
11. pyytää komissiota harkitsemaan naisiin kohdistuvan väkivallan seurantakeskuksen perustamista sellaisten oikeustapausten pohjalta, joissa on ollut kyse naisiin kohdistuvasta väkivallasta;
12. kehottaa komissiota pyrkimään edelleen torjumaan sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa yhteisöohjelmilla ja erityisesti Daphne-ohjelmalla, joka on jo osoittautunut menestyksekkääksi naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnassa;
13. toteaa, että Euroopan perusoikeusvirasto aikoo tehdä tutkimuksen, jonka yhteydessä se haastattelee edustavaa otosta kaikkien jäsenvaltion naisista heidän kokemastaan väkivallasta; pyytää keskittymään siihen, että tarkastellaan vastauksia, joita naiset saavat eri viranomaisilta ja eri tukipalveluista tehdessään ilmoituksia;
14. kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan selvästi kansallisissa tilastoissaan sukupuoleen perustuvan väkivallan laajuuden ja toteuttamaan toimia sen takaamiseksi, että kerätään tietoja sukupuoleen perustuvasta väkivallasta, muun muassa uhrien sukupuolesta, tekijöiden sukupuolesta, uhrien ja tekijöiden suhteesta, iästä, rikospaikoista sekä vammoista;
15. kehottaa komissiota esittämään tutkimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan taloudellisista vaikutuksista ja ottamaan tällöin huomioon tutkimukset, joissa käytettävillä menetelmillä on mahdollista kvantifioida naisiin kohdistuvan väkivallan taloudelliset vaikutukset terveydenhuoltopalveluihin, sosiaaliturvajärjestelmään ja työmarkkinoihin;
16. kehottaa Euroopan perusoikeusvirastoa ja Euroopan tasa-arvoinstituuttia teettämään tutkimuksia siitä, miten yleistä väkivaltaa on teini-ikäisten välisissä suhteissa ja miten se vaikuttaa heidän hyvinvointiinsa;
17. toteaa, että vainonta (stalking), jonka uhreista 87 prosenttia on naisia, aiheuttaa psyykkisiä traumoja ja vakavaa emotionaalista stressiä ja että vainontaa olisi siksi pidettävä naisiin kohdistuvana väkivaltana ja siihen olisi puututtava lainsäädännöllä kaikissa jäsenvaltioissa;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

18. toteaa, että vahingolliset perinteiset käytännöt kuten naisten sukuelinten silpominen ja niin kutsutut kunniamurhat ovat kulttuuriin liittyvää naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, ja vaatii siksi komissiota kiinnittämään erityistä huomiota vahingollisiin perinteisiin käytäntöihin strategiassaan naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi;

19. tunnustaa prostituutioon, lapsiprostituutio mukaan lukien, Euroopan unionissa liittyvän vakavan ongelman ja pyytää, että tutkitaan edelleen yhteyttä jäsenvaltion lainsäädännön ja jäsenvaltiossa esiintyvän prostituution muodon ja laajuuden välillä; kiinnittää huomiota siihen, että ihmiskauppa EU:hun ja EU:ssa on huolestuttavasti lisääntynyt ja että sen kohteena ovat erityisesti naiset ja lapset, ja vaatii jäsenvaltioita ryhtymään päättäväisiin toimiin tämän laittoman toiminnan torjumiseksi;

20. pyytää jäsenvaltioita tunnustamaan, että sijaisäitiyteen liittyy vakavia ongelmia koska siinä hyväksikäytetään naisen ruumista ja hänen lisääntymiselimiään;

21. korostaa, että naisiin ja lapsiin kohdistuu samanlaista hyväksikäyttöä, että molempia voidaan pitää kauppatavarana kansainvälisillä lisääntymismarkkinoilla ja että uudet lisääntymisjärjestelyt, kuten sijaisäitiys, lisäävät naisilla ja lapsilla käytävää ihmiskauppaa ja valtioiden rajat ylittäviä laittomia adoptointeja;

22. huomauttaa, että perheväkivallan on todettu olevan ensisijainen syy keskenmenoihin tai lapsen syntymiseen kuolleena ja äidin kuolemaan synnytyksessä, ja pyytää komissiota tutkimaan tarkemmin raskeana oleviin naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, jossa tekijä vahingoittaa useampaa kuin yhtä ihmistä;

23. toteaa, että kansalaisyhteiskunta ja erityisesti kansalaisjärjestöt, naisjärjestöt ja muut julkiset ja yksityiset vapaaehtoisjärjestöt, jotka antavat tukea väkivallan uhreille, tekevät erittäin arvokasta työtä erityisesti auttamalla uhreiksi joutuneita naisia, jotka haluavat rikkoa sen hiljaisuuden, johon väkivalta on heidät eristänyt, ja jäsenvaltioiden pitäisi tukea niitä;

24. muistuttaa, että uhrien lisäksi on työskenneltävä myös väkivallantekijöiden kanssa ja pyrittävä lisäämään jälkimmäisten vastuullisuutta sekä muuttamaan stereotyyppisiä ja yhteiskuntaan juurtuneita asenteita, jotka osaltaan ovat syynä tällaisen väkivallan edellytysten säilymiseen ja väkivallan hyväksymiseen;

25. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan naisille turvakoteja, joilla autetaan naisia ja lapsia elämään itsenäistä elämää ilman väkivaltaa ja köyhyyttä; toteaa, että turvakotien olisi tarjottava muun muassa erityispalveluja, terveydenhuoltoa, oikeusapua, psykososiaalista ja terapeuttista neuvontaa, oikeudellista tukea oikeudenkäyntien aikana ja tukea väkivaltaa kokeneille lapsille;

26. korostaa, että jäsenvaltioiden pitäisi osoittaa asianmukaiset resurssit naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemiseen ja torjumiseen myös hyödyntämällä rakennerahastoja;

27. pitää tärkeänä, että jäsenvaltiot sekä alueelliset ja paikalliset viranomaiset toteuttavat toimia sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreiksi joutuneiden naisten työmarkkinoille palaamisen helpottamiseksi hyödyntämällä muun muassa Euroopan sosiaalirahastoa ja Progress-ohjelmia;

28. pyytää EU:ta ja sen jäsenvaltioita laatimaan oikeudellisen kehyksen, joka takaa siirtolaisnaisille oikeuden saada oma passi ja oleskelulupa ja jonka nojalla näiden asiakirjojen pois ottaminen on rikos;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

29. toistaa 25. helmikuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa esitetyn näkemyksen, jonka mukaan Euroopan unionin pitäisi Lissabonin sopimuksella perustetun uuden oikeudellisen kehyksen puitteissa tulla kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan sopimuspuoleksi;

30. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan naiseen kohdistuvaan väkivaltaan ja ihmisoikeusloukkausten sukupuolinäkökulmaan kansainvälisesti, erityisesti voimassa olevien ja neuvoteltavien kahdenvälisten kumppanuussopimusten ja kansainvälisten kauppasopimusten yhteydessä;

31. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Euroopan unionin kansainvälinen sijoituspolitiikka

P7_TA(2011)0141

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 Euroopan unionin kansainvälisestä sijoituspolitiikasta tulevaisuudessa (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 7. heinäkuuta 2010 antaman tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta "Tavoitteena kattava kansainvälisiä sijoituksia koskeva eurooppalainen politiikka" (KOM(2010)0343) sekä komission 7. heinäkuuta 2010 esittämän ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi siirtymäjärjestelyistä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kahdenvälisiä investointisopimuksia varten (KOM(2010)0344),
  - ottaa huomioon komission 3. maaliskuuta 2010 antaman tiedonannon "Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020) sekä komission 9. marraskuuta 2010 antaman tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta "Kauppa, kasvu ja maailmanpolitiikka – Kauppapolitiikka Eurooppa 2020 -strategian kulmakivenä" (KOM(2010)0612),
  - ottaa huomioon neuvoston 25. lokakuuta 2010 tekemät päätelmät kattavasta kansainvälisiä sijoituksia koskevasta eurooppalaisesta politiikasta,
  - ottaa huomioon ajantasaistetut OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, joka koskee jäsenvaltioiden jäsenyysveloitteiden noudattamista jättämistä, ja erityisesti 3. maaliskuuta 2009 annetun tuomion asiassa komissio v. Itävalta (asia C-205/06), 3. maaliskuuta 2009 annetun tuomion asiassa komissio v. Ruotsi (asia C-249/06) ja 19. marraskuuta 2009 annetun tuomion asiassa komissio v. Suomi (asia C-118/07),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon (A7-0070/2011),
- A. toteaa, että Lissabonin sopimuksella siirrettiin ulkomaiset suorat sijoitukset EU:n yksinomaiseen toimivaltaan, mistä määrätään Euroopan toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 206 ja 207 artiklassa,
- B. toteaa, että vuodesta 1959 alkaen jäsenvaltiot ovat tehneet bilateraalisesti yli 1 200 kahdenvälisiä investointisopimusta ja kaiken kaikkiaan näitä sopimuksia on tehty lähes 3 000,
- C. toteaa, että on yleisesti tunnustettua, että omaan maahan suuntautuvat sijoitukset voivat parantaa isäntämaiden kilpailukykyä mutta ulospäin suuntautuvien sijoitusten osalta voidaan tarvita sopeuttamistukea matalan osaamistason työntekijöille; katsoo, että on kaikkien hallitusten velvollisuus kannustaa investointien myönteisiä vaikutuksia ja estää mahdolliset haittavaikutukset,

Keski viikko 6. huhtikuuta 2011

- D. ottaa huomioon, että SEUT:n 206 ja 207 artiklassa ei määritellä ulkomaisia suoria sijoituksia mutta että Euroopan unionin tuomioistuin on esittänyt käsityksensä niistä kolmen eri perusteen mukaan ⁽¹⁾: niitä olisi pidettävä pitkäaikaisena investointina, joka edustaa vähintään 10 prosentin osuutta konserniyhtiön omasta pääomasta / osakkeista ja joka antaa sijoittajalle liikkeenjohdollisen määräysvallan konserniyhtiön toiminnassa; katsoo, että tämä määritelmä vastaa IMF:n ja OECD:n määritelmiä mutta se ei kata etenkin portfoliosijoituksia eikä teollis- ja tekijänoikeuksia; ottaa huomioon, että ulkomaisten suorien sijoitusten ja portfoliosijoitusten selkeä erottaminen on hankalaa, ja että on vaikeaa soveltaa tiukkaa oikeudellista määritelmää reaali maailmassa,
- E. toteaa, että tietyt jäsenvaltiot käyttävät termistä ”ulkomainen sijoittaja” laajaa määritelmää, jonka mukaan yrityksen kansalaisuus voidaan määrittää pelkän postiosoitteen perusteella; toteaa, että tämän vuoksi eräät yritykset ovat voineet nostaa kanteen omaa maataan vastaan kolmannen maan allekirjoittaman kahdenvälisen investointisopimuksen perusteella; toteaa, että kaikkien unionin yritysten olisi voitava luottaa EU:n tuleviin investointisopimuksiin tai investointeja koskevia lukuja sisältäviin vapaa-kauppasopimuksiin,
- F. katsoo, että uusien maiden nouseminen paikallisiksi valtatekijöiksi tai maailmanvalloiksi, joilla on valmiudet laajaan sijoitustoimintaan, muuttaa perinteistä näkemystä, jonka mukaan ainoat sijoittajat olivat peräisin teollisuusmaista,
- G. toteaa, että ensimmäisten riitojenratkaisutapausten jälkeen 1990-luvulla ja vaikka kokemukset olivat yleensä myönteisiä, tuli ilmi joitakin ongelmia, jotka johtuivat sopimuksissa käytetystä epämääräisestä ja tulkinnan mahdollistavasta kielestä ja jotka koskivat erityisesti mahdollisuutta, että yksityiset edut ja julkisen vallan sääntelytehtävät ovat keskenään ristiriidassa esimerkiksi tapauksissa, joissa jokin valtio on saanut legitimiin lain säätämisen vuoksi kansainvälisiltä välimiehiltä tuomion ”oikeudenmukaisen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen rikkomisesta”,
- H. toteaa, että Yhdysvallat ja Kanada olivat ensimmäisiä valtioita, jotka saivat tällaisen tuomion, ja ne ovat muokanneet kahdenvälisen investointisopimusten malliaan rajoittaakseen tulkintamahdollisuuksia väli-tysmenettelyssä ja taatakseen paremman suojan julkisten toimien alalla,
- I. toteaa, että komissio on listannut maat, joiden kanssa olisi ensimmäisenä neuvoteltava sijoitussopimuk-sista (Intia, Kanada, Kiina, Mercosur, Singapore ja Venäjä),
- J. katsoo, että hiljattain perustetun Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) on myös vahvistettava EU:n maailmanlaajuisesta esilläoloa ja roolia, mukaan luettuina EU:n kauppataitojen edistäminen ja puolus-taminen investointien alalla,
1. huomauttaa, että Lissabonin sopimuksen seurauksena ulkomaiset suorat investoinnit kuuluvat nyt EU:n yksinomaiseen toimivaltaan; panee merkille, että EU:n uusi toimivalta asettaa kaksinkertaisen haasteen: toisaalta nykyisten kahdenvälisen investointisopimusten hallinnoinnille ja toisaalta sellaisen Euroopan unio-nin sijoituspolitiikan määrittelylle, joka vastaa sekä sijoittajien että vastaanottavien valtioiden odotuksia mutta myös EU:n laajempia taloudellisia etuja ja ulkopoliittisia tavoitteita;
  2. iloitsee tästä EU:n uudesta toimivallasta ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarttumaan mahdolli-suuteen luoda yhdessä parlamentin kanssa yhtenäinen ja johdonmukainen sijoituspolitiikka, jolla edistetään laadukkaita sijoituksia ja myötävaikutetaan positiivisesti maailmanlaajuiseen taloudelliseen edistykseen ja kestäväan kehitykseen; katsoo, että parlamentin on osallistuttava riittävästi tulevan sijoituspolitiikan muo-toiluun ja että tämä edellyttää asianmukaista kuulemista tulevia neuvotteluja koskevista valtuutuksista sekä säännöllistä ja asiallista tiedottamista käynnissä olevien neuvottelujen tilanteesta;

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 12. joulukuuta 2006 antama tuomio asiassa C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation vastaan Commissioners of Inland Revenue.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

3. toteaa, että EU on tärkeä taloudellinen ryhmittymä, jolla on huomattava painoarvo neuvotteluissa; katsoo, että sijoituksia koskeva yhteinen politiikka täyttää sekä sijoittajien että asianomaisten valtioiden odotukset ja auttaa lisäämään EU:n ja sen yritysten kilpailukykyä sekä työllisyyttä;

4. toteaa, että tarvitaan koordinoitua eurooppalaista kehystä, joka on suunniteltu luottamuksen lisäämiseen ja kannustamaan EU:n periaatteiden ja tavoitteiden edistämistä;

5. muistuttaa, että nykyisessä globalisaation vaiheessa suorat ulkomaiset sijoitukset ovat lisääntyneet merkittävästi siten, että niiden määrä saavutti vuonna 2007, eli vuotta ennen kuin maailmanlaajuinen talous- ja finanssikriisi alkoi vaikuttaa investointeihin, ennätyselliset 1 500 miljardia euroa siten, että EU oli suurin suorien ulkomaisten sijoitusten lähde koko maailmantaloudessa; korostaa kuitenkin, että vuosina 2008 ja 2009 investoinnit vähentyivät maailmanlaajuisen talous- ja finanssikriisin takia; korostaa myös, että noin 80 prosenttia maailman ulkomaisten suorien sijoitusten kokonaisarvosta liittyy rajatylittäviin yritys-sulautumiin ja -ostoihin;

6. on tyytyväinen komission tiedonantoon "Tavoitteena kattava kansainvälisiä sijoituksia koskeva eurooppalainen politiikka" mutta korostaa, että samalla kun tiedonannossa keskitytään investointisuojaan, siinä pitäisi käsitellä enemmän oikeutta suojella julkisen vallan sääntelytehtävää ja täyttää kehityspoliittisen johdonmukaisuuden harjoittamista koskeva EU:n velvoite;

7. katsoo, että sijoitukset voivat vaikuttaa myönteisesti kasvuun ja työllisyyteen EU:n lisäksi myös kehitysmaissa sikäli kuin sijoittajat aktiivisesti edistävät isäntävaltioiden kehitystavoitteita esimerkiksi tukemalla paikallistaloutta teknologian siirron avulla ja hyödyntämällä paikallista työvoimaa ja paikallisia tuotantopainoksia;

8. kehottaa komissiota pitämään mielessä monenvälisellä, useammankeskisellä ja kahdenvälisellä tasolla saadut kokemukset, etenkin monenvälisestä investointisopimusta koskeneiden OECD:n neuvottelujen epäonnistumisesta saadut kokemukset;

9. kehottaa komissiota kehittämään EU:n investointistrategiaa varovaisesti ja koordinoitusti kahdenvälisten investointisopimusten parhaiden käytäntöjen pohjalta; panee merkille jäsenvaltioiden sopimusten väliset sisällöterot ja kehottaa komissiota sovittamaan nämä eroavaisuudet yhteen, jotta voidaan luoda investointisopimuksia varten vahva EU:n malli, jota voidaan myös mukauttaa kumppanuusmaan kehitystason mukaiseksi;

10. kehottaa komissiota laatimaan mahdollisimman tarkoituksenmukaisia vapaaehtoisesti noudatettavia ohjeita, kuten kahdenvälisten investointisopimusten malleja, jotka auttavat jäsenvaltioita vahvistamaan luottamusta ja parantamaan yhdenmukaisuutta;

Määritelmät ja soveltamisala

11. pyytää komissiota esittämään selkeän määritelmän suojeltaville sijoituksille, mukaan luettuna sekä ulkomaiset suorat sijoitukset että portfoliosijoitukset; katsoo kuitenkin, että spekulatiivisia sijoitusmuotoja, sellaisina kuin komissio on ne määritellyt, ei suojella; korostaa, että jos teollis- ja tekijänoikeudet sisällytetään sijoitus sopimuksiin, myös sopimuksiin, joista on jo esitetty alustavia neuvotteluvuottuuksia, sopimusmääräyksissä olisi vältettävä vaikuttamasta kielteisesti geneeristen lääkkeiden tuotantoon ja noudatettava kansanterveyttä koskevia Trips-poikkeuksia;

12. toteaa huolestuneena, että neuvottelemisen suuresta määrästä erilaisia sijoituksia johtaisi yksinomaisen ja jaetun toimivallan sekoittamiseen;

Keski­viikko 6. huhtikuuta 2011

13. kehottaa ottamaan käyttöön termin "EU:n sijoittaja", joka SEUT:n 207 artiklan henkeä heijastellen korostaisi sitä, että kaikista jäsen­valtioista tulevia sijoittajia suojellaan yhdenvertaisesti ja jolla näille turvat­taisiin tasapuoliset toimintaedellytykset ja investointisuoja;

14. muistuttaa, että EU:n jäsen­valtioiden kahdenvälisiä investointeja koskevassa standardisopimuksessa käytetään "ulkomaisen sijoittajan" laajaa määritelmää; pyytää komissiota arvioimaan, milloin tämä on joh­tanut väärinkäytöksiin; pyytää komissiota antamaan ulkomaiselle sijoittajalle selkeämmän määritelmän, joka perustuu tähän arvioon ja OECD:n tuoreimpaan määritelmään suorista ulkomaisista sijoituksista;

Sijoittajansuoja

15. painottaa, että kaikkien EU:n sijoittajien sijoittajansuojan on edelleen oltava sijoitussopimusten tärkein näkökohta;

16. toteaa, että neuvottelut kahdenvälisistä investointisopimuksista vievät aikaa; kehottaa komissiota käyttämään henkilöstöresurssiaan ja aineellisia resurssiaan EU:n investointisopimuksia koskevissa neuvot­teluissa ja niiden tekemisessä;

17. katsoo, että pyyntö, jonka neuvosto esitti tiedonantoa koskevissa päätelmissään ja joka koski sitä, että unionin uusi lainsäädäntökehys ei saisi vaikuttaa kielteisesti sijoittajansuojaan ja nykyisten sopimusten mukaisiin takuisiin, voi aiheuttaa vaaran, että kaikkia uusia sopimuksia vastustetaan, ja vaarantaa tarvittavan tasapainon sijoittajansuojan ja sääntelyoikeuden suojan välillä aikana, jolloin sisäiset sijoitukset ovat kas­vussa; katsoo lisäksi, että tällainen arviointiperusteiden muotoilu voi olla ristiriidassa SEUT:n 207 artiklan tarkoituksen ja hengen kanssa;

18. katsoo, että myös neuvoston päätelmissä mainittu tarve määrittää parhaat käytännöt on järkevämpi ja tehokkaampi vaihtoehto, sillä näin voidaan kehittää unionin johdonmukaista sijoituspolitiikkaa;

19. katsoo, että EU:n tulevien investointisopimusten olisi perustuttava jäsen­valtioiden kokemuksista saa­tuihin parhaisiin käytäntöihin ja sisällettävä seuraavat seikat:

- syrjimättömyys (kansallinen kohtelu ja suosituimmuuskohtelu), jonka määritelmä on muotoiltu täsmäl­lisemmin mainiten, että ulkomaiset ja kansalliset sijoittajat toimivat "samanlaisissa olosuhteissa", ja jossa sallitaan jonkin verran suosituimmuuslauseketta koskevaa joustoa, jotta ei haitata kehitysmaiden alueel­lisiä yhdentymisprosesseja,
- oikeudenmukainen ja tasapuolinen kohtelu, joka määritellään kansainvälisessä tapaoikeudessa säädetyn kohtelun tason perusteella,
- suojaa suoraa ja epäsuoraa pakkolunastusta vastaan määrittelemällä julkisten hyvinvointitavoitteiden ja yksityisten etujen välinen selkeä ja oikeudenmukainen tasapaino ja sallimalla korvaukset, jotka riittävät korvaamaan lainvastaisesta pakkolunastuksesta aiheutuneet vahingot;

20. pyytää komissiota arvioimaan, mitä vaikutuksia olisi yleislausekkeen sisällyttämisellä unionin tuleviin sijoitussopimuksiin, ja antamaan asiasta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

21. kehottaa komissiota takaamaan vastavuoroisuuden, kun se neuvottelee markkinoille pääsystä tärkeimpien teollistuneiden kauppakumppaniensa ja tärkeimpien nousevan talouden maiden kanssa, ottaen huomioon että herkimvät alat on jätettävä sopimusten ulkopuolelle ja epäsymmetrisyys on säilytettävä EU:n kauppasuhteissa kehitysmaiden kanssa;

22. toteaa, että odotettu luotettavuuden parantuminen auttaa pk-yrityksiä tekemään sijoituksia ulkomaille, ja toteaa tältä osin, että pk-yrityksiä on kuultava neuvottelujen aikana;

Sääntelyoikeuden suojele

23. painottaa, että EU:n tekemissä tulevista sijoitus sopimuksissa on kunnioitettava julkisen vallan toimintamahdollisuuksia;

24. on erittäin huolestunut joidenkin kansainvälisten välimiesten harkintavallasta tulkita laajasti sijoittajansuojalausekkeita, mikä on johtanut julkisen vallan antamien legitiimien määräysten huomiotta jättämiseen; pyytää komissiota määrittelemään selvästi sijoittajansuojaa koskevat normit, jotta tällaiset ongelmat vältetään uusissa investointisopimuksissa;

25. kehottaa komissiota sisällyttämään kaikkiin tuleviin sopimuksiin erityislausekkeen, jossa vahvistetaan sopimusosapuolien sääntelyoikeus muun muassa kansallisen turvallisuuden suojelun, ympäristönsuojelun sekä kansanterveyden, työntekijöiden ja kuluttajien oikeuksien, teollisuuspolitiikan ja kulttuurin moninaisuuden suojelun alalla;

26. korostaa, että komission on päätettävä tapauskohtaisesti tulevien sopimusten ulkopuolelle jätettävistä aloista, joita ovat esimerkiksi arkaluonteiset alat, kuten kulttuuri, koulutus ja kansanterveys sekä kansallisen puolustuksen kannalta strategisesti tärkeät alat, ja pyytää komissiota ilmoittamaan kussakin tapauksessa saamastaan valtuutuksesta Euroopan parlamentille; toteaa, että EU:n olisi myös kuunneltava kehitysyhteistyökumppaniensa huolia eikä sen pitäisi vaatia laajempaa vapauttamista, jos kyseinen maa pitää kehityksensä kannalta välttämättömänä suojata tiettyjä aloja, etenkin julkisia palveluja;

Sosiaalisten ja ympäristönsuojelua koskevien normien sisällyttäminen politiikkaan

27. painottaa, että tulevassa EU:n politiikassa on edistettävä myös kestäviä sijoituksia, jotka ovat ympäristöystävällisiä (tämä on erityisen tärkeä aihe kaivannaistoiminnassa) ja edistävät laadukkaita työoloja sijoitusten kohteena olevissa yrityksissä; pyytää komissiota sisällyttämään kaikkiin tuleviin sopimuksiin viittauksen ajantasaisesti OECD:n toimintaohjeisiin monikansallisille yrityksille;

28. toistaa laajempien vapaakauppasopimusten sijoituksia koskevien lukujen osalta pyyntönsä lisätä yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva lauseke sekä tehokkaat sosiaaliset ja ympäristöä koskevat lausekkeet kaikkiin EU:n allekirjoitamiin vapaakauppasopimuksiin;

29. pyytää komissiota arvioimaan, miten tällaisia lausekkeita on sisällytetty jäsenvaltioiden kahdenvälisiin investointisopimuksiin ja miten ne voitaisiin sisällyttää myös tuleviin erillisiin investointisopimuksiin;

30. suhtautuu myönteisesti siihen, että useissa kahdenvälisissä investointisopimuksissa jo käytetään lauseketta, jolla estetään sosiaali- tai ympäristölainsäädännön heikentäminen sijoittajien houkuttelemiseksi, ja kehottaa komissiota harkitsemaan tällaisen lausekkeen lisäämistä tuleviin sopimuksiinsa;

Riitojenratkaisumekanismi ja EU:n vastuu

31. katsoo, että nykyistä riitojenratkaisujärjestelmää on muutettava, siten että siitä tulee avoimempi ja osapuolille annetaan mahdollisuus muutoksenhakuun ja että siihen lisätään velvoite hyödyntää kaikkia paikallisia oikeuskeinoja silloin, kun ne ovat riittävän luotettavia asianmukaisen käsittelyn takaamiseksi, mahdollisuus turvautua *amicus curiae* -lausumiin ja velvoite valita sijoittajan ja valtion välitysmenettelyä varten vain yksi oikeuspaikka;
32. katsoo, että kattavan investointisuojaan mahdollistamiseksi on valtioiden välisen riitojenratkaisumenettelyn lisäksi käytettävä myös sijoittajan ja valtion välistä riitojenratkaisumenettelyä;
33. on tietoinen siitä, että EU ei voi käyttää Kansainvälisen investointiriitojen sovittelukeskuksen (ICSID) ja Yhdistyneiden kansakuntien kansainvälistä kauppaoikeutta käsittelevän toimikunnan (UNCITRAL) olemassa olevia riitojenratkaisumekanismia, koska EU ei itse ole kummankaan organisaation jäsen; kehottaa EU:ta sisällyttämään riitojenratkaisua koskevan kappaleen kaikkiin EU:n uusiin investointisopimuksiin tässä päätöslauselmassa ehdotettuja uudistuksia vastaavalla tavalla; pyytää että komissio ja jäsenvaltiot kantavat vastuunsa tärkeinä kansainvälisinä toimijoina ja pyrkivät ICSID:n (Kansainvälinen investointiriitojen sovittelukeskus) ja UNCITRAL:n (YK:n kansainvälistä kauppaoikeutta käsittelevä toimikunta) sääntöjen välttämättömiin uudistuksiin;
34. kehottaa komissiota muotoilemaan ratkaisuja, jotka antavat pk-yrityksille mahdollisuuden riitojenratkaisumenettelyjen korkeiden kustannusten rahoittamiseen;
35. pyytää komissiota esittämään mahdollisimman pian asetuksen siitä, kuinka vastuu jaetaan unionin ja jäsenvaltioiden välillä erityisesti taloudellisesti, jos EU häviää kansainväliseen välitysmenettelyyn viedyn asian;

Kumppanien valitseminen ja parlamentin toimivalta

36. kannattaa periaatetta, jonka mukaan ensisijaisia kumppaneita EU:n tulevilla investointisopimuksissa ovat maat, joiden markkinapotentiaali on merkittävä mutta joissa ulkomaiset sijoitukset tarvitsevat parempaa suojaa;
37. panee merkille, että investointien riski on yleensä suurempi kehitysmaissa ja vähiten kehittyneissä maissa ja että investointisopimusten muodossa tarjottava vahva ja tehokas investointisuoja on avain suojelemaan eurooppalaisia sijoittajia ja voi parantaa hallintotapaa niin, että voidaan luoda vakaa ympäristö, jota tarvitaan ulkomaisten suorien investointien lisäämiseksi näihin maihin; panee merkille, että jotta investointisopimukset hyödyttäisivät näitä maita enemmän, niissä on otettava huomioon myös sijoittajan velvollisuudet kunnioittaa ihmisoikeuksia ja noudattaa korruption vastaisia normeja osana EU:n ja kehitysmaiden laajempaa kumppanuutta, jonka tarkoituksena on vähentää köyhyyttä; kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisia tulevia kumppaneita jäsenvaltioiden kahdenvälisten investointisopimusten parhaiden kytäntöiden pohjalta;
38. ilmaisee huolestumisensa sen johdosta, että suorat ulkomaiset sijoitukset vähiten kehittyneisiin maihin ovat äärimmäisen rajalliset ja keskittyvät tavallisesti luonnonvaroihin;
39. katsoo, että kehitysmaissa paikallisia yrityksiä olisi tuettava enemmän, erityisesti niiden tuottavuuden vahvistamista koskevien aloitteiden avulla, tekemällä tiiviimpää yhteistyötä ja parantamalla työvoiman pätevyttä, sillä nämä ovat tekijöitä, jotka tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia taloudellisen kehityksen, kilpailukykyyn ja kasvun vahvistamiseen kehitysmaissa; kannustaa myös siirtämään unionin uutta vihreää teknologiaa kehitysmaihiin, koska se on paras tapa edistää ympäristöystävällistä ja kestävästä kasvusta;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

40. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan täysipainoisesti huomioon parlamentin kannan ennen investointineuvottelujen aloittamista sekä niiden aikana; muistuttaa Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevan puitesopimuksen sisällöstä ja kehottaa komissiota kuulemaan parlamenttia alustavista neuvotteluvaltuuksista hyvissä ajoin, jotta se voi esittää kantansa, joka puolestaan komission ja neuvoston on otettava asianmukaisesti huomioon;

41. korostaa tarvetta sisällyttää Euroopan ulkosuhdehallinnon edustustojen rooli tulevaa investointipoliittikkaa koskevaan strategiaan, kun tunnustetaan niiden potentiaali ja paikallinen taitotieto strategisiksi voimavaroiksi uusien poliittisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta;

*

*   *

42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

Yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – petostentorjunta

P7_TA(2011)0142

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2009 (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmista komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) vuosikertomuksista antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 14. heinäkuuta 2010 annetun komission kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2009” (KOM(2010)0382) sekä sen liitännäsasiakirjat (SEC(2010)0897 ja SEC(2010)0898),
- ottaa huomioon OLAFin kymmenennen toimintakertomuksen – vuosikertomus 2010 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2009 ja toimitusten vastaukset ⁽²⁾,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen kahdeksannesta, yhdeksännestä ja kymmenennestä Euroopan kehitysrahastosta (EKR) rahoitetuista toimista varainhoitovuodelta 2009 ja komission vastaukset ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 319 artiklan 3 kohdan ja 325 artiklan 5 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf.

⁽²⁾ EUVL C 303, 9.11.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 303, 9.11.2010, s. 243.

⁽⁴⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

Keski­viikko 6. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 hyväksymänsä kannanoton Euroopan unionin korruption vastaisiin pyrkimyksiin ⁽¹⁾ sen varmistamiseksi, ettei EU:n varojen käyttöön liity korruptiota,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0050/2011),

Yleistä

1. pahoittelee yleisesti sitä, että komission kertomuksessa Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2009 (KOM(2010)0382) ("vuoden 2009 PIF-kertomus"), joka annettiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 325 artiklan 5 kohdan mukaisesti, ei ole tietoja sääntöjenvastaisuuksien ja petoksien arvioidusta tasosta yksittäisissä jäsenvaltioissa, koska siinä keskitytään raportoinnin tasoon, eikä siten ole mahdollista saada yleiskuvaa sääntöjenvastaisuuksien ja petosten todellisesta laajuudesta jäsenvaltioissa eikä määritellä tai rangaista niitä, joissa sääntöjenvastaisuuksia ja petoksia on eniten;
2. painottaa, että petos on esimerkki tarkoituksellisesta vääryydestä ja rangaistava teko ja että sääntöjenvastaisuus merkitsee sitä, että sääntöjä ei ole noudatettu; pahoittelee, että komission kertomuksessa ei käsitellä petoksia yksityiskohtaisesti ja että siinä käsitellään sääntöjenvastaisuuksia hyvin yleisesti; muistuttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklassa käsitellään petoksia eikä sääntöjenvastaisuuksia, ja kehottaa tekemään eron petosten ja virheiden tai sääntöjenvastaisuuksien välillä;
3. huomauttaa, että muutaman viime vuoden aikana on kehitetty tekniikoita petosten mittaamiseksi osana laajempaa yritystä torjua korruptiota, ja kehottaa komissiota lisäämään näitä tutkimusponnisteluja ja panemaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa täytäntöön – ensin pilottihankkeina – asianmukaisia uusia menetelmiä, joita kehitetään mittaamaan sääntöjenvastaisuuksia ja petoksia;
4. kehottaa komissiota ottamaan vastuun sen varmistamisesta, että jäsenvaltiot noudattavat raportointivelvoitteitaan ja että saadaan luotettavia ja vertailtavia tietoja sääntöjenvastaisuuksista ja petoksista, vaikka tämä edellyttäisi, että komissio muuttaa rangaistusjärjestelmää, joka koskee näiden raportointivelvoitteiden laiminlyöntiä;
5. pitää valitettavana, että suuria määriä EU:n varoja käytetään edelleen väärin, ja kehottaa komissiota toteuttamaan asianmukaisia toimia, joilla varmistetaan näiden varojen pikainen takaisinperintä;
6. on huolestunut siitä määrästä, joka Italiassa oli takaisinperimättömiä tai takaisinperimättömäksi julistettuja sääntöjenvastaisuuksia varainhoitovuoden 2009 lopussa;
7. kehottaa komissiota pitämään jäsenvaltioita enemmän vastuussa tulevaisuudessa paljastuvista sääntöjenvastaisuuksista;
8. toteaa, että unionin lainsäädännössä edellytetään, että jäsenvaltiot ilmoittavat sääntöjenvastaisuuksista kahden kuukauden kuluessa sen vuosineljänneksen päättymisestä, jolloin sääntöjenvastaisuudesta tehtiin ensimmäisen asteen hallinnollinen tai oikeudellinen päätös ja/tai jolloin ilmoitetusta sääntöjenvastaisuudesta saatiin uutta tietoa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien kansallisten hallintomenettelyjen yksinkertaistamisen, jotta voidaan pitää kiinni asetetuista määräajoista ja lyhentää sääntöjenvastaisuuden tunnistamisen ja siitä ilmoittamisen välistä aikaa; kehottaa jäsenvaltioita petostentorjuntatoimissaan toimimaan ennen kaikkea veronmaksajien varojen suojelijoina;

(¹) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0176.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

9. kysyy, mitä komissio on tehnyt torjuakseen epäiltyjen petosten lukumäärän ja arvon kasvua suhteessa sääntöjenvastaisuuksien kokonaismäärään Puolassa, Romaniassa ja Bulgariassa;

10. on huolissaan epäilyttävän alhaisista petosepäilyjen määristä Espanjassa ja Ranskassa, etenkin ottaen huomioon niiden koon ja niiden saaman rahoitustuen, kuten komissio kertoo vuoden 2009 PIF-kertomuksessa, ja pyytää komissiota tämän vuoksi ilmoittamaan yksityiskohtaiset tiedot sovelletusta ilmoitusmenetelmästä ja näiden valtioiden valmiuksista havaita petoksia;

11. kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä ratifioineet Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26. heinäkuuta 1995 tehtyä yleissopimusta ⁽¹⁾ tai sen pöytäkirjoja ⁽²⁾ (PIF-välineitä), siis Tšekin tasavaltaa, Maltaa ja Viroa, ratifioimaan kyseiset lainsäädäntövälineet viipymättä; kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka ovat ratifioineet PIF-välineet, tehostamaan ponnistuksiaan kansallisen rikoslainsäädännön vahvistamiseksi, jotta voidaan suojata unionin taloudellisia etuja, erityisesti korjaamalla olemassa olevat puutteet, jotka tulivat esiin komission toisessa kertomuksessa Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta tehdyn yleissopimuksen ja sen pöytäkirjojen täytäntöönpanosta (KOM(2008)0077);

12. pitää ilahduttavana, että vuonna 2009 otettiin käyttöön OLAFin kehittämä ja ylläpitämä sovellus, sääntöjenvastaisuuksien hallintajärjestelmä (IMS), ja sen tuottamaa positiivista kehitystä; on huolestunut siitä, että komissio selittää ilmoitettujen tapausten määrän kasvun ja taloudelliset vaikutukset uuden teknisen raportoinnin käytöllä; kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille yksityiskohtaisen selvityksen hiljattain käyttöön otetusta teknisestä raportoinnista ja sisällyttämään sen seuraavan vuoden kertomukseen; kehottaa jäsenvaltioita panemaan sääntöjenvastaisuuksien hallintajärjestelmän kokonaan täytäntöön ja parantamaan edelleen ilmoitusvelvollisuutensa noudattamista;

13. pyytää komissiota sisällyttämään seuraavan vuoden kertomukseensa uutta teknistä raportointia käyttäen ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien määrän verrattuna perinteisiin ilmoitusmenetelmiin; kehottaa jäsenvaltioita nopeuttamaan sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamista;

14. toistaa olevansa pahoillaan – kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden toimittaman tiedon laatua koskevat vakavat epäilykset – siitä, että komissio ponnistelee enemmän vakuuttaakseen Euroopan parlamentin siitä, että olisi otettava käyttöön ”hyväksyttävä virheriski”, sen sijaan, että se saisi jäsenvaltiot uskomaan, että tarvitaan pakollisia kansallisia hallinnointia koskevia ilmoituksia, joita kansalliset tarkastusvirastot asianmukaisesti valvovat ja jotka tilintarkastustuomioistuimien vahvistaa; pyytää komissiota yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja perussopimuksen mukaisen asianmukaisen kertomuksen avulla antamaan Euroopan parlamentille kohtuulliset takeet siitä, että tämä tavoite on saavutettu ja että petostentorjuntatoimet toteutetaan asianmukaisesti;

Tulot: omat varat

15. on huolissaan omiin varoihin liittyvien petosten määrästä verrattuna vastaaviin sääntöjenvastaisuuksiin Espanjassa, Italiassa, Itävallassa, Romaniassa ja Slovakiassa, sillä petosten määrä on enemmän kuin puolet sääntöjenvastaisuuksien kokonaismäärästä kussakin näistä jäsenvaltioista; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet korjataakseen asiat, jotka ovat syynä EU:n varoihin kohdistuviin petoksiin, mukaan lukien tiivis yhteistyö unionin toimielinten kanssa;

16. pahoittelee tilintarkastustuomioistuimen havaitsemia puutteita jäsenvaltioiden tullivalvonnassa – erityisesti mitä tulee riskianalyysin suorittamiseen valittaessa toimijoita ja tuotavia tavaroita valvontatoimien kohteiksi – jotka lisäävät riskiä, että sääntöjenvastaisuuksia jää huomaamatta, ja saattavat johtaa perinteisten omien varojen menettämiseen; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan tullivalvontajärjestelmiään ja komissiota tarjoamaan sitä koskevaa asianmukaista tukea;

⁽¹⁾ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 48.

⁽²⁾ EYVL C 313, 23.10.1996, s. 1; EYVL C 151, 20.5.1997, s. 1 ja EYVL C 221, 19.7.1997, s. 11.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

17. korostaa, että 70 prosenttia kaikista tuontiin sovellettavista menettelyistä on yksinkertaistettuja, mikä tarkoittaa, että niillä on huomattava vaikutus perinteisten omien varojen keräämiseen ja yhteisen kauppapolitiikan tehokkuuteen; katsoo tässä yhteydessä, että tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 1/2010 havaittuja jäsenvaltioiden tuontiin sovellettavien yksinkertaistettujen menettelyjen tehokkaan valvonnan puutteita ei voida hyväksyä, ja kehottaa komissiota jatkamaan jäsenvaltioiden toteuttaman yksinkertaistettujen menettelyjen valvonnan vaikuttavuuden tutkimista ja erityisesti kartoittamaan jäsenvaltioiden toteuttamien jälkitarkastusten edistymistä ja esittämään tutkimistulokset parlamentille vuoden 2011 loppuun mennessä;

18. panee merkille OLAFin omista varoista tekemien tutkimusten tuloksen; on erittäin huolissaan petosten laajuudesta Kiinasta tulevan tuonnin yhteydessä ja kehottaa jäsenvaltioita perimään tällaiseen tuontiin liittyvät summat viipymättä takaisin;

19. pitää ilahduttavana hyvää tulosta yhteisestä Diabolo II -tullioperaatiosta, johon osallistui 13 Aasian valtion ja EU:n 27 jäsenvaltion tullivirkailijoita ja jota Euroopan komissio koordinoi OLAFin kautta;

20. pitää ilahduttavana sopimuksia, joita Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet tupakkatuotteiden valmistajien kanssa tupakan laittoman kaupan torjumiseksi; katsoo, että on EU:n taloudellisten etujen mukaista jatkaa työskentelemistä savukkeiden salakuljetuksen torjumiseksi, sillä EU:n talousarviosta menetetään sen vuoksi tuloja noin miljardi euroa vuosittain; kehottaa OLAFia jatkamaan johtavaa rooliaan kansainvälisissä neuvotteluissa, joissa pyritään laatimaan tupakoinnin torjunnasta tehdyn WHO:n puitesopimuksen 15 artiklan nojalla tupakkatuotteiden laittoman kaupan torjumista koskeva pöytäkirja, joka helpottaisi laittoman kaupan torjuntaa unionissa; katsoo, että komission ja asianomaisten jäsenvaltioiden pitäisi käyttää myös kahden yhtiön, British American Tobaccon ja Imperial Tobaccon, maksamat 500 miljoonaa euroa petostenvastaisten toimien lisäämiseen;

Menot: maatalous

21. suhtautuu myönteisesti komission päätelmään siitä, että yleinen raportointikulttuuri tässä toimintalohkoryhmässä on parantunut ja että noudattaminen on nyt 95-prosenttista; kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä anna ilmoituksia ajoissa (Itävalta, Suomi, Alankomaat, Slovakia ja Yhdistynyt kuningaskunta) korjaamaan tilanteen pikaisesti;

22. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti tilannetta Espanjassa, joka on ilmoittanut suurimmasta säännönvastaisuuksien lukumäärästä, ja Italiassa, joka on ilmoittanut suurimmista asiaan liittyvistä summista, ja raporttoimaan Euroopan parlamentille toteutetuista erityistoimenpiteistä, jotta voidaan puuttua ongelmiin näissä kahdessa jäsenvaltiossa;

23. ottaa huomioon suurempien menojen ja ilmoitettujen säännönvastaisuuksien vähimmäismäärän välisen eron sekä ilmoitettujen säännönvastaisuuksien määrän huomattavan vaihtelun (Viro 88,25 %; Kypros, Unkari, Latvia, Malta, Slovenia ja Slovakia 0,00 %) ja kehottaa komissiota varmistamaan, liittyvätkö nämä erot valvontajärjestelmien tehokkuuteen, ja tarkastamaan kyseiset järjestelmät;

24. on syvästi huolissaan tilintarkastustuomioistuimen havainnosta, jonka mukaan tämän toimintalohkoryhmän maksuihin vuonna 2009 liittyvä virhetaso oli olennainen ja että yleensä ottaen seuranta- ja valvontajärjestelmillä kyettiin varmistamaan maksujen sääntöjenmukaisuus parhaimmillaankin vain osittain vaikuttavasti; pahoittelee tilintarkastustuomioistuimen havaintoa siitä, että vaikka integroitu hallinto- ja valvontajärjestelmä (IACS) on periaatteessa hyvin suunniteltu, tietokantojen epätarkat tiedot, tietojen puutteellinen vertaaminen ja virheellinen tai puutteellinen poikkeamien seuranta heikentävät sen tehokkuutta; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti jäsenvaltioissa käytettävien seuranta- ja valvontajärjestelmien tehokkuutta, jotta voidaan varmistaa, että tiedot epäsäännönmukaisuuksien laajuudesta jäsenvaltioissa antavat oikean ja riittävän kuvan vallitsevasta tilanteesta; kehottaa komissiota käsittelemään IACS:n tehokkuudessa havaittuja heikkouksia;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

25. toteaa, että lopulliset luvut voidaan määrittää vain niiltä varainhoitovuosilta, jotka voidaan katsoa loppuun käsitellyiksi, ja että tällä perusteella tähän asti viimeisin varainhoitovuosi, joka voidaan katsoa loppuun käsitellyksi, on 2004;

26. pitää valittavana katastrofaalista tilannetta tämän toimintalohkoryhmän yleisessä maksujen perinnän tasossa, joka vuonna 2009 oli 42 prosenttia 1 266 miljoonasta eurosta, jotka olivat maksamatta varainhoitovuoden 2006 lopussa; on erityisesti huolissaan siitä tilintarkastustuomioistuimen havainnosta, että edunsaajilta vuosina 2007–2009 takaisinperityt 121 miljoonaa euroa ovat alle 10 prosenttia kaikista takaisinperityistä summista; ei hyväksy tätä tilannetta ja kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan siihen pikaisesti; kehottaa painokkaasti komissiota toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet tehokkaan takaisinperintäjärjestelmän luomiseksi ja tiedottamaan saavutetusta edistyksestä Euroopan parlamentille EU:n taloudellisten etujen suojaamista koskevassa seuraavassa vuosikertomuksessa;

Menot: koheesiopoliittika

27. pitää valittavana, että PIF-kertomukseen 2009 sisältyvät tiedot eivät anna luotettavaa kuvaa säännönvastaisuuksien ja petosten lukumäärästä tässä toimintalohkoryhmässä, koska säännönvastaisuuksien ja/tai petosten suuri määrä saattaa yksinkertaisesti johtua tehokkaista ilmoitus- ja/tai petostentorjuntajärjestelmistä;

28. on syvästi huolissaan siitä, että tilintarkastustuomioistuimen havaintojen mukaan vuonna 2009 maksuihin liittyvä virhetaso oli olennainen (yli 5 prosenttia);

29. toteaa, että koheesiovarojen käytössä yhtenä merkittävänä virheiden lähteenä on se, että julkisia hankintoja koskevia sääntöjä ei noudatettu; pyytää sen vuoksi komissiota antamaan viipymättä uusia lainsäädäntöehdotuksia näiden sääntöjen yksinkertaistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi;

30. on erittäin huolestunut tilintarkastustuomioistuimen havainnosta, jonka mukaan jäsenvaltiot olisivat voineet käytettävissään olevien tietojen perusteella havaita ja korjata ainakin 30 prosenttia Euroopan unionin tuomioistuimen vuoden 2009 otoksessa havaitsemista virheistä ennen kuin tiedot varmennetaan komissiolle; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan, joilla parannetaan virheiden havaitsemis- ja korjaamismekanismeja;

31. kehottaa komissiota antamaan Euroopan parlamentille tietoja toimenpiteistä, joita on toteutettu niiden säännönvastaisuuksien suhteen, joita jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet ja joita komissio on havainnut tässä toimintalohkoryhmässä;

32. ei ole tyytyväinen takaisinperinnän tasoon, joka ylittää 50 prosenttia ohjelmakaudella 2000–2006; kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita toteuttamaan lisätoimia sääntöjenvastaisten määrien takaisinperimiseksi ja kehottaa komissiota toteuttamaan toimia takaisinperinnän korkean tason varmistamiseksi ottaen huomioon, että komissio toteuttaa talousarviota omalla vastuullaan, kuten määrätään SEUT:n 317 artiklassa;

Menot: liittymistä valmisteleva tuki

33. on erittäin huolissaan maatalouden ja maaseudun kehittämisen erityiseen liittymisohjelmaan (Sapard) vuonna 2009 liittyvästä korkeasta epäiltyjen petosten tasosta Bulgariassa; toteaa, että koko ohjelmakaudella petoksiin meni 20 prosenttia rahastosta, mikä on enemmän kuin missään tutkitussa rahastossa (koheesio ja maatalous); panee merkille, että ulkoinen valvonta/toimet käynnistivät epäiltyjä petostapauksia enemmän kuin sisäiset/kansalliset toimet; toteaa, että komissio täytti velvollisuutensa asianmukaisesti ja keskeytti maksut Sapardista vuonna 2008 ja lopetti keskeytyksen perusteellisten tarkastusten jälkeen 14. syyskuuta 2009;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

34. kehottaa komissiota jatkamaan Bulgarian viranomaisten valvontaa tämän tilanteen parantamiseksi entisestään; panee merkille, että Tšekin tasavalta, Viro, Latvia ja Slovenia ovat ilmoittaneet, että Sapardissa ei ollut lainkaan petoksia; pohtii, ovatko ilmoitetut tiedot luotettavia ja kykenevätkö kyseiset valtiot havaitsemaan petoksia; painottaa, että samalla tavalla se, ettei petoksia ole lainkaan tai että niitä on vain vähän, voisi merkitä heikkouksia valvontajärjestelmissä ja päinvastoin; kehottaa komissiota toimittamaan tietoa valvontamekanismien tehokkuudesta ja toteuttamaan yhdessä OLAFin kanssa EU:n varojen käytön tiukempaa valvontaa;

35. ei hyväksy jäsenyyttä valmistelevien rahastojen epäilyihin petoksiin liittyvää erittäin alhaista takaisinperinnän tasoa, joka on vain 4,6 prosenttia koko ohjelmakaudella, ja kehottaa komissiota luomaan tehokkaan järjestelmän tämän tilanteen korjaamiseksi;

Julkiset hankinnat, avoimuuden lisääminen ja korruptionvastaiset toimet

36. kehottaa komissiota, asianomaisia unionin erillisvirastoja ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimia ja tarjoamaan resursseja sen varmistamiseksi, että EU:n varat eivät ole korruption kohteena, hyväksymään varoittavia seuraamuksia korruptiosta ja petoksista sekä lisäämään petoksiin, veronkiertoon ja rahanpesuun liittyvillä rikoksilla hankittujen varojen takavarikointia;

37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan, toteuttamaan ja säännöllisin väliajoin arvioimaan yhtenäisiä hankintajärjestelmiä petosten ja korruption estämiseksi, määrittelemään ja panemaan täytäntöön selkeät edellytykset julkisiin hankintoihin osallistumiselle ja perusteet, joilla julkisia hankintoja koskevat päätökset tehdään, sekä hyväksymään ja toteuttamaan järjestelmiä kansallisella tasolla tehtyjä julkisia hankintoja koskevien päätösten tarkastelemiseksi, jotta voidaan varmistaa julkisen talouden avoimuus ja vastuullisuus, sekä hyväksymään ja toteuttamaan riskinhallinnan ja sisäisen tarkastuksen järjestelmiä;

38. suhtautuu myönteisesti komission vihreään kirjaan EU:n julkisten hankintojen politiikan uudistamisesta "Kohti tehokkaampia eurooppalaisia hankintamarkkinoita"; kehottaa neuvostoa ja komissiota saattamaan päätökseen EU:n hankintamenettelyjä koskevien perussäännösten uudistuksen hyväksymisen (direktiivit 2004/17/EY ja 2004/18/EY) vuoden 2012 loppuun mennessä;

39. kehottaa Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta viime vuonna laatimassaan mietinnössä esittämänsä pyynnön mukaisesti OLAFia esittämään seuraavassa vuosikertomuksessaan yksityiskohdallisen analyysin kunkin jäsenvaltion strategioista ja toimenpiteistä, joita on toteutettu unionin varojen käyttöä koskevassa petostentorjunnassa ja sääntöjenvastaisuuksien estämisessä ja tunnistamisessa, mukaan luettuina tapaukset, joiden taustalla on korruptiota; katsoo, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota maatalous- ja rakennerahastojen toteuttamiseen; katsoo, että 27 maakohostaista profiilia sisältävässä kertomuksessa olisi analysoitava kunkin jäsenvaltion oikeudenkäyttö- ja tutkintaelinten noudattamaa lähestymistapaa ja suoritettujen valvontatoimien määrää ja laatua sekä tilastoja ja perusteluja tapauksissa, joissa kansalliset viranomaiset eivät ole nostaneet syytteitä OLAFin raporttien perusteella;

40. kehottaa neuvostoa Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta viime vuonna laatimassaan mietinnössä esittämänsä pyynnön mukaisesti saattamaan mahdollisimman pian voimaan Liechtensteinin kanssa tehtävän yhteistyösopimuksen ja vaatii neuvostoa antamaan komissiolle valtuudet neuvotella petosten torjuntaa koskevista sopimuksista Andorran, Monacon, San Marinon ja Sveitsin kanssa;

41. kehottaa komissiota toteuttamaan toimia yhden luukun avoimuuden varmistamiseksi EU:n varojen saajien osalta; kehottaa komissiota suunnittelemaan toimenpiteitä oikeudellisia järjestelyjä koskevan avoimuuden lisäämiseksi ja luomaan järjestelmän, jossa kaikki EU:n varojen saajat on varojen hallinnoijasta riippumatta julkistettu samalla verkkosivustolla ja perustuen standardiluokiteltuihin tietoihin, jotka kaikkien

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

jäsenvaltioiden on toimitettava vähintään yhdellä unionin työkielistä; kehottaa jäsenvaltioita toimimaan yhteistyössä komission kanssa ja toimittamaan sille täysimääräiset ja luotettavat tiedot jäsenvaltioiden hallinnoimien EU:n varojen saajista; kehottaa komissiota arvioimaan "yhteisen hallinnon" järjestelmän ja antamaan parlamentille kertomuksen mahdollisimman pian;

*

*   *

42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan unionin tuomioistuimelle, tilintarkastustuomioistuimelle, OLAFin valvontakomitealle ja OLAFille.

Euroopan tason poliittisia puolueita ja niiden rahoitusta koskevat säännöt

P7_TA(2011)0143

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 Euroopan tason poliittisia puolueita ja niiden rahoitusta koskevista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2004/2003 soveltamisesta (2010/2201(INI))

(2012/C 296 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 10 artiklan 4 kohdan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 224 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 12 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan tason poliittisia puolueita (2 artiklan 3 ja 4 kohdan määritelmän mukaisia poliittisia puolueita ja niiden säätiöitä) ja niiden rahoitusta (rahoitusasetus) koskevista säännöistä 4. marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2004/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,
- ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan tason poliittisista puolueista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon rahoitusasetuksen täytäntöönpanosta 29. maaliskuuta 2004 tehdyn puhemiehistön päätöksen ⁽³⁾ 15 artiklan mukaisesti puhemiehistölle 18. lokakuuta 2010 toimitetun pääsihteerin raportin Euroopan tason puolueiden rahoituksesta,
- ottaa huomioon 10. tammikuuta 2011 laaditun puhemiehistön muistion 13. joulukuuta 2010 tehtyjen puhemiehistön päätösten tarkistettuna versiona,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 210 artiklan 6 kohdan ja 48 artiklan,
- ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0062/2011),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 10 artiklan 4 kohdassa todetaan, että "Euroopan tason poliittiset puolueet myötävaikuttavat eurooppalaisen poliittisen tietoisuudenmuodotumiseen ja unionin kansalaisten tahdon ilmaisemiseen", kun taas parlamentti ja neuvosto antavat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 224 artiklan mukaisesti näitä puolueita ja niiden poliittisia säätiöitä koskevat asetukset ja vahvistavat erityisesti niiden rahoitusta koskevat säännöt,

⁽¹⁾ EUVL L 297, 15.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 127.

⁽³⁾ Muutettu puhemiehistön päätöksellä 1. helmikuuta 2006 ja 18. helmikuuta 2008.

Keskiyö 6. huhtikuuta 2011

- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjassa todetaan selvästi, että poliittiset puolueet myötävaikuttavat unionin tasolla unionin kansalaisten poliittisen tahdon ilmaisemiseen,
- C. katsoo, että Euroopan unionin on toimittava ”edustuksellisen demokratian” periaatteen mukaisesti kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 10 artiklan 1 kohdassa todetaan,
- D. ottaa huomioon, että Euroopan tason poliittisten puolueiden perusta asetettiin Maastrichtin ja Nizzan sopimuksissa, joissa otettiin käyttöön mahdollisuus rahoittamiseen ja annettiin niille tällä tavoin toimintavapaus parlamentaarisiin ryhmiin nähden,
- E. ottaa huomioon, että vuonna 2007 komissio teki parlamentin pyynnöstä ⁽¹⁾ Euroopan tason poliittisten säätiöiden rahoituksen käyttöönottoa koskevan ehdotuksen, joka hyväksyttiin joulukuussa 2007 ja jonka tarkoituksena oli tukea Euroopan tason poliittisia puolueita julkiseen politiikkaan ja Euroopan yhdentymiseen liittyvistä aiheista käytävässä keskustelussa,
- F. ottaa huomioon, että vuonna 2007 muutetulla asetuksella ⁽²⁾ pyritään helpottamaan Euroopan tason poliittisten puolueiden integroitumisprosessia tekemällä mahdolliseksi sen, että poliittiset puolueet voivat jäsenellä ja organisoida toimintaansa entistä tehokkaammin,
- G. katsoo, että vuonna 2007 muutetulla asetuksella tehostettiin huomattavasti Euroopan tason poliittisten puolueiden roolia Euroopan parlamentin vaaleissa säätämällä, että niiden vaalikampanjoiden rahoittaminen voidaan sisällyttää niiden menoihin; katsoo kuitenkin, että tätä mahdollisuutta rajoitettiin ehdolla, jonka mukaan tarkoitukseen myönnettyjä määrärahoja ei saisi käyttää kansallisten poliittisten puolueiden tai ehdokkaiden suoraan tai epäsuoraan rahoittamiseen,
- H. ottaa huomioon, että kaikki Euroopan tason poliittiset puolueet, jotka saavat rahoitusta, ovat hyväksyneet käytäntösäännöt, joita puhemiehistö pitää kaikkia osapuolia sitovina ja joita on noudatettava vaalikampanjoiden aikana,
- I. katsoo, että Euroopan tason poliittisten puolueiden roolin tehostaminen on ehdottomasti sidoksissa siihen, että ne ovat mukana Euroopan parlamentin vaaleissa,
- J. ottaa huomioon, että vuonna 2007 muutetussa asetuksessa kehoitetaan tunnustamaan Euroopan tason poliittiset puolueet entistä virallisemmin,
- K. ottaa huomioon, että vuonna 2007 muutetussa asetuksessa keskitytään täysin organisoituneiden ja tehokkaiden Euroopan ja jäsenvaltioiden tason poliittisten puolueiden luomiseen tasapainoisen institutionalisoinnin kautta,
- L. ottaa huomioon, että vuonna 2007 muutetulla asetuksella pyritään saamaan aikaan poliittisten puolueiden ja niiden säätiöiden organisatorinen lähentyminen Euroopan tasolla ja samalla tunnustetaan sekä poliittisten puolueiden että poliittisten säätiöiden hoitamattavat tehtävät,
- M. katsoo, että organisatorinen lähentyminen saadaan aikaan ainoastaan luomalla Euroopan tason poliittisille puolueille yhteinen poliittinen, oikeudellinen ja verotuksellinen asema, vaikka tämä ei saa merkitseä sitä, että tämä edellyttäisi Euroopan tason poliittisten puolueiden ja niiden säätiöiden organisaatioiden yhdenmukaistamista, jota koskeva yksinomainen toimivalta on Euroopan tason poliittisillä puolueilla ja niiden säätiöillä,
- N. katsoo, että vaatimus, jonka mukaan Euroopan tason poliittisille puolueille on hyväksyttävä Euroopan unionin lainsäädäntöön perustuva oikeudellinen asema, on selkeä ja merkittävä askel kohti demokratian lisäämistä unionissa,

⁽¹⁾ Euroopan tason poliittisista puolueista 23. maaliskuuta 2006 annetun päätöslauselman 14. kohta (EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 127).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston 18. joulukuuta 2007 antama asetus (EY) N:o 1524/2007 (EUVL L 343, 27.12.2007, s. 5).

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- O. katsoo, että organisaatioiden ja toiminnan lähentyminen ja rahoitusprosessin tehostaminen voidaan saada aikaan ainoastaan hyväksymällä kaikille Euroopan tason poliittisille puolueille ja niiden poliittisille säätiöille yhdenmukainen ja yhtenäinen oikeudellinen asema, joka perustuu Euroopan unionin lainsäädäntöön,
- P. ottaa huomioon, että Euroopan tason poliittisia puolueita koskevassa sääntelyssä ei tehdä eroa poliittisten puolueiden tunnustamisen ja rahoittamisen välillä,
- Q. ottaa huomioon, että puhemiehistön muistiossa 10. tammikuuta 2011 suositeltiin Euroopan tason poliittisten puolueiden rahoittamisperusteiden tiukentamista; katsoo, että tämä rajoittaa puolueiden kilpailua Euroopan tasolla niin kauan kuin poliittisten puolueiden tunnustamista ja rahoittamista koskevat oikeudelliset perusteet ovat identtisiä,
- R. ottaa huomioon, että vuonna 2007 muutetulla asetuksella luodaan selkeä oikeusperusta ja rahoitusperusta integroitujen poliittisten puolueiden perustamiselle Euroopan unionin tasolla eurooppalaisen tietoisuuden lisäämiseksi ja Euroopan unionin kansalaisten tahdon ilmaisemiseksi tehokkaalla tavalla,
- S. ottaa huomioon, että Euroopan tason poliittisten puolueiden rahoitusta koskevat varainhoitoasetuksen ⁽¹⁾ (VI osasto, "Avustukset") määräykset ja sen täytäntöönpanosäännöt ⁽²⁾,
- T. ottaa huomioon, että puhemiehistö, joka on rahoitusasetuksen täytäntöönpanosta vastaava elin parlamentissa, päätti vuonna 2006 lukuisista merkittävistä täytäntöönpanosääntöjä koskevista parannuksista, kuten ennakkorahoitusmahdollisuuden lisäämisestä 50 prosentista 80 prosenttiin, jotta menettelyä yksinkertaistetaan ja edunsaajien vakavaraisuutta parannetaan, sekä edunsaajien talousarvioiden lukujen välillä tehtäviä määrärahasiirtoja koskevien sääntöjen lieventämisestä, jotta edunsaajien on mahdollista muuttaa talousarvioitaan muuttuvien poliittisten olosuhteiden mukaisiksi,
- U. katsoo, että Euroopan tason poliittisten puolueiden ja niihin yhteydessä olevien poliittisten säätiöiden rahoittamisesta saatu kokemus on osoittanut, että ne tarvitsevat entistä enemmän joustavuutta ja samanlaiset edellytykset mitä tulee varojen siirtämiseen seuraavalle varainhoitovuodelle ja vararahas-tojen muodostamiseen sellaisista omista varoista, jotka ylittävät omista varoista rahoitettavien menojen säädetyn vähimmäistason,
- V. ottaa huomioon, että Euroopan tason poliittiset puolueet käyttävät keskimäärin lähes puolet talousarvioistaan keskitettyyn hallintointiin (henkilöstö, vuokrat jne.) ja neljänneksen (sääntömääräisten ja muiden kuin sääntömääräisten) elinten kokouksiin ja että loput käytetään vaalikampanjoihin ja jäsenjärjestöjen tukemiseen,
- W. ottaa huomioon, että Euroopan tason poliittisten säätiöiden menomalli on erilainen, ja ne käyttävät keskimäärin 40 prosenttia talousarvioistaan keskitettyyn hallintointiin ja kokouksiin ja 40 prosenttia ulkoisiin palveluihin kuten selvityksiin, tutkimukseen, julkaisuihin ja seminaareihin,
- X. ottaa huomioon, että Euroopan tason poliittisten puolueiden pääasiallinen omien varojen lähde ovat jäsenpuolueilta kerätyt jäsenmaksut ja että alle 5 prosenttia niiden kokonaistuloista muodostuu yksittäisten jäsenten jäsenmaksuista ja lahjoituksista,
- Y. ottaa huomioon, että unionin talousarviosta myönnettävän rahoituksen osuus kirjatuista kokonaistuloista on korkeampi Euroopan tason poliittisilla puolueilla kuin Euroopan tason poliittisilla säätiöillä,
- Z. ottaa huomioon, että lahjoitukset eivät vielä muodosta merkittävää osaa rahoituksesta, sillä ainoastaan kolme puoluetta ja kaksi säätiötä on saanut säännöllisiä lahjoituksia vuonna 2009,

⁽¹⁾ Kesäkuun 25. päivänä 2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Joulukuun 23. päivänä 2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EYVL L 357, 31.12.2002, s. 1).

Keski viikko 6. huhtikuuta 2011

- AA. ottaa huomioon, että mahdollinen konflikti voi syntyä sen vuoksi, että toisaalta pyritään helpottamaan ja nopeuttamaan rahoitusta ja tekemään siitä entistä tehokkaampaa ja toisaalta pyritään minimoimaan unionin talousarvioon kohdistuvat rahoitusriskit,
- AB. ottaa huomioon, että tämän mietinnön kattaman jakson eli vuosien 2008–2011 aikana millekään puolueelle tai rahoitetulle säätiölle ei ole tarvinnut määrätä seuraamuksia,
- AC. ottaa huomioon, että Euroopan tason poliittisten puolueiden ja säätiöiden on hankittava itselleen oikeushenkilön asema sijoittautumisjäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jotta ne voivat saada rahoitusta, ja ottaa huomioon, että niillä ole yhteistä oikeudellista asemaa,
- AD. katsoo, että Euroopan tason poliittisten puolueiden ja säätiöiden tuet ovat "avustuksia" varainhoitoasetuksen VI osaston ja sen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti, mutta niiden erityisluonteen vuoksi niitä ei voi verrata komission myöntämiin ja hallinnoimiin avustuksiin; ottaa huomioon, että tämä käy ilmi huomattavan monesta säännöksestä rahoitusasetuksessa, jossa määritellään poikkeukset; katsoo, että tämä ratkaisu ei ole tyydyttävä,

Uusi poliittinen ympäristö

- huomauttaa, että poliittiset puolueet – ja niiden poliittiset säätiöt – ovat parlamentaarisessa demokraatiassa olennaisia välineitä, joiden avulla valvotaan parlamenttiedustajia ja jotka auttavat muokkaamaan kansalaisten poliittista tahtoa laatimalla poliittisia ohjelmia, kouluttamalla ja valitsemalla ehdokkaita, pitämällä yllä vuoropuhelua kansalaisten kanssa ja antamalla kansalaisille mahdollisuuden ilmaista näkemyksiään;
- korostaa, että Lissabonin sopimuksessa määrätään tästä poliittisten puolueiden ja niiden säätiöiden roolista, jotta EU:n tasolla voitaisiin luoda poliittinen alue, eurooppalainen polis eli eurooppalainen demokratia, jonka tärkeimpänä perustekijänä on eurooppalainen kansalaisaloite;
- pane merkille, että Euroopan tason poliittiset puolueet eivät nyky muodossaan pysty hoitamaan täysimääräisesti tätä tehtävää, koska ne ovat pelkästään kansallisten puolueiden kattojärjestöjä eivätkä ne ole suoraan tekemisissä valitsijakunnan kanssa jäsenvaltioissa;
- pane kuitenkin tyytyväisenä merkille, että Euroopan tason poliittisista puolueista ja poliittisista säätiöistä on kaikesta huolimatta tullut Euroopan unionin poliittisessa elämässä korvaamaton toimija, joka muotoilee ja antaa äänen erilaisten "poliittisten perheiden" kannanotoille;
- korostaa, että kaikkien Euroopan tason poliittisten puolueiden on noudatettava puolueiden sisäisen demokratian korkeimpia vaatimuksia (mitä tulee puolue-elinten demokraattiseen vaaliin ja demokraattisiin päätöksentekoprosesseihin, ehdokkaiden valinta mukaan luettuna);
- katsoo, että kun puolue täyttää ehdot, joiden perusteella sitä pidetään Euroopan tason poliittisena puolueena, kyseinen puolue voi saada rahoitusta vain, jos vähintään yksi sen jäsenistä edustaa sitä Euroopan parlamentissa;
- korostaa, että poliittisilla puolueilla on oikeuksia, velvollisuuksia ja vastuita ja että sen vuoksi niiden yleisten organisaatiomallien olisi oltava yhdenmukaisia; katsoo, että organisatorinen lähentyminen saadaan aikaan ainoastaan luomalla Euroopan tason poliittisille puolueille ja niiden poliittisille säätiöille EU:n lainsäädäntöön perustuva yhteinen oikeudellinen ja verotuksellinen asema;
- on vakuuttunut siitä, että Euroopan tason poliittisten puolueiden aito oikeudellinen asema ja niiden oma oikeushenkilöys, joka perustuu suoraan Euroopan unionin lainsäädäntöön, mahdollistaa sen, että Euroopan tason poliittiset puolueet ja niiden poliittiset säätiöt voivat edustaa Euroopan yleistä etua;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

9. katsoo, että Euroopan tason poliittisten puolueiden olisi vaikutettava ja kilpailtava yhteisiin eurooppalaisiin haasteisiin sekä Euroopan unionin ja sen kehittämiseen liittyvissä asioissa kolmella tasolla eli alueellisesti, kansallisesti ja Euroopan tasolla; katsoo, että on erittäin tärkeää, että Euroopan tason poliittiset puolueet ovat tehokkaita ja tuottavia sekä EU:n että kansallisella tasolla ja sen ulkopuolella;
10. korostaa organisaation toimintakykyyn liittyviä tärkeitä haasteita, joita Euroopan tason poliittisten puolueiden on kohdattava Euroopan vaalijärjestelmään mahdollisesti tehtävien uudistusten vuoksi (lisävaa-
lipiiriin perustaminen, ylikansallisten listojen laatiminen);
11. panee merkille, että tämä vastaa periaatteessa ajatusta, että Euroopan tason poliittiset puolueet osallistuvat kansanäänestystä koskeviin kampanjoihin silloin, kun kansanäänestyksissä on kyse suoraan Euroopan unioniin liittyvistä asioista;
12. päättää sen vuoksi pyytää komissiota ehdottamaan luonnosta Euroopan tason poliittisia puolueita koskeviksi säännöiksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 artiklan mukaisesti;
13. huomauttaa, että Euroopan tason poliittisten puolueiden ja säätiöiden sääntely-ympäristöä on parannettava entistä nopeammin siten, että aivan ensimmäiseksi hyväksytään eurooppalaiset säännöt;

Täydentävät uudistusehdotukset

14. katsoo, että alueellisiin parlamentteihin tai edustuselimiin kuuluvat jäsenet olisi otettava rahoitusta koskevien ehtojen täyttyminen yhteydessä huomioon ainoastaan silloin, kun kyseisellä parlamentilla tai edustuselimellä on lainsäädännöllistä valtaa;
15. korostaa, että Euroopan tason poliittisten puolueiden ja säätiöiden rahoituksen myöntäminen ja tilinpäätöksen tekeminen ovat byrokraattisia ja raskaita menettelyitä; katsoo, että tämä johtuu suurelta osin siitä, että rahoitukseen liittyviä maksuja pidetään rahoitusasetuksen mukaisesti "avustuksina", mikä on asianmukaista, kun rahoitetaan hankkeita tai yhdistyksiä, mutta ei puolueita;
16. katsoo, että komission olisi siksi ehdotettava, että rahoitusasetukseen luodaan uusi otsikko, joka koskee ainoastaan Euroopan tason puolueiden ja säätiöiden rahoitusta ja joka on sitä varten erityisesti räätälöity; katsoo, että rahoitusasetuksessa olisi viitattava tämän uuden otsikon säännöksiin, kun on kyse asetuksen mukaisen rahoituksen täytäntöönpanosta;
17. korostaa, että puolueiden ja säätiöiden omarahoitus on merkki elinvoimasta; katsoo, että sitä olisi edistettävä nostamalla yläraja nykyisestä 12 000 eurosta 25 000 euroon vuodessa lahjoittajaa kohti siten, että siihen kuitenkin yhdistetään vaatimus julkistaa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti ja avoimuuden lisäämiseksi lahjoituksen antajan henkilöllisyys, kun lahjoitus saadaan;
18. katsoo, että "vuotuisen työohjelman" toimittaminen rahoituksen ennakkoehtona on epäasianmukaista poliittisten puolueiden tapauksessa; tähdentää lisäksi, että tällaista vaatimusta ei ole yhdessäkään EU:n jäsenvaltiossa;
19. korostaa, että rahoituksen ajoittaminen on ratkaisevaa sen tarkoituksen täyttyminen kannalta; kehottaa rahoitusasetuksen täytäntöönpanosäännöistä poiketen antamaan varainhoitovuoden alussa rahoitusta käytettäväksi 100 prosenttia eikä 80 prosenttia; katsoo, että aikaisemmat myönteiset kokemukset huomioon ottaen parlamentille aiheutuva riski on vähäinen;
20. korostaa, että rahoitusasetuksessa säädetään, että "toiminta-avustuksella ei saa rahoittaa saajayhteisön hallintomenoja kokonaan"; panee merkille, että tämän säännön noudattaminen on erityisen vaikeata säätiöille ja johtaa peitteleviin kirjanpito-tekniikoihin (esimerkiksi "luontoisedut"); korostaa, että lähes missään jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmässä ei vaadita osittaista omarahoitusta, koska se voi olla epäedullista pienille tai vasta perustetuille puolueille;

Keski­viikko 6. huhtikuuta 2011

21. korostaa, että Euroopan tason poliittisilta puolueilta edellytettävä riippumaton rahoitus voitaisiin puolueiden kehityksen tehostamiseksi laskea 10 prosenttiin niiden kokonaistalousarviosta; katsoo samalla, että puolueiden omat varat eivät saisi olla aineellisina resursseina enemmän kuin 7,5 prosenttia niiden kokonaistalousarviosta;
22. huomauttaa, että Euroopan tason poliittisten säätiöiden tapauksessa säädöksen tarkistamista olisi pidettävä mahdollisuutena kumota vaatimukset, joiden mukaisesti niiden on osoitettava, että niillä on omia varoja;
23. korostaa, että tämän uudelleentarkastelun yhteydessä olisi poistettava Euroopan tason poliittisille säätiöille asetettu rajoitus, jonka mukaan niitä vaaditaan käyttämään varojaan Euroopan unionissa; katsoo, että tällä mahdollistettaisiin, että säätiöt voivat hoitaa tehtäviään sekä EU:ssa että sen ulkopuolella;
24. korostaa kuitenkin, että rahoitusjärjestelmän vaatimusten lieventämistä olisi tasapainotettava sääntämällä seuraamuksista rahoitusasetuksessa, josta ne nykyään puuttuvat; katsoo, että tällaiset seuraamukset voisivat olla taloudellisia rangaistuksia siinä tapauksessa, että esimerkiksi lahjoitusten avoimuutta koskevia sääntöjä rikotaan; korostaa, että sekä Euroopan tason poliittisille puolueille että niihin yhteydessä oleville Euroopan tason poliittisille säätiöille on asetettava samanlaiset edellytykset mitä tulee vararahastojen muodostamiseen omista rajat ylittävistä varoista ja varojen siirtämiseen seuraavalle varainhoitovuodelle;
25. korostaa, että vuodesta 2008 alkaen Euroopan tason poliittisilla puolueilla on ollut oikeus käyttää avustuksina saamiaan varoja ”kampanjoiden rahoitukseen... Euroopan parlamentin vaaleissa” (rahoitusasetuksen 8 artiklan 3 kohta); korostaa kuitenkin myös sitä, että ne eivät saa käyttää kyseisiä varoja ”kansanäänestyskampanjoiden” rahoittamiseen; katsoo kuitenkin, että jos Euroopan tason poliittisten puolueiden pitää hoitaa poliittinen tehtävänsä EU:n tasolla, niillä olisi oltava oikeus osallistua tällaisiin kampanjoihin, kun kansanäänestys liittyy suoraan Euroopan unionia koskeviin asioihin;
26. kehottaa Euroopan tason poliittisia puolueita käynnistämään prosessin, jonka puitteissa käsitellään suoran henkilöjäsenyyden ehtoja ja asiamukaisia järjestelyitä, jotta henkilöt voivat suoraan tai epäsuoraan osallistua puolueiden sisäisiin toimintoihin tai päätöksentekoprosesseihin;

*

* *

27. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Hallintotapa ja kumppanuus sisämarkkinoilla

P7_TA(2011)0144

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 hallintotavasta ja kumppanuudesta sisämarkkinoilla (2010/2289(INI))

(2012/C 296 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Kohti kilpailukykyistä sosiaalista markkinataloutta: 50 ehdotusta yhteistyön, yritystoiminnan ja vuorovaikutuksen parantamiseksi” (KOM(2010)0608),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (KOM(2010)2020),

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinat” (KOM(2007)0724) ja siihen liittyvän komission valmisteluasiakirjan ”The single market: review of achievements” (SEC(2007)1521),
  - ottaa huomioon 4. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman yhtenäismarkkinoita koskevasta katsauksesta ⁽¹⁾ sekä komission valmisteluasiakirjan ”The Single Market review: one year on” (SEC(2008)3064),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon järkevistä sääntelystä Euroopan unionissa (KOM(2010)0543),
  - ottaa huomioon komission 27. vuosikertomuksen Euroopan unionin oikeuden soveltamisen valvonnasta ja siihen liittyvän komission valmisteluasiakirjan ”Situation in the different sectors” (SEC(2010)1143),
  - ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2009 annetun komission suosituksen sisämarkkinoiden toiminnan parannustoimista ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon neuvoston 10. joulukuuta 2010 esittämät päätelmät sisämarkkinoiden toimenpidepaketista,
  - ottaa huomioon professori Mario Montin komissiolle laatiman raportin yhtenäismarkkinoiden elvyttämisestä,
  - ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon sisämarkkinoiden tulostaulun nro 21 (2010) sekä sisämarkkinoiden tulostaulusta 9. maaliskuuta 2010 ⁽⁴⁾ ja 23. syyskuuta 2008 ⁽⁵⁾ antamansa päätöslauselmat,
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Tulosten Eurooppa – yhteisön lainsäädännön soveltaminen” (KOM(2007)0502),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258–260 artiklan,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 7, 10 ja 15 artiklan,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0083/2011),
- A. katsoo, että sisämarkkinoiden käynnistäminen uudelleen edellyttää kaikkien kansalaisten, EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden ja sidosryhmien aktiivista tukea,
- B. katsoo, että kaikkien sidosryhmien aktiivisen tuen saamiseksi on tärkeää, että sekä komission kanssa toteutettavissa kuulemisissa ja vuoropuhelussa että asiantuntijaryhmissä huolehditaan kansalaisyhteiskunnan ja pk-yritysten asianmukaisesta edustuksesta;

⁽¹⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 80.

⁽²⁾ EUVL L 176, 7.7.2009, s. 17.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0186.

⁽⁴⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 25.

⁽⁵⁾ EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 7.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- C. katsoo, että EU:n eri toimielinten asiakirjojen ja kertomusten (Eurooppa 2010 -strategia, kertomus unionin kansalaisuudesta 2010, yhdenmety teollisuuspolitiikka, eurooppalainen digitaalistrategia, Montin raportti, parlamentin päätöslauselma kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta, Gonzalesin ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnöt jne.) asianmukainen levittäminen, yhteensovittaminen ja hallinnointi ovat erityisen merkittäviä sisämarkkinoiden menestyksekkäälle uudelleen käynnistämislle;
- D. ottaa huomioon, että sisämarkkinasääntöjen ja sisämarkkinoiden kansalaisille ja yrityksille käytännössä tarjoaman hyödyn välillä on edelleen huomattava kuilu,
- E. ottaa huomioon, että EU:n sisämarkkinalainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä vallitseva vaje on keskimäärin 1,7 prosenttia, kun otetaan huomioon tapaukset, joissa direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on venynyt yli määräajan ja joissa komissio on aloittanut määräysten rikkomisesta johtuvat menettelyt,

Johdanto

1. panee kiinnostuneena merkille komission tiedonannon sisämarkkinoiden toimenpidepaketista ja etenkin sen kolmannen luvun sekä siihen sisältyvän kokonaisvaltaisen menettelytavan sisämarkkinoiden tasa-painottamiseksi yritysten ja kansalaisten välillä sekä päätöksenteon demokraattisuuden ja avoimuuden parantamiseksi; korostaa, että tällä menettelytavalla pyritään varmistamaan paras mahdollinen tasapaino tiedonannon kolmeen osaan sisältyvien ehdotusten välillä;
2. katsoo, että tiedonannon kolme lukua ovat kaikki yhtä tärkeitä ja liittyvät toisiinsa ja että niitä pitäisi lähestyä johdonmukaisesti eristämättä erilaisia käsiteltävänä olevia kysymyksiä toisistaan;
3. kehottaa komissiota ja neuvostoa vahvistamaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa sisämarkkinoiden käynnistämiseksi uudelleen ja ottamaan sisämarkkinoita koskevat prioriteetit osaksi kaikkia niitä politiikanaloja, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä Euroopan kansalaisia, kuluttajia ja yrityksiä hyödyttävien sisämarkkinoiden saavuttamiseksi;
4. katsoo, että Euroopan talouden hallinnan kohentaminen, Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpano ja sisämarkkinoiden käynnistäminen uudelleen ovat kaikki tärkeitä Euroopan talouden elvyttämiseksi ja että niitä olisi tarkasteltava yhdessä;
5. katsoo, että esteettömät ja kilpailukykyiset sisämarkkinat olisi saatettava valmiiksi, jotta ne tuottaisivat päivittäisessä elämässä konkreettisia etuja työntekijöille, opiskelijoille, eläkkeensaajille ja yleensä kansalaisille sekä yrityksille ja etenkin pk-yrityksille;
6. kehottaa komissiota ilmoittamaan sisämarkkinoiden toimenpidepaketin täytäntöönpanoaikataulun ja tiedottamaan säännöllisesti asian konkreettisesta edistymisestä, jotta unionin kansalaiset saavat tietoa sen täytäntöönpanosta ja jotta sen hyödyt tulevat esiin;

Yleisarvio*Poliittisen johtajuuden ja kumppanuuden lujittaminen*

7. on vakuuttunut siitä, että yksi sisämarkkinoiden uudelleen käynnistämisen keskeisistä haasteista on poliittisen johtajuuden, sitoutumisen ja koordinoinnin varmistaminen; katsoo, että laaja-alainen huipputason poliittinen ohjaus on keskeisen tärkeää sisämarkkinoiden käynnistämislle uudelleen;
8. ehdottaa, että komission puheenjohtajalle olisi annettava valtuudet koordinoida ja valvoa sisämarkkinoiden uudelleen käynnistämistä kiinteässä yhteistyössä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa; kehottaa komission ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajia koordinoimaan tiiviisti toimiaan, joilla pyritään vauhdittamaan talouskasvua, lisäämään kilpailukykyä sekä tukemaan sosiaalista markkinataloutta ja kestävästä kehitystä unionissa;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

9. korostaa, että Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien asema vahvistui Lissabonin sopimuksen myötä; kehottaa vahvistamaan parlamentin asemaa sisämarkkinoita koskevassa lainsäädäntöprosessissa; kannustaa kansallisia parlamentteja osallistumaan sisämarkkinasääntöjä koskevaan työhön kaikissa lainsäädäntävaiheissa ja osallistumaan yhteisiin toimiin Euroopan parlamentin kanssa, mikä parantaa synergiaa näiden kahden parlamentaarisen tason välillä;
10. panee tyytyväisenä merkille komission tavan asettaa vuoropuhelu ja kumppanuus uudistuneiden sisämarkkinoiden ytimeen ja kehottaa kaikkia sidosryhmiä lisäämään ponnisteluja sen varmistamiseksi, että tämä pannaan käytännössä täytäntöön, jotta sisämarkkinat voivat toimia täysimääräisesti kasvun ja erittäin kilpailukykyisen markkinatalouden hyväksi;
11. kehottaa komissiota järjestämään yhdessä puheenjohtajavaltion kanssa vuosittain sisämarkkinafoorumia, jossa olisivat edustettuina EU:n toimielimet, jäsenvaltiot, kansalaisyhteiskunta ja liike-elämä ja jossa arvioitaisiin edistymistä sisämarkkinoiden uudelleen käynnistämiseksi, vaihdettaisiin parhaita käytäntöjä ja paneuduttaisiin Euroopan kansalaisten tärkeimpiin huolenaiheisiin; kannustaa komissiota jatkamaan toimiaan, joiden tarkoituksena on yksilöidä 20 keskeisintä sisämarkkinoihin liittyvää seikkaa, joihin kansalaiset ovat tyytymättömiä ja turhautuneita; ehdottaa, että komissio voisi esitellä nämä ongelmat ja niitä koskevat ratkaisut sisämarkkinafoorumissa;
12. kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia ottamaan oman vastuunsa sisämarkkinoiden käynnistämisestä uudelleen; panee tyytyväisenä merkille jäsenvaltioiden aloitteet sen optimoimiseksi, miten ne toimivat sisämarkkinadirektiivien suhteen, esimerkiksi parantavat koordinoitua, luovat kannustinrakenteita ja nostavat poliittista painoarvoa, joka annetaan säännösten saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä; katsoo, että keskusteltaessa uuden lainsäädännön ensisijaisista tavoitteista on ratkaisevan tärkeää vahvistaa keskittymistä ja kannustimia sisämarkkinalainsäädännön oikea-aikaiseen ja asianmukaiseen täytäntöönpanoon, asianmukaiseen soveltamiseen ja entistä parempaan täytäntöönpanon valvontaan;
13. panee merkille, että sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanosta vastaavat usein paikalliset ja alueelliset viranomaiset; painottaa tarvetta lisätä alue- ja paikallisviranomaisten osallistumista sisämarkkinoiden luomiseen toissijaisuus- ja kumppanuusperiaatteita noudattaen kaikissa päätöksenteon vaiheissa; ehdottaa tämän hajautetun toimintamallin tehostamiseksi, että jokaisessa jäsenvaltiossa tehdään ”Eurooppa 2020 -strategiaa koskeva alue- ja paikallisviranomaisten alueellinen sopimus”, jolla lujitetaan sitoutumista Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoon;
14. katsoo, että sisämarkkinoiden ”hyvässä hallintotavassa” on kunnioitettava Euroopan tason neuvonantavien elinten, eli Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean, roolia sekä työmarkkinaosapuolten roolia;
15. korostaa, että vuoropuhelu työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa on ratkaisevaa, jotta luottamus sisämarkkinoihin palautuu; odottaa komissiolta uusia ja rohkeita ajatuksia siitä, kuinka tätä vuoropuhelua tosiasiallisesti voidaan parantaa; vaatii, että työmarkkinaosapuolet ovat mukana ja niitä kuullaan kaiken työmarkkinoita koskevan olennaisen sisämarkkinalainsäädännön osalta;
16. panee tyytyväisenä merkille komission aikomuksen edistää avointa, läpinäkyvää ja säännöllistä vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa;
17. kehottaa komissiota julkaisemaan vihreän kirjan EU:n toimielinten sekä etujärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan välisten kuulemisten suuntaviivoista ja varmistamaan, että nämä kuulemiset ovat laajoja, interaktiivisia ja tuovat lisäarvoa ehdotettuihin toimintalinjoihin;
18. kehottaa komissiota mukauttamaan vuoropuhelun ja viestinnän tavallisen kansalaisen tarpeisiin mahdollisimman kattavasti esimerkiksi asettamalla kaikki komission julkiset kuulemiset saataville kaikilla EU:n virallisilla kielillä tai käyttämällä kieltä niin, että tavalliset kansalaiset ymmärtävät sitä;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

19. kehottaa komissiota käynnistämään tiedotus- ja valistuskampanjan sisämarkkinoiden olennaisesta sisällöstä ja asetetuista tavoitteista vahvistaakseen niiden dynamiikkaa ottaen huomioon sosiaalisen ja alueellisen koheesion; korostaa, että tiedotuskampanjalla on tärkeää edistää jokaisen kansalaisen, työntekijän ja kuluttajan osallistumista – ja mahdollisuuksia osallistua – entistä aktiivisemmin kilpailukyisten, oikeudenmukaisten ja tasapainoisten markkinoiden toteutukseen;

20. katsoo, että Web 2.0 -teknologian uusien yhteistoiminnallisuuteen perustuvien välineiden ja lähestymistapojen käyttö tarjoaa mahdollisuuden saada aikaan entistä avoimemman, vastuullisemman, herkemmin reagoivan ja tehokkaamman sisämarkkinoiden hallinnan;

Sisämarkkinoiden sääntely

21. katsoo, etteivät yksittäisten jäsenvaltioiden aloitteet voi olla tehokkaita ilman EU:n tasolla koordinoituja toimia, minkä vuoksi on äärimmäisen tärkeää, että Euroopan unioni puhuu yhdellä vahvalla äänellä ja toteuttaa yhteisiä toimia; katsoo, että yhteisvastuu, johon Euroopan sosiaalinen talousmalli perustuu, ja kansallisten toimien koordinointi ovat auttaneet ratkaisevalla tavalla välttämään yksittäisten jäsenvaltioiden lyhytkestoisia protektionistisia toimia; ilmaisee huolensa siitä, että paluu taloudelliseen protektionismiin jäsenvaltioissa johtaisi mitä todennäköisimmin sisämarkkinoiden pirstoutumiseen ja kilpailukyvyyn heikkeneemiseen, minkä vuoksi sitä on vältettävä; on huolissaan siitä, että nykyistä talous- ja rahoituskriisiä voitaisiin käyttää perusteena protektionististen toimien elvyttämiselle eri jäsenvaltioissa, vaikka taantumien ratkaisemiseksi olisi syytä turvautua yhteisiin suojamekanismeihin;

22. katsoo, ettei edistymisen sisämarkkinoilla pitäisi perustua pienimpään yhteiseen nimittäjään; kannustaa siksi komissiota ottamaan johdon ja esittämään rohkeita ehdotuksia; kannustaa jäsenvaltioita käyttämään tiiviimmän yhteistyön menetelmää aloilla, joilla kaikkien EU:n 27 jäsenvaltion kesken ei päästä yhteisymmärrykseen; toteaa, että muut maat voisivat liittyä näihin johtaviin aloitteisiin myöhemmässä vaiheessa;

23. katsoo, että sisämarkkinoiden yleinen tehokkuus ja legitimiys kärsii sisämarkkinahallinnon monimutkaisuuden takia;

24. korostaa, että olisi kiinnitettävä enemmän huomiota EU:n lainsäädännön laatuun ja selkeyteen, jotta jäsenvaltioiden olisi helpompi panna sisämarkkinasäännöt täytäntöön;

25. katsoo, että asetusten käyttö direktiivien sijaan silloin, kun se on asianmukaista, myötävaikuttaisi selkeämmän sääntely-ympäristön syntyyn ja vähentäisi täytäntöönpanoon liittyviä kustannuksia; kehottaa komissiota kehittämään lainsäädäntävälineiden valintaa siten, että ne valitaan kohdennetummin täytäntöön pantavien säännösten oikeudellisten ja asiasisältöön liittyvien ominaispiirteiden mukaan, ja noudattamaan samalla toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta;

26. kannustaa komissiota ja neuvostoa tehostamaan pyrkimyksiään panna järkevän sääntelyn strategia täytäntöön, jotta parannettaisiin edelleen sääntelyn laatua, sekä noudattamaan tässä yhteydessä täysimääräisesti toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta;

27. kehottaa komissiota lainsäädännön tehostamiseksi jatkamaan lainsäädännön riippumatonta ennakkoina jälkiarviointia, johon osallistuvat myös sidosryhmät;

28. ehdottaa, että komissio ottaa järjestelmällisesti käyttöön pk-yritystestien ja kehittää sitä edelleen ottaen huomioon yritysten erilaiset tilanteet, jotta se voisi arvioida lainsäädäntöehdotusten seurauksia näiden yritysten kannalta;

29. katsoo, että vastaavuustaulukot osaltaan tehostavat säännösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja helpottavat huomattavasti sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanon valvontaa; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan vastaavuustaulukot kaikista sisämarkkinalainsäädännöstä ja julkistamaan ne; toteaa, että parlamentti ei tulevaisuudessa mahdollisesti ota istuntojaksojen esityslistalle neuvoston kanssa sovittuja kompromissitekstejä koskevia mietintöjä, mikäli vastaavuustaulukkoja ei ole toimitettu;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011*Hallinnollinen koordinointi, ongelmanratkaisumekanismit ja tiedotus*

30. tukee sisämarkkinoiden toimenpidepaketissa tehtyjä ehdotuksia, joilla pyritään kehittämään jäsenvaltioiden välille enemmän hallinnollista yhteistyötä, mukaan luettuna sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän (IMI) laajentaminen muille asiaan liittyville lainsäädännön alueille ottaen huomioon järjestelmän turvallisuuden ja käytettävyyden; kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita tarjoamalla koulutusta ja ohjausta;

31. katsoo, että alue- ja paikallisviranomaiset voitaisiin ottaa mukaan sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän kehitys- ja laajennustyöhön, kun on ensin arvioitu huolellisesti, mitä etuja ja ongelmia tällainen järjestelmän laajennus saattaa saada aikaan;

32. korostaa paremman viestinnän ja sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän laajentamisen merkitystä, sillä erityisesti pk-yrityksille on olennaisen tärkeää saada selkeää tietoa sisämarkkinoista;

33. on tyytyväinen komission aikeeseen tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa epävirallisten ongelmanratkaisuvälineiden, kuten SOLVITin, EU Pilot -hankkeen ja EU-kuluttajaneuvontakeskusten lujittamiseksi ja vahvistamiseksi; pyytää komissiota laatimaan etenemissuunnitelman eri ongelmanratkaisuvälineiden kehittämiseksi ja yhteenliittämiseksi tehokkuuden ja käyttäjäystävällisyyden varmistamiseksi ja tarpeettomien päällekkäisyyksien välttämiseksi; kannustaa jäsenvaltioita tarjoamaan näille ongelmanratkaisuvälineille asianmukaiset resurssit;

34. kehottaa komissiota kehittämään edelleen ja edistämään Sinun Eurooppasi -verkkosivustoa, jotta se tarjoaisi yhtenäisen pääsyn kaikkiin tietoihin ja tukipalveluihin, joita kansalaiset ja yritykset tarvitsevat voidakseen hyödyntää oikeuksiaan sisämarkkinoilla;

35. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään palveludirektiivin mukaisista keskitetyistä yhteispisteistä käyttäjäystävällisiä ja helppokäyttöisiä sähköisen hallinnon keskuksia, joista yritykset voivat saada kaikki tarvittavat tiedot asiaankuuluvilla EU:n kielillä ja joiden kautta ne voivat hoitaa kaikki muodollisuudet ja toteuttaa tarvittavat vaiheet sähköisesti pystyäkseen tarjoamaan palveluita kyseisessä jäsenvaltiossa;

36. tunnustaa Euresin tärkeän aseman pyrittäessä helpottamaan työntekijöiden vapaata liikkuvuutta unionin sisällä ja varmistamaan tiivis yhteistyö kansallisten työvoimapalvelujen välillä; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään yleistä tietoisuutta näistä hyödyllisistä palveluista, jotta useammat unionin kansalaiset voivat täysipainoisesti hyödyntää työllistymismahdollisuuksia kaikkialla EU:ssa;

37. kehottaa kansallisia parlamentteja, alue- ja paikallisviranomaisia sekä työmarkkinaosapuolia osallistumaan aktiivisesti sisämarkkinoiden eduista tiedottamiseen;

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanon valvonta

38. kehottaa komissiota käyttämään kaikkea perussopimuksissa sille annettua toimivaltaa parantaakseen sisämarkkinasääntöjen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä niiden soveltamista ja täytäntöönpanon valvontaa siten, että Euroopan kansalaiset, kuluttajat ja yritykset hyötyvät siitä; kehottaa jäsenvaltioita vauhdittamaan toimiaan, joilla huolehditaan sisämarkkinasääntöjen täysimääräisestä ja asianmukaisesta täytäntöönpanosta;

39. katsoo, että määräysten rikkomisesta johtuva menettely pysyy keskeisenä välineenä sisämarkkinoiden toiminnan varmistamisessa, mutta korostaa, että sen lisäksi on harkittava muita välineitä, jotka ovat vähemmän aikaavieviä ja monimutkaisia;

40. kehottaa komissiota vastustamaan kaikkea poliittista sekaantumista ja aloittamaan rikkomismenettelyn välittömästi, jos ongelmanratkaisumekanismit epäonnistuvat menettelyn aloittamista edeltävässä vaiheessa;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

41. panee merkille, että tuomioistuimen viimeaikainen oikeuskäytäntö avaa komissiolle uusia mahdollisuuksia hoitaa asia, jos jäsenvaltiot rikkovat sisämarkkinasääntöjä yleisesti tai rakenteellisesti;
42. kehottaa komissiota hyödyntämään täysimääräisesti kaikki SEUT:n 260 artiklan mukanaan tuomat muutokset, joiden tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa taloudellisten seuraamusten määräämistä rikkomismenettelyn yhteydessä;
43. uskoo, että komission olisi otettava aktiivisempi rooli sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanon valvonnassa toteuttamalla entistä järjestelmällisempää ja riippumatonta seuranta rikkomismenettelyjen nopeuttamiseksi;
44. pitää valitettavana, että liiat monet rikkomismenettelyt kestävät pitkään ennen kuin ne saadaan päätökseen tai ennen kuin ne saatetaan tuomioistuimeen; kehottaa komissiota asettamaan tavoitteeksi 12 kuukautta, kun ajatellaan keskimääräistä enimmäisaikaa rikkomistapausten oikeuskäsittelylle aina tapauksen aloittamisesta asian saattamiseen tuomioistuimeen; pitää hyvin valitettavana, ettei menettely vaikuta suoraan EU:n kansalaisiin ja asukkaisiin, jotka ovat saattaneet kärsiä EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon puutteellisesta valvonnasta;
45. pyytää komissiota tiedottamaan paremmin ja avoimesti meneillään olevista rikkomismenettelyistä;
46. kehottaa komissiota ehdottamaan tiettyä määräaikatavoitetta sille, että jäsenvaltiot noudattavat tuomioistuimen päätöksiä;
47. tukee komission aloitteita parantaa edelleen vaihtoehtoisten riidanratkaisumenetelmien (ADR) käyttöä, jotta kuluttajilla ja yrityksillä olisi nopea ja tehokas pääsy yksinkertaiseen ja edulliseen tuomioistuinten ulkopuoliseen riidanratkaisuun, kun on kyse sekä verkkokauppaan että muuhun kauppaan liittyvistä niin kansallisista kuin rajat ylittävistä riidoista; pitää myönteisenä komission käynnistämää kuulemismenettelyä; korostaa kansalaisten tarvetta saada paremmin tietoa tällaisten mekanismien olemassaolosta;
48. kehottaa komissiota keskittymään myös riitojen ehkäisyyn esimerkiksi voimakkaammilla toimenpiteillä, jotka ehkäisevät sopimattomia kaupallisia menettelyjä;
49. pitää myönteisenä komission aikomusta käynnistää julkinen kuuleminen eurooppalaisesta lähestymistavasta ryhmäkanteeseen ja suhtautuu kielteisesti ajatukseen ottaa käyttöön Yhdysvaltojen mallin mukaisia ryhmäkannemenettelyitä, joihin sisältyy voimakkaita taloudellisia kannustimia panna vireille perusteettomia kanteita;
50. panee merkille, että kaikissa ehdotuksissa kilpailuoikeuden rikkomisen kollektiivisesta muutoksenhausta on noudatettava parlamentin kantaa, jonka se esitti yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvista vahingonkorvauskanteista 26. maaliskuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa; vaatii, että parlamentti on otettava mukaan tällaisten säädösten hyväksymiseen käyttämällä tavallista lainsäätämisyjärjestystä, ja kehottaa komissiota harkitsemaan vahingonkorvausoikeutta koskevia vähimmäisnormeja tapauksissa, joissa vahinko on aiheutunut unionin lainsäädännön rikkomisesta yleisemmin;

Seuranta, arviointi ja modernisointi

51. tukee kohdennettua ja näyttöön perustuvaa lähestymistapaa markkinoiden seurantaan ja arviointiin; kehottaa komissiota jatkamaan markkinoiden seurantavälineiden, kuten palveludirektiiviin sisältyvän varoitustajärjestelmän, kehittämistä parantamalla metodologiaa, indikaattoreita ja tietojen keräämistä noudattaen samalla käytännöllisyyden ja kustannustehokkuuden periaatteita;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

52. huomauttaa, että sisämarkkinalainsäädännön täytäntöönpanon tilannetta jäsenvaltioissa on arvioitava nopeammin ja selkeämmin;

53. korostaa, että palveludirektiivin mukanaan tuoma keskinäinen arviointi on innovatiivinen tapa käyttää vertaispainetta täytäntöönpanon laadun parantamiseksi; tukee keskinäisen arvioinnin käyttöä asianmukaisissa tapauksissa muilla aloilla, kuten tavaroiden vapaan liikkuvuuden alalla;

54. kannustaa jäsenvaltioita tarkistamaan säännöllisesti kansalliset säännöt ja menettelyt, joilla on vaikutusta palveluiden ja tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen, jotta kansallisia sääntöjä voidaan yksinkertaistaa ja modernisoida sekä päällekkäisyyksiä voidaan poistaa; katsoo, että palveludirektiivin täytäntöönpanossa käytetty kansallisen lainsäädännön tarkastelumenettely voisi olla tehokas väline muillakin aloilla päällekkäisyyksien ja vapaan liikkuvuuden perusteettomien kansallisten esteiden poistamiseksi;

55. kehottaa komissiota tukemaan julkisen sektorin pyrkimyksiä ottaa käyttöön innovatiivisia lähestymistapoja, joissa hyödynnetään uusia teknologioita ja menettelyjä sekä levitetään julkishallinnossa parhaita käytäntöjä, jotka vähentävät byrokratiaa ja tukevat kansalaislähtöisiä toimintalinjoja;

Keskeiset tavoitteet

56. pyytää, että kussakin Eurooppa-neuvoston kevätkokouksessa käsitellään ainoastaan sisämarkkinoiden tilan arviointia, johon liitetään seurantaprosessi;

57. kehottaa komissiota julkaisemaan vihreän kirjan EU:n toimielinten sekä etujärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan välisten kuulemisten suuntaviivoista ja varmistamaan, että nämä kuulemiset ovat laajoja, interaktiivisia, avoimia ja tuovat lisäarvoa ehdotettuihin toimintalinjoihin;

58. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan vastaavuustaulukot kaikesta sisämarkkinalainsäädännöstä ja julkistamaan ne;

59. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota supistamaan sisämarkkinadirektiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä vallitsevan vajeen 0,5 prosenttiin vuoteen 2012 mennessä sekä niiden säännösten osalta, joita ei ole vielä lainkaan saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, että niiden, joiden osalta se on tehty virheellisesti;

60. kehottaa komissiota esittämään vaihtoehtoisia riidanratkaisumenetelmiä EU:ssa koskevan lainsäädäntöehdotuksen vuoden 2011 loppuun mennessä ja korostaa, että on tärkeää hyväksyä se nopeasti;

*

* *

61. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Sisämarkkinat eurooppalaisia varten

P7_TA(2011)0145

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 sisämarkkinoista eurooppalaisia varten (2010/2278(INI))

(2012/C 296 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan, joka on sisällytetty perussopimukseen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 26 artiklan, jossa määrätään, että ”sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan perussopimusten määräysten mukaisesti”,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 3 kohdan, jonka mukaan unionin pyrkimyksenä on ”täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous sekä korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen”,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9 artiklan, jossa määrätään, että ”unioni ottaa politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa huomioon korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoiseen koulutukseen ja ihmisten terveyden korkeatasoiseen suojeluun liittyvät vaatimukset”,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklan, jossa määrätään, että ”ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä unionin politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävän kehityksen edistämiseksi”,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 12 artiklan, jossa määrätään, että ”kuluttajansuojaa koskevat vaatimukset otetaan huomioon unionin muita politiikkoja ja muuta toimintaa määriteltäessä ja toteutettaessa”,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 14 artiklan ja siihen liitetyn pöytäkirjan n:o 26 yleistä (taloudellista) etua koskevista palveluista,
- ottaa huomioon komission Eurooppa-neuvostolle antaman tiedonannon ”Eurooppa 2020, älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Kohti kilpailukykyistä sosiaalista markkinataloutta” (KOM(2010)0608),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan kansalaisten toimintasuunnitelma – EU:n tuloksen­teko” (KOM(2006)0211),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinat” (KOM(2007)0724) ja siihen liittyvän komission valmisteluasiakirjan ”The single market: review of achievements” (SEC(2007)1521), parlamentin 4. syyskuuta 2007 antaman päätöslauselman sisämarkkinakatsauksesta ⁽¹⁾ ja komission valmisteluasiakirjan ”The single market review: one year on” (SEC(2008)3064),

⁽¹⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 80.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Mahdollisuudet, väylät ja yhteisvastuu: 2000-luvun Euroopan uusi sosiaalinen visio” (KOM(2007)0726), komission tiedonannon ”Yleishyödyllisiä palveluita ja yleishyödyllisiä sosiaalipalveluita koskeva uusi eurooppalainen sitoumus” (KOM(2007)0725) ja 27. syyskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman yleishyödyllisiä palveluita koskevasta komission valkoisesta kirjasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission 29. kesäkuuta 2009 antaman suosituksen yhtenäismarkkinoiden toiminnan parannustoimista ⁽²⁾ ja komission 12. heinäkuuta 2004 antaman suosituksen sisämarkkinoihin vaikuttavien direktiivien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon sisämarkkinoiden tulostaulun heinäkuulta 2009 (SEC(2009)1007) ja parlamentin 9. maaliskuuta 2010 ⁽⁴⁾ ja 23. syyskuuta 2008 ⁽⁵⁾ sisämarkkinoiden tulostaulusta antamat päätöslauselmat,
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ”EU:n kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2007–2013 – Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen, hyvinvoinnin parantaminen ja tehokas suojaaminen” ja parlamentin 20. toukokuuta 2008 antaman päätöslauselman EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta vuosiksi 2007–2013 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 28. tammikuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”Yhtenäismarkkinoiden seuranta kuluttajan kannalta: toinen kuluttajamarkkinoiden tulostaulu” (KOM(2009)0025) ja samaa asiaa tarkemmin käsittelevän komission valmisteluasiakirjan ”Second Consumer Markets Scoreboard” (SEC(2009)0076),
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2009 annetun komission tiedonannon kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten täytäntöönpanosta (KOM(2009)0330) ja komission 2. heinäkuuta 2009 antaman kertomuksen kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 (”asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä”) soveltamisessa (KOM(2009)0336),
- ottaa huomioon komission tiedonannon elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisestä rajatylittävästä sähköisestä kaupankäynnistä EU:ssa (KOM(2009)0557),
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajansuojasta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon professori Mario Montin komissiolle laatiman raportin sisämarkkinoiden elvyttämisestä,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman rahoitus-, talous- ja sosiaalikiirisistä ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Nuoret liikkeellä” (KOM(2010)0477),
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden täydentämisestä sähköistä kaupankäyntiä ajatellen ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 277.

⁽²⁾ EUVL L 176, 7.7.2009, s. 17.

⁽³⁾ EUVL L 98, 16.4.2005, s. 47.

⁽⁴⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 25.

⁽⁵⁾ EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 7.

⁽⁶⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 17.

⁽⁷⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 1.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0186.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0376.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0320.

Keskiiviikko 6. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Katsaus Euroopan unionin kansalaisuuteen vuonna 2010: Unionin kansalaisoikeuksien esteiden poistaminen” (KOM(2010)0603),
  - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ”Yhtenäismarkkinat, tuotanto ja kulutus” -erityis- jaoston kertomuksen ”Obstacles to the European single market 2008”⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon SOLVIT-verkon vuosikertomuksen 2008 SOLVIT-verkon kehityksestä ja toiminnasta (SEC(2009)0142), komission 8. toukokuuta 2008 antaman valmisteluasiakirjan toimintasuunnitelmasta kansalaisille ja yrityksille tarjottavien yhtenäismarkkinoiden neuvontapalvelujen integroidusta lähestymistavasta (SEC(2008)1882) ja parlamentin 9. maaliskuuta 2010 antaman päätöslauselman SOLVIT-verkosta⁽²⁾,
  - ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008, jolla pyritään vahvistamaan yhteiset puitteet akkreditointia ja valvontaa koskevia sääntöjä varten⁽³⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan sekä kansalaisvapauksien ja oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan sekä vetoomusvaliokunnan lausunnot (A7-0072/2011),
- A. katsoo, että toimivat sisämarkkinat ovat yksi tärkeimmistä tekijöistä, joiden avulla Euroopan unioni saavuttaa täyden potentiaalinsa mitä tulee kilpailukyyn, älykkääseen, osallistavaan ja kestäväan kasvun, entistä useampien ja parempien työpaikkojen luomiseen, kaikenlaisia yrityksiä koskevien yhdenvertaisten mahdollisuuksien luomiseen liittyviin ponnisteluihin, samojen oikeuksien varmistamiseen kaikille Euroopan kansalaisille ja erittäin kilpailukykyisen sosiaalisen markkinatalouden vahvistamiseen,
- B. ottaa huomioon sisämarkkinoiden merkityksen eurooppalaisille EU:n talouden aktiivisina osallistujina,
- C. katsoo, että sisämarkkinoita ei voida tarkastella pelkästään taloudellisesta näkökulmasta vaan se on nähtävä sellaisen laajemman oikeudellisen kehityksen osana, jonka perusteella kansalaisille, kuluttajille, työntekijöille, yrittäjille ja yrityksille, erityisesti kaikenlaisille pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille), vahvistetaan erityiset perusoikeudet,
- D. toteaa, että niiden kansalaisten, kuluttajien ja pk-yritysten tiellä, jotka haluavat opiskella tai työskennellä tai siirtyä toiseen jäsenvaltioon tai tehdä ostoksia rajojen yli tai asettua toiseen jäsenvaltioon tai käydä kauppaa rajojen yli, on liikaa esteitä; katsoo, että nämä esteet ovat peräisin muun muassa riittämättömästi yhdenmukaistetusta kansallisesta lainsäädännöstä, sosiaaliturvaosuuksien heikosta siirrettävyydestä ja liiallisesta byrokraatiasta, joka estää henkilöiden, tavaroiden, palvelusten ja pääomien vapaan liikkuvuuden unionissa,
- E. katsoo, että sisämarkkinoiden toteuttaminen edellyttää kokonaisvaltaista näkemystä, jonka perusteella sen kehitystä vahvistetaan edelleen, kuten korostettiin Montin mietinnössä ja kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta annetussa päätöslauselmassa, ja johon kuuluu kaikkien tärkeiden politiikkojen yhdistyminen yhdeksi strategiseksi markkinoiden tavoitteeksi, johon sisältyvät muun muassa teollisuus-, kuluttajansuoja-, energia-, liikenne-, digitaal-, sosiaali-, ympäristö-, kauppa-, vero-, alue-, oikeus- ja kansalaisuuspolitiikka, jotta saavutetaan korkea integraatiotaso,

⁽¹⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf.

⁽²⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 10.

⁽³⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- F. katsoo, että sisämarkkinoiden olisi annettava lisää valinnanvaraa eurooppalaisille kuluttajille entistä halvemmin hinnoin erityisesti syrjäseuduilla, kuten saari- ja vuoristoalueilla sekä harvaan asutuilla alueilla asuville ja liikuntaesteisille,
- G. katsoo, että komission julkaisema painettu ja verkossa oleva materiaali on usein liian abstraktia tai monimutkaista kansalaisten todellisen osallistumisen ja laajan yleisön todellisen tavoittamisen kannalta,
- H. pitää tärkeänä, että sisämarkkinoiden toimenpidepaketin ei pitäisi muodostua yksittäisistä erillisistä toimenpiteistä ja että kaikkien ehdotusten on yhdessä myötävaikutettava yhtenäisen tavoitteen aikaansaamiseen,

Johdanto

1. panee tyytyväisenä merkille komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti” ja erityisesti sen 2. luvun ”Euroopan kansalaiset sisämarkkinoiden keskiöön luottamuksen palauttamiseksi”, joka sisältää 19 Euroopan kansalaisten tarpeita palvelevaa aloitetta;
2. katsoo, että tiedonannon ehdotukset ovat yleisesti ottaen parlamentin odotuksien mukaisia, mutta niitä on edelleen parannettava, jotta kansalaiset voidaan asettaa sisämarkkinahankkeen keskipisteeseen;
3. pahoittelee sitä, että tiedonanto on jaettu kolmeen lukuun, joissa keskitytään Euroopan kansalaisiin, yrityksiin ja hallintoon aihekohtaisen lähestymistavan sijasta; huomauttaa, että sisämarkkinoiden kilpailukykyä ja sitä, että kansalaiset hyväksyvät sen, ei saa pitää ristiriitaisina vaan toisiaan vahvistavina tavoitteina; katsoo kuitenkin, että tiedonannon kolme lukua ovat yhtä tärkeitä ja ne liittyvät toisiinsa ja että niitä olisi käsiteltävä johdonmukaista lähestymistapaa noudattaen ottaen huomioon tehdyt ehdotukset ja sidosryhmien ilmaisemat huolenaiheet EU:n tasolla ja jäsenvaltioissa;
4. on vakaasti sitä mieltä, että sisämarkkinoiden toimenpidepaketin on oltava yhtenäinen ja tasapainoinen, oltava hengeltään Grechin mietinnön (A7-0132/2010) ja Montin raportin mukainen sekä luotava perustukset eurooppalaisen lisäarvon kehittämiseksi niin kansalaisille kuin yrityksillekin;
5. on sitä mieltä, että sisämarkkinoiden uudelleenkäynnistäminen ja syventäminen on olennaista rahoitus- ja taluskriisin vaikutusten torjumiseen tähtäävien politiikkojen sekä Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä;
6. katsoo, että eurooppalaiset eivät vielä ole täysipainoisesti hyödyntäneet sisämarkkinoiden mahdollisuuksia eri aloilla, mukaan lukien henkilöiden, tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus, ja että tarvitaan uusia kannustimia etenkin työvoiman tehokkaan maantieteellisen liikkuvuuden turvaamiseksi Euroopassa;
7. katsoo, että sisämarkkinastrategialla olisi vahvistettava sosiaaliturvaa ja työntekijöiden oikeuksia sekä varmistettava oikeudenmukaiset työolot kaikille eurooppalaisille;
8. kannattaa komission ajatusta käynnistää Euroopassa sisämarkkinoiden toimenpidepaketin yhteydessä laaja pragmaattinen keskustelu sisämarkkinoiden hyödyistä ja kustannuksista ja pyytää komissiota varmistamaan, että sisämarkkinasääntöjä sovelletaan tehokkaasti, sillä ne vähentävät kansalaisiin kohdistuvaa hallinnollista rasitusta;
9. on samaa mieltä siitä, että Euroopan sisämarkkinoiden täysimääräisen toteutuksen tulee muodostaa perusta poliittisen ja taloudellisen yhdentymisprosessin loppuun saattamiselle;
10. korostaa erityisesti komission tässä tiedonannossa esittämää sitoutumista edistää uusia lähestymistapoja kestävään kehitykseen;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

11. korostaa, että sisämarkkinalainsäädännön lisäksi jäsenvaltioissa on pantu täytäntöön ja sovellettu huonosti myös muuta Euroopan kansalaisten ja muiden laillisten asukkaiden oikeuksiin vaikuttavaa lainsäädäntöä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan erityisesti vapaata liikkuvuutta koskevan direktiivin 2004/38/EY paremman täytäntöönpanon;
12. katsoo, että toimissa sisämarkkinoiden loppuunsaattamiseksi on keskityttävä kansalaisten, kuluttajien, julkisten palveluiden käyttäjien ja yritysten huolenaiheisiin ja oikeuksiin ja tarjottava heille konkreettista hyötyä, jotta heidän täysi luottamus sisämarkkinoihin palautetaan ja heistä tulee entistä tietoisempia niiden tarjoamista mahdollisuuksista;
13. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota yhdistämään voimansa, jotta kansalaisille välitetään sisämarkkinoiden viesti ja varmistaa, että sen hyödyt tunnustetaan ja että heidän oikeuksiaan kuluttajina ymmärretään asianmukaisesti ja yleisesti ja että niitä lujitetaan; tunnustaa tältä osin tarpeen paremmista tiedotusstrategioista, joiden perusteella kansalaisten enemmistön mielenkiinto saadaan todella herätettyä ja heidät saadaan osallistumaan, ja nykyaikaisen tekniikan entistä laajemmasta ja mielikuvituksellisemmasta hyödyntämisestä;
14. painottaa, että sisämarkkinat merkitsevät eurooppalaisille ensisijaisesti työpaikkoja ja uusien työpaikkojen luomista ja että on tärkeää luoda toimintaympäristö, jossa yritykset ja kansalaiset voivat täysin hyödyntää oikeuksiaan;
15. korostaa, että sisämarkkinat tarjoavat suuria mahdollisuuksia työllisyyden, kasvun ja kilpailukyvyyn kannalta ja että näiden mahdollisuuksien hyödyntämiseksi täysimittaisesti on otettava käyttöön tehokkaita rakennepoliittisia toimia;
16. korostaa, että väestörakenteen muutokseen vastaaminen edellyttää strategiaa, joka auttaisi luomaan työpaikkoja EU:n työmarkkinoiden puutteiden korjaamiseksi;
17. toistaa 20. toukokuuta 2010 annetussa kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamista koskevassa päätöslauselmassa esitetyn näkökannan, että komission olisi edistettävä kuluttajajaystävällistä sisämarkkinalainsäädäntöä, jotta varmistetaan, että kuluttajan edut otetaan täysimääräisesti huomioon sisämarkkinoiden toiminnassa;
18. huomauttaa, että kansalaisten ja kuluttajien luottamus on ratkaiseva sisämarkkinoiden toiminnan kannalta eikä sitä voida pitää itsestään selvänä vaan se on ansaittava jatkuvasti; katsoo erityisesti, että jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten on lupauksiensa täyttämiseksi varmistettava, että nykyinen sisämarkkinakehitys toimii täysimittaisesti; painottaa, että kansalaisten luottamus on yhtä välttämätöntä sisämarkkinoiden onnistuneelle loppuunsaattamiselle kuin yritysten suotuisa toimintaympäristö; katsoo, että taloudelliseen integraatioon olisi asianmukaisesti liityttävä sosiaalista ja ympäristöllistä alaa sekä kuluttajansuojaa koskevat toimet, jotta nämä molemmat tavoitteet saavutetaan;
19. katsoo lisäksi, että kun on kyse lisäarvon tarjoamisesta Euroopan kansalaisille, sisämarkkinoita koskevilla aloitteilla on kunnioitettava toissijaisuusperiaatetta ja jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeutta koskevaa periaatetta sekä edistettävä parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä;
20. korostaa, että suora yhteydenpito kansalaisiin puuttuu ja katsoo, että jäsenvaltioissa olevien EU:n edustustojen on saatava valtuudet vastata välittömästi tiedotusvälineiden antamiin kielteisiin ja harhaanjohdaviin tietoihin esittämällä tosiseikkoja ja että edustustojen olisi tehtävä enemmän työtä tietojen antamiseksi unionin lainsäädännöstä, hankkeista ja ohjelmista, mikä myös edistää tietoon perustuvaa keskustelua EU-asioista; suosittelee lisäksi uudenaikaisen tekniikan laajaa ja mielikuvituksellista käyttöä, mukaan lukien sellaisia roolipeleihin perustuvia videopelejä, joilla nuoret voivat pelata kilpailutarkoituksessa EU:n tasolla (esimerkiksi osana koulujen välistä kilpailua EU:n tasolla) ja joiden ansiosta he voivat samalla oppia, miten talousjärjestelmä ja EU toimivat;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

21. huomauttaa, että laajentuneen EU:n tehokkuutta ja demokraattista oikeutusta voidaan ja sitä pitäisi parantaa, koska unionin suosio Euroopan kansalaisten keskuudessa on selvästi heikentymässä; katsoo, että eurooppalaisten tuomiseksi yhteen käytetään liian vähän aikaa ja sen eteen tehdään liian vähän työtä tai siinä käytetään väärää menetelmää, vaikka tämän pitäisi olla EU:n keskeinen tehtävä; pyytää näin ollen, että jäsenvaltiot tekisivät enemmän asian hyväksi ja että EU:n toimielimet loisivat kannatusta EU:lle ja vakuuttaisivat eurooppalaiset EU:n arvojen merkityksestä ja EU:n hyödyllisyydestä sekä sen tuomista eduista;
22. katsoo, että korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunta on hyvin tärkeää sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan siihen liittyvää työtään ja hyödyntämään siinä kaikkia käytettävissä olevia välineitä, kuten yhteistyö- ja seurantamekanismeja;
23. korostaa tarvetta ottaa huomioon Tukholman ohjelman tavoitteet, erityisesti avoimet rajat sekä tavaroiden, pääomien, palvelujen ja henkilöiden vapaa liikkuvuus, sisämarkkinoiden toimenpidepakettiin;
24. vahvistaa, että jäsenvaltioiden velvollisuutena on hyväksyä ja panna täytäntöön EU:n lainsäädäntö, joka koskee sisämarkkinoita ja siihen liittyviä Euroopan kansalaisten oikeuksia;
25. painottaa, että sisämarkkinoiden täytäntöönpanossa on noudatettava täysimääräisesti perusoikeuskirjan mukaisia unionin kansalaisten ja asukkaiden oikeuksia;
26. katsoo, että vetoamusmenettely voi myönteisellä tavalla auttaa kansalaisia hyödyntämään sisämarkkinoita;
27. kehottaa komissiota hyväksymään selkeän ja helposti saatavilla olevan ”kansalaisten perusoikeuskirjan” oikeudesta asua ja työskennellä kaikkialla unionin alueella sekä kehittämään kohdistettua monikielistä tiedottamista, jossa keskitytään jokapäiväisiin ongelmiin, joita kansalaiset kohtaavat liikkueessaan, tehdessään ostoksia tai myydessään hyödykkeitä Euroopassa, sekä sosiaalisiiin, terveyden, kuluttajansuojan ja ympäristönsuojelun standardeihin, joihin he voivat luottaa;
28. katsoo, että komission ehdottamaa yhdeksätoista toimenpidettä olisi priorisoitava sen perusteella, mikä niiden vaikutus on työpaikkojen luomiseen ja miten Euroopan kansalaisille tarjotaan konkreettisia hyötyjä ja miten ne ovat toteutettavissa realistisissa aikataulussa;
29. muistuttaa, että osuus- ja yhteisötaloudesta antamassaan päätöslauselmassa Euroopan parlamentti pyysi antamaan enemmän tunnustusta yhteisötalouden yrityksille, mukaan lukien asianomaisen käsitteen yleinen sisällyttäminen EU:n toimintatapoihin, tehokkaampi vuoropuhelu sosiaalisen talouden edustajien kanssa, paremmat tukitoimenpiteet yrityksille sekä tunnustuksen saaminen työmarkkinaosapuolten välisessä vuoropuhelussa; muistuttaa pyytäneensä samassa päätöslauselmassa ottamaan yhteisötalouden yritykset huomioon kansallisissa rekistereissä ja vaatineensa tilastotietoja yhteisötalouden yritysten toimista;
30. kehottaa aloittamaan televisiodidun eurooppalaisen kilpailun vuoden eurooppalaisesta rajatylittävistä yrityksistä, jotta ihmiset voivat panna merkille sisämarkkinoiden mahdollisuudet ja edut sekä nuorten ajatuksiin perustuvat mahdollisuudet; katsoo, että eri puolilta Eurooppaa peräisin olevien henkilöiden yhdessä kehittämän liiketoimintasuunnitelman, keräämien varojen ja yhdessä aloittamien myönteisten toimien seuraaminen edistäisi näkemystä sekä EU:sta ja sisämarkkinoista että yrittäjyydestä; katsoo edelleen, että menestyvän yrityksen seuraaminen vuoden aikana – keskittyen myös sen henkilöstöön ja ystäviin sekä perheisiin – voisi tuoda esiin sisämarkkinoiden etuja, puutteita sekä korjaustoimenpiteitä, jotta kansalaiset olisivat tietoisia siitä, mistä EU:ssa on todella kyse myös inhimillisestä näkökulmasta;

31. muistuttaa, että unionin integroiduissa toimintalinjoissa on otettava huomioon alueellisia erityispiirteitä omaavien alueiden, erityisesti syrjäisimpien alueiden, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa, tilanne, jotta kyseiset alueet, niiden yritykset, työvoima ja kansalaiset voivat olla erottamaton osa unionin sisämarkkinoita ja päästä hyötymään niistä täysin; kannustaa komissiota säilyttämään näitä alueita koskevat erityissäännökset ja kehittämään niitä edelleen; muistuttaa tarpeesta hyväksyä lähialueita koskeva toimintasuunnitelma, johon viitattiin komission tiedonannossa KOM(2004)0343 ja jolla täydennetään sisämarkkinoihin integrointia; kehottaa laajentamaan ja lujittamaan kohdassa ”Solidaarisemmat sisämarkkinat” esitetyjä ehdotuksia ja ottamaan erityisesti huomioon sisämarkkinoiden vaikutuksen epäsuotuisimmilla alueilla, jotta voidaan ennakoida ja tukea kyseisten alueiden mukautumisponnistuksia;

Yleisarviointi

32. kehottaa komissiota toteuttamaan pikaisesti toimenpiteitä, joilla edistetään kansalaisten liikkuvuutta ja joiden tarkoituksena on edistää kestävää kasvua, työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta sekä kehottaa luomaan ”liikkuvuutta koskevan tulostaulun”, jolla mitataan liikkuvuutta EU:ssa; pitää tässä yhteydessä myönteisinä komission aloitteita ammatillisen pätevyden tunnustamisesta, ”Nuoret liikkeellä” -toimesta, ”eurooppalaisesta osaamispassista”, lentomatrustajien oikeuksia koskevaa ehdotusta ja aloitetta saada tiettyjä peruspankkipalveluita sekä ehdotettua aloitetta pankkipalvelumaksujen avoimuuden ja vertailukelpoisuuden parantamisesta; ehdottaa, että komissio tekee vaikutusten arvioinnissaan kustannus-hyötyanalyysin ja etsii edellä mainittujen aloitteiden välisiä synergioita; kehottaa komissiota lisäämään ja laajentamaan osallistumista liikkuvuusohjelmiin erityisesti nuorten keskuudessa ja nostamaan näiden ohjelmien profiilia;

33. panee merkille, että tuoteturvallisuutta ja markkinavalvontaa koskevat kysymykset ovat erityisen tärkeitä Euroopan kansalaisille; suhtautuu sen vuoksi myönteisesti Euroopan markkinavalvonnan kehittämistä koskevaan komission monivuotiseen toimintasuunnitelmaan, joka perustuu tuoteturvallisuutta koskevista tullitarkastuksista annettuihin suuntaviivoihin, ja kehottaa komissiota luomaan kaikille tuotteille yhden markkinavalvontajärjestelmän, joka perustuu yhteen säädökseen ja jolla katetaan tuoteturvallisuusdirektiivin ja markkinavalvontaa koskevan asetuksen säännökset; kehottaa komissiota toimimaan aktiivisemmin kansallisten tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten välisen toiminnan koordinoinnissa ja parhaiden käytäntöjen jakamisessa kolmansista maista tuotujen tavaroiden rajavalvonnan tehokkuuden lisäämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota käyttämään tarvittavia voimavaroja tehdäkseen markkinoiden valvontatoimista tehokkaita;

34. kehottaa komissiota pyytämään jäsenvaltioita, joilla on edelleen rajoituksia työmarkkinoillaan, tarkistamaan siirtymämääräyksiään, jotta työmarkkinat voidaan avata kaikille eurooppalaisille työntekijöille;

35. katsoo, että korkeasti koulutettujen maahanmuuttajien ja kausityöntekijöiden virta olisi hyödyllinen Euroopan talouden kannalta; kehottaa siksi jäsenvaltioita nopeuttamaan työmarkkinoillaan voimassa olevien rajoitusten poistamista kaikkien EU-kansalaisten osalta; kehottaa lisäksi komissiota kehittämään edelleen näitä ryhmiä koskevaa maahanmuuttopolitiikkaa mutta ottamaan huomioon, ettei alkuperämailta tule viedä kaikkia ratkaisevan tärkeitä henkilöstöresursseja, sekä parantamaan samalla ulkorajojen valvontaa koskevia toimenpiteitä ja laittoman maahanmuuton torjuntaa;

36. korostaa, että sisämarkkinoilla voimassa oleva syrjimättömyyden periaate poistaa toisen jäsenvaltion kansalaisille asetetun velvoitteen toimittaa palvelun tai edullisempien ehtojen tai hintojen saamiseksi alkuperäisiä asiakirjoja tai oikeaksi todistettuja jäljennöksiä, kansalaisuuden osoittavia todistuksia tai virallisia asiakirjakäännöksiä;

37. katsoo, että palveludirektiivillä luodaan perustavanlaatuinen kehys palvelujen tarjoajien laajemmalle vapaalle liikkuvuudelle ja että sillä pyritään vahvistamaan kuluttajien oikeuksia palvelujen vastaanottajina sekä parantamaan palveluntarjoajiin ja heidän palveluihinsa liittyvän tiedon saatavuutta, tukitoimia ja avoimuutta;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

38. kehottaa komissiota esittämään käytännön ehdotuksia kuluttajansuojan ulottamiseksi suojelemaan pieniä yrityksiä sopimattomilta kaupallisilta menettelyiltä;

39. pitää myönteisenä komission aikomusta ehdottaa lainsäädäntöaloitetta, jonka perusteella uudistetaan ammattipätevyyden tunnustamista koskevaa järjestelmää; kehottaa komissiota arvioimaan yhteisön säännöstöä ja julkaisemaan vihreän kirjan syyskuuhun 2011 mennessä; kiinnittää huomiota tarpeeseen turvata eläkeoikeuksien siirrettävyys; kehottaa jäsenvaltioita koordinoimaan eläkepolitiikkaansa tehokkaammin ja vaihtamaan parhaita käytäntöjä unionin tasolla;

40. kehottaa luomaan selkeämmän yhteyden toisen ja korkea-asteen koulutusohjelmien sekä työmarkkinoiden tarpeen välillä ja korostaa oppisopimuskoulutuksen merkittävää roolia; kehottaa komissiota edistämään virallista ja epävirallista oppimista; katsoo, että ammattikortit voisivat olla konkreettinen toimi, jolla helpotetaan työntekijöiden liikkuvuutta sisämarkkinoilla ainakin tietyillä aloilla; kehottaa komissiota tekemään ennen uudelleentarkastelua vaikutustenarvioinnin eurooppalaisten ammattikorttien käyttöönottamisesta ottaen huomioon niiden edut, lisäarvon, tietosuojavaatimukset ja kustannukset;

41. katsoo, että komission olisi tuettava eurooppalaista taitojen vaihtoa, jonka avulla pienet ja keskisuuret yritykset voivat hyötyä suuremmissa yrityksissä käytettävissä olevista taidoista, mikä edistäisi synergioita ja mentorointia;

42. pitää myönteisenä komission aikomusta hyväksyä tiedonanto energia-alan painopisteistä kaudeksi 2020–2030; kehottaa komissiota toteuttamaan toimia puuttuvien infrastruktuuriyhteyksien vuoksi sekä helpottamaan uusiutuvien energialähteiden integrointia, jotta luodaan täysin toimivat energian sisämarkkinat;

43. on tyytyväinen ilmoitukseen lainsäädäntöaloitteesta, joka koskee työntekijöiden lähettämisestä annetun direktiivin (96/71/EY) täytäntöönpanoa siten, että varmistetaan lähetettyjen työntekijöiden oikeuksien kunnioittaminen ja selvennetään kansallisten viranomaisten ja yritysten velvollisuudet; kehottaa jäsenvaltioita korjaamaan direktiivin täytäntöönpanossa ja valvonnassa esiintyneet puutteet;

44. pitää myönteisenä komission ilmoitusta toimenpiteestä, jolla varmistetaan tiettyjen peruspankkipalvelujen saatavuus; katsoo, että valvontatoimenpiteiden, joita sovelletaan asiakkaisiin, joiden katsotaan muodostavan korkeamman riskin pankeille, pitäisi olla objektiivisesti perusteltuja ja oikeasuhtaisia; pitää myönteisenä ehdotettua aloitetta pankkimaksujen avoimuuden ja vertailtavuuden parantamisesta;

45. pyytää komissiota sisällyttämään ohjelmaansa keskeiset rahoituspalvelualoitteet (esimerkiksi yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) ja arvopaperiomistusten oikeusvarmuuden parantamisen), joilla on erittäin tärkeä merkitys sisämarkkinoille; korostaa, että pirstaleinen maksujärjestelmä on este rajatylittävälle kaupankäynnille; kehottaa komissiota jatkamaan SEPA-järjestelmän kehittämistä kaikille luottokorteille tarjolla olevien perusmaksupalvelujen määrittelemiseksi, mikä lisäisi maksutapahtumista aiheutuvien kulujen avoimuutta ja vähentäisi toimituskuluja EU:ssa;

46. kehottaa luomaan asianmukaisen lainsäädäntökehyksen säätiöitä, keskinäisiä yhtiöitä ja yhdistyksiä varten, jotta niille voidaan antaa eurooppalainen asema, välttää oikeudellinen epävarmuus ja edistää muita yhteisötalouden yrityksiä ja muita sosiaalisia hankkeita; suhtautuu myönteisesti komission pyrkimykseen tarkistaa eurooppaosuuskunnan säännöistä annettua asetusta (EY) N:o 1435/2003 ja kehottaa luomaan tämän tarkistamisen osalta todella autonomiset säännöt; korostaa tarvetta parantaa yhteisötalouden yritysten rajatylittävää saatavuutta ja maksimoida niiden yritys-, sosiaali-, kulttuuri- ja innovaatiopotentiaalia sisämarkkinoilla;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

47. pitää myönteisenä komission aikomusta ottaa huomioon ehdotetun sisämarkkinalainsäädännön sosiaalinen vaikutus tarpeen vaatiessa, jotta voidaan tehdä parempaan tietoon ja enemmän näyttöön perustuvia poliittisia päätöksiä; kehottaa komissiota esittämään indikaattoreita, joita voitaisiin käyttää arvioitaessa lainsäädännön sosiaalisia vaikutuksia; katsoo, että tämä vaikutusten arviointi olisi suoritettava osana yhdenmukaista arviota, jossa tarkastellaan ehdotuksen kaikkia asianmukaisia vaikutuksia (jotka kohdistuvat esimerkiksi talouteen ja ympäristöön sekä kilpailukykyyn, työpaikkojen luomiseen ja kasvuun);

48. kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki sosiaaliset oikeudet otetaan huomioon käynnistettäessä uudelleen kilpailukykyisempiä sisämarkkinoita, joilla luodaan kestävä kasvua sekä uusia ja parempia työpaikkoja; katsoo, että komission olisi sisällytettävä sisämarkkinalainsäädäntöön viittaus sosiaalipoliittisiin toimintalinjoihin ja sosiaalisiin oikeuksiin, kun se on ehdotetun lainsäädännön sosiaalisia vaikutuksia koskevan arvioinnin perusteella aiheellista; painottaa lisäksi, että Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa lisätyt 8 ja 9 artikla sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan voimaantulo olisi otettava tarvittaessa asianmukaisesti huomioon sisämarkkinalainsäädännössä, sillä siinä annetaan eurooppalaisille joukko kansalaisoikeuksia sekä poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia oikeuksia sekä oikeus neuvotella, tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia kansallisen lainsäädännön ja käytäntöjen mukaisesti sekä EU:n lainsäädäntöä asianmukaisesti noudattaen;

49. pitää myönteisenä komission pyrkimystä tehdä lainsäädäntöehdotus asuntoluotoista, jolla vastattaisiin kuluttajan suojelun nykyisiin puutteisiin, asuntoluottoja koskevaan oikeudelliseen epävarmuuteen sekä riittämättömään ehtojen ja asuntoluottojen tarjoajien ehtojen vertailukelpoisuuteen, jotta varmistettaisiin taloutta ja rahoitusta koskevan järjestelmän vakaus ja vähennettäisiin esteitä, jotta asuntoluottojen tarjoajat voivat harjoittaa liiketoimintaa ja kansalaiset voivat saada asuntoluoton toisesta jäsenvaltiosta;

50. pahoittelee, että sisämarkkinoiden toimenpidepakettia koskevassa komission tiedonannossa ei suunnitella mitään verkkovierailumaksuja koskevia toimia, vaikka nämä toimenpiteet ovat konkreettisia ja kansalaisilla on niistä suuria odotuksia; kehottaa komissiota ehdottamaan nykyisen verkkovierailuasetuksen pidentämistä sekä ajallisesti – kesäkuuhun 2015 – että soveltamisalan suhteen, datapalveluiden verkkovierailujen hintarajat mukaan luettuina; katsoo, että jotta saavutetaan digitaalistrategian tavoitteet, tämä aloite olisi sisällytettävä sisämarkkinoiden toimenpidepaketin soveltamisalaan; kehottaa televiestintäalaa edistämään tiedonsiirron, puheviestien ja tekstiviestien verkkovierailussa kiinteään hinnoitteluun perustuvaa liiketoimintamallia;

51. kehottaa komissiota ryhtymään nopeisiin toimiin rahoitusmarkkinoiden vakauttamiseksi ja sen takaamiseksi, että markkinat toimivat reaalitalouden hyväksi, ja kehottaa luomaan yhden asianmukaisesti säännellyt ja valvotut vähittäismarkkinat, joiden kahtalaisena tavoitteena olisi kuluttajansuojan korkean tason sekä rahoitusvakauden takaaminen välttämällä varsinkin kiinteistömarkkinoiden kuplia;

52. kehottaa komissiota tunnistamaan ja poistamaan Euroopan kansalaisiin edelleen kohdistuvat verotukselliset esteet; vaatii jämäkempiä toimenpiteitä unionin kansalaisten kaksinkertaisen verottamisen estämiseksi;

53. pitää myönteisenä komission aloitetta käynnistää julkinen kuuleminen yritysten hyvästä hallintotavasta ja parantaa yritysten sosiaalisista ja ympäristöasioista sekä ihmisoikeuksien kunnioittamisesta esittämän tiedon avoimuutta, mutta korostaa olevan tärkeää edetä yritysten hyvään hallintotapaan liittyvissä asioissa pidemmälle ottamalla askelia, jotka johtavat kohti järkevää ja vastuullista palkka- ja palkkiopoliittikkaa, naisten asianmukaista edustusta hallintoneuvostoissa ja johtokunnissa, osakkaiden pitkäaikaisten sitoumusten arvostamista, työntekijöiden kuulemisen lisäämistä sekä osallistumis- ja osakkuusohjelmia; vaatii erityisesti tukemaan henkilöstön osakkuusohjelmia, lujittamaan osakkaiden pitkäaikaista sitoutumista ja edistämään työntekijöiden ja heidän edustajiensa tiedonsaanti- ja kuulemisoikeuksia sekä heidän oikeuttaan osallistua päätöksentekoon; korostaa, että avoimuuden lisääminen, hyvät henkilöstösuhteet ja kestävä kehityksen mukaiset tuotantoprosessit ovat myös yritysten, niiden omistajien ja niihin investoivien tahojen edun mukaisia;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

54. panee merkille komission ehdotuksen sosiaalista yrittäjyyttä koskevasta aloitteesta ja suosittelee aloittamaan kuulemisprosessin tästä hankkeesta, jotta tämän toimen mahdollisuuksia arvioidaan talouskasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta;

55. katsoo, että sisämarkkinoiden toimenpidepaketissa olisi esitettävä tapoja siitä, miten julkinen sektori voisi parhaiten saada yritykset edistämään innovatiivisia järjestelyitä julkisten palvelujen tarjoamiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan kukin toimivaltansa mukaisesti, että yleistä taloudellista etua koskevat palvelut sekä yleishyödylliset sosiaaliset palvelut turvataan, että ne ovat yleisesti saatavilla, korkealaatuisia ja kohtuuhintaisia ja että niihin sovelletaan selkeitä rahoitussääntöjä, sekä tarjoamaan viranomaisille välineitä tällaisten palvelujen laadun arvioimiseksi; uskoo, että komission olisi tehtävä alakohtaisia aloitteita, joissa hyödynnetään kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja ja jotka perustuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 14 artiklaan ja pöytäkirjaan N:o 26 ja ovat yhtäpitäviä niiden kanssa, jotta se voi varmistaa, että yleistä taloudellista etua koskevat palvelut ja yleishyödylliset sosiaaliset palvelut voidaan tarjota asianmukaisella tasolla toissijaisuusperiaatetta noudattaen;

56. kehottaa komissiota helpottamaan EU:n sääntöjen soveltamista selventämällä perusteita, jotka koskevat yleishyödyllisille sosiaalipalveluille myönnettävien valtiontukien ja julkisten hankintojen yhteensopivuutta sisämarkkinoilla;

57. kehottaa käyttämään rakennerahastojen ja koheesiorahaston varoja strategisesti ja asianmukaisesti sekä laajentamaan Euroopan laajuisia verkkoja sisämarkkinoiden kehittämiseksi;

58. kiinnittää erityistä huomiota Euroopan laajuisen liikenneverkon lisäarvoon erityisesti luonteeltaan rajatylittävissä hankkeissa, joilla vähennetään liikenteen pullonkauloja; korostaa, että Euroopan laajuinen liikenneverkko tarjoaa tehokkaan kehityksen ihmisten ja tavaroiden liikkuvuudelle EU:ssa, ja panee merkille, että Eurooppa 2020 -strategiassa tunnustetaan, että eurooppalaista lisäarvoa saadaan siitä, että nopeutetaan strategisia hankkeita, joiden avulla ylitetään rajoja, poistetaan pullonkauloja ja tuetaan intermodaalisia solmukohtia (kaupunkeja, satamia, lentoasemia, logistiikkakeskuksia);

59. kannattaa ajatusta ydinverkosta, joka koostuu ensisijaisista hankkeista, joissa pidetään kiinni näistä periaatteista ja joiden olisi siksi oltava pääasiallisia EU:n tuen saajia, ja kehottaa nivomaan EU:n tukemia liikenneinvestointeja muihin liikenteeseen liittyviin infrastruktuurihankkeisiin, jotka saavat EU:n rajoitusta muista lähteistä;

60. pitää myönteisenä matkustajien todellisten oikeuksien käyttöönoton toteuttamista EU:n sisäisessä ilma-, rautatie-, meri- ja linja-autoliikenteessä ja tunnustaa, että nämä oikeudet ovat välttämättömiä henkilöiden vapaan liikkuvuuden helpottamiseksi sisämarkkinoilla;

61. kehottaa tarkistamaan lentoliikenteen alalla näiden oikeuksien valvontaa siten, että niiden jatkotoimina tehdään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia, joilla selkeytetään ja lujitetaan näitä oikeuksia tarkoitukseen varmistaa niiden yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla Euroopan unionissa ja poistaa kilpailuhäiriöiden riski sisämarkkinoilla liikennemuodoissa ja niiden välillä; kehottaa sisällyttämään näihin ehdotuksiin asianmukaisen kuluttajien suojelun sellaisissa kysymyksissä kuin pakettimatkat, konkurssit ja liialliset palvelumaksut;

62. huomauttaa, että lentomatikustajien oikeuksia koskevassa nykyisessä sääntelykehelyssä tarvitaan parempia täytäntöönpanotoimia, jotta erityisesti liikuntarajoitteiset kansalaiset voivat käyttää täysimääräisesti oikeuksiaan; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen, muutetaan asetusta lentomatikustajien oikeuksista, jotta kuluttajan suojelua tehostetaan, ja laatimaan kaikkia liikennemuotoja käyttävien matkustajien oikeuksista tiedonannon ja tekemään sitä seuraavia lainsäädäntöehdotuksia;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

63. kehottaa komissiota tekemään selvityksen tähän mennessä saaduista kokemuksista matkustajien oikeuksien alalla, tunnistamaan yhteiset piirteet liikennemuotojen välillä ja laatimaan tuleviksi yleiset menettelytapoja koskevat suuntaviivat, joissa keskitytään erityisesti siihen, miten lisätään kuluttajien tietämystä heidän oikeuksistaan ja miten he voivat käyttää oikeuksiaan;

64. kehottaa komissiota edistämään uusien teknologioiden käyttöä tehokkaasti, älykkäästi ja kestävästi liikennejärjestelmässä, jolla autetaan matkustajaa tukemalla yhtenäistetyn lippujärjestelmän käyttöä;

65. korostaa tarvetta toteuttaa digitaaliset sisämarkkinat ja huomauttaa, että niistä saatavilla hyödyillä on suoria vaikutuksia eurooppalaisten jokapäiväiseen elämään; kehottaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla edistetään sähköisiä terveyspalveluita ja huokehintaisten laajakaistapalveluiden yleistä käyttömahdollisuutta; on tyytyväinen päätösehdotukseen Euroopan radiotaajuusspektriä koskevan toimintaohjelman perustamisesta ja erityisesti siihen, että vapautetaan digitaaliylijäämään kuuluva taajuusalue 800 MHz vuoteen 2013 mennessä, jotta saadaan laajakaistaverkko ja nopea internetyhteys kaikille kansalaisille ja erityisesti niille, jotka asuvat vaikeapääsyisillä alueilla Euroopassa kuten saarilla, vuoristossa, maaseudulla ja harvaan asutuilla alueilla;

66. toivoo, etteivät jäsenvaltiot tarkastelisi komission ehdotusta monialaiseksi syrjinnänvastaiseksi direktiiviksi (KOM(2008)0426) ainoastaan kustannusten kannalta vaan myös niiden etujen kannalta, joita saattaa syntyä, kun olonsa turvattomiksi tietyillä aloilla aiemmin tunteneet ihmiset alkavat käyttää niillä palveluja;

67. tukee voimakkaasti Euroopan unionin kansalaisuutta vuonna 2010 koskevassa katsauksessa (KOM(2010)0603) esitettyä 25:tä toimenpidettä EU:n kansalaisten käytännön elämän helpottamiseksi, erityisesti niitä, jotka koskevat rikoksen uhrien ja rikoksesta epäiltyjen ja syytettyjen suojelua;

68. suhtautuu myönteisesti potilaiden oikeuksien soveltamista rajatylittävässä terveydenhuollossa koskevaan direktiiviin ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan sen täysimääräisesti täytäntöön;

Keskeiset tavoitteet

69. kehottaa komissiota hyväksymään seuraavan luettelon ehdotuksista parlamentin keskeisiksi tavoitteiksi

— kehottaa komissiota ryhtymään toimenpiteisiin, jolla lisätään Euroopan kansalaisten liikkuvuutta erityisesti julkaisemalla syyskuuhun 2011 mennessä vihreän kirjan ammatillisen pätevyyden tunnustamisesta, nykyisten puitteiden arviointi mukaan luettuna, ja tarvittaessa tekemään lainsäädäntöehdotuksen näiden puitteiden uudistamiseksi vuoteen 2012 mennessä ja samanaikaisesti arvioimaan EU:n laajuisen ammatikortin ja ”eurooppalaisen osaamispassin” toteuttamiskelpoisuutta ja lisäarvoa vuonna 2011 ja laatimaan ”liikkuvuutta koskevan tulostaulun”, jolla mitataan liikkuvuutta EU:ssa;

— kehottaa komissiota toimimaan aktiivisemmin kansallisten markkinavalvontaviranomaisten ja tulliviranomaisten toiminnan koordinoinnissa, jotta kolmansista maista tuotujen tavaroiden rajatarkastusten tehokkuus paranee, ja laatimaan vuoteen 2011 mennessä monivuotisen toimintasuunnitelman kaikkia tuotteita koskevan tehokkaan eurooppalaisen markkinavalvontajärjestelmän toteuttamisesta ja sallimaan samalla sen, että jäsenvaltiot voivat noudattaa joustavasti kaikkia oikeudellisia velvoitteitaan;

— kehottaa komissiota ehdottamaan nykyisen verkkovierailuasetuksen pidentämistä sekä ajallisesti – kesäkuuhun 2015 – että soveltamisalan suhteen, datapalveluiden verkkovierailujen hintarajat mukaan luettuina, jotta vähennetään kansalaisten ja yritysten verkkovierailun kustannuksia;

— kehottaa komissiota tekemään kesäkuuhun 2011 mennessä lainsäädäntöehdotuksen siitä, miten varmistetaan tiettyjen pankkipalveluiden käyttömahdollisuudet ja parannetaan pankkipalvelumaksujen avoimuutta ja vertailukelpoisuutta vuoteen 2011 mennessä;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- pyytää komissiota laatimaan eläkkeiden siirrettävyyttä koskevan lainsäädäntöehdotuksen, jotta poistetaan liikkuville työntekijöille aiheutuvat esteet, jotta varmistetaan eläkeoikeuksien täysimääräinen siirrettävyys;

*

* *

70. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Yrityksiä ja kasvua tukevat sisämarkkinat

P7_TA(2011)0146

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 yrityksiä ja kasvua tukevista sisämarkkinoista (2010/2277(INI))

(2012/C 296 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti: Kohti kilpailukykyistä sosiaalista markkinataloutta – 50 ehdotusta työskentelyn, yrittäjyyden ja kaupankäynnin parantamiseksi” (KOM(2010)0608),
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon professori Mario Montin 9. toukokuuta 2010 julkistaman raportin uudesta sisämarkkinastrategiasta,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke – Innovaatiounioni” (KOM(2010)0546),
- ottaa huomioon komission tiedonannon järkevistä sääntelystä Euroopan unionissa (KOM(2010)0543),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan digitaalistrategiasta (KOM(2010)0245),
- ottaa huomioon pk-yritysten julkisten hankintojen markkinoille pääsyä EU:ssa koskevan kertomuksen (Evaluation of SMEs’ access to public procurement markets in the EU) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisestä rajatylittävästä sähköisestä kaupankäynnistä EU:ssa (KOM(2009)0557),
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2009 annetun komission suosituksen sisämarkkinoiden toiminnan parannustoimista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ympäristöä säästävästä julkisista hankinnoista (KOM(2008)0400),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0186.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

⁽³⁾ EUVL L 176, 7.7.2009, s. 17.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Pienet ensin” – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”) (KOM(2008)0394),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinat” (KOM(2007)0724) ja siihen liittyvän komission valmisteluasiakirjan ”The single market: review of achievements” (SEC(2007)1521),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Mahdollisuudet, väylät ja yhteisvastuu: 2000-luvun Euroopan uusi sosiaalinen visio” (KOM(2007)0726),
  - ottaa huomioon komission antaman selittävän tiedonannon julkisia hankintoja ja käyttöoikeutta koskevan yhteisön oikeuden soveltamisesta julkisen ja yksityisen sektorin rakenteellisiin kumppanuuksiin (C(2007)6661),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Aika kiristää tahtia: Uusi kasvua ja työllisyyttä edistävä kumppanuus” (KOM(2006)0030),
  - ottaa huomioon neuvoston 10. joulukuuta 2010 antamat päätelmät sisämarkkinoiden toimenpidepaketistä,
  - ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden täydentämisestä sähköistä kaupankäyntiä ajatellen ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman julkisia hankintoja koskevasta viimeaikaisesta kehityksestä ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden tulostaulusta ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon 3. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman ”Esikaupalliset hankinnat: innovoinnin edistäminen kestävien ja korkealaatuisten julkisten palvelujen varmistamiseksi Euroopassa” ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon 30. marraskuuta 2006 antamansa päätöslauselman ”Aika kiristää tahtia – yrittäjyyttä ja kasvua edistävän Euroopan luominen” ⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon komission vihreän kirjan EU:n julkisten hankintojen politiikan uudistamisesta (KOM(2011)0015),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön ja kansainvälisen kaupan valiokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0071/2011),
- A. ottaa huomioon, että vapaaseen ja oikeudenmukaiseen kilpailuun perustuvat sisämarkkinat ovat EU:n talousuudistuksen ratkaisevan tärkeä tavoite ja merkitsevät keskeistä kilpailuetua Euroopan unionille globaalissa taloudessa,
- B. ottaa huomioon, että yksi sisämarkkinoiden suurimmista eduista on ollut liikkuvuuden esteiden poistaminen ja institutionaalisten määräysten yhdenmukaistaminen sekä kulttuurisen yhteisymmärryksen, yhdentymisen, talouskasvun ja eurooppalaisen yhteisvastuun edistäminen,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0320.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0173.

⁽³⁾ EUVL C 349 E, 22.10.2010, s. 25.

⁽⁴⁾ EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 10.

⁽⁵⁾ EUVL C 316 E, 22.12.2006, s. 378.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- C. katsoo, että on lisättävä luottamusta sisämarkkinoihin kaikilla tasoilla ja poistettava yritysten liiketoiminnan aloittamista tällä hetkellä haittaavia esteitä; katsoo, että raskas hallinnollinen taakka vähentää uusien yrittäjien halukkuutta liiketoimintaan,
- D. pitää tärkeänä, että sisämarkkinoiden toimenpidepaketti ei muodostu yksittäisistä erillisistä toimenpiteistä ja että kaikkien ehdotusten on yhdessä myötävaikutettava yhtenäisen tavoitteen saavuttamiseen,
- E. katsoo, että markkinoiden pirstoutuneisuus vaikuttaa kaikkiin yrityksiin, mutta pk-yritykset ovat erityisen alttiita siitä aiheutuville ongelmille,
- F. katsoo, että sisämarkkinoiden usein mielletään toistaiseksi hyödyttäneen etupäässä suuryrityksiä siitä huolimatta, että pk-yritykset ovat EU:n kasvun moottori,
- G. katsoo, että innovoinnin puute EU:ssa on vaikuttanut keskeisenä tekijänä viime vuosien vähäiseen kasvuun; katsoo, että ympäristöystävällisen teknologian innovaatiot tarjoavat mahdollisuuden sovittaa yhteen pitkän aikavälin kasvu ja ympäristönsuojelu,
- H. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi sisämarkkinoiden on tarjottava edellytykset älykkäälle, kestäväälle ja osallistavalle kasvulle; katsoo, että sisämarkkinoiden tulisi tukea paremmin EU:n yritysten innovointia ja tutkimusta,
- I. toteaa, että kilpailupolitiikka on keskeinen väline, jolla varmistetaan, että EU:lla on dynaamiset, tehokkaat ja innovatiiviset sisämarkkinat sekä maailmanlaajuinen kilpailukyky,
- J. katsoo, että riskipääoma on tärkeä uusien innovatiivisten yritysten rahoituksen lähde; ottaa huomioon, että riskipääomarahastot, jotka haluavat investoida EU:n eri jäsenvaltioihin, kohtaavat toiminnassaan esteitä,
- K. katsoo, että tieto- ja viestintätekniikan kehittäminen ja sen laaja-alaisempi käyttö unionin yrityksissä on ratkaisevan tärkeää tulevan kasvun kannalta,
- L. ottaa huomioon, että sähköinen kaupankäynti ja sähköiset palvelut, sähköinen hallinto ja sähköiset terveydenhuoltopalvelut mukaan luettuina, eivät edelleenkään ole kehittyneet riittävästi EU:n tasolla,
- M. katsoo, että postialan ja postijärjestelmien ja -palvelujen yhteentoimivuuden ja yhteistyön edistämisellä voi olla huomattava vaikutus rajatylittävän sähköisen kaupankäynnin kehitykseen,
- N. katsoo, että sääntelystä johtuvat esteet hankaloittavat tekijänoikeuksien tehokasta lisensointia, mikä johtaa audiovisuaalialan tuotteiden markkinoiden pahaan pirstoutumiseen, joka on EU:n liiketoiminnalle haitallista; katsoo, että sekä yritykset että kuluttajat hyötyisivät, jos luotaisiin audiovisuaalialan tuotteiden ja palvelujen todelliset sisämarkkinat, joilla Internetin käyttäjien perusoikeuksia kunnioitetaan täysimääräisesti,
- O. katsoo, että väärentäminen ja piratismi vähentävät yritysten luottamusta sähköiseen kaupankäyntiin ja lisäävät teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien säännösten hajanaisuutta, mikä tukahduttaa innovointia sisämarkkinoilla,
- P. katsoo, että verosäännösten erot saattavat aiheuttaa huomattavia esteitä rajatylittävälle liiketoiminnalle; katsoo, että kansallisen veropolitiikan koordinointi, jota Mario Monti raportissaan ehdotti, toisi huomattavaa lisäarvoa yrityksille ja kansalaisille,

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- Q. ottaa huomioon, että julkisilla hankinnoilla on tärkeä asema talouskasvun vauhdittamisessa ja että niiden osuus on noin 17 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta; ottaa huomioon, että rajatylittävien hankintojen osuus koko julkisten hankintojen markkinoista on vähäinen, vaikka ne tarjoaisivat mahdollisuuksia EU:n yrityksille; katsoo, että pk-yritysten mahdollisuudet päästä julkisten hankintojen markkinoille ovat edelleen rajalliset,
- R. katsoo, että palvelut muodostavat ensiarvoisen tärkeän alan talouskasvun ja työllisyyden kannalta, mutta että palvelujen sisämarkkinat ovat yhä kehittymättömät, mikä johtuu erityisesti palveludirektiivin liittyvistä puutteista ja jäsenvaltioiden kohtaamista vaikeuksista sen täytäntöönpanossa,

Johdanto

1. panee tyytyväisenä merkille komission tiedonannon sisämarkkinoiden toimenpidepaketista; katsoo, että tiedonannon kolme lukua ovat yhtä tärkeitä ja liittyvät toisiinsa ja että niitä pitäisi lähestyä johdonmukaisesti erottamatta käsiteltävänä olevia eri kysymyksiä toisistaan;
2. korostaa erityisesti, että komissio sitoutuu tässä tiedonannossa edistämään uusia tapoja lähestyä kestävä kehitystä;
3. kehottaa komissiota toteuttamaan tilintarkastuksen, joka koskee EU:n talousarvion ensisijaisia tavoitteita seuraavan rahoituskehityksen aikana, ja asettamaan etusijalle eurooppalaista lisäarvoa tuovat hankkeet, jotka kykenevät tehostamaan EU:n kilpailukykyä ja yhdentymistä tutkimuksen, osaamisen ja innovoinnin aloilla;
4. korostaa erityisesti talous- ja rahoituskriisin vuoksi sisämarkkinoiden merkitystä EU:n yritysten kilpailukyvyille sekä Euroopan talouksien kasvulle ja vakaudelle; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita takaamaan riittävät resurssit sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanon parantamiseksi; panee tyytyväisenä merkille tiedonannossa noudatetun kokonaisvaltaisen toimintamallin; korostaa Montin raporttiin sisältyvien eri toimenpiteiden täydentävää luonnetta, ja toteaa, että toimenpiteiden johdonmukaisuus ei tule täysin esiin sisämarkkinoiden toimenpidepaketissa;
5. kehottaa siksi komissiota laatimaan kunnianhimoisen toimenpidepaketin, jota tukee selvä ja johdonmukainen strategia sisämarkkinoiden kilpailukykyyn edistämiseksi; kehottaa komissiota palauttamaan mieleen Mario Montin raportin, jonka keskeisenä ajatuksena on toisaalta vapauttamisen ja kilpailun ja toisaalta verotuksellisen ja sosiaalisen lähentymisen edistäminen;
6. korostaa, että Euroopan unionin taloushallintoa on parannettava siten, että yrityksille luodaan taloudelliset edellytykset, joiden avulla ne voivat hyötyä sisämarkkinoiden tarjoamista mahdollisuuksista, mikä puolestaan mahdollistaa niiden kasvun ja kilpailukykyyn lisääntymisen, ja kehottaa mainitsemaan tämän kytköksen nimenomaisesti sisämarkkinoiden toimenpidepaketin yhteydessä; kehottaa komissiota kiinnittämään erityishuomiota siihen, millainen vaikutus EU:n jäsenvaltioiden kasvavilla taloudellisilla eroilla on yhtenäismarkkinoiden sisäiseen yhteenkuuluvuuteen;
7. painottaa, että on hyväksyttävä kunnianhimoinen EU:n teollisuuspolitiikka, jossa tavoitteena on vahvistaa reaalitaloutta ja onnistua siirtymään älykkäämpään ja kestävämpään talouteen;
8. korostaa, että Eurooppa-strategian ulkoinen ulottuvuus, joka sisältää myös kansainvälisen kaupan, saa lisämerkitystä markkinoiden yhdentymisen vuoksi ja että siksi asianmukainen ulkoinen strategia voi aidosti hyödyttää kestävä kasvua, työllisyyttä ja yritysten vahvoja sisämarkkinoita Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden mukaisesti; korostaa, että EU:n kauppapolitiikka on muutettava todelliseksi kestävä kehityksen ja uusien ja parempien työpaikkojen luomisen välineeksi; pyytää komissiota muotoilemaan kauppapolitiikan, joka on johdonmukainen työpaikkoja luovan vahvan teollisuuspolitiikan kanssa;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

9. katsoo, että sisämarkkinoita ja aluekehitystä koskevat Euroopan unionin politiikat täydentävät toisiaan, ja korostaa, että sisämarkkinoiden edistyminen ja unionin alueiden lisäkehittyminen ovat toisistaan riippuvaisia ja johtavat yhteenkuuluvuuden ja kilpailukyyn leimaamaan Eurooppaan; suhtautuu myönteisesti komission ehdotuksiin sisämarkkinoiden syventämiseksi; painottaa, että tosiasiallinen mahdollisuus päästä sisämarkkinoille kaikilla EU:n alueilla on henkilöiden, tavaroiden, pääomien ja palveluiden vapaan liikkuvuuden ja siten elinvoimaisten ja dynaamisten sisämarkkinoiden edellytys; korostaa tässä yhteydessä unionin aluepolitiikan keskeistä roolia infrastruktuurin kehittämisessä sekä taloudellisesti ja yhteiskunnallisesti yhdenmukaisessa ja tasapainoisessa alueiden kehittämisessä;

Yleisarviointi*Innovatiiviset sisämarkkinat*

10. kehottaa komissiota hyväksymään yhteistyössä asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa johdonmukaisen ja tasapainoisen strategian, jolla edistetään innovointia ja tuetaan innovatiivisia yrityksiä, mikä on paras tapa palkita luovuutta, ja suojellaan perusoikeuksia, kuten oikeutta yksityisyyteen ja henkilötietosuojaa;

11. tukee voimakkaasti pk-yrityksille suotuisan, EU:n laajuisen patentin ja yhtenäisen patenttioikeudenkäyntijärjestelmän luomista, jotta sisämarkkinoista tulisi johtava innovointiympäristö ja jotta EU:n kilpailukykyä voidaan parantaa; painottaa, että patenttien kääntäminen monille kielille on kustannustaakka, joka jarruttaisi innovointia sisämarkkinoilla, ja että kielinäkökohdista olisi päästävä sopuun mahdollisimman pian;

12. kannattaa EU:n joukkovelkakirjalainojen käyttöönottoa hankkeita varten, jotta tuettaisiin pitkän aikavälin innovointia ja työpaikkojen luomista sisämarkkinoilla ja rahoitettaisiin suurten rajatylittävien infrastruktuurihankkeiden täytäntöönpano erityisesti energian, liikenteen ja televiestinnän aloilla ja siten edistettäisiin talouksien ekologista muutosta; korostaa, että tarvitaan asianmukaiset riskinhallintarakenteet ja että kaikki vastuut on ilmoitettava täysimääräisesti;

13. korostaa täysin toimintakykyisten energian sisämarkkinoiden merkitystä entistä suuremman omavaraisuuden saavuttamiselle energiatoimitusten osalta; katsoo, että alueelliset klusterit edistäisivät tätä omavaraisuutta samoin kuin energian toimitusreittien ja lähteiden monipuolistaminen; korostaa, että itäisen Euroopan infrastruktuuri olisi parannettava vastaamaan unionin läntisten jäsenvaltioiden infrastruktuuria; painottaa, että energian sisämarkkinoiden olisi edistettävä energianhintojen säilymistä kohtuullisina niin kuluttajien kuin yritysten näkökulmasta; katsoo, että EU:n ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan uutta toimintamallia, jossa sovelletaan hiilidioksidipäästöjen ja energiasisällön perusteella määräytyviä tarkoituksemukaisia valmisteverojen vähimmäiskantoja; korostaa, että uudet energiatehokkuussuunnitelmat ja -toimet ovat tarpeellisia energiasäästöjen lisäämiseksi merkittävästi; korostaa, että älykkäitä verkkoja ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä on edistettävä ja että paikallis- ja alueviranomaisia on kannustettava hyödyntämään tieto- ja viestintätekniikkaa energiatehokkuussuunnitelmissaan; pyytää komissiota seuraamaan tiiviisti erityisesti energiamerkintää, ekologista suunnittelua, liikennettä, rakennuksia ja infrastruktuureja koskevien direktiivien täytäntöönpanoa, jotta voidaan varmistaa yhteinen eurooppalainen lähestymistapa ja sen soveltaminen;

14. tukee tuotteiden ympäristöjalanjälkeä koskevaa aloitetta ja kehottaa komissiota pikaisesti ehdottamaan todellisen yhteisen arviointi- ja merkintäjärjestelmän perustamista;

15. kehottaa komissiota tukemaan rajatylittäviä investointeja ja erityisesti laatimaan kehyksen, jonka avulla voidaan helpottaa riskipääomarahastojen tehokkaita investointeja sisämarkkinoilla, suojella sijoittajia ja kannustaa riskipääomarahastoja sijoittamaan kestäviin hankkeisiin, jotta EU 2020 -strategiassa määritetyt kunnianhimoiset tavoitteet voitaisiin saavuttaa; kehottaa komissiota ottamaan selvää mahdollisuuksista perustaa eurooppalainen riskipääomarahasto, joka pystyy investoimaan varhaisessa vaiheessa oleviin ”proof of concept” -hankkeisiin ja liiketoiminnan kehittämiseen ennen kaupallista investoimista; pyytää komissiota tekemään vuosittain arvioinnin julkisten ja yksityisten investointien tarpeesta ja siitä, miten sen ehdotuksissa vastataan, tai pitäisi vastata, näihin tarpeisiin;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

16. tunnustaa julkisten hankintojen ja etenkin esikaupallisten hankintojen merkityksen ja tehtävän innovoinnin lisäämisessä sisämarkkinoilla; kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään esikaupallisia hankintoja ratkaisevan alkusysäyksen antamiseksi uusille innovatiivisten ja ympäristöystävällisten teknologioiden markkinoille siten, että samalla parannetaan julkisten palvelujen laatua ja tehokkuutta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tiedottamaan paremmin viranomaisille olemassa olevista mahdollisuuksista esikaupallisiin hankintoihin; kehottaa komissiota tutkimaan, miten rajatylittäviä yhteisiä hankintoja voidaan helpottaa;

17. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään ponnistelujaan innovointiresurssien yhdistämiseksi luomalla innovointikeskittymiä ja kannustamalla pk-yrityksiä osallistumaan EU:n tutkimusohjelmiin; painottaa, että tietoa tieteellisistä tutkimustuloksista ja innovaatioista on levitettävä ja hyödynnettävä yli rajojen;

Digitaaliset sisämarkkinat

18. ilmaisee tyytyväisyytensä komission ehdotukseen tarkistaa sähköisiä allekirjoituksia koskevaa direktiiviä, jotta turvallisten sähköistä todentamista koskevien järjestelmien rajatylittävälle tunnustamiselle ja yhteentoimivuudelle voidaan luoda oikeudelliset puitteet; painottaa, että sähköinen tunnistaminen ja varmentaminen olisi otettava käyttöön koko EU:ssa, ja pyytää komissiota paneutumaan tältä osin erityisesti palvelujen vastaanottajiin kohdistuviin syrjäntöngelmiin, jotka johtuvat heidän kansalaisuudestaan tai asuinpaikastaan;

19. katsoo, että liikennepoliittikkaa koskevassa valkoisessa kirjassa pitäisi esittää ennen kaikkea ehdotuksia kestävien liikennemuotojen edistämiseksi, intermodaalisuus mukaan luettuna; korostaa ehdotetun e-mobility-paketin merkitystä; toteaa, että kyseisen paketin avulla tähdätään uusien teknologioiden käyttöön tehokkaan ja kestävä liikennejärjestelmän tukemiseksi erityisesti yhdenmukaista lippujärjestelmää käyttämällä; kehottaa jäsenvaltioita panemaan pikaisesti täytäntöön älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevan direktiivin;

20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimiin yritysten ja kansalaisten sähköistä kaupankäyntiä kohtaan tunteman luottamuksen lisäämiseksi etenkin takaamalla korkeatasoisen kuluttajan suojan tällä alalla; painottaa, että tähän tavoitteeseen voidaan päästä, kun kuluttajien oikeuksia koskeva direktiivi sekä kaikkien eurooppalaisesta sopimusoikeudesta laaditussa vihreässä kirjassa esitettyjen toimintavaihtoehtojen vaikutukset on arvioitu perusteellisesti; tuo esiin, että verkossa toimivien yritysten rajatylittävän verkko-osoitteiden rekisteröimisen yksinkertaistaminen sekä verkkomaksujärjestelmien turvallisuuden parantaminen ja rajatylittävän velanperinnän helpottaminen edistäisivät sähköistä kaupankäyntiä EU:ssa;

21. korostaa, että on ehdottoman tärkeää mukauttaa EU:n tieto- ja viestintätekniikan standardointipoliittikka markkinoiden ja toimintapoliittikkojen kehitykseen, jotta yhteentoimivuutta edellyttävät unionin toimintapoliittiset tavoitteet voidaan saavuttaa;

22. korostaa tarvetta poistaa rajatylittävän sähköisen kaupankäynnin nykyiset esteet EU:ssa; korostaa, että tarvitaan aktiivista politiikkaa, jonka avulla kansalaiset ja yritykset voivat hyötyä täysimittaisesti tästä käytössään olevasta välineestä, jolla he voivat hankkia laadukkaita tuotteita ja palveluja kilpailukykyiseen hintaan; katsoo, että tämä on nykyisessä talouskriisissä keskeinen seikka ja auttaisi huomattavasti sisämarkkinoiden toteuttamisessa, sillä se on keino, jolla voidaan taistella eriarvoisuuden lisääntymistä vastaan ja suojella haavoittuvassa asemassa olevia, syrjäisillä alueilla asuvia tai liikuntarajoitteisia kuluttajia, pienituloisia ryhmiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joita erityisesti kiinnostaa päästä mukaan sähköiseen kaupankäyntiin;

23. painottaa, että unionin alueet voivat merkittäväällä panoksellaan auttaa komissiota sen pyrkimyksissä luoda verkkopalvelujen ja -sisältöjen sisämarkkinat; korostaa tässä yhteydessä, että unionin alueiden saatavilla olevia varoja olisi käytettävä paikkaamaan sähköisen kaupankäynnin ja sähköisten palvelujen kehittämättömyyttä alueilla, joiden kasvua voitaisiin tällä tavoin tulokseksaasti edistää;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

24. katsoo, että pk-yrityksille pitäisi antaa oikeus hyödyntää sähköistä kaupankäyntiä kattavasti Euroopassa; pitää valitettavana, että komissio ei aio esittää sähköisiin maksutapahtumiin liittyvän eurooppalaisen online-riitojenratkaisujärjestelmän perustamista koskevaa ehdotusta ennen vuotta 2012, eli kaksitoista vuotta sen jälkeen kun parlamentti tätä pyysi syyskuussa vuonna 2000 ⁽¹⁾;

25. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön kolmannen postipalveludirektiivin (2008/6/EY); painottaa, että korkealaatuisten postipalvelujen yleinen saatavuus on taattava, sosiaalista polkumyyntiä on vältettävä ja postijärjestelmien ja -palvelujen yhteentoimivuutta ja yhteistyötä on edistettävä niin, että helpotetaan verkossa tehtävien hankintojen tehokasta jakelua ja seurantaa, mikä lisää kansalaisten luottamusta heidän muista unionin jäsenvaltioista tekemiinsä rajatylittäviin hankintoihin;

26. korostaa, että on tarpeen luoda audiovisuaalihuödykkeiden verkkokaupan sisämarkkinat siten, että edistetään avoimia tieto- ja viestintätekniikka-alan standardeja, sekä tukea innovointia ja luovuutta tehokkaan tekijänoikeuksien hallintajärjestelmän avulla ja muun muassa kehittämällä yleiseurooppalainen lupajärjestelmä, jotta kansalaisille voidaan taata laajemmat ja tasapuolisemmat mahdollisuudet hyödyntää kulttuurisineitä ja -palveluja ja varmistetaan, että oikeudenhaltijat saavat riittävät korvaukset luovasta työstään, sekä kunnioitetaan Internetin käyttäjien perusoikeuksia; korostaa, että on välttämätöntä lähentää verkkotoiminnassa sovellettavaa, teollis- ja tekijänoikeuksia koskevaa lainsäädäntöä ja muuta voimassa olevaa teollis- ja tekijänoikeuksia koskevaa lainsäädäntöä toisiinsa etenkin tavaramerkkien osalta, jotta kuluttajien ja yritysten luottamus sähköiseen kaupankäyntiin lisääntyisi;

27. huomauttaa, että luovan työn tekijöiden oikeuksien suojelemiseksi verkkopiratismiin torjuntaa on tehostettava kunnioittaen kuitenkin samalla kuluttajien perusoikeuksia; huomauttaa, että elimille ja kansalaisille on tiedotettava asianmukaisesti väärentämisen ja piratismiin seurauksista; pitää myönteisenä komission julistamaa aloitetta tuotemerkki- ja tuotepiratismiin torjumiseksi, ja erityisesti esitystä vuonna 2011 käsiteltäviksi lainsäädäntöehdotuksiksi, joiden avulla sääntelyjärjestelmä mukautettaisiin internetin synnyttämiin uusiin haasteisiin ja tulliviranomaisten tällä alalla toteuttamia toimenpiteitä vahvistettaisiin; huomauttaa, että tässä yhteydessä voitaisiin saavuttaa myös synergiaa eurooppalaisen markkinavalvonnan vahvistamisesta annettavan toimintasuunnitelman kanssa;

28. painottaa myös, että teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua ja täytäntöönpanoa olisi kehitettävä osana laajempaa toimintalinjaa, jossa otetaan huomioon kuluttajien ja kansalaisten oikeudet ja tarpeet mutta joka ei ole ristiriidassa muiden EU:n sisäisten ja ulkoisten politiikkojen kanssa, mukaan luettuna tietoyhteiskunnan, koulutuksen, terveydenhuollon, kolmansissa maissa tehtävän kehitysyhteistyön sekä biologisen ja kulttuurisen monimuotoisuuden edistäminen kansainvälisesti;

Yritysten kannalta suotuisat sisämarkkinat

29. korostaa, että rahoitusvalvontapaketti on pantava tehokkaasti täytäntöön ja saatettava loppuun, jotta voidaan saavuttaa kestävä sisämarkkinat; kehottaa komissiota tekemään arvion, jonka avulla varmistetaan, että tällaiseen täytäntöönpanoon ryhdytään kaikkialla EU:ssa, ja julkaisemaan vastaavuustaulukon vuosittain; katsoo, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi parhaiden käytänteiden soveltamista olisi edistettävä kansallisissa ja EU:n valvontayksiköissä;

30. kehottaa komissiota parantamaan pk-yritysten mahdollisuuksia päästä pääomamarkkinoille järjeistämällä tiedotusta EU:n eri rahoitusmahdollisuuksista, kuten kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman, Euroopan investointipankin ja Euroopan investointirahaston tarjoamista mahdollisuuksista, ja helpottamalla ja nopeuttamalla rahoitusmenettelyjä ja vähentämällä byrokratiaa; kehottaa siksi omaksumaan aiempaa huomattavasti kokonaisvaltaisemman lähestymistavan rahoituksen myöntämiseen ja etenkin tukemaan kestävämpään talouteen siirtymistä;

31. katsoo, että Euroopan pankkialan markkinoiden monimuotoinen rakenne täyttää parhaiten pk-yritysten erilaiset rahoitustarpeet ja että oikeudellisten mallien ja yritysten tavoitteiden monipuolisuus helpottaa rahoituksen saantia;

⁽¹⁾ EYVL C 146, 17.5.2001, s. 101.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

32. korostaa pk- ja mikroyritysten taloudellista merkitystä Euroopan taloudelle; pitää siksi kiinni tarpeesta varmistaa, että eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa Small Business Act -aloitteessa edistetty ”pienet ensin” -periaate pannaan asianmukaisesti täytäntöön ja että sillä tuetaan toimia, joilla komissio pyrkii poistamaan pk-yritysten tarpeetonta hallinnollista taakkaa; ehdottaa, että erityistä kasvupotentiaalia, korkeita palkkoja ja hyvät työolot tarjoavia pk-yrityksiä olisi tuettava, ja vaatii eriyttämistä pk-yrityksiä koskevan hankkeen (Small Business Act) yhteydessä, jotta se yhdenmukaistetaan Eurooppa 2020 -tavoitteiden kanssa;
33. muistuttaa paikallisten yritysten merkityksestä sosiaalisten siteiden, työllisyyden ja dynamiikan ylläpitämisessä epäsuotuisilla alueilla, erityisesti vaikeuksissa olevilla kaupunkialueilla ja harvaan asutuilla alueilla; edellyttää, että paikallisten yritysten on saatava asianmukaisesti tukea unionin aluepolitiikassa;
34. korostaa tarvetta vahvistaa pk-yritysten valmiuksia hankesuunnittelussa ja ehdotusten laatimisessa tarjoamalla muun muassa teknistä apua ja asiaankuuluvia koulutusohjelmia;
35. kehottaa hyväksymään yksityisen eurooppayhtiön säännöt pienten ja keskiuurten yritysten perustamisen ja rajatylittävän toiminnan helpottamiseksi sisämarkkinoilla;
36. katsoo, että pääomasijoittajia saadaan paremmin kannustettua rahoittamaan käynnistysvaiheessa olevia pieniä yrityksiä ja mikroyrityksiä, mikäli niille tarjotaan tehokkaampia irtaantumistapoja kansallisilla tai yleiseurooppalaisilla kasvuosakkeiden markkinoilla, jotka eivät tällä hetkellä toimi asiaankuuluvalla tavalla;
37. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita panemaan ns. tavarapaketin täysimääräisesti täytäntöön;
38. huomauttaa toisiinsa yhteydessä olevien yritysrekisterien merkityksestä ja kehottaa komissiota kehittämään selkeät lainsäädännölliset puitteet, joiden avulla varmistetaan, että kyseisten yritysrekisterien tiedot ovat täydellisiä ja oikeita;
39. tunnustaa vähittäiskauppa-alan tärkeän panoksen kasvuun ja työpaikkojen luomiseen; kehottaa komissiota sisällyttämään sisämarkkinoiden toimenpidepakettiin ehdotuksen eurooppalaiseksi vähittäiskauppa-alan toimintasuunnitelmaksi, jossa määritellään vähittäiskauppiaiden ja toimittajien sisämarkkinoilla kohtaamat lukuisat haasteet ja puututaan niihin; katsoo, että kyseisen toimintasuunnitelman pitäisi perustua parlamentissa valmistella olevan, ”vähittäismarkkinoiden tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämistä” koskevan työn päätelmiin;
40. korostaa, että on tärkeää poistaa rajatylittävää toimintaa haittaavia tarpeettomia veroesteitä sekä hallinnollisia ja lainsäädännöllisiä esteitä; katsoo, että tarvitaan selkeämpi alv-kehys ja yritysten raportointivelvollisuudet, jotta kannustetaan kestäviä tuotanto- ja kulutusmalleja, vähennetään mukautuskustannuksia, torjutaan arvonlisäveropetoksia ja parannetaan EU:n yritysten kilpailukykyä;
41. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen julkaista yritysten hallinto- ja ohjausjärjestelmiä käsittelevä vihreä kirja ja käynnistää julkinen kuulemismenettely tiedoista, jotka koskevat yritysten tekemien investointien sosiaalisia näkökohtia sekä ympäristö- ja ihmisoikeusnäkökohtia; kehottaa komissiota esittämään yksityisiä investointeja koskevia konkreettisia ehdotuksia, jotta voidaan luoda tehokkaita kannustimia pitkäaikaisille, kestäville ja eettisille investoinneille, koordinoita yritysten veropolitiikka tehokkaammin ja kannustaa yrityksiä toimimaan vastuullisesti;
42. suhtautuu myönteisesti energiaverotusdirektiivin tarkistamiseen, jossa pyritään ottamaan paremmin huomioon ilmastonmuutosta koskevat tavoitteet edellyttäen, ettei heikossa asemassa oleville kuluttajille aiheudu kohtuuttomia verokustannuksia;
43. suhtautuu erittäin myönteisesti komission aloitteeseen direktiivistä, joka koskee yhteisen konsolidoidun yritysveropohjan käyttöönottamista, ja korostaa, että yhteinen konsolidoitu yritysveropohja saattaisi vähentää veropetoksia ja veronkiertoa ja lisätä yritysverokantojen avoimuutta ja vertailtavuutta, mikä poistaisi rajatylittävää toimintaa haittaavia esteitä;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

44. kehottaa komissiota tehostamaan julkisia hankintamenettelyjä ja vähentämään niihin liittyvää byrokratiaa ja siten kannustamaan EU:n yrityksiä osallistumaan rajatylittäviin julkisiin hankintoihin; korostaa, että etenkin paikallis- ja alueviranomaisia koskevia menettelyjä on vielä yksinkertaistettava, jotta pk-yrityksille voitaisiin tarjota paremmat mahdollisuudet saada julkisia hankintasopimuksia; kehottaa komissiota esittämään tietoja julkisten hankintojen avoimuuden tasosta ja varmistamaan vastavuoroisuuden muiden teollisuusmaiden ja suurien kehittyvien talouksien kanssa; kehottaa komissiota tarkastelemaan uusia tapoja tehostaa eurooppalaisten yritysten pääsyä EU:n ulkopuolisille julkisten hankintojen markkinoille tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi sekä eurooppalaisille että unionin ulkopuolisille yrityksille, jotka kilpailevat julkisista hankintasopimuksista;

45. ehdottaa yleisemmin, että unionin neuvottelemiin tuleviin kauppasopimuksiin sisällytetään kestävä kehitystä koskeva luku, joka perustuu yritysten yhteiskuntavastuuta koskeviin periaatteisiin sellaisina kuin ne on määritelty vuonna 2010 päivitettyissä OECD:n toimintaohjeissa monikansallisille yrityksille;

46. kehottaa komissiota yhteensovittamaan paremmin pk-yrityksiä koskevat toimenpiteet kansallisella ja kansainvälisellä tasolla sekä kartoittamaan pk-yritykset, joilla on kauppapotentiaalia, ja tukemaan niitä; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi tehostettava toimiaan, joilla ne kannustavat pk-yrityksiä käyttämään nykyisiä aloitteita ja välineitä, kuten markkinoillepääsyä koskevaa tietokantaa ja viejien tukipistettä;

47. on sitä mieltä, että komission pitäisi tehostaa ponnistelujaan rajatylittävän pankkitoiminnan helpottamiseksi poistamalla kaikki nykyiset esteet kilpailevien selvitysjärjestelmien käytöltä ja soveltamalla kaupan käyntiin yhteisiä sääntöjä;

48. katsoo, että komission pitäisi rahoittaa eurooppalaista osaamisen vaihtoa, jossa pienet ja keskisuuret yritykset voivat hyötyä suurempien yritysten osaamisesta, jolloin edistetään yhteistyötä ja mentorointia;

49. kehottaa komissiota esittämään tilinpäätösdirektiivien tarkistamista koskevia ehdotuksia kalliin ja tehottoman ylisääntelyn välttämiseksi erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osalta, jotta niiden kilpailukyky ja kasvupotentiaalia voidaan hyödyntää tehokkaammin;

Palvelujen sisämarkkinat

50. korostaa, että palveludirektiivi on pantava kaikilta osin asianmukaisesti täytäntöön ja että tällöin on myös perustettava täysimääräisesti toimivia keskitettyjä asiointipisteitä, jotka antavat mahdollisuuden saattaa menettelyt ja muodollisuudet päätökseen sähköisesti, mikä voi vähentää tuntuvasti yritysten toimintakustannuksia ja edistää palvelujen sisämarkkinoita; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä ja ryhtymään keskinäisen arviointimenettelyn pohjalta palvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä koskeviin lisätoimiin; kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota verkkopalvelujen sisämarkkinoiden kehittämiseen;

51. kehottaa komissiota kannustamaan yrityspalvelusektorin kehittämiseen ja ryhtymään tarvittaviin sääntelytoimiin, jotta yrityksiä, erityisesti pk-yrityksiä, suojeltaisiin suurempien yritysten sopimattomilta kaupallisilta menettelyiltä hankintaketjussa; pyytää komissiota määrittelemään yhdessä sidosryhmien kanssa hankintaketjun ”ilmeisen sopimattomat kaupalliset menettelyt” ja ehdottamaan lisätoimia kilpailua ja sopimusvapautta koskevien sopimattomien kaupallisten menettelyjen ehkäisemiseksi; muistuttaa yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavista käytännöistä 16. joulukuuta 2008 antamastaan päätöslauselmasta⁽¹⁾ ja kehottaa jälleen komissiota esittämään ehdotuksen yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavien käytäntöjen estämiseksi;

52. katsoo, että kaikkien palveluhankintoja koskevien lainsäädäntöehdotusten olisi tarjottava lainsäädäntökehys, jolla varmistettaisiin avoimuus sekä talouden toimijoiden ja hankintaviranomaisten tehokas oikeudellinen suoja EU:ssa; pyytää komissiota osoittamaan ennen lainsäädäntöehdotusten tekemistä, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa säädettyjä yleisiä periaatteita (syrjimättömyyden, yhdenvertaisen kohtelun ja avoimuuden periaatteet) ei palveluhankinnoissa käytännössä noudateta tyydyttävällä tavalla;

⁽¹⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 17.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

53. panee tyytyväisenä merkille komission aikomuksen ehdottaa standardointia koskevan sääntelykehyyksen muuttamista siten, että se kattaa myös palvelut; korostaa, että palvelujen standardoinnilla olisi edistettävä sisämarkkinoiden toteutumista siellä, missä tämä on osoittautunut järkeväksi, ja siinä olisi erityisesti otettava kattavasti huomioon pienten ja keskisuurten yritysten tarpeet; toteaa, että tuotestandardit ovat tärkeitä Euroopan sisämarkkinoiden toimivuuden kannalta, ja katsoo, että ne ovat keskeinen väline edistettäessä kuluttajille ja yrityksille tarkoitettuja kestäviä ja korkealaatuisia tuotteita ja palveluita; vaatii toimia, joilla voidaan edistää avoimuutta, pienentää kustannuksia ja lisätä eri toimijoiden osallistumista;

54. korostaa alueiden "älykkään erikoistumisen" merkitystä alueellisen kilpailukyvyn lisäämisessä; katsoo, että unionin sisämarkkinat voivat kukoistaa vain kokonaisuutena, jossa ovat mukana kaikki toimijat ja kaikki alueet sekä kaikkien alojen pk-yritykset, julkinen sektori, osuus- ja yhteisötalous sekä kansalaiset; toteaa myös, että kaikkien Euroopan alueiden ja jokaisen jäsenvaltion eikä pelkästään muutaman huipputeknologian alan on oltava mukana ja keskityttävä omiin vahvuuksiinsa (erikoistuttava älykkäästi) Euroopassa;

55. korostaa sisämarkkinoiden ulkoisen ulottuvuuden merkitystä, etenkin kun on kyse tärkeimpien kauppakumppanien kanssa joko kahdenvälisellä tai monenvälisellä tasolla tehtävästä sääntely-yhteistyöstä, jonka avulla on tarkoitus edistää sääntelyn lähentämistä, kolmansien maiden järjestelmien vastaavuutta ja kansainvälisten standardien laajempaa käyttöönottoa; kannustaa komissiota tarkastelemaan nykyisiä kolmansien osapuolten kanssa tehtyjä sopimuksia, jotka ulottavat sisämarkkinoihin liittyviä tekijöitä sisämarkkinoiden rajojen ulkopuolelle, sen osalta, miten tehokkaasti ne kykenevät tarjoamaan oikeusvarmuutta mahdollisille edunsaajille;

Keskeiset ensisijaiset tavoitteet*EU:n patentin ja yhtenäisen patenttioikeudenkäyntijärjestelmän luominen*

56. korostaa, että EU:n patentin ja yhtenäisen patenttioikeudenkäyntijärjestelmän luominen sekä tekijänoikeuksien hallintajärjestelmän kehittäminen ovat välttämättömiä innovoinnin ja luovuuden tukemiseksi sisämarkkinoilla (sisämarkkinoiden toimenpidepaketin ehdotukset 1 ja 2);

Innovoinnin rahoittaminen

57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan asianmukaisesti huomioon innovoinnin merkityksen voimakkaalle ja kestävämmälle kasvulle ja työpaikkojen luomiselle sekä varmistamaan, että innovointia rahoitetaan riittävästi erityisesti ottamalla käyttöön EU:n joukkovelkakirjalainoja etenkin energian, liikenteen ja televiestinnän aloilla niin, että tuetaan talouksien ekologista muutosta, sekä luomalla lainsäädäntökehys, jolla kannustetaan riskipääomarahastoja investoimaan tehokkaasti kaikkialla EU:ssa; painottaa, että olisi luotava kannustimia pitkän aikavälin investoinneille innovatiivisiin ja työpaikkoja luoviin aloihin (sisämarkkinoiden toimenpidepaketin ehdotukset 15 ja 16);

Sähköisen kaupankäynnin lisääminen

58. kehottaa komissiota ryhtymään kaikkiin tarpeellisiin toimiin, joilla voidaan lisätä yritysten ja kuluttajien luottamusta sähköiseen kaupankäyntiin ja edistää sähköisen kaupankäynnin kehittämistä sisämarkkinoilla; painottaa, että väärentämisen ja piratismiin vastainen EU:n toimintasuunnitelma sekä tekijänoikeuksien yhteisvalvontaa koskeva puitedirektiivi ovat olennaisen tärkeitä tämän tavoitteen saavuttamiselle (sisämarkkinoiden toimenpidepaketin ehdotukset 2, 3 ja 5);

Pk-yritysten lisääntynyt osallistuminen sisämarkkinoille

59. korostaa, että tarvitaan lisätoimia, joilla sisämarkkinoista voidaan tehdä pk-yrityksille suotuisampi toimintaympäristö; katsoo, että näillä toimilla pitäisi muun muassa helpottaa pk-yritysten pääsyä pääomamarkkinoille sekä poistaa hallinnollisia ja verotuksellisia esteitä yritysten rajatylittävältä toiminnalta hyväksymällä selkeämmät arvonlisäveropuitteet ja yhteinen konsolidoitu yritysveropohja, ja että julkisia hankintoja koskevaa toimintakehystä pitäisi tarkistaa, jotta menettelyistä tulisi joustavampia ja vähemmän byrokraattisia (sisämarkkinoiden toimenpidepaketin ehdotukset 12, 17, 19 ja 20);

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011*Julkisia hankintoja koskevien menettelyjen järjeistäminen*

60. pyytää komissiota tarkistamaan julkisiin hankintoihin sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen liittyvää lainsäädäntöä älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun edistämiseksi sisämarkkinoilla ja rajatylittävien julkisten hankintojen lisäämiseksi; painottaa, että tarvitaan selkeämpi lainsäädäntökehys, joka antaa oikeusvarmuuden niin talouden toimijoille kuin hankintaviranomaisille; kannustaa voimakkaasti jäsenvaltioita käyttämään esikaupallisia julkisia hankintoja innovatiivisen ja vihreän teknologian markkinoiden edistämiseen; korostaa, että julkisten hankintojen alalla on varmistettava vastavuoroisuus teollisuusmaiden ja suurien kehittyvien talouksien kanssa (sisämarkkinoiden toimenpidepaketin ehdotukset 17 ja 24);

*

* *

61. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

_____

Torstai 7. huhtikuuta 2011

Syyrian, Bahrainin ja Jemenin tilanne

P7_TA(2011)0148

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Syyrian, Bahrainin ja Jemenin tilanteesta

(2012/C 296 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Syyriasta ja Jemenistä,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin suhteista Persianlahden yhteistyöneuvostoon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman, joka sisältää Euroopan parlamentin suosituksen neuvostolle Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Syyrian arabitasavallan välisen Euro-Välimeri-assosiaatiosopimuksen tekemisestä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin puhemiehen Jerzy Buzekin 23. maaliskuuta 2011 antaman lausunnon mielenosoittajien kuolemaan johtaneesta hyökkäyksestä Syyriassa,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisyhteisö- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka sopimuspuolia Bahrain, Syyria ja Jemen ovat,
- ottaa huomioon kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen vuodelta 1975, jonka sopimuspuolia Bahrain, Syyria ja Jemen ovat,
- ottaa huomioon 24. ja 25. maaliskuuta 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 21. maaliskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät Bahrainista ja Jemenistä,
- ottaa huomioon EU:n ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan 10., 15. ja 17. maaliskuuta 2011 antamat julkilausumat Bahrainista, 18., 22., 24., ja 26. maaliskuuta 2011 antamat julkilausumat Syyriasta sekä 10., 12. ja 18. maaliskuuta 2011 ja 5. huhtikuuta 2011 antamat julkilausumat Jemenistä,
- ottaa huomioon korkean edustajan ja komission 8. maaliskuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon ”Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa”,
- ottaa huomioon vuonna 2004 laaditut ja vuonna 2008 päivitettyt ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0109.

⁽²⁾ EUVL C 313 E, 20.12.2006, s. 436.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että kuten aiemmin muissa arabimaissa, mielenosoittajat Bahrainissa, Syyriassa ja Jemenissä ovat ilmaisseet oikeutetut demokraattiset pyrkimyksensä ja tuoneet näkyviin kansan voimakkaat vaatimukset, jotka koskevat poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia uudistuksia, joiden tavoitteena on saavuttaa todellinen demokratia, torjua korruptiota ja nepotismia, varmistaa oikeusvaltion periaatteen, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen, kaventaa sosiaalisia eroja sekä luoda paremmat taloudelliset ja sosiaaliset olot,
- B. ottaa huomioon, että näissä maissa hallitukset ovat vastanneet vaatimuksiin lisäämällä väkivaltaisia sortotoimia, julistamalla poikkeustilan ja soveltamalla terrorismin torjuntaa koskevia lakeja, joiden varjolla ne ovat syyllistyneet vakaviin rikoksiin, kuten ilman oikeudenkäyntiä suoritettuihin teloituksiin, sieppauksiin ja katoamisiin, mielivaltaisiin pidätyksiin, kidutukseen ja epäoikeudenmukaisiin oikeudenkäynteihin,
- C. ottaa huomioon Bahrainin, Jemenin ja Syyrian turvallisuusjoukkojen mielenosoittajiin kohdistaman kohtuuttoman voimankäytön, josta on aiheutunut ihmishenkien menetyksiä ja vakavia loukkaantumisia ja jonka seurauksena mielenosoittajia on vangittu, ja ottaa huomioon, että tämä on vastoin kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta, jonka sopimuspuolia kyseiset valtiot ovat,
- D. ottaa huomioon mielenosoitusten alkaneen Syyrian eteläosassa sijaitsevasta Deraan kaupungista ja levinneen sieltä koko maahan; ottaa huomioon, että Syyrian viranomaiset ovat tukahduttaneet mielenosoituksia käyttäen kovia ammuksia rauhanomaisesti kokoontuneiden väkijoukkojen hajottamiseksi, pidättäneet satoja siviilejä ja järjestäneet hallintoa kannattavia mielenosoituksia Damaskoksessa ja muissa kaupungeissa; ottaa huomioon, että Syyrian hallitus erosi tehtävistään 29. maaliskuuta 2011 ja että Adel Safarille on annettu tehtäväksi muodostaa uusi hallitus; ottaa huomioon, että presidentti Bashar al-Assadin Syyrian parlamentissa 30. maaliskuuta 2011 pitämä puhe ei vastannut odotuksia eikä antanut toivoa merkittävistä uudistuksista,
- E. ottaa huomioon, että Syyriassa on sovellettu poikkeustilalakia vuodesta 1963 ja että poikkeustilalaki rajoittaa käytännössä kansalaisten kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia ja antaa samalla Syyrian viranomaisille mahdollisuuden oikeuslaitoksen jatkuvaan valvontaan,
- F. ottaa huomioon, että Syyrian hallitus on esittänyt useita julkisia lausuntoja, joissa se on sitoutunut noudattamaan sananvapautta ja poliittista osallistumista koskevaa vapautta (ja lopettamaan poikkeustilalain soveltamisen, kumoamaan Syyrian perustuslain 8 artiklan, jossa säädetään, että Baath-puolue johtaa valtiota ja yhteiskuntaa, ja selvittämään ongelmat, joiden syynä on al-Hasakan maakunnassa vuonna 1962 toimeenpantu väestönlaskenta, jonka seurauksena sadoiltatuhansilta kurdeilta otettiin pois passi ja heidät rekisteröitiin ulkomaalaisiksi), mutta ei ole onnistunut saavuttamaan konkreettista edistystä näissä kysymyksissä; ottaa huomioon, että merkittävä syyrialainen ihmisoikeusaktivisti ja hallituksen arvostelija Haitham al-Maleh vapautettiin vankilasta maaliskuussa 2011 ja että hän on kehottanut kansainvälistä yhteisöä painostamaan Syyrian hallintoa noudattamaan kansainvälisiä ihmisoikeusvelvoitteitaan,
- G. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Syyrian arabitasavallan välinen assosiaatiosopimus on edelleen allekirjoittamatta; ottaa huomioon, että sopimuksen allekirjoittamista on viivytetty Syyrian pyynnöstä lokakuusta 2009 lähtien ja että ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen on olennainen osa tätä sopimusta,
- H. ottaa huomioon, että mielenosoitukset alkoivat Bahrainissa 14. helmikuuta 2011, jolloin mielenosoittajat vaativat poliittisia uudistuksia, kuten perustuslaillista monarkiaa ja vaaleilla valittua hallitusta, sekä korruption ja 60:ä prosenttia väestöstä edustavien shia-muslimien syrjinnän lopettamista; ottaa huomioon, että Bahrainin tilanne on edelleen jännittynyt ja että viime viikon aikana 50–100 ihmisen on ilmoitettu kadonneen; ottaa huomioon raportit, joiden mukaan Bahrainissa on pidätetty lääkintähenkilöstöä, ihmisoikeusaktivisteja ja poliittisia aktivisteja ja turvallisuusjoukot ovat vallanneet sairaaloiden osastoja,
- I. ottaa huomioon, että Bahrainissa on käytetty maan hallituksen pyynnöstä Saudi-Arabiasta, Yhdistyneistä arabiemiirikunnista ja Kuwaitista lähtöisin olevia Persianlahden yhteistyöneuvoston turvallisuusjoukkoja,

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- J. ottaa huomioon, että tammikuusta 2011 lähtien miljoonat kansalaiset ovat osoittaneet mieltään Jemenissä enimmäkseen rauhanomaisesti ja että lähes sadan henkilön on ilmoitettu saaneen surmansa, useimmissa tapauksissa turvajoukkojen ammuttua väkijoukkoon kovilla ammuksilla ja että satoja henkilöitä on samalla loukkaantunut; ottaa huomioon, että Jemenissä turvallisuusjoukot ovat estäneet hallituksen vastaisissa mielenosoituksissa loukkaantuneita kuljettavien ambulanssien pääsyn sairaaloihin,
- K. ottaa huomioon, että presidentti Ali Abdullah Saleh, joka on hallinnut Jemeniä 32 vuoden ajan, on luvannut luopua tehtävistään; ottaa huomioon, että presidentti ei kuitenkaan ole toistaiseksi ryhtynyt tosiasiallisiin toimiin pitääkseen lupauksensa rauhanomaisesta siirtymisestä demokratiaan,
- L. ottaa huomioon, että Persianlahden yhteistyöneuvosto on päättänyt kutsua Jemenin hallituksen ja opposition edustajia keskusteluihin Riadiin, jotta päästäisiin umpikujasta, johon joissakin kysymyksissä on jouduttu,
- M. ottaa huomioon, että Jemen on Lähi-idän köyhin valtio, jossa esiintyy laajalti aliravitsemusta, jonka öljyvarat ovat hupenemassa, jonka väestö on kasvussa, jonka keskushallinto on heikko, jolla on kasvava pula vedestä ja joka on investoinut hyvin vähän maan talouteen; ottaa huomioon, että Jemenin valtion hajoaminen on vakava huolenaihe hauraan aselevon oltua voimassa helmikuusta lähtien pohjoisosan shia-kapinallisten ja etelässä toimivan separatistiliikkeen välillä, ja että raporttien mukaan monet al-Qaidan taistelijat käyttävät Jemeniä tukikohtana,
- N. ottaa huomioon, että Bahrainissa ja Jemenissä on hiljattain julistettu poikkeustila ja että poikkeustilan julistamisen ei vapauta minkään maan hallitusta sen keskeisestä velvollisuudesta noudattaa oikeusvaltion periaatetta ja maan kansainvälisiä ihmisoikeussitoumuksia,
1. tuomitsee jyrkästi sen, että turvallisuusjoukot ovat tukahduttaneet väkivaltaisesti rauhanomaisia mielenosoituksia Bahrainissa, Syyriassa ja Jemenissä, ja ilmaisee osanottonsa uhrien omaisille ja solidaarisuutensa näiden maiden kansalaisia kohtaan, antaa tunnustusta heidän rohkeudelleen ja päättäväisyydelleen ja tukee voimakkaasti heidän oikeutettuja demokraattisia pyrkimyksiään;
  2. kehottaa Bahrainin, Syyrian ja Jemenin viranomaisia pidättäytymään väkivallasta mielenosoittajia kohtaan ja kunnioittamaan heidän oikeuttaan kokoontua ja ilmaista mielipiteensä; tuomitsee Bahrainin ja Jemenin viranomaisten puuttumisen lääkinällisen hoidon antamiseen sekä hoitopaikkoihin pääsyn estämisen ja rajoittamisen; korostaa, että ihmishenkien menetyksistä ja loukkaantumisista vastuussa olevat tahot olisi saatava vastaamaan teoistaan oikeuden edessä; kehottaa viranomaisia vapauttamaan viipymättä kaikki poliittiset vangit, ihmisoikeuksien puolustajat ja toimittajat sekä kaikki rauhanomaisissa mielenosoituksissa pidetyt;
  3. korostaa, että valtion omiin kansalaisiinsa kohdistamasta väkivallasta on koiduttava suoria seurauksia sen kahdenvälisille EU-suhteille; muistuttaa unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa siitä, että unionilla on käytettävissään monenlaisia keinoja tällaisen toiminnan lopettamiseksi, muun muassa omaisuuden jäädyttäminen ja matkustuskielto; muistuttaa kuitenkin, että tällainen kahdenvälisen suhteiden tarkistaminen ei saisi koskaan vaikeuttaa kohdemaiden kansalaisten elämää;
  4. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita kahdenvälisissä suhteissaan Bahrainiin, Syyriaan ja Jemeniin ottamaan täysimääräisesti huomioon näiden maiden viimeaikaiset ja yhä käynnissä olevat tapahtumat ja maiden tulevan kehityksen sekä sen, että EU:n ja Syyrian välisiä assosiaatiosopimuksen allekirjoittamista koskevia, kesken olevia neuvotteluja ei toistaiseksi jatketa; katsoo, että kyseisen sopimuksen tekemisen ehtona olisi oltava se, että Syyrian viranomaiset pystyvät konkreettisesti toteuttamaan odotetut demokraattiset uudistukset;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

5. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita puoltamaan pyyntöjä tutkia puolueettomasti mielenosoittajia vastaan tehdyt hyökkäykset kyseisissä maissa ja ottamaan erityisesti huomioon mahdollisuuden, että YK tai Kansainvälinen rikostuomioistuin suorittaa riippumattoman tutkinnan tapauksesta, jossa Sana'assa Jemenissä hyökättiin 18. maaliskuuta 2011 mielenosoittajien kimppuun ja jossa kuoli 54 ihmistä ja haavoittui yli 300 ihmistä; kehottaa EU:ta ryhtymään välittömästi ajamaan YK:n ihmisoikeusneuvoston erityisistunnon koolle kutsumista Bahrainissa, Syyriassa ja Jemenissä mielenosoittajien vastaisissa toimissa ja mielenilmausten tukahduttamisessa ilmenneiden väkivaltaisuuksien käsittelemiseksi;
6. kehottaa Bahrainin, Syyrian ja Jemenin hallituksia käynnistämään viipymättä ja ehtoitta avoimen ja rakentavan poliittisen prosessin sekä vuoropuhelun, johon osallistuvat kaikki demokraattiset poliittiset voimat ja kansalaisyhteiskunnan edustajat ja jolla valmistellaan siirtymistä todelliseen demokratiaan, poikkeustilan kumoamista sekä todellisten, tavoitteellisten ja merkittävien poliittisten, taloudellisten ja yhteiskunnallisten uudistusten toteuttamista, sillä nämä uudistukset ovat pitkän aikavälin vakauden ja kehityksen olennainen edellytys;
7. kehottaa Bahrainin, Syyrian ja Jemenin viranomaisia noudattamaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevia kansainvälisiä sitoumuksiaan; kehottaa näiden maiden viranomaisia kumoamaan poikkeustilan välittömästi, vapauttamaan heti kaikki poliittiset vangit, ihmisoikeuksien puolustajat, toimittajat ja rauhanomaiset mielenosoittajat, takaamaan sananvapauden ja yhdistymisvapauden lainsäädännössä ja käytännössä, tehostamaan toimia korruption torjumiseksi, turvaamaan vähemmistöjen tasavertaiset oikeudet, varmistamaan viestintävälineiden, kuten internetin ja matkapuhelinten, käyttömahdollisuudet ja takaamaan mahdollisuuden seurata riippumattomia tiedotusvälineitä;
8. panee merkille, että Syyrian hallitus erosi 29. maaliskuuta 2011, mutta katsoo, ettei tällainen toimenpide riitä vastaamaan Syyrian kansan kasvavaan turhautuneisuuteen; pyytää presidentti Bashar al-Assadia lopettamaan poliittisen opposition ja ihmisoikeusaktivistien toiminnan tukahduttamisen, lakkauttamaan tosiasiallisesti vuodesta 1963 voimassa olleen poikkeustilan, edistämään Syyrian siirtymistä demokratiaan sekä laatimaan konkreettisen ohjelman poliittisia, taloudellisia ja yhteiskunnallisia uudistuksia varten;
9. kehottaa Bahrainin hallitusta ja muita osapuolia käynnistämään viipymättä ja ilman ennakkoehtoja järkevän ja rakentavan vuoropuhelun uudistusten toteuttamiseksi; pitää myönteisenä YK:n pääsihteerin ilmoitusta, jonka mukaan YK on pyydettäessä valmis tukemaan kansallisesti johdettuja toimia;
10. ilmaisee huolensa siitä, että muiden maiden joukkoja on läsnä Bahrainissa Persianlahden yhteistyöneuvoston nimissä; kehottaa Persianlahden yhteistyöneuvostoa käyttämään sille alueellisena yhteistyötoimijana kuuluvia resursseja ja toimimaan rakentavasti välittäjänä rauhanomaisten uudistusten edistämiseksi Bahrainissa;
11. kehottaa Jemenin presidenttiä Salehia ryhtymään konkreettisiin toimiin ja toteuttamaan lupaamansa perustuslaillisten instituutioiden välityksellä tapahtuvan rauhanomaisen vallansiirron; kehottaa kaikkia osapuolia, myös oppositiota, toimimaan vastuullisesti, käynnistämään viipymättä avoimen ja rakentavan vuoropuhelun todellisen poliittisen muutoksen toteuttamiseksi ja ottamaan tähän vuoropuheluun mukaan kaikki Jemenin kansaa edustavat puolueet ja liikkeet;
12. ilmaisee syvän huolensa Jemenin köyhyydestä ja työttömyydestä sekä kasvavasta poliittisesta ja taloudellisesta epävakauksesta; vaatii nopeuttamaan vuoden 2006 avunantajien konferenssissa annettujen lupauksen lunastamista paikan päällä; kehottaa lisäksi EU:ta ja Persianlahden yhteistyöneuvostoa ryhtymään toimiin erityisesti taloudellisen ja teknisen avun antamiseksi heti, kun presidentti Saleh on valmis hyväksymään demokraattisen hallituksen;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

13. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita kannattamaan Bahrainin, Syyrian ja Jemenin kansalaisten rauhanomaisia pyrkimyksiä demokratiaan siirtymiseksi, tarkistamaan näitä maita koskevaa politiikkaansa, noudattamaan aseiden vientiä koskevia EU:n käytännesääntöjä ja olemaan valmiita avustamaan, jos näiden maiden kansalliset viranomaiset sitoutuvat aidosti toteuttamaan konkreettisia poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia uudistusohjelmia;

14. kehottaa komissiota hyödyntämään täysimääräisesti ja tehokkaasti nykyistä, eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen, demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen ja vakautusvälineen kautta annettavaa tukea ja tekemään pikaisesti konkreettisia ehdotuksia siitä, miten EU:n tulevilla rahoitusavulla voitaisiin paremmin tukea Lähi-idän ja Persianlahden alueen maita ja kansalaisyhteiskuntia niiden siirtymisessä kohti demokratiaa ja ihmisoikeuksia;

15. korostaa sitoumuksia, jotka unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja komissio ovat antaneet yhteisessä tiedonannossa ”Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa”, jolla pyritään tukemaan demokraattista muutosta ja kansalaisyhteiskuntaa vastauksena nykyiseen historialliseen kehitykseen kyseisellä alueella; kehottaa EU:ta antamaan apua Välimeren ja Persianlahden alueen demokraattisille prosesseille, jotta voidaan varmistaa kaikkien kansalaisten – erityisesti naisten, joilla on ollut keskeinen rooli demokraattista muutosta koskevissa vaatimuksissa – täysimääräinen osallistuminen poliittiseen elämään;

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Bahrainin kuningaskunnan hallitukselle ja parlamentille, Syyrian arabitasavallan hallitukselle ja parlamentille sekä Jemenin tasavallan hallitukselle ja parlamentille.

Yhdistyneiden kansakuntien neljäs vähiten kehittyneitä maita käsittelevä konferenssi

P7_TA(2011)0149

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Yhdistyneiden kansakuntien neljänestä vähiten kehittyneitä maita käsittelevästä konferenssista

(2012/C 296 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon, että YK piti vuonna 1971 vähiten kehittyneitä maita (LDC) kansainvälisen yhteisön köyhimpänä ja heikoimmassa asemassa olevana ryhmänä,
- ottaa huomioon YK:n kehityspolitiikan komitean määrittelemät kriteerit LDC-maille,
- ottaa huomioon syyskuussa 1990 hyväksytyyn vähiten kehittyneitä maita koskevan Pariisin julistuksen,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin raportin vähiten kehittyneitä maita koskevan toimintaohjelman 2001–2010 toteuttamisesta (A/65/80),
- ottaa huomioon vuosituhannen kehitystavoitteista syyskuussa 2010 järjestetyn YK:n korkean tason kokouksen,
- ottaa huomioon vähiten kehittyneitä maita koskevan Brysselin toimintaohjelman, joka hyväksyttiin YK:n kolmannessa vähiten kehittyneitä maita käsittelevässä konferenssissa (LDC-III) Brysselissä toukokuussa 2001,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen vuonna 2008 tekemän päätöksen kutsua koolle neljäs vähiten kehittyneitä maita käsittelevä konferenssi (LDC-IV),

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon, että LDC-IV-konferenssissa arvioidaan päättyvän Brysselin toimintaohjelman tuloksia ja ehdotetaan vuosiksi 2011–2020 uusia toimenpiteitä, joilla pyritään kannustamaan parhaiden käytäntöjen ja saatujen kokemusten vaihtamiseen sekä yksilöimään poliittisia päätöksiä, vaadittavia toimia ja haasteita, jotka vähiten kehittyneiden maiden on kohdattava ensi vuosikymmenellä,

- ottaa huomioon YK:n vuonna 1986 antaman julistuksen oikeudesta kehitykseen,

- ottaa huomioon vuosituhannen kehitystavoitteen, jossa pyritään puolittamaan köyhyys vuoteen 2015 mennessä,

- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,

- A. ottaa huomioon, että vähiten kehittyneiksi maiksi luokitellaan tällä hetkellä 48 maata, joista 33 sijaitsee Afrikassa, 14 Aasiassa ja yksi Latinalaisessa Amerikassa; ottaa huomioon, että 16 näistä maista on sisämaavaltioita ja 12 pieniä saarivaltioita,

- B. ottaa huomioon, että 75 prosenttia LDC-maiden 800 miljoonasta asukkaasta elää alle kahdella dollarilla päivässä ja että sen jälkeen kun YK määritteli vähiten kehittyneiden maiden ryhmän vuonna 1971, ryhmään kuuluvien maiden määrä on noussut vuoteen 2011 mennessä 25:stä 48:aan, ja ryhmästä ovat päässeet pois vain Botswana vuonna 1994, Kap Verde vuonna 2007 ja Malediivit vuonna 2011,

- C. ottaa huomioon, että LDC-maiden inhimillisen kehityksen indeksin keskiarvo on noussut ainoastaan 0,34:stä 0,39:ään vuosina 2000–2010; ottaa huomioon, että LDC-maat ovat keskimäärin saavuttamassa vain kaksi seitsemästä vuosituhattavoitteesta,

- D. ottaa huomioon, että LDC-III-konferenssin ja Brysselin toimintaohjelman käyttöönoton jälkeen on saavutettu jonkin verran edistystä, kuten Everything But Arms -aloite, parannukset julkisessa kehityksessä, joka kaksinkertaistui vuosina 2000–2008, sekä suorat ulkomaiset investoinnit, jotka nousivat kuudesta 33 miljardiin Yhdysvaltain dollariin ja joiden ansiosta 19 maassa saavutettiin kolmen prosentin talouskasvu,

- E. ottaa huomioon, että LDC-IV-konferenssissa voidaan saavuttaa suositus vain, jos puututaan asianmukaisesti LDC-maihin vaikuttaviin keskeisiin tekijöihin, kuten kauppa- ja kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuuteen, maatalouteen, kalastukseen, investointeihin ja ilmastonmuutokseen, sekä otetaan asialistalle tärkeitä aiheet, kuten hallinto ja korruption torjuminen, erityisesti kumppani- ja avunantajamaiden välisen ”hallintosopimuksen” käsite (etenkin sosiaalisen suojajärjestelyn lisääminen) sekä inhimillisten valmiuksien kehittäminen,

- F. ottaa huomioon, että LDC-IV-konferenssissa vahvistetaan yleinen sitoutuminen kumppanuuteen vähiten kehittyneiden maiden tarpeisiin vastaamiseksi; ottaa huomioon, että LDC-IV-konferenssiin valmistautumiseen sisältyy kansallisia kuulemisia, alueellisia tapaamisia ja konferensseja ja niihin on osallistunut laaja kirjo erilaisia sidosryhmiä, kuten parlamentin jäseniä sekä kansalaisyhteiskunnan ja yksityissektorin edustajia,

- G. toteaa, että kestävän kehityksen tukemiseen kuuluu terveydenhuollon sekä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen tukeminen, demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden edistäminen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen, mikä on myös olennainen osa EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa,

- H. ottaa huomioon, että nykyisten rakenteellisten haasteiden lisäksi LDC-maiden tilannetta ovat vaikeuttaneet viime aikojen maailmanlaajuiset talous-, elintarvike-, ilmastonmuutos- ja energiakriisit,

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- I. ottaa huomioon, että vaikka maatalous muodostaa monien LDC-maiden talouksien perustan ja työllistää jopa 90 prosenttia työvoimasta, elintarviketurva on uhattuna,
- J. ottaa huomioon, että merkittävää kehitystä ei voida saada aikaan ilman valtioiden huomattavaa roolia, joka perustuu parempaan kykyyn osallistua talouden kehitykseen, vaurauden luomiseen ja sen oikeudenmukaiseen jakautumiseen, julkisen ja yksityisen sektorin väliseen kumppanuuteen sekä hyvin suunniteltuihin ulkomaisiin investointeihin, joissa noudatetaan kaikin puolin ILO:n keskeisiä työnormeja ja ympäristösuojelun periaatteita; katsoo, että valtion on kannettava vastuunsa vakauden ja oikeudellisten puitteiden luomisessa,
- K. ottaa huomioon, että jokaisen LDC-maan on yksilöitävä omat painopisteensä ja omaan tilanteeseensa sopivat ratkaisut, jotka perustuvat kansan demokraattiseen osallistumiseen päätöksentekoon,
- L. ottaa huomioon, että Istanbulin konferenssin onnistuminen riippuu konkreettisista tuloksista (esimerkiksi hallintotasopimus, sosiaalinen suojajärjestely, velkahelpotus, kehitysapu, innovatiivinen rahoitus) sekä osallistujien panoksen laadukkuudesta,
  1. katsoo, että LDC-IV-konferenssissa pitäisi keskittyä tulosten saavuttamiseen ja että siellä olisi määriteltävä selkeät indikaattorit ja otettava tavoitteeksi LDC-maiden määrän puolittaminen vuoteen 2020 mennessä ja että toiminnan olisi perustuttava tehokkaaseen ja avoimeen valvontaan ja seurantamekanismeihin;
  2. korostaa, että EU:n apu vähiten kehittyneille maille olisi suunnattava ensisijaisesti vaurauden luomiseen ja markkinatalouden kehittämiseen, sillä nämä ovat köyhyyden poistamisen perusedellytyksiä;
  3. kehottaa asettamaan etusijalle talouskasvun, joka on kehityksen ja yleisen köyhyyden vähentämisen keskeinen osatekijä vähiten kehittyneissä maissa;
  4. katsoo, että LDC-IV-konferenssin olisi keskityttävä kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuteen merkittävänä tekijänä politiikan muutoksessa kansallisesti ja kansainvälisesti; kehottaa tämän vuoksi kaikkia politiikan toiminta-aloja – kuten kauppa, kalastus, ympäristö, maatalous, ilmastonmuutos, energia, investoinnit ja rahoitus – tukemaan vähiten kehittyneiden maiden kehitystarpeita köyhyyden torjumiseksi ja kohtuullisten tulojen ja toimeentulon takaamiseksi;
  5. kehottaa Euroopan unionia kunnioittamaan markkinoillepääsyä ja velkahelpotusta koskevia sitoumuksiaan; toistaa, että on tärkeää saavuttaa virallisen kehitysavun tavoite, jolla LDC-maiden tukiosuutta lisätään 0,15 prosentista 0,20 prosenttiin bruttokansantuotteesta, ja että tätä tarkoitusta varten otetaan käyttöön kansallisia varoja ja täydentävänä toimenpiteenä innovoivia rahoitusjärjestelyjä;
  6. muistuttaa, että tavoitteena on LDC-maiden pääseminen pois tästä ryhmästä, ja korostaa syyskuussa 2010 pidetyssä vuosittain tavoitteita koskevassa huippukokouksessa luotua järjestelmää, jolla on määrä nopeuttaa köyhyyden poistamista, luoda kestävää taloudellista kehitystä LDC-maiden väestön elintason parantamiseksi ja osallistavaa talouskasvua, perustaa hyvä hallintotapa ja edistää kapasiteetin kehittämistä;
  7. korostaa, että tarvitaan uusia toimenpiteitä vähiten kehittyneiden maiden integroimiseksi maailmanlaajuiseen talouteen ja niiden EU:n markkinoille pääsyn parantamiseksi; kehottaa komissiota lisäämään kauppaa koskevaa tukeaan, jotta köyhimmät maat voivat selviytyä markkinoiden vapauttamisen aiheuttamasta kilpailusta;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

8. muistuttaa, että rauha ja turvallisuus ovat ratkaisevan tärkeitä kehitysyhteistyöpolitiikan tehokkuuden kannalta ja että EU:n olisi koordinoitava lähestymistapaansa paremmin, jotta se voi vaikuttaa LDC-maiden vakauteen, sekä tuettava pyrkimyksiä rauhanomaisten, demokraattisten ja osallistavien maiden kehittämiseksi;
9. muistuttaa, että etusijalle on asetettava LDC-maiden elintarviketurva, maatalous, infrastruktuuri, valmiuksien kehittäminen, osallistava talouskasvu, mahdollisuudet käyttää teknologiaa sekä inhimillinen ja sosiaalinen kehitys;
10. kehottaa laatimaan kestävän kehityksen tueksi reilut ja oikeudenmukaiset kaupan säännöt ja toteuttamaan yhtenäistä politiikkaa taloutta, sosiaalisia asioita ja ympäristöä koskevista kysymyksistä;
11. muistuttaa, että LDC-maiden suojaamiseksi ja niiden herkkyyden vähentämiseksi on ryhdyttävä tehokkaiisiin toimenpiteisiin, joilla puututaan hintojen heilahteluun ja hinnoittelun avoimuuteen sekä säädelään paremmin rahoitusmarkkinoita;
12. muistuttaa, että on syytä tukea kansallisten verotusjärjestelmien kehitystä ja hyvää hallintotapaa verotusasioissa, sekä kehottaa YK:ta ottamaan käyttöön asianmukaiset järjestelyt;
13. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita keskustelemaan neljännessä vähiten kehittyneitä maita käsittelevässä konferenssissa innovatiivisten kehitysyhteistyön rahoitusmekanismien kuten pääomasiirtojen transaktioveron täytäntöönpanosta; tähdentää lisäksi, että julkisen kehitysavun sitoumukset ja innovatiiviset rahoitusmekanismit on nähtävä keskeisinä ja toisiaan täydentävinä tekijöinä köyhyyden torjunnassa;
14. kehottaa YK:ta ja EU:ta käsittelemään LDC-IV-konferenssissa maataloushankintojen haitallisia seurauksia, kuten pienviljelijöiden maiden pakkolunastuksia sekä maan ja veden kestäväntä käyttöä;
15. muistuttaa, että kehitysyhteistyön pitkän aikavälin tavoitteena on oltava taloudellisen kestävän kehityksen edellytysten luominen ja vaurauden oikeudenmukainen jakautuminen; korostaa siksi, että on yksilöitävä LDC-maiden tarpeita ja strategioita, monipuolistettava kauppaa edistämällä LDC-maiden tuotannon oikeudenmukaista hinnoittelua ja pyrittävä poistamaan tarjontapuolen rajoitteita siten, että voidaan lisätä LDC-maiden kaupankäynnin kapasiteettia ja niiden kykyä houkutellessa investointeja ja samalla noudattaa ILO:n keskeisiä työ- ja ympäristönormeja;
16. ottaa huomioon, että "Everything But Arms" -aloitteen alkuperäisiä tavoitteita ei ole kyetty täysin saavuttamaan ja siksi LDC-maiden EU:n markkinoilla käymä kauppa on jäänyt sekä määrällisesti että laadullisesti jälkeksi odotuksista, mikä johtuu erityisesti asianmukaisten kauppaa koskevien infrastruktuurien ja satamainfrastruktuurien puutteesta; kannattaa tällaisten infrastruktuurien kehittämistä, koska ne ovat edelleen ratkaisevia kaupankäyntikapasiteetin parantamisessa;
17. korostaa, että kehitysavun tehokkuutta on parannettava Pariisin julistuksen ja Accran toimintasuunnitelman mukaisesti;
18. painottaa Euroopan parlamentin roolia ja sitä, että sen rooli on ratkaiseva hyväksyessä EU:n kehitysapumäärärahoja; on tämän vuoksi vakuuttunut, että parlamentin olisi oltava tiiviimmin mukana EU:n kehitysyhteistyöstrategian valmistelussa; katsoo lisäksi, että on oleellista ottaa käyttöön palautemekanismit;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

19. katsoo, että konfliktialueiden mineraaleja koskevan Yhdysvaltojen uuden lain ("Conflict Minerals' Law") hyväksyminen on valtava edistysaskel, jolla voidaan torjua Afrikassa mineraalien laitonta hyödyntämistä, joka lietsoo sisällissotia ja konflikteja; katsoo, että YK:n pitäisi esittää vastaava ehdotus, jolla taattaisiin maailmanmarkkinoille tuotujen mineraalien jäljitettävyyttä;
20. kehottaa tekemään ilmastonmuutoksesta riskianalyysin, joka kattaa kaikki asiaankuuluvat poliittisen suunnittelun ja päätöksenteon osa-alueet, kauppa, maatalous ja elintarviketurva mukaan luettuina, ja vaatii, että analyysin tuloksia käytetään kehitysyhteistyöpolitiikan selväpiirteisten suuntaviivojen laatimiseen;
21. on huolissaan siitä, että valtavia siirtolaisvirtoja aiheuttavien ympäristökatastrofien todennäköisyys lisääntyy, jolloin tällaisten uudenlaisten siirtymään joutuneiden henkilöiden kiireellinen auttaminen on välttämätöntä;
22. korostaa alueellisen yhteistyön ja integraation merkitystä ja kehottaa vahvistamaan alueellisia kehyksiä, joiden avulla useimmiten pienet maat pystyvät kokoamaan resursseja, osaamista ja asiantuntemusta;
23. korostaa, että edistyksen puute julkista varainhoitoa koskevissa asioissa estää useimpia näistä maista saamasta talousarviotukea, joka olisi keskeinen väline kunkin maan valmiuksien kehittämisessä;
24. korostaa, että kolmikantayhteistyön kehittäminen erityisesti nousevan talouden maiden kanssa on tärkeää LDC-maille, jotta voidaan edetä kohti kokonaisvaltaista yhteistyötä keskinäisen hyödyn sekä yhteisen kehityksen saavuttamiseksi;
25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille.

Islantia koskeva edistymiskertomus 2010

P7_TA(2011)0150

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Islantia koskevasta vuoden 2010 edistymiskertomuksesta

(2012/C 296 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 31. toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen, jossa Islanti on lisätty niiden maiden luetteloon, jotka ovat oikeutettuja EU:n liittymistä edeltävään tukeen, jonka tarkoituksena on auttaa hakijamaita yhdenmukaistamaan lainsäädäntöään unionin säännösten kanssa,
- ottaa huomioon 24. helmikuuta 2010 annetun komission lausunnon Islannin esittämästä Euroopan unionin jäsenhakemuksesta (SEC(2010)0153),
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 17. kesäkuuta 2010 tekemän päätöksen aloittaa liittymisneuvottelut Islannin kanssa,
- ottaa huomioon Islannin liittymistä Euroopan unioniin käsittelevän hallitustenvälisen konferenssin avoimessa ministerikokouksessa 27. heinäkuuta 2010 hyväksytyyn EU:n yleisen kannan ja Islannin hallituksen yleisen kannan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle "Laajentumisstrategia sekä vuosien 2010 ja 2011 tärkeimmät haasteet" (KOM(2010)0660) ja 9. marraskuuta 2010 hyväksytyyn Islantia koskevan vuoden 2010 edistymiskertomuksen (Iceland 2010 Progress Report),

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Länsi-Balkanin maita, Islantia ja Turkia koskevasta komission vuoden 2009 laajentumisstrategia-asiakirjasta ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman Islannin hakemuksesta Euroopan unionin jäseneksi ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon EU:n ja Islannin parlamentaarisen sekavaliokunnan ensimmäisessä kokouksessa lokakuussa 2010 hyväksytyt suositukset,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
  - A. ottaa huomioon, että Islanti täyttää Kööpenhaminan kriteerit ja että liittymisneuvottelut Islannin kanssa käynnistettiin 27. heinäkuuta 2010 neuvoston hyväksynnän jälkeen,
  - B. ottaa huomioon, että analyttinen arviointi on alkanut 15. marraskuuta 2010 ja että sen suunnitellaan kestävän 17. kesäkuuta 2011 asti,
  - C. ottaa huomioon, että Euroopan unionin jäsenyyssprosessi etenee kunkin valtion saavutusten perusteella kuten laajentumista koskevassa uudessa yksimielisyydessä korostetaan,
  - D. ottaa huomioon, että Islanti tekee jo läheistä yhteistyötä EU:n kanssa Euroopan talousalueen (ETA) jäsenenä sekä Schengenin sopimusten ja Dublinin asetuksen osapuolena ja että se on siksi saattanut osaksi kansallista lainsäädäntöään jo merkittävän osan unionin säännöstöä,
  - E. ottaa huomioon, että Islanti edistää yhteenkuuluvuutta ja yhteisvastuuta Euroopassa ETA:n rahoitusjärjestelmän kautta ja toimii yhteistyössä EU:n kanssa rauhanturvaamis- ja kriisinhallintaoperaatioissa,
1. pitää tervetulleena liittymisneuvottelujen käynnistämistä Islannin kanssa heinäkuussa 2010; katsoo, että on hyvin tärkeää luoda edellytykset Islannin liittymisprosessin saattamiseksi päätökseen ja sen onnistumisen varmistamiseksi;

Poliittiset arviointiperusteet

2. pitää myönteisenä sitä, että EU:n mahdollisella uudella jäsenvaltiolla on vahva demokraattinen tausta ja kansalaisyhteiskunta; painottaa, että Islannin liittyminen EU:hun vahvistaa edelleen unionin roolia maailmanlaajuisena ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistäjänä ja suojelijana;
3. arvostaa Islannin hyvää mainetta ihmisoikeuksien turvaamisen alalla ja sitä, että se on varmistanut kattavan yhteistyön ihmisoikeuksien suojaamisen alalla toimivien kansainvälisten mekanismien kanssa;
4. tukee käynnissä olevaa työtä sananvapauteen ja tiedonsaantiin liittyvän sääntely-ympäristön vahvistamiseksi; pitää erityisen ilahduttavana Icelandic Modern Media -aloitetta, jonka avulla sekä Islanti että EU voivat painokkaasti määrittellä asemansa sananvapauden ja tiedonvälityksen vapauden oikeudellisen suojan alalla;
5. pitää tervetulleena EU:n ja Islannin parlamentaarisen sekavaliokunnan perustamista lokakuussa 2010 ja on vakuuttunut siitä, että tämä foorumi myötävaikuttaa Althingin ja Euroopan parlamentin välisen yhteistyön tehostamiseen liittymisprosessin aikana;
6. kannustaa painokkaasti Islannin viranomaisia yhdenmukaistamaan EU:n kansalaisten äänestys-oikeutta Islannin paikallisvaaleissa koskevat oikeudet;

⁽¹⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 47.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0278.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

7. panee merkille suotuisan edistymisen oikeuslaitoksen riippumattomuuden vahvistamisessa ja pitää tervetulleina Islannin viranomaisten toukokuussa 2010 toteuttamia toimenpiteitä oikeusministerille annetun tuomarien nimitysvallan muuttamiseksi sekä tuomioistuinlakiin tehtyjä muutoksia, joilla vahvistetaan oikeuslaitoksen riippumattomuutta, samalla kun korostaa, että nämä toimenpiteet on pantava perusteellisesti täytäntöön;

8. pitää tervetulleina erityisyyttäjä viraston tekemää työtä ja Islannin parlamentin joulukuussa 2008 pankkijärjestelmän romahtamiseen johtaneiden tapahtumien tutkintaa ja analysointia varten perustaman erityisen tutkintakomitean raporttia sekä edistystä, jota on saatu aikaan Islannin pankkijärjestelmän romahtamisen aiheuttamien poliittisten, institutionaalisten ja hallinnollisten seurausten käsittelyssä, samalla kun panee merkille antamiensa suositusten täytäntöönpanon olevan vielä kesken ja toteaa, että täytäntöönpanoon on pyrittävä hellittämättömästi;

Taloudelliset arviointiperusteet

9. panee tyytyväisenä merkille, että Islanti on täyttänyt yleensä menestyksekkäästi ETA:n velvoitteensa ja selviytynyt kilpailun ja markkinavoimien paineista Euroopan unionissa;

10. panee kuitenkin merkille viimeisen Eftan tuloraportin osoittaneen, että Islannin täytäntöönpanovaje kasvoi hieman ja että vajeen ollessa 1,3 prosenttia se ylitti edelleen yhden prosentin väliaikatavoitteen, vaikka täytäntöönpanon viive on laskenut;

11. pitää ilahduttavana Islannin, Alankomaiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten edustajien välillä Icesave-tapauksessa aikaansaattua sopimusta etenkin siitä, että kustannukset, joita syntyi vähimmäistakuiden maksamisesta tallettajille Landsbanki Islands hf:n sivukonttoreissa Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Alankomaissa, hyvitetään takaisin; pitää ilahduttavana, että Islannin parlamentti hyväksyi sopimuksen kolmen neljäsosan enemmistöllä 17. helmikuuta 2011; panee merkille Islannin presidentin päätöksen järjestää lakiesityksestä kansanäänestys ja toivoo, että 26. toukokuuta 2010 aloitettu Eftan valvontaviranomaisen Islannin hallitusta vastaan nostama määräysten rikkomisesta johtuva menettely saataisiin päätökseen;

12. pitää tervetulleena, että on puututtu rahoitusalan institutionaalisiin puutteisiin ja että on edistytty pankkialan sääntely- ja valvontakäytäntöjen vahvistamisessa etenkin rahoitusvalvontaviranomaisen valtuuksien alalla;

13. panee tyytyväisenä merkille, että Islanti on esittänyt komissiolle ensimmäisen liittymistä edeltävän talousohjelmansa, mikä on tärkeä askel liittymistä edeltävässä vaiheessa, ja toivoo, että ilmoitettu vuotuinen kahdenvälinen vuoropuhelu taloudesta lujittaa osapuolten yhteistyötä;

14. kannustaa Islannin viranomaisia jatkamaan toimiaan pääomaliikkeiden rajoitusten lieventämistä koskevan strategian laatimiseksi, mikä on tärkeä edellytys maan liittymiselle EU:hun;

15. pitää ilahduttavana äskettäistä ja myönteistä IMF:n valmiusluottojärjestelmän neljättä tarkastelua, jossa tuodaan esille Islannin merkittävä edistyminen julkistalouden ja talouden tervehdyttämisessä sekä se, että seitsemän perättäistä neljännessä kutistuttuaan Islannin talous nousi lamasta ja reaalin bruttokansantuote kasvoi heinä-syyskuussa 2010 1,2 prosenttia edellisestä neljänneksestä;

16. pitää myönteisinä toimenpiteitä Islannin talouden monipuolistamiseksi ja pitää niitä tärkeinä edistysaskeleena maan pitkän aikavälin taloudellisen hyvinvoinnin kannalta; kannustaa Islannin viranomaisia kehittämään edelleen matkailuliiketoimintaa, jota pidetään lupaavana pidemmän aikavälin kasvualana ja joka on kaiken kaikkiaan osoittanut kasvattaneensa osuuttaan tuotannosta ja työpaikoista;

17. panee merkille Islannin pyrkimyksen liittyä euroalueeseen, mikä on mahdollista sen jälkeen, kun Islanti on liittynyt EU:hun ja kaikki vaadittavat ehdot on täytetty;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

18. on huolissaan Islannin korkeasta työttömyydestä ja varsinkin nuorisotyöttömyydestä sekä investointien ja kotimaankulutuksen laskusta talous- ja rahoituskriisin jälkeen, vaikka havaitsee edistyksen merkkejä joillakin näistä alueista; huomauttaa, että Islannin tuottama matalahintainen vihreä energia ja vihreä energiateknologia voisi olla nykyistä tärkeämpi tekijä talouden elvyttämisessä;

19. on tyytyväinen Islannin koulutukseen, tutkimukseen ja kehitykseen tekemiin merkittäviin investointeihin sekä Lissabonin strategialle antamaan tukeen ja sitoutumiseen siihen, mukaan luettuna sellaisen Islannin 2020 -strategian hyväksyminen, jossa korostetaan koulutuksen, tutkimuksen ja kehityksen merkitystä ja esitetään mitattavissa olevat tavoitteet;

Edellytykset täyttää jäsenyysohjeet

20. panee merkille, että ETAn jäsenenä Islanti on edennyt pitkälle 10 neuvotteluvuon vaatimusten kohdalla ja täyttää osittain 11 neuvotteluvuon vaatimukset; korostaa, että Islannille ETA-sopimuksen nojalla kuuluvien velvoitteiden täyttäminen on tärkeä vaatimus liittymisneuvotteluissa;

21. kehottaa Islantia tehostamaan valmisteluja lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi EU:n säännösten kanssa, erityisesti muilla kuin ETAn kattamilla aloilla, ja varmistamaan säännösten täytäntöönpanon ja soveltamisen liittymispäivään mennessä;

22. kehottaa Islantia valmistelemaan osallistumistaan EU:n maatalous- ja maaseudun kehittämisselviöön ja lisäämään erityisesti toimia näiden politiikkojen täytäntöönpanoon tarvittavien hallintorakeiden luomiseksi liittymispäivään mennessä; painottaa kuitenkin Islannin ekosysteemin omaleimaisuutta ja kannustaa komissiota ja Islannin viranomaisia pyrkimään molempia osapuolia tyydyttävään sopimukseen, jossa otetaan huomioon Islannin ympäristön ominaispiirteet;

23. kehottaa Islantia ja EU:ta lähestymään yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevaa neuvottelulukua rakentavasti – koska YKP:tä uudistetaan parhaillaan ja säännöksiä voidaan muuttaa ennen Islannin liittymistä – jotta löydetään molempia osapuolia tyydyttävä ratkaisu kalavarojen kestävää hoitoa ja hyödyntämistä varten;

24. panee merkille, että Islanti on hoitanut kalavarojaan kestävästi ja tieteellisiin arviointeihin perustuen;

25. kehottaa Islannin viranomaisia mukauttamaan lainsäädäntöään sisämarkkinasääntöihin, jotka koskevat sijoittautumisoikeutta, palvelujen tarjoamisen vapautta ja pääoman vapaata liikkuvuutta kalatalouden tuotanto- ja jalostusaloilla;

26. kehottaa Islantia jatkamaan EU:n ja Norjan kanssa rakentavat keskustelut, joissa pyritään pääsemään ratkaisuun makrillikiistasta ja jotka perustuvat realistisiin ehdotuksiin, joilla turvataan kannan tulevaisuus, suojellaan ja säilytetään pelagisen kalastuksen työpaikat ja taataan pitkän aikavälin kestävä kalastus;

27. panee merkille, että Islanti voi merkittäväällä tavalla myötävaikuttaa EU:n toimintalinjoihin, koska sillä on kokemusta uusiutuvista energialähteistä, erityisesti maalämmön käytöstä, ympäristönsuojelusta ja ilmastomuutoksen torjumistoimenpiteistä;

28. panee kuitenkin merkille, että EU:n ja Islannin välillä on edelleen merkittäviä eroja kysymyksissä, jotka liittyvät meren eliöstön hoitoon, erityisesti valaanpyyntiin; huomauttaa, että valaanpyyntikielto on osa unionin säännöstöä, ja kehottaa laajempiin neuvotteluihin valaanpyynnin lopettamisesta ja valastuotteiden kaupasta;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

29. panee merkille, että Islanti on ei-sotilaallinen valtio eikä tuota aseita; pitää tervetulleena Islannin jatkuvaa tukea YTPP:n siviilioperaatioille ja sen sitoutumista useimpiin YUTP:n alan julistuksiin ja päätöksiin;

30. panee tyytyväisenä merkille, että Islannin perinteinen ulkopoliittika perustuu kansainväliseen oikeuteen, ihmisoikeuksiin ja kehitysyhteistyöhön ja että sen turvallisuuspolitiikka pohjautuu siviiliarvoihin;

Alueellinen yhteistyö

31. katsoo, että Islannin EU-jäsenyys tehostaisi unionin mahdollisuuksia toimia aktiivisemmassa ja rakentavamassa roolissa Pohjois-Euroopassa ja arktisella alueella, koska näin myötävaikutettaisiin monenkeskiseen hallintoon ja kestäviin toimintaratkaisuihin alueella; pitää myönteisenä Islannin osallistumista Pohjoismaiden neuvostoon sekä EU:n pohjoiseen ulottuvuuteen, Barentsin euroarktiseen neuvostoon ja Arktiseen neuvostoon, joka on tärkein monenvälinen yhteistyöfoorumi arktisella alueella; katsoo, että Islannin liittyminen EU:hun vahvistaisi edelleen EU:n läsnäoloa Arktisessa neuvostossa;

32. korostaa, että Euroopan unionin on harjoitettava tehokkaampaa ja koordinoitua arktisen alueen politiikkaa, ja katsoo, että Islannin EU-jäsenyys vahvistaisi unionin ulkopoliittikan Pohjois-Atlantin ulottuvuutta;

Julkinen mielipide ja tuki laajentumiselle

33. kehottaa Islannin viranomaisia laajentamaan EU-jäsenyyttä koskevaa julkista keskustelua ja ottamaan huomioon, että onnistuneita neuvotteluja varten tarvitaan todellista sitoutumista; kiittää Islantia siitä, että se on perustanut julkisen sivuston eu.mfa.is, ja panee tyytyväisenä merkille Islannin mediassa käytävän kasvavan ja tasapainoisemman keskustelun EU-jäsenyyden hyvistä ja huonoista puolista;

34. kehottaa komissiota myöntämään aineellista ja teknistä tukea, jos Islannin viranomaiset pyytävät sitä, auttaakseen niitä lisäämään liittymisprosessin avoimuutta ja vastuullisuutta ja järjestämään perinpohjaisen maanlaajuisen ja selkeän, täsmällisen ja tosiasioihin perustuvan tiedotuskampanjan EU-jäsenyyden vaikutuksista, jotta Islannin kansalaiset voivat tehdä tietoon perustuvan valinnan tulevassa laajentumista koskevassa kansanäänestyksessä;

35. toivoo, että erilaisista poliittisista näkemyksistä huolimatta tiedon perusteella muovautunut julkinen mielipide voi myös vaikuttaa myönteisesti Islannin viranomaisten sitoutumiseen EU-jäsenyyteen;

36. pitää tärkeänä, että EU:n kansalaisille annetaan selkeää ja tosiasioihin perustuvaa tietoa Islannin EU-jäsenyyden vaikutuksista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään tätä tavoitetta ja katsoo, että on yhtä tärkeää sekä kuunnella kansalaisia ja vastata heidän huolenaiheisiinsa ja kysymyksiinsä että ottaa heidän näkemyksensä ja etunsa huomioon;

*

* *

37. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Althingin puhemiehelle ja Islannin hallitukselle.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

Entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskeva edistymiskertomus 2010

P7_TA(2011)0151

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevasta vuoden 2010 edistymiskertomuksesta

(2012/C 296 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 16. joulukuuta 2005 tekemän päätöksen antaa entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle EU:n ehdokasvaltion asema sekä 15. ja 16. kesäkuuta 2006 ja 14. ja 15. joulukuuta 2006 pidettyjen Eurooppa-neuvoston kokousten puheenjohtajan päätelmät,
  - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 845 (1993) ja 817 (1993) sekä Helleenien tasavallan ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välillä 1995 tehdyn väliaikaisen sopimuksen,
  - ottaa huomioon entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevan komission edistymiskertomuksen 2010 (SEC(2010)1332) ja 9. marraskuuta 2010 päivätyn komission tiedonannon ”Laajentumisstrategia sekä vuosien 2010 ja 2011 tärkeimmät haasteet” (KOM(2010)0660),
  - ottaa huomioon 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevasta vuoden 2009 edistymiskertomuksesta ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 30. marraskuuta 2010 kokoontuneen EU:n ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian parlamentaarisen sekavaliokunnan antamat suositukset,
  - ottaa huomioon entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian Eurooppa-kumppanuuden periaatteista, ensisijaisista tavoitteista ja ehdoista 18. helmikuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/212/EY ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 13. ja 14. joulukuuta 2010 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston antamat päätelmät,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että EU:n laajentumisprosessi kannustaa aluetta tehokkaasti rauhaan, vakauteen ja sovinnontekoon,
- B. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto myönsi entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle vuonna 2005 EU:n ehdokasvaltion aseman, mutta se ei ole sen jälkeen vahvistanut päivämäärää neuvottelujen käynnistämiseksi, vaikka maa on saavuttanut huomattavaa edistystä matkalla EU:hun; katsoo, että kahdenväliset ongelmat eivät saisi muodostua esteeksi eikä niitä pitäisi käyttää sellaisena liittymisprosessissa, vaikka ne olisivatkin selvitettävä ennen jäsenyyttä; katsoo, että liittymisprosessin jatkuminen edistäisi entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian vakautta ja vahvistaisi entisestään etnisten ryhmien välistä vuoropuhelua,
- C. katsoo, että laajentumisprosessissa mukana olevien maiden kanssa tapahtuvan taloudellisen vuoropuhelun ja yhteistyön tehostaminen antaa EU:lle mahdollisuuden keskittyä talouskriisin ratkaisemiseen sekä edistää unionin kansainvälistä kilpailukykyä,

⁽¹⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 54.

⁽²⁾ EUVL L 80, 19.3.2008, s. 32.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- D. ottaa huomioon, että vuoden 2010 laajentumisstrategiassa korostetaan ensisijaisina tehtävinä julkishallinnon ja oikeuslaitoksen uudistamista sekä järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjuntaa sekä poliittisten toimijoiden keskinäistä vuoropuhelua,
- E. ottaa huomioon, että EU noudattaa kattavia hyväksyntämenettelyjä, joilla varmistetaan, että uusia jäseniä otetaan vasta sitten, kun ne ovat täyttäneet kaikki edellytykset, ja ainoastaan EU:n toimielinten ja EU:n jäsenvaltioiden aktiivisella hyväksynnällä,
- F. ottaa huomioon, että laajentumisprosessissa mukana olevissa maissa on edelleen ongelmia sananvapauden ja tiedotusvälineiden riippumattomuuden toteutumisessa,

Poliittinen kehitys

1. yhtyy entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevaan vuoden 2010 edistymiskertomukseen sisältyvään komission arvioon, ja pitää valitettavana, että neuvosto ei ole tehnyt päätöstä liittymisneuvottelujen käynnistämisestä huolimatta komission jo kahtena peräkkäisenä vuonna antamasta suosituksesta ja parlamentin aiemmista päätöslauselmista; toistaa neuvostolle aiemmin antamansa suosituksen liittymisneuvottelujen aloittamisesta välittömästi;
2. panee merkille ennenaikaisiin vaaleihin johtaneen poliittisen kehityksen; kehottaa kaikkia poliittisia puolueita omaksuma aktiivisen ja rakentavan roolin vaaleihin valmistautumisessa; korostaa, että täysin avoimesti kansainvälisten normien mukaan toimitetut vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit ovat vakiintuneen demokratian merkittävä osa; kehottaa kaikkia poliittisia puolueita osallistumaan aktiivisesti vaaleihin; on huolestunut nykyisestä poliittisesta tilanteesta ja vetoaa kaikkiin poliittisiin johtajiin demokraattisiin instituutioihin perustuvan konsensuksen saavuttamiseksi;
3. korostaa, että osapuolten on ratkaistava kahdenväliset ongelmat hyvässä naapuruushengessä ja EU:n edut huomioon ottaen; pyytää kaikkia keskeisiä toimijoita ja osapuolia tehostamaan toimiaan ja osoittamaan vastuullisuutta ja päättäväisyyttä, jotta saadaan ratkaistua jäljellä olevat ongelmat, jotka sekä haittaavat ehdokasvaltion liittymisprosessia ja EU:n omia toimia alueella että voivat vaikuttaa etnisten ryhmien välisiin suhteisiin ja alueen vakauteen ja talouden kehitykseen;
4. onnittelee maata Ohridin puitesopimuksen 10-vuotispäivän johdosta, joka on edelleen etnisten ryhmien välisten suhteiden perusta, ja kehottaa hallitusta ja kaikkia valtiollisia elimiä käyttämään tätä merkittävää vuosipäivää etnisten ryhmien välisen yhteistyön ja luottamuksen edistämiseen ja jatkuvaan lujittamiseen; on kuitenkin huolissaan etnisten ryhmien välisestä kasvavasta jännityksestä, joka liittyy rakennustoimiin Kalen linnoituksen alueella Skopjessa; pyytää kaikkia poliittisia ja uskonnollisia johtajia ja tiedotusvälineitä toimimaan vastuullisesti ja pidättäytymään toimista, jotka saattaisivat lisätä etnisten ryhmien välisiä jännitteitä; panee huolestuneena merkille vaaran yhä kasvavasta eristäytymismielialasta, joka saattaa kehittyä korvaavaksi toimintatavaksi konkreettisten EU-näkymien puuttuessa;
5. kehottaa hallitusta lujittamaan etnisten yhteisöjen välistä kattavaa vuoropuhelua, ottamaan päätöksissään, kuten Skopje 2014 -kaupunkisuunnitelmassa, asianmukaisesti huomioon kaikille yhteisöille ja vähemmistöille tärkeät asiat ja välttämään sellaisia toimia ja aloitteita, jotka tähtäävät kansallisen identiteetin lujittamiseen muiden yhteisöjen kustannuksella; pitää tärkeänä, että etnisten ryhmien välisiä suhteita käsittelevä parlamentin valiokunta toimii tehokkaasti vähemmistöjen ottamisessa mukaan lainsäädäntötyöhön, ja painottaa, että lisäponnistelut ovat välttämättömiä hajauttamisprosessin eteenpäin viemiseksi Ohridin puitesopimuksen mukaisesti;
6. pahoittelee sitä, etteivät YK:n välityspöytäkirjat nimikiistan ratkaisemiseksi ole tuottaneet konkreettisia tuloksia;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

Demokratia, oikeusvaltio ja ihmisoikeudet

7. muistuttaa, että terve poliittinen kulttuuri on demokratian perusta; kehottaa oppositiopuolueita lopettamaan kansallisen parlamentin boikotoinnin ja jatkamaan poliittista vuoropuhelua instituutioiden sisällä; katsoo, että hallituksen ja opposition vastuulla on varmistaa, että kaikista maassa jäljellä olevista haasteista aletaan välittömästi käydä avointa vuoropuhelua; korostaa, että poliittinen epävakaus voi vaikuttaa maan EU:hun yhdentymisprosessiin, jonka pitäisi olla yhteiskunnan kaikkien osatekijöiden yhteinen ensisijainen tavoite; pitää myönteisenä, että parlamentin työjärjestystä on muutettu niin, että oppositiolla on paremmat mahdollisuudet osallistua sen työskentelyyn; on kuitenkin huolestunut siitä, että hallitus ja oppositiopuolueet eivät keskustele riittävästi keskenään ja että maassa vallitsee epäluottamuksen ja vastakkainasettelun yleinen ilmapiiri; kehottaa molempia osapuolia edistämään luottamuksen ilmapiiriä ja osoittamaan voimakasta sitoutumista parlamentin uuden työjärjestyksen noudattamiseen poliittisen vuoropuhelun sekä rakentavan yhteistyön vahvistamiseksi lainsäädäntötyössä ja parlamentin harjoittamassa hallituksen toimien valvonnassa;

8. pitää myönteisenä poliittista tahtoa pitkään viivästyneen ilmoituksen antamiseen entisen Jugoslavian tiedustelupalvelun agenttien nimistä, mikä olisi tärkeä askel kohti pesäeron tekemistä menneeseen kommunistisen järjestelmän aikaan; panee kuitenkin merkille, ettei asiaa koskevien lakien täysimääräisessä täytäntöönpanossa ole edistytty riittävästi; kehottaa hallitusta saattamaan luotettavuuden tarkastamista koskevan menettelyn viivytyksettä päätökseen välttämättä käyttämästä sitä valikoivasti poliittisiin tarkoituksiin, kuten poliittiseen oman asemansa oikeuttamiseen tai poliittisten vastustajien mustamaalaamiseen;

9. kiittää tehtävänsä jättävää EU:n erityisedustajaa / EU-lähetystön päällikköä tämän erinomaisesta työstä; tuomitsee hallituspuolueen poliitikkojen EU:n edustajiin kohdistamat asiattomat hyökkäykset ja pahoittelee sitä, ettei hallitus ole sanoutunut julkisesti ja yksiselitteisesti irti tällaisista loukkauksista; katsoo näiden tapausten olevan erittäin vahingollisia maan ulkoiselle kuvalle;

10. kiinnittää huomiota tarpeeseen kehittää vaalilakeja niiden saattamiseksi yhdenmukaisiksi ETY:n/ODIHR:n periaatteiden ja niiden Venetsian komission suositusten kanssa, jotka sisältyivät vuoden 2009 presidentin- ja paikallisvaaleja koskeneeseen raporttiin;

11. toistaa kantansa, että vapaat ja riippumattomat tiedotusvälineet ovat vakaan demokratian kehittymisen ennakkoehto; panee merkille, että maassa on laaja joukko erilaisia julkisia ja yksityisiä tiedotusvälineitä; on kuitenkin erittäin huolestunut tiedotusvälineiden politisoitumisesta ja puuttumisesta niiden työhön; on huolestunut tiedotusvälineiden taloudellisesta riippuvuudesta ja niissä ilmenevästä poliittisen vallan keskittymisestä, joka johtaa usein toimitustyön riippuvuuteen ja heikkolaatuiseen journalismiin; on huolestunut maan tiedotusvälineiden vapauden merkittävästä kaventumisesta, mistä on osoituksena huomattava pudotus Toimittajat ilman rajoja -järjestön vuoden 2010 rankinglistalla (sijalta 34 sijalle 68); panee merkille, että sisäministeriö kehotti kotisivuillaan kansalaisia ilmiantamaan ”puolueelliset” lehtijutut; kehottaa toimittajia pitämään kiinni korkeasta ammattietiikasta, pysyttelemään erossa poliittisista vaikutteista ja perustamaan ammatillisia toimittajayhdistyksiä, ja kehottaa samalla asiasta vastaavia viranomaisia vahvistamaan tiedotusvälineiden riippumattomuutta ja vapautta kohtelemalla niitä kaikkia tasapuolisesti ja parantamalla niiden omistukseen liittyvää avoimuutta;

12. suhtautuu myönteisesti useisiin oikeuslaitoksen uudistamiseksi säädettyihin lakeihin ja kehottaa lisätoimiin oikeuslaitoksen perusteelliseksi uudistamiseksi, jotta varmistetaan sen ammattimaisuus, tehokkuus ja riippumattomuus poliittisista paineista; korostaa, että nykyinen oikeudellinen kehys on pantava nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön; on huolestunut oikeusministerin pysyvästä roolista tuomarineuvostossa ja hallituksen ja parlamentin jäsenten perustuslakituomioistuimeen kohdistamasta arvostelusta, koska näihin liittyy vaara oikeuslaitoksen alistamisesta politiikan välikappaleeksi; panee kuitenkin tyytyväisenä merkille, että näistä erimielisyyksistä huolimatta kaikki tuomioistuinten ratkaisut on pantu täytäntöön; pitää myönteisinä pyrkimyksiä lisätä tuomioistuinjärjestelmän tehokkuutta ja avoimuutta ja erityisesti sitä, että on pyritty purkamaan useimpien tuomioistuinten jutturuuhkaa; pitää myös tervetulleena oikeusavusta annetun lain voimaantuloa;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

13. pitää myönteisinä jatkuvia pyrkimyksiä torjua korruptiota, mistä on osoituksena muun muassa Euroopan neuvoston lahjonnan vastaisen valtioiden ryhmän (GRECO) suositusten toisen kierroksen täytäntöönpano ja rikoslain muutosten voimaantulo; kehottaa viranomaisia jatkamaan korruption torjuntaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa sekä parantamaan oikeuslaitoksen riippumattomuutta, tehokkuutta ja resursseja; muistuttaa kuitenkin, että korruptio on edelleen laajalle levinnyttä, ja kehottaa tehostamaan edelleen toimia korruption kitkemiseksi; korostaa, että korruption torjuntaa koskeva lainsäädäntö ja erityisesti puoluerahoitusta ja eturistiriitoja koskevat säännökset on pantava täytäntöön tehokkaasti ja puolueetomasti; muistuttaa, että tuomioistuinjärjestelmän on tärkeää toimia vailla poliittista puuttumista sen toimintaan; pitää myönteisinä pyrkimyksiä lisätä tuomioistuinjärjestelmän tehokkuutta ja avoimuutta; pitää tarpeellisenä, että luodaan syytteitä ja tuomioita koskeva täytäntöönpanon valvontakirjanpito, jonka avulla voidaan mitata edistymistä; vaatii yhtenäistämään oikeuskäytäntöä, jotta voidaan varmistaa ennakoitavissa oleva oikeusjärjestelmä ja julkinen luottamus siihen;

14. kehottaa komissiota laatimaan seuraavaan edistymiskertomukseensa yhteydessä arvioinnin siitä, miten EU:n varojen kohdentaminen on vaikuttanut ja millaisia tuloksia sillä on saatu aikaan oikeuslaitoksen uudistamisessa ja korruption torjunnassa; kehottaa komissiota toimittamaan neuvostolle ja parlamentille yksityiskohtaisemman arvioinnin korruption vastaisista toimista, jotka on toteutettu entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa julkisten hankkeiden ja petosten alalla, ja esittämään sen seuraavan edistymiskertomuksen yhteydessä;

15. panee merkille toimet julkishallinnon uudistamiseksi, mutta kehottaa tehostamaan niitä edelleen, sillä julkishallinto on edelleen politisoitunut ja sitä vaivaa valmiuksien ja ammattimaisuuden puute; pitää ilahduttavana, että hallitus on hyväksynyt julkishallinnon uudistamista koskevan kansallisen strategian ja että on perustettu vakautus- ja assosiaatiosopimuksen mukainen, julkishallinnon uudistamista käsittelevä alivaliokunta; on huolestunut siitä, että väliaikaisten virkojen muuttamisessa vakituisiksi sovelletaan läpinäkyttömiä ad hoc -menettelyjä, jotka politisoivat julkishallintoa; kehottaa luomaan selkeän henkilöstöstrategian, jossa määritellään hallinnon tarpeet valmiuksien ja taitojen suhteen ja jossa sovelletaan ansioihin perustuvaa rekrytointia ja urakehitystä; pitää myönteisenä vähemmistöyhteisöjen edustajien lisääntynyttä rekrytointia, mutta korostaa, että rekrytoinnissa olisi sovellettava tarveharkintaa, jotta varmistetaan, että hallinnon uusien työntekijöiden taidot vastaavat työtehtävien vaatimuksia;

16. pitää myönteisenä hallinnon hajauttamisen alalla tapahtuvaa edistystä; toteaa kuitenkin, että vastuualueiden siirtämiseen alemmille viranomaistasoille olisi varattava riittävästi varoja;

17. pitää myönteisenä vankilajärjestelmän uudistamisessa saavutettua edistystä; on kuitenkin edelleen erittäin huolestunut joissakin vankiloissa vallitsevista ihmisarvoa alentavista oloista ja varsinkin liian suurista vankimääristä ja riittämättömästä terveydenhuoltojärjestelmästä; korostaa tarvetta noudattaa periaatetta, jonka mukaan pidätettyinä olevia henkilöitä on kohdeltava asianmukaisesti YK:n periaatteita noudattaen;

18. pitää myönteisenä vuoden 2011 väestön- ja kotitalouslaskentaa koskevan lain hyväksymistä, ja korostaa tarvetta varmistaa asianmukaiset valmistelut ja operationaaliset järjestelyt tarkan väestönlaskennan toteuttamiseksi; kehottaa hallitusta myöntämään sen järjestämiseen tarvittavat varat, ja korostaa tämän asian epäpoliittisoinnin tärkeyttä, jotta voidaan suorittaa puolueeton väestönlaskenta, johon osallistuu mahdollisimman suuri joukko kansalaisia;

19. pitää äärimmäisen tärkeänä varmistaa, että koulujärjestelmä tukee etnisten ryhmien integroitumista yhteiskuntaan; pitää tässä mielessä myönteisenä integroidun koulutuksen strategiaa ja kehottaa panemaan sen pikaisesti täytäntöön ja muun muassa lopettamaan vähitellen etnisiin perusteisiin tapahtuvan erottelun ja tehostamaan kaikkien entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian virallisten kielten oppimista; kehottaa hallitusta tehostamaan eri yhteisöjen kuulemista ja tekemään niiden kanssa tiivistä yhteistyötä strategian täytäntöönpanossa;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

20. toteaa edistyksen puutteen naapureina olevien EU:n jäsenvaltioiden kanssa yhteisten historiallisten tapahtumien yhteisessä juhlinnassa, joka auttaisi ymmärtämään paremmin historiaa ja edistäisi hyviä naapurussuhteita, kuten aiemmassa kertomuksessa korostettiin; kehottaa ottamaan kouluissa käyttöön sellaisia oppikirjoja, joihin ei sisälly ideologisia historiantulkintoja;

21. kantaa suurta huolta romaniyhteisöstä, jonka elinolot ovat edelleen surkeat ja jonka on vaikea päästä työmarkkinoille ja saada sosiaali- ja terveyspalveluja; korostaa, että erityisen vaikeassa tilanteessa ovat romanityöt ja -naiset, joihin kohdistuu kaksinkertainen syrjintä, koska heitä syrjitään sekä heidän etnisen alkuperänsä että sukupuolensa perusteella; kehottaa hallitusta sitoutumaan vahvemmin romanistrategian ja romanien olojen parantamiseen tähtäävän teemavuosikymmenen toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon; pitää tässä yhteydessä ilahduttavana hallituksen toimia, joilla pyritään romanien poliittiseen integroimiseen, muun muassa ottamalla hallitukseen etniseen romaniyhteisöön kuuluvan ministerin, joka vastaa romaniyhteisöön liittyvistä asioista; kiittää hallitusta siitä, että se kutsui Euroopan neuvoston puheenjohtajakaudellaan koolle romanien integroitumista käsittelevän kokouksen;

22. pitää myönteisenä syrjinnän vastaisen lain hyväksymistä, sillä se on tärkeä askel edelleen laajalle levinneiden syrjivien käytäntöjen kitkemisessä, ja kehottaa panemaan sen nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön; pitää kuitenkin valitettavana, että laissa ei unionin lainsäädännön tapaan mainita sukupuolista suuntautumista syrjintäperusteiden luettelossa; kehottaa saattamaan alan kansalliset säännökset pikaisesti sopusointuun unionin säännösten kanssa ja tehostamaan säännösten noudattamisen valvontaa, ja painottaa, että tämä on edellytys unioniin liittymiselle; ilmaisee huolensa syrjintäsuojasta vastaavan komission jäsenten valintamettelyn kulusta; pahoittelee sitä, ettei kyseiseen komissioon ole nimitetty ainuttakaan kansalaisyhteiskunnan edustajaa; kehottaa toteuttamaan lisätoimia, jotta voidaan turvata naisten oikeudet, lisätä heidän osallistumistaan työmarkkinoille sekä poliittiseen ja liikemaailman päätöksentekoon ja suojella naisia ja lapsia perheväkivallalta;

23. kehottaa toteuttamaan tehokkaampia toimia sukupuolten tasa-arvon ja naisten oikeuksien alalla; kehottaa viranomaisia panemaan miesten ja naisten yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevan lain täysimääräisesti täytäntöön sekä varmistamaan, että sukupuolten tasa-arvoa koskevasta kansallisesta toimintasuunnitelmasta tulee johdonmukainen; pitää myönteisenä, että on hyväksytty perheväkivallan torjumista koskeva strategia; kehottaa luomaan järjestelmän väkivallan uhrien tukemiseksi; kehottaa hallitusta ja kansalaisjärjestöjä edistämään tietoisuuden lisäämistä näistä asioista;

24. tuomitsee kansalaisyhteiskunnan järjestöihin kohdistuneet äskettäiset uhkailut ja suorat iskut sekä niiden johtohahmoihin kohdistetun julkisen herjauksen; pitää myönteisinä hallituksen käyttöönotettavia kansalaisjärjestöjen kuulemismekanismia, mutta on huolissaan siitä, ettei maassa ole järjestelmällistä ja avointa mekanismia kansalaisyhteiskunnan kuulemiseksi kansallisista kehittämisspolitiikoista, lainsäädännöstä, ohjelmista tai muista strategisista asiakirjoista; korostaa, että on tärkeää ottaa kaikki kansalaisyhteiskunnan järjestöt mukaan poliittiseen päätöksentekoon, jotta voidaan luoda tehokas julkinen keskustelu ja ottaa sidosryhmät mukaan maan EU-jäsenyysprosessiin; korostaa kansalaisyhteiskunnan ratkaisevaa asemaa tehostettaessa yhteiskunnallisiin ja poliittisiin seikkoihin liittyvää alueellista yhteistyötä; pitää erittäin myönteisenä uutta lakia kansalaisjärjestöistä ja kehottaa viranomaisia panemaan täytäntöön yleishyödyllisiä järjestöjä koskevat säännökset ja varmistamaan rahoitusjärjestelyt mahdollisimman pian;

25. panee tyytyväisenä merkille, että IPA-tuki toimii hyvin entisen Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa; kannustaa sekä sen hallitusta että komissiota yksinkertaistamaan IPA-rahoituksen hallintomenettelyjä, jotta rahoitus olisi helpommin pienten ja hajautettujen kansalaisjärjestöjen, ammattiyhdistysten ja muiden edunsaajien saatavilla;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

26. korostaa, että entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia on ratifoinut ILO:n kahdeksan keskeistä työntekijöiden oikeuksia koskevaa yleissopimusta; on huolissaan siitä, että työntekijöiden oikeuksien ja ammattiyhdistysten alalla on saavutettu vain vaatimatonta edistystä; kehottaa entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian viranomaisia vahvistamaan edelleen työntekijöiden ja ammattiyhdistysten oikeuksia, ja kehottaa tässä yhteydessä sen viranomaisia myös varmistamaan riittävän hallinnollisen kapasiteetin työläinsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon ja noudattamisen varmistamiseksi; korostaa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun tärkeää roolia, ja kehottaa entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallitusta suhtautumaan tähän asiaan kunnianhimoisemmin ja panemaan alulle kaikki osapuolet kattavan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun asianomaisten kumppanien kanssa;

27. korostaa, että on tärkeää säilyttää kulttuuriperintö ja vaalia sitä, sillä se on eurooppalaisten arvojen ja periaatteiden tukipilari; pahoittelee sitä, että monet bulgarialaiseen kulttuuriperintöön kuuluvat hautausmaat, seinämaalaukset ja esineet ovat kokonaan rappeutuneet ja raunioituneet;

28. pitää myönteisenä maan etenemistä kohti toimivaa markkinataloutta ja erityisesti maan talouspolitiikan perusnäkökohdista vallitsevaa laajaa konsensusta; onnittelee hallitusta makrotaloudellisen vakauden säilyttämisestä maailmanlaajuisen rahoituskriisin kielteisistä vaikutuksista huolimatta, ja panee merkille myös talouskasvun myönteiset kehitysnäkymät lähivuosina;

Sosioekonominen kehitys

29. kantaa huolta jatkuvasti hyvin suuresta työttömyydestä ja varsinkin nuorisotyöttömyydestä, joka on monien kyseisen alueen maiden yhteinen ongelma; kehottaa hallitusta toteuttamaan pikaisesti entistä tehokkaampia toimia, joilla parannetaan työllisyystoimiin kohdistuvia julkisia investointeja sekä työvoiman osoittamista laadukkaisiin, vakaisiin ja kunnollisiin työpaikkoihin; kehottaa komissiota antamaan viranomaisille lisää apua liittymistä valmistelevan välineen varoista;

30. panee merkille liiketoimintaympäristön paranemisen viime vuosina toteutettujen talousuudistusten seurauksena ja korostaa, että maassa tarvitaan jatkuvia rakenneuudistuksia; panee samanaikaisesti merkille, että ulkomaiset investoinnit ovat vähentyneet vielä entisestään ja että maailmanlaajuinen rahoituskriisi pahensi tilannetta; kehottaa suorien ulkomaisten sijoitusten houkuttelemisesta maahan vastaavia valtion virastoja tehostamaan ponnistelujaan potentiaalisten investoijien houkuttelemiseksi;

31. onnittelee hallitusta EU:n kanssa tehdyn vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tehokkaasta ja sujuvasta täytäntöönpanosta; pitää tämän saavuttamisessa myönteisenä askeleena kohti kaupan täyttä vapauttamista EU:n kanssa hallituksen äskettäistä päätöstä lakkauttaa yli sadan tuotteen tullimaksut; toivoo, että kyseiset muutokset parantavat kotimaisten valmistajien kilpailukykyä ja piristävät siten laajemmin talouskasvua; katsoo, että tämä kehityssuunta on tärkeä virstanpylväs, joka ilmentää maan ponnisteluja siinä lisääntyvässä kilpailussa selviämiseksi, jonka se kohtaa, kun siitä tulee EU:n jäsenvaltio;

32. korostaa, että talousarviovarojen käytössä on sovellettava hyvän hallinnon periaatteita siten, että parannetaan tiedonsaantia, kuullaan sidosryhmiä budjettimenettelyistä ja luodaan raportointijärjestelmä, minkä avulla varmistetaan vastuullisuus varojen käytössä; muistuttaa, että läpinäkymätön budjettivarojen käyttö aiheuttaa sosiaalista syrjäytymistä ja konflikteja ja vaarantaa joidenkin kansallisten kampanjoiden legitimitetin;

33. pitää myönteisenä äskettäin hyväksytyä energialakia, jonka tarkoituksena on vapauttaa maan energiainfrastruktuurin ja joka on yhdenmukainen asiaa koskevien Euroopan unionin direktiivien kanssa;

34. korostaa, että on tärkeää luoda tehokas ja luotettava julkinen liikennejärjestelmä sekä maan sisällä että aluetasolla (mukaan luettuna Sofia–Skopje–Tirana-rautatieyhteys); toistaa tämän saavuttamiseksi vaatimuksensa siitä, että viranomaisten on investoitava rautatieverkon kunnostamiseen ja parantamiseen

Torstai 7. huhtikuuta 2011

kilpailukykyisenä vaihtoehtona maantieverkolle; pahoittelee hallituksen päätöstä vähentää rahoitusta vuotuisen rautatieinfrastruktuuriohjelmaan ja kehottaa komissiota tarjoamaan tarvittavaa teknistä ja taloudellista apua liittymistä valmistelevalle välineen varojen puitteissa;

35. kehottaa entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian ja Bulgarian viranomaisia avaamaan uudelleen Staro Konjarevon ja Gabrenen välisen rajanylityspaikan jalankulkijoille ja pyöräilijöille, jotta rautaesirippureitin Strumican ja Petricin välistä osuutta voidaan parantaa;

36. pitää myönteisenä, että on hyväksytty kansallinen kestävä kehityksen strategia, mutta kehottaa tehostamaan ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa ja varmistamaan asian vaatiman rahoituksen riittävyyden; kiinnittää erityistä huomiota haasteellisiin kysymyksiin, kuten veden laatuun, vesihuoltoon ja luonnonsuojeluun; kehottaa tekemään tiiviimpää yhteistyötä rajat ylittävissä ympäristökysymyksissä EU:n normien pohjalta; toistaa tässä yhteydessä vaatimuksensa, joka koskee veden laadun ja vedenpinnan korkeuden tehokasta valvontaa raja-alueilla sijaitsevilla Ohridin, Prespan ja Dojradin järvissä ja Vardar-joella; pitää myönteisenä kolmenvälistä Prespa-järven eurooppalaista aluetta koskevaa aloitetta, johon osallistuvat entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Kreikka sekä Albania; kehottaa hallitusta soveltamaan Ohridin jätevedenkeräysjärjestelmästä saatuja onnistuneita kokemuksia myös alueen muihin järviin; pitää myönteisenä Gevgelien jätevedenpuhdistamon rakentamisen edistymistä;

37. on erittäin huolestunut maaperän pilaantumisesta Velesin kaupungissa, jonka Maailman terveysjärjestö WHO on julistanut vaaralliseksi asuinpaikaksi; kehottaa hallitusta puuttumaan tähän asiaan ja toteuttamaan asianmukaisia toimia alueen ihmisten terveyden suojelemiseksi; pyytää komissiota harkitsemaan liittymistä valmistelevalle välineen varojen käyttöä tässä erityistapauksessa;

Alueelliset kysymykset

38. kiittää maata sen roolista alueen jatkuvana vakauttajana; korostaa maan osallistumista EU:n siviili- ja sotilasoperaatioihin, mutta muistuttaa kuitenkin hallitusta sen velvollisuudesta noudattaa unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan yhteisiä kantoja ja erityisesti niitä, jotka koskevat rajoitettavia toimenpiteitä, kuten erityisesti Zimbabwen tapauksessa;

39. pitää myönteisenä Serbian ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian viranomaisten hiljattain tekemää päätöstä luopua passivaatimuksesta kyseisten maiden välillä matkustavien kansalaisten tapauksessa tarkoituksena ryhtyä valvomaan yhteisesti maiden välistä rajaa;

40. pitää erittäin valitettavana, että nimikiista Kreikan kanssa on edelleen esteenä maan EU-jäsenyyden tiellä, ja toistaa neuvostolle antamansa suosituksen liittymisneuvottelujen aloittamisesta välittömästi; korostaa kuitenkin hyvien naapuruussuhteiden sekä naapureina oleville maille tärkeiden asioiden ymmärtämisen merkitystä tässä prosessissa; kehottaa hallituksia välttämään eleitä, kiistanalaisia toimia ja lausuntoja, jotka voisivat vaarantaa tai kuormittaa hyviä naapuruussuhteita; panee merkille kyseisten maiden pääministereiden välisen lisääntyneen vuoropuhelun ja kehottaa heitä osoittamaan poliittista viisautta ja tahtoa tehdä myönteisiä ja ratkaisemaan asia pikaisesti kumpaakin osapuolta tyydyttävällä tavalla;

41. muistuttaa, että kuten yleisten asioiden neuvoston 14. joulukuuta 2010 antamissa päätelmissä todetaan, on oleellista pitää yllä hyviä naapuruussuhteita, joihin kuuluu myös YK:n puitteissa neuvoteltava ja molempien osapuolten hyväksymä ratkaisu nimikiisymykseen;

42. kehottaa komissiota ja neuvostoa aloittamaan sellaisen yleisesti sovellettavan riitojenratkaisumekanismien kehittämisen, jolla pyrittäisiin ratkaisemaan jäsenehdokasvaltioiden välisiä, jäsenvaltioiden ja jäsenehdokasvaltioiden välisiä sekä jäsenvaltioiden välisiä kahdenvälisiä kiistoja;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

43. panee huolestuneena merkille nykyisessä keskustelussa käytettävät historialliset perusteet, mukaan lukien antiikin aikaan vetoaminen, mikä uhkaa lisätä jännitteitä naapurivaltioiden välillä ja luo uusia sisäisiä jakolinjoja;

44. pyytää korkeaa edustajaa sekä laajentumisasioista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaavaa komission jäsentä auttamaan nimikiistan sovittelussa ja tarjoamaan poliittisia neuvoja ottaen kaikin puolin huomioon meneillään olevan neuvotteluprosessin sekä YK:n peruskirjan määräykset; katsoo, että molempien osapuolten hyväksyttävissä olevan ratkaisun löytäminen mahdollisimman pikaisesti on tapaus, jolla testataan Lissabonin sopimuksen jälkeisen ulkopoliittikan toimivuutta sekä unionin kykyä ratkaista rajoillaan esiintyviä pitkäaikaisia kansainvälisiä kiistoja;

45. kehottaa neuvostoa ja komissiota pitämään kiinni kolmansille maille antamistaan sitoumuksista ja palkitsemaan unionin vaatimukset täyttävien maiden edistymisen ja uudistusponnistelut; toteaa, että muuten kyseisten maiden halukkuus toteuttaa uudistuksia saattaa vähentyä;

46. katsoo, että pattitilanteen pitkittyminen nimikiistan ja naapurimaiden kanssa avoimena olevien muiden kysymysten ratkaisemisessa voi heikentää paitsi maan ja alueen vakautta myös laajentumispolitiikan uskottavuutta, ja kehottaa sen vuoksi kaikkia osapuolia osoittamaan hyvää tahtoa, solidaarisuutta ja vastuullisuutta jäljellä olevien ongelmien ratkaisemisessa; kehottaa tässä yhteydessä maan viranomaisia edistämään aloitetta, joka koskee yhteisten historia- ja opetusalan asiantuntijakomiteoiden perustamista Bulgarian ja Kreikan kanssa;

*

* *

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallitukselle ja parlamentille.

Norsunluurannikon tilanne

P7_TA(2011)0152

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Norsunluurannikon tilanteesta

(2012/C 296 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Norsunluurannikosta ja erityisesti 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 3. marraskuuta 2000 annetun Bamakon julistuksen demokratiasta, oikeuksista ja vapauksista ranskankielisessä maailmassa,
- ottaa huomioon asiaan liittyvät YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat Norsunluurannikosta ja erityisesti päätöslauselmat 1946 ja 1951 (2010) ja päätöslauselmat 1967, 1968 ja 1975 (2011),
- ottaa huomioon korkea edustajan / varapuheenjohtaja Catherine Ashtonin lausunnot Norsunluurannikon tilanteesta ja erityisesti hänen 3., 10., 12. ja 19. maaliskuuta ja 1. huhtikuuta 2011 antamansa lausunnot,
- ottaa huomioon Norsunluurannikkoa koskevat päätelmät, jotka ulkoasiain neuvosto hyväksyi tammikuun 31. päivänä 2011 pidetyssä 3065. kokouksessaan,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0492.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon EU:n neuvoston päätöksen 2011/18/YUTP ja neuvoston 14. tammikuuta 2011 antaman asetuksen (EU) N:o 25/2011 tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvien rajoittavien erityistoimenpiteiden toteuttamisesta Norsunluurannikon tilanteen vuoksi,
- ottaa huomioon päätöksen, jonka Afrikan unionin rauhaa ja turvallisuutta käsittelevä neuvosto hyväksyi Addis Abebassa 10. maaliskuuta 2011,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 3. ja 11. maaliskuuta 2011 antamat julkilausumat Norsunluurannikosta,
- ottaa huomioon AKT:n ja EU:n parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajien 18. maaliskuuta 2011 antaman yhteisen lausunnon, jossa tuomitaan Norsunluurannikon väkivalta ja ihmisoikeusloukkaukset,
- ottaa huomioon puhemiesensä Jerzy Buzekin 18. maaliskuuta 2011 esittämän lausunnon, jossa hän kehotti lopettamaan Norsunluurannikolla kaiken siviileihin kohdistuvan väkivallan,
- pani merkille ECOWASin valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksen 25. maaliskuuta 2011 antaman päätöslauselman Norsunluurannikon tilanteesta,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 25. maaliskuuta 2011 antaman päätöslauselman kansainvälisten tutkintakomitean perustamisesta Norsunluurannikolla presidentinvaalien jälkeen esiintyneiden ihmisoikeusloukkauksien tutkimiseksi,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että viimeisten neljän kuukauden aikana Norsunluurannikko on syöksynyt vakavaan poliittiseen kriisiin, kun virassa ollut presidentti Laurent Gbagbo on kieltäytynyt luovuttamasta valtaa lailliselle presidentti Alassane Ouattaralle siitä huolimatta, että tämä voitti marraskuussa 2010 pidetyt presidentinvaalit ja kansainvälinen yhteisö on tunnustanut hänet presidentiksi YK:n vahvistettua vaalituloksen,
- B. ottaa huomioon, että diplomaattiset ponnistelut rauhanomaisen ratkaisun löytämiseksi vaalien jälkeiseen poliittiseen umpikujaan ja myös Afrikan unionin, ECOWASin ja Etelä-Afrikan presidentin ponnistelut ovat epäonnistuneet,
- C. toteaa, että helmikuun puolivälin jälkeen taistelut ovat kiihtyneet sekä pääkaupungissa että maan länsiosissa, ja panee merkille hälyttävät kertomukset, joiden mukaan on yhä useammin käytetty raskasta tykistöä siviiliväestöä vastaan,
- D. toteaa, että viime päivinä presidentti Ouattaran tasavaltalaisjoukot ovat käynnistäneet laajan hyökkäyksen Ouattaran vallan palauttamiseksi ja ne ovat ottaneet haltuunsa monia tärkeitä alueita, kuten poliittisen pääkaupungin Yamoussoukron ja San Pedron, joka on kaakaon keskeinen vientisatama; toteaa, että Ouattaraa kannattavat joukot ovat nyt tulleet Abidjaniin, mikä on johtanut kiivaisiin taisteluihin entiselle presidentille uskollisten joukkojen kanssa,
- E. toteaa, että YK:n mukaan Norsunluurannikolla on joulukuun 2010 jälkeen saanut surmansa satoja ihmisiä; toteaa, että uhrien todellinen määrä on todennäköisesti paljon suurempi, koska maan sisäosien väkivallasta ei aina kerrota lehdissä,
- F. toteaa, että YK:n rauhanturvaajiin ja elimiin tarkoituksella kohdistetut iskut ovat sotarikoksia; toteaa, että Gbagboa kannattavat joukot ovat jatkuvasti uhanneet YK:n Norsunluurannikon operaatiota (ONUCI) ja tehneet siihen kohdistuneita hyökkäyksiä ja että entinen presidentti on käyttänyt rauhattomuuksia lietsovaa kieltä kehoittaen väkivaltaan YK:n joukkoja ja Norsunluurannikolla olevia ulkomaalaisia vastaan; toteaa, että useat YK:n rauhanturvaajat ovat loukkaantuneet vakavasti tai jopa saaneet surmansa,

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- G. toteaa, että Norsunluurannikolla on esiintynyt julmuuksia, kuten seksuaalista väkivaltaa, tahdonvastaisia katoamisia ja laittomia teloituksia, kohtuutonta ja summittaista voimankäyttöä siviiliväestöä kohtaan, ja että ne ovat rikoksia ihmisyyttä vastaan,
- H. ottaa huomioon Norsunluurannikon hallituksen 18 huhtikuuta 2003 esittämän julistuksen 12 kohdan 3 alakohdan, jossa maa tunnusti Kansainvälisen rikostuomioistuimen toimivallan alueellaan 19. syyskuuta 2002 jälkeen tehtyjen rikosten osalta, toteaa, että Kansainvälisen rikostuomioistuimen syyttäjänvirasto aikoo laatia Norsunluurannikkoa koskevan alustavan selvityksen,
- I. toteaa, että oikeusvaltion kunnioittaminen Norsunluurannikolla on huonontunut edelleen ja että sanan-, mielipiteen- ja tiedotusvälineiden vapautta rajoitetaan yhä enemmän,
- J. toteaa, että Norsunluurannikon talous on huonontunut merkittävästi viimeisten neljän kuukauden aikana, kun Laurent Gbagbo on laittomasti kansallistanut pankki- ja kaakaoalaa ja ottanut mielivaltaisesti haltuunsa rahaa ja yksityisomaisuutta; toteaa Kansainvälisen valuuttarahaston varoittaneen äskettäin Norsunluurannikon tämänhetkisen tilanteen vakavista ja kielteisistä taloudellisista seurauksista koko Länsi-Afrikan alueelle,
- K. toteaa, että maassa vallitsevan terrorin ilmapiiirin vuoksi noin miljoona ihmistä on joutunut siirtymään asuinsijoiltaan maan sisällä ja siirtymään naapurimaihin, kuten Liberiaan, Ghanaan, Togoon, Maliin ja Guineaan,
- L. toteaa, että 17. maaliskuuta 2011 komissio viisinkertaisti Norsunluurannikolle annettavan EU:n humanitaarisen avun,
- M. toteaa, että yksimielisesti hyväksytyssä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1975(2011) Gbagbo kehoitettiin väistymään välittömästi, vaadittiin siviileihin kohdistuvan väkivallan lopettamista heti ja asetettiin Gbagbo, hänen vaimoan ja kolmea hänen liittolaistaan koskevia kohdennettuja talous- ja matkustuspakotteita,
1. tuomitsee entisen presidentin Gbagbon ja hänen tukijoidensa yritykset ohittaa Norsunluurannikon kansan tahto väkivalloin; kehottaa jälleen Laurent Gbagboa eroamaan ja luovuttamaan vallan välittömästi Alassane Ouattaralle; pitää tässä suhteessa myönteisenä hyväksytyä päätöslauselmaa 1975(2011), jossa YK:n turvallisuusneuvosto esitti Norsunluurannikon vaalien jälkeisen kriisin alun jälkeen jyrkimmän kannanottonsa kehottaen Gbagbo siirtymään syrjään välittömästi;
  2. pahoittelee sitä, ettei tilanteeseen ole löydetty diplomaattista ratkaisua edes Afrikan unionin suosittamien ratkaisujen joukosta ja että vaalien jälkeisessä kriisissä on turvaututtu väkivaltaan ja aseellisiin yhteenottoihin;
  3. antaa tunnustuksen Länsi-Afrikan naisten kehotukselle, jonka mukaan Norsunluurannikon poliittinen kriisi on ratkaistava rauhanomaisesti ja maassa tavalliseen väestöön kohdistuneisiin väkivallantekoihin syylistyneet on saatettava oikeuden tuomittaviksi; pahoittelee, että naisjärjestöt ja uskonnolliset johtajat sekä erilaisten yhteisöjen johtajat eivät ole toimineet tarpeeksi tehokkaasti kansainvälisen painostuksen kasvattamiseksi ja sovittelun edistämiseksi pyrittäessä löytämään maan poliittiseen umpikujaan rauhanomainen ratkaisu;
  4. muistuttaa, että yleiset vaalit ovat ainoa demokraattisen legitiimiyden tae ja että Alassane Ouattaran valinta heijastaa Norsunluurannikon kansan omaa tahtoa; kehottaa kaikkia Norsunluurannikon hallintoelimiä, kuten maan puolustus- ja turvallisuusjoukkoja (FDSCI), luovuttamaan vallan välittömästi demokraattisesti valitulle presidentti Ouattaralle ja hänen hallitukselleen;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

5. tuomitsee erittäin jyrkästi väkivallan lisääntymisen Norsunluurannikolla ja erityisesti raskaiden aseiden käyttämisen siviilejä vastaan, mikä on aiheuttanut paljon kuolonuhreja; ilmaisee syvän myötätuntonsa kaikille Norsunluurannikon epäoikeudenmukaisuuksien ja väkivallan viattomille uhreille sekä heidän perheilleen; korostaa, että siviileihin, kuten naisiin, lapsiin ja maasta toiseen siirtymään joutuneisiin henkilöihin, kohdistettua väkivaltaa ei hyväksytä ja se on lopetettava heti;
6. tuomitsee voimakkaasti ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön loukkaukset, joita siviileihin on tietävästi kohdistettu, mikä käsittää myös laittomat teloitukset sekä seksuaalisen väkivallan; toteaa, että YK:n turvallisuusneuvoston mukaan nämä toimet voivat olla rikoksia ihmisyyttä vastaan; vastustaa jyrkästi kaikenlaista tiedotusvälineiden käyttöä vihanlietsontaan; kehottaa poistamaan kaikki sananvapauden harjoittamiselle asetetut rajoitukset; tuomitsee neljän ihmisen, joista kaksi on EU:n kansalaisia, sieppauksen hotellista Abidjanissa alueella, joka on Gbagboa tukevien joukkojen hallinnassa, ja kehottaa vapauttamaan heidät välittömästi;
7. katsoo, että syylliset eivät saa jäädä rankaisematta ja että kaikki siviiliväestöön kohdistuneisiin rikoksiin syyllistyneet on kaikin keinoin pyrittävä selvittämään ja saamaan oikeuden tuomittaviksi myös kansainvälisellä tasolla; pitää tässä yhteydessä myönteisenä YK:n ihmisoikeusneuvoston perustamaa tutkintakomiteaa; viittaa YK:n turvallisuusneuvoston toteamukseen, jonka mukaan Kansainvälinen rikostuomioistuimien voi päättää Norsunluurannikon tilanteeseen liittyvästä lainkäyttövallastaan; kehottaa kaikkia Norsunluurannikon toimijoita tekemään yhteistyötä näiden elinten kanssa, jotta oikeus toteutuisi; kehottaa EU:ta antamaan näissä tutkinnoissa kaiken tarvittavan tuen;
8. tuomitsee jyrkästi kaiken ONUCin ja EU:hun kohdistetun pelottelun ja niiden toiminnan vaikeuttamisen;
9. pitää myönteisinä YK:n turvallisuusneuvoston, Afrikan unionin ja EU:n neuvoston hyväksymiä kohdennettuja lisäpakotteita, joita ovat esimerkiksi viisumikielto ja varojen jäädyttäminen ja joita sovelletaan kaikkiin henkilöihin ja elimiin, jotka vastustavat presidentin valtaa; pitää samoin myönteisenä Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston päätöksiä, joiden mukaan ne kieltäytyvät yhteistyöstä laittoman hallituksen kanssa; korostaa, että näitä pakotteita on sovellettava siihen saakka, kunnes lailliset viranomaiset palaavat valtaan;
10. pitää myönteisenä, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselessa 1975(2011) annettiin turvallisuusneuvoston täysi tuki ONUCille kaikkien tarpeellisten keinojen käyttämiseksi, jotta se voisi toteuttaa tehtävänsä siviilien suojelemiseksi ja raskaiden aseiden käytön estämiseksi tulevaisuudessa, ja hyväksyttiin nämä toimet; kehottaa tässä suhteessa vahvistamaan ONUCin kapasiteettia nopeasti ja merkittävästi, jotta voidaan taata siviilien tehokas suojeleminen Norsunluurannikolla;
11. toteaa, että mandaattinsa mukaisesti ONUC on jo ryhtynyt toimiin Abidjanissa raskaiden aseiden käytön lopettamiseksi ja siviilien ja YK:n henkilöstön suojelemiseksi ranskalaisten Licorne-joukkojen avulla YK:n pääsihteerin pyynnöstä;
12. kiittää ja tukee Afrikan unionin ja ECOWASin alaisuudessa harjoitettua sovittelua vastakkainasettelun välttämiseksi ja esittää jälleen kaikille Norsunluurannikon poliittisille voimille kehoituksensa osoittaa sitoutumisensa rauhanomaiseen ja demokraattiseen vallansiirtoon, jotta näin voitaisiin välttää verenvuodatuksen jatkuminen; tukee Afrikan unionin suunnitelmaa kattavasta rauhanomaisesta ratkaisusta kriisiin ja korostaa, että kaikkien Afrikan maiden on osoitettava yksimielisyyttä ja toimittava samalla tavoin rauhan palauttamiseksi Norsunluurannikolle;
13. kehottaa presidentti Ouattaraa edistämään rauhaa ja kansallista sovintoa ja muistuttaa, että sotarikokset ja rikokset ihmisyyttä vastaan eivät vanhene;
14. on hyvin huolissaan yhä pahenevasta ihmisoikeustilanteesta Norsunluurannikolla ja sen naapurimaissa ja erityisesti Liberiassa; kehottaa kaikkia Norsunluurannikon toimijoita takaamaan humanitaaristen järjestöjen turvallisen ja esteettömän pääsyn maan kaikkiin osiin; pitää myönteisenä komissaari Georgievan ilmaisemaa EU:n sitoutumista avunantoon humanitaarisen kriisin ratkaisemiseksi;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

15. korostaa tarvetta pikaisiin poliittisiin toimiin Norsunluurannikon humanitaarisen tilanteen käsittelemiseksi ja uuden muuttoliikekriisin välttämiseksi alueella; kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota koordinoimaan toimiaan muiden kansainvälisten avunantajien kanssa; kehottaa kansainvälistä yhteisöä noudattamaan humanitaariseen apuun liittyviä sitoumuksia, jotta Norsunluurannikon ja sen naapurimaiden väestön kiireellisiin tarpeisiin voitaisiin vastata;

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle Catherine Ashtonille, YK:n turvallisuusneuvostolle ja YK:n pääsihteerille, ONUCille, Afrikan unionin toimielimille, ECOWASille, AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariseen edustajakokoukselle, jäsenvaltioiden hallituksille sekä Norsunluurannikon valitulle presidentille Alassane Ouattaralle.

Euroopan unionin naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelu – itäinen ulottuvuus

P7_TA(2011)0153

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – itäinen ulottuvuus

(2012/C 296 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2010 pidetyn itäisen kumppanuuden maiden ulkoministereiden kokouksen päätelmät,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikasta ⁽¹⁾, 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta ⁽²⁾, 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineestä ⁽³⁾, 5. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentille esitetystä neuvoston vuosittaisesta selvityksestä YUTP:n tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista ⁽⁴⁾, 19. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen uudelleentarkastelusta ⁽⁵⁾, 17. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman uudesta poliittisesta lähestymistavasta Mustanmeren alueeseen ⁽⁶⁾ sekä 20. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Mustaamerta koskevasta EU:n strategiasta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Etelä-Kaukasiala koskevan EU:n strategian tarpeellisuudesta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Euroopan naapuruuspolitiikan kehityksen vuodesta 2004 ja erityisesti komission kertomukset sen toteuttamisen edistymisestä,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Armeniasta, Azerbaidžanista, Valko-Venäjältä, Georgiasta, Moldovan tasavallasta ja Ukrainasta sekä Valko-Venäjää lukuun ottamatta kaikkien näiden maiden parlamentaaristen yhteistyövaliokuntien suositukset,
- ottaa huomioon edellä mainitun 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman 41 kohdan, jossa ehdotetaan EU:n itäisen naapuruuspolitiikan parlamentaarisen edustajakokouksen (Eureonest) perustamista,
- ottaa huomioon Armenian, Azerbaidžanin, Georgian ja Moldovan kanssa yhteisesti hyväksytyt toimintasuunnitelmat ja Ukrainan kanssa tehdyn assosiaatio-ohjelman,

⁽¹⁾ EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 312.

⁽²⁾ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

⁽³⁾ EUVL C 303 E, 13.12.2006, s. 760.

⁽⁴⁾ EUVL C 285 E, 26.11.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2010, s. 83.

⁽⁶⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 64.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0025.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0193.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon 26. heinäkuuta 2010 annetut ulkoasioiden neuvoston päätelmät Euroopan naapuruuspolitiikasta,
  - ottaa huomioon 7. toukokuuta 2009 pidetyn itäistä kumppanuutta koskevan Prahan huippukokouksen yhteisen julkilausuman,
  - ottaa huomioon Euroopan naapuruuspolitiikan arvioinnista 12. toukokuuta 2010 annetun komission tiedonannon (KOM(2010)0207),
  - ottaa huomioon itäisestä kumppanuudesta 3. joulukuuta 2008 annetun komission tiedonannon (KOM(2008)0823),
  - ottaa huomioon vahvasta Euroopan naapuruuspolitiikasta 5. joulukuuta 2007 (KOM(2007)0774) ja Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta 4. joulukuuta 2006 (KOM(2006)0726) annetut komission tiedonannot sekä 12. toukokuuta 2004 annetun komission tiedonannon "Euroopan naapuruuspolitiikka – strategia-asiakirja" (KOM(2004)0373) ja 11. maaliskuuta 2003 annetun komission tiedonannon "Laajempi Eurooppa ja naapuruus: uusi kehys suhteille EU:n itäisiin ja eteläisiin naapureihin" (KOM(2003)0104),
  - ottaa huomioon eurooppalaista naapurisuuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä 24. lokakuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/2006 ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 13/2010 "Onnistuiko eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen käynnistäminen ja saavutetaanko välineen avulla tuloksia Etelä-Kaukasiassa (Armeniassa, Azerbaidžanissa ja Georgiassa)?",
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksella on luotu edellytykset, joiden avulla EU voi tehostaa ja yhdenmukaistaa entisestään suhteita kaikkiin toimijoihin, kumppaneihin ja etenkin naapureihinsa,
- B. katsoo, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 artiklan mukaan unioni luo naapurimaidensa kanssa erityissuhteet pyrkien saamalla luomaan unionin arvoihin perustuvan alueen, jolla vallitsee vauraus ja hyvä naapuruus ja jolle ovat ominaisia yhteistyöhön perustuvat läheiset ja rauhanomaiset suhteet,
- C. katsoo, että Euroopan naapuruuspolitiikka on alusta lähtien edistänyt kumppanimaasuhteiden lujittamista ja tuonut joitakin todellisia etuja; katsoo, että haasteita on edelleen ja huomio olisi nyt keskitettävä toimeenpanoon ja selvästi määriteltäviin ensisijaisiin toimiin sekä selkeisiin vertailukriteereihin ja edistymiseen perustuvaan eriyttämiseen,
- D. katsoo, että itäinen kumppanuus on mielekäs poliittinen kehys, jonka puitteissa voidaan syventää yhteiseen vastuuseen ja vastuunottoon ja ehdollisuuteen perustuvia suhteita kumppanimaihin ja kumppanimaiden välillä; katsoo, että suhteiden lujittamiseen vaaditaan yhteistä lujempaa sitoutumista hyvään hallintotapaan ja demokraattisiin normeihin ja myös konkreettista edistystä näissä asioissa,
- E. ottaa huomioon, että itäisessä kumppanuudessa keskitytään neljään alakohtaiseen yhteistyöohjelmaan eli demokratiaan, hyvään hallintoon ja vakauteen, taloudelliseen yhdentymiseen ja lähentymiseen EU:n politiikan kanssa, ympäristöön, ilmastonmuutokseen ja energiavarmuuteen sekä ihmisten välisiin yhteyksiin,
- F. ottaa huomioon, että EU:n ja sen itäisten naapurimaiden parlamentaarisen edustajakokouksen puitteissa tehdyllä yhteistyöllä pyritään saamaan aikaan myönteisiä vaikutuksia siten, että edustajakokous toimii keskusteluforumina ja pyrkii löytämään yhteisiä kantoja nykyajan maailmanlaajuisiin haasteisiin demokratian, politiikan, talouden, energiavarmuuden ja sosiaaliasioiden alalla sekä vahvistamaan yhteyksiä alueen maiden ja EU:n välillä sekä itäisen kumppanuuden maiden kesken,

⁽¹⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- G. katsoo, että EU:n olisi edistettävä ja vahvistettava huomattavasti ruohonjuuritasolta lähtevää tarkastelutapaa ja lisättävä taloudellista tukeaan kansalaisyhteiskunnalle sekä edistettävä lehdistönvapautta ja kokoontumisvapautta, jotta pitkän aikavälin vakauden edellytyksenä oleva demokratisoituminen jatkuisi,
- H. ottaa huomioon, että EU:n naapurimaiden ratkaisemattomat alueelliset konfliktit heikentävät näiden maiden kestäväää taloudellista, sosiaalista ja poliittista kehitystä ja ovat vakava este alueelliselle yhteistyölle, vakaudelle ja turvallisuudelle, katsoo, että ne ovat myös huomattava este Euroopan naapuruuspolitiikan mahdollisuuksien ja painopistealojen kehittymiselle ja heikentävät Euroopan naapuruuspolitiikan todellisen ja tehokkaan monenvälisen ulottuvuuden kehittymistä; toteaa, että edelleen aliarvioidaan roolia, joka näiden maiden kansalaisyhteiskunnalla voisi olla,
- I. ottaa huomioon, että Valko-Venäjän, Tunisian ja Egyptin viimeaikaiset mielenosoitukset sortohallintoa vastaan ovat selvästi ilmaisseet ihmisten oikeutetut pyrkimykset demokratiaan,
- J. katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden politiikka, jonka mukaisesti on tuettu Tunisian ja Egyptin epädemokraattisia hallintoja ja tehty niiden kanssa yhteistyötä, on epäonnistunut ja että EU:n pitäisi osoittaa ottaneensa tästä opiksi suhteissaan Valko-Venäjään ja että Euroopan naapuruuspolitiikan pitäisi yleisesti olla arvoihin perustuvaa,
- K. katsoo, että eurooppalainen naapuruuden ja kumppanuuden väline on myötävaikuttanut eurooppalaisen naapuruuspolitiikan rahoituksen yksinkertaistamiseen; katsoo, että sen korvaavan välineen suunnittelussa olisi otettava huomioon Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevan strategisen uudelleentarkastelun tulokset ja siihen olisi sisällyttävä laajoja kuulemisia,

Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelu – yleisiä huomioita

1. pitää myönteisenä EU:n ja sen naapurimaiden suhteiden kehittymistä naapuruuspolitiikan puitteissa ja vahvistaa arvot, periaatteet ja sitoumukset, joiden varaan naapuruuspolitiikka rakentuu ja joita ovat muun muassa demokratia, oikeusvaltion periaate, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen, markkinatalous, kestävä kehitys ja hyvä hallintotapa; katsoo, että Euroopan naapuruuspolitiikka tarjoaa edelleen tarkoituksenmukaisen viitekehyksen, jonka puitteissa voidaan syventää ja lujittaa suhteita lähimpiin kumppaneihin siten, että tuetaan näitä poliittisten, sosiaalisten ja taloudellisten uudistusten toteutuksessa, ja korostaa, että on tärkeää säilyttää yhteisen vastuunkannon periaate ohjelmien ja toimien suunnittelussa ja toteutuksessa;
2. pitää myönteisenä Euroopan naapuruuspolitiikan meneillään olevaa uudelleentarkastelua ja korostaa, että tämän prosessin pitäisi johtaa siihen, että EU:n suhteita naapurivaltioihin parannetaan edelleen, ja korostaa, että näillä mailla on potentiaalia olla EU:n läheisiä poliittisia liittolaisia, vaikka niiden toiveet ja tavoitteet saattavat olla erilaisia;
3. huomauttaa, että Euroopan naapuruuspolitiikan kahta ulottuvuutta (eteläistä ja itäistä) olisi käsiteltävä saman ensisijaisen politiikan erottamattomina osina; korostaa joustavuuden tarpeellisuutta ja sitä, että lähestymistapoja on eriytettävä eri kumppaneiden suhteen ja parannettava varojen käyttöä;
4. korostaa, että Euroopan naapuruuspolitiikan strategisessa uudelleentarkastelussa olisi otettava huomioon kaikkien kumppaneiden voimakkaampi poliittinen sitoutuminen ja lisättävä selkeästi määriteltyihin vertailukriteereihin ja edistymiseen perustuvaa eriyttämistä;
5. katsoo, että tähän mennessä alueellisissa ohjelmissa saavutettujen tulosten lisäksi myös kumppanuuden puitteissa käytettyjen resurssien riittävyyden jatkuva arviointi on erittäin tärkeää; katsoo, että tämä menettely antaa jatkossa mahdollisuuden korjata mahdollisia puutteita ja huonoja valintoja;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

6. korostaa tarvetta ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen mukanaan tuomat muutokset, joita ovat erityisesti unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan roolin vahvistaminen, Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen, laajentumisesta ja naapuruuspolitiikasta vastaavan komission jäsenen nimittäminen ja Euroopan parlamentin uudet toimivaltuudet, jotta EU:n ulkopoliitiikasta voitaisiin tehdä yhdenmukaisempaa ja lisätä sen ulkoisen ulottuvuuden ja toiminnan tehokkuutta ja oikeutusta; pitää selvänä, etteivät EU:n jäsenvaltiot ryhdy toteuttamaan ENP-maiden kanssa kahdenvälisiä aloitteita, jotka voisivat heikentää EU:n toimien tehokkuutta;

7. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja EU:n edustustoja kaikkialla maailmassa toimimaan voimakkaasti sen puolesta, että ihmisoikeudet ja poliittiset periaatteet otetaan aiempaa paremmin huomioon kolmansien maiden poliittisen tilanteen arvioinnissa ja että ne sisällytetään mahdollisiin muutosta edistäviin toimintapolitiikkoihin tukihankkeiden avulla;

Euroopan naapuruuspolitiikka – itäinen ulottuvuus

8. suhtautuu myönteisesti itäisen kumppanuuden käynnistämiseen Euroopan naapuruuspolitiikan itäistä ulottuvuutta edistävänä poliittisena viitekehyksenä, jolla pyritään syventämään ja lujittamaan EU:n ja sen itäisten naapureiden suhteita siten, että edistetään poliittista assosiaatiota, taloudellista integraatiota ja lainsäädännöllistä lähentymistä ja samalla tuetaan kumppanivaltioiden poliittisia ja sosiaalis-taloudellisia uudistuksia; kehottaa neuvostoa, komissiota ja ulkosuhdehallintoa laatimaan selkeät arviointiperusteet näiden uudistusten seurantaan varten ja panemaan merkille, että arviointiperusteissa olisi otettava huomioon kunkin kumppanin erityispiirteet sekä niiden erilaiset tavoitteet ja mahdollisuudet; kehottaa neuvostoa, komissiota ja ulkosuhdehallintoa ottamaan parlamentin mukaan näiden arviointiperusteiden laatimiseen; korostaa, että taloudellisia uudistuksia on tehtävä rinnan poliittisten uudistusten kanssa ja että hyvää hallintoa voidaan saada aikaan vain demokraattisiin instituutioihin perustuvan avoimen päätöksenteon avulla;

9. korostaa, että on tärkeää edelleen edistää vakautta ja monenvälisen luottamuksen rakentamista itäisen kumppanuuden puitteissa itäistä kumppanuutta koskevan Prahan huippukokouksen yhteisen julkilausuman mukaisesti;

10. korostaa, että mahdollisuus osallistua Euroopan yhdentymiskehitykseen muun muassa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklan nojalla voisi olla näissä maissa toteutettavien uudistusten liikkeellepanevana voimana, ja vahvistaa entisestään niiden sitoutumista yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin, kuten demokratiaan, oikeusvaltioon, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja hyvään hallintoon;

11. muistuttaa, että yhteiset perusarvot, kuten demokratia, oikeusvaltion periaate, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen, oikeuslaitoksen riippumattomuus, korruption torjuminen, tiedotusvälineiden vapauden turvaaminen ja kansalaisjärjestöjen tukeminen, ovat Euroopan naapuruuspolitiikan ja itäisen kumppanuuden perustana ja ne olisi säilytettävä tärkeimpänä mittapuuna, johon EU:n kumppanimaiden edistymistä olisi verrattava; kehottaa siksi naapuruuspolitiikan kumppaneita toteuttamaan konkreettisia toimia niiden edistämiseksi; kannustaa sen vuoksi komissiota ja ulkosuhdehallintoa siihen, että ne pyrkisivät panemaan kunnianhimoisemmin täytäntöön tämän alan vuosittaiset toimintaohjelmat;

12. huomauttaa, että vuonna 2004 käynnistetyllä Euroopan naapuruuspolitiikalla saadut tulokset ovat olleet epätasaisia, koska joissakin kumppanivaltioissa ihmisoikeudet ja demokratia ovat kehittyneet myönteisesti ja joissakin toisissa kielteisesti, näin etenkin Valko-Venäjällä;

13. toteaa, että Valko-Venäjä on edelleen ainoa itäisen kumppanuuden maa, jonka osallistuminen Euroopan naapuruuspolitiikkaan ja itäiseen kumppanuuteen kahdenväliseltä pohjalta on ollut vähäistä ja jonka osallistuminen näihin ohjelmiin riippuu sen valmiudesta noudattaa yhteisiä arvoja ja peruseriaatteita; katsoo, että viimeaikaiset tapahtumat Valko-Venäjällä olivat hyökkäys EU:n ihmisoikeuksien kunnioittamista, demokratiaa ja oikeusvaltiota koskevaa näkemystä vastaan; pitää myönteisinä 31. tammikuuta 2011 annettuja ulkoasiainneuvoston päätelmiä Valko-Venäjistä; kehottaa EU:ta ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin

Torstai 7. huhtikuuta 2011

näiden päätelmien toteuttamiseksi muun muassa pyrkimällä sitouttamaan tavallisia valkovenäläisiä uudistuksiin vähentämällä Schengen-viisumien hankkimiseen liittyvää byrokratiaa ja kustannuksia ja edistämällä ihmisten välisiä yhteyksiä; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita käyttämään kaikkia EU:n viisumisäännöstön joustoja myöntäessään Schengen-viisumeita; kehottaa komissiota ja muita avunantajia tukemaan demokraattisesti suuntautuneiden puolueiden kehitystä Valko-Venäjällä sekä laajempien kansalaisjärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen luomista ja myös tukemaan yhteisö- ja kansalaisaloitteita Valko-Venäjän alueilla;

14. korostaa, että monissa maissa vaalien oikeudelliset puitteet ja vaalien järjestäminen eivät vastaa kansainvälisiä normeja; korostaa kansainvälisten normien ja sitoumusten mukaisten vapaiden ja rehellisten vaalien merkitystä;

15. korostaa, että EU:n olisi asetettava erityisesti oikeuslaitoksen ja poliisin korruption torjuminen keskeiseksi tavoitteeksi kehittäessään suhteitaan itäisiin kumppanimaihin ja että tämä tavoite olisi otettava huomioon kattavassa instituutioiden kehittämisen viitekehyksessä; korostaa myös, että on tärkeää tehostaa järjestäytyneen rikollisuuden kansainvälisten verkostojen torjuntaa, ja kehottaa lisäämään poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä EU:n virastojen kanssa;

16. korostaa, että EU:n on täydennettävä kahdenvälisiä suhteitaan itäisen kumppanuuden valtioiden kanssa monenvälisellä ulottuvuudella siten, että se lisää toimien ja aloitteiden määrää myös aihekohtaisilla foorumeilla ja kiinnittää erityishuomiota rajatylittävien hankkeiden vahvistamiseen, ihmisten välisiä yhteyksien edistämistä koskevien ohjelmien vauhdittamiseen, alueellista yhteistyötä koskevien aloitteiden kehittämiseen ja kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävän aktiivisen vuoropuhelun vahvistamiseen entisestään, jotta voidaan edistää avoimien hallituksista riippumattomien rakenteiden kehittämistä ja lujittaa sosiaalista yhteenkuuluvuutta; toteaa kuitenkin, että kahdenvälinen ulottuvuus on edelleen merkittävä, ja kehottaa selkeämpään ja tiukempaan eriyttämiseen ja ehdollisuuteen siten, että tavoitteet ja sitoumukset toteutetaan ja todellinen edistyminen johtaa kohti mahdollisuutta osallistua Euroopan yhdentymiskehitykseen; uskoo vakaasti, että siteiden lujittaminen parhaiten edistyviin kumppaneihin vaikuttaa tulevaisuudessa myönteisesti muihin kumppanivaltioihin ja saattaa myötävaikuttaa monenkeskisen yhteistyön lisääntymiseen;

17. kehottaa Eurooppa-neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että itäisille kumppanuusmaille tehtävä viisumivapautta koskeva tarjous on aikataulun ja sisällön osalta vähintään yhtä suotuisa, ellei suotuisampi, kuin muille kaukaisemmille naapurivaltioille tarjottu, jottei luoda kannustimia ulkomaanpassien myöntämiseen itäisten kumppanivaltioiden kansalaisille, sillä tämä voisi esimerkiksi Georgian, Moldovan ja Ukrainan tapauksessa aikaansaada näitä maita horjuttavia vaikutuksia ja siten olla EU:n turvallisuuden ja etujen vastaista;

18. korostaa, että on tärkeää edelleen edistää alueellista yhteistyötä Mustanmeren alueella ja tehostaa EU:n Mustanmeren alueen toimia, erityisesti käynnistämällä kattava EU:n Mustaamerta koskeva strategia ja varmistamalla sen tehokkaan täytäntöönpanon edellyttämät taloudelliset ja henkilövoimavarat; korostaa EU:n Mustaamerta koskevan politiikan ja itäisen kumppanuuden toisiaan täydentävää luonnetta ja kehottaa komissiota ja ulkosuhdehallintoa hyödyntämään näiden kahden aloitteen erilaisia lähestymistapoja ja täsmentämään kaikilla tasoilla, miten tätä merkittävää täydentävyyttä voidaan hyödyntää;

19. kannustaa alueen maita lisäämään keskinäistä yhteistyötään ja sitoutumaan parempaan ja jatkuvaan vuoropuheluun kaikilla tasoilla esimerkiksi seuraavilla aloilla: vapaus, turvallisuus ja oikeus ja erityisesti rajaturvallisuus, maahanmuutto- ja turvapaikka-asiat, järjestäytyneen rikollisuuden, ihmiskaupan, laittoman maahanmuuton, terrorismin, rahanpesun ja huumekaupan torjunta sekä poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö; muistuttaa, että hyvät naapuruussuhteet ovat itäisen kumppanuuden maiden kannalta yksi tärkeimmistä edellytyksistä niiden edistymiselle kohti unionin jäsenyyttä;

20. korostaa, että monissa maissa on edelleen vakavia ongelmia erityisesti tiedotusvälineiden ilmaisunvapauden sekä kokoontumis- ja yhdistymisvapauden osalta; katsoo, että kansalaisyhteiskunnan toimijoiden ja ihmisoikeuksien puolustajien toimintatilaa rajoitetaan edelleen kohtuuttomasti;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

21. korostaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen aktiivista roolia niiden arvojen edistämässä, joihin Euroopan naapuruuspolitiikka perustuu, ja erityisesti niiden roolia ihmisoikeuksien, tiedotusvälineiden vapauden ja demokratisoitumisen edistämässä; tähdentää, että tätä roolia ja näiden järjestöjen osallistumista eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen ja Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmien mukaisten hankkeiden toteuttamiseen ja seurantaan on edelleen tuettava antamalla järjestöille rahoitustukea ja institutionaalista tukea; pitää myönteisenä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja erityisesti kumppanivaltioiden järjestöjen osallistumista kansalaisyhteiskunnan foorumiin; kannustaa kansalaisyhteiskunnan foorumin osallistumista itäisen kumppanuuden virallisen foorumin kokouksiin ja aihekohtaisiin työryhmiin;
22. katsoo, että on välttämätöntä arvioida perusteellisesti kaikkien tässä prosessissa mukana olevien kansalaisyhteiskunnan järjestöjen uskottavuutta unionin toimien oikeutuksen ja tehokkuuden takaamiseksi;
23. korostaa paikallisviranomaisten merkitystä EU:n kumppanivaltioiden demokratiakehityksessä ja kehottaa komissiota tukemaan niitä aktiivisesti paikallisdemokratian ja paikallishallinnon vahvistamiseksi; kannustaa laajentamaan EU:n paikallisviranomaisten ja kumppanivaltioiden kumppanuusohjelmia sekä perustamaan Itä-Euroopan ja Etelä-Kaukasian paikallisen ja alueellisen edustajakokouksen;
24. korostaa ammattiliittojen ja sosiaalisen vuoropuhelun merkitystä osana itäisten kumppaneiden demokraattista kehitystä; korostaa, että työntekijöiden järjestäytymisoikeutta rajoitetaan, ja kehottaa itäisiä kumppaneita vahvistamaan työntekijöiden oikeuksia ja järjestäytymisoikeutta; suosittaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja niiden kuulemista tehostetaan;
25. korostaa, että ilmaisunvapaus sekä tiedotusvälineiden – internet mukaan lukien – vapaus ja riippumattomuus ovat tärkeitä demokratioiden kehityksen kannalta ja tärkeä keino edistää alueen yhteiskuntien sekä näiden ja EU:n välistä tietojenvaihtoa ja yhteydenpitoa; kannustaa EU:ta jatkamaan Belsatin, Radyo Racyjan ja Valko-Venäjän eurooppalaisen radion rahoittamista sekä tukemaan myös rahoitustuen avulla muiden tiedotusvälineiden perustamista ja niiden aseman lujittamista, mikä on myös keino parantaa suoria viestintäkanavia eri yhteiskuntien välillä; korostaa, että valtion valvomilta ja omistamilta tiedotusvälineiltä on evättävä tuki esimerkiksi Valko-Venäjällä;
26. muistuttaa kannastaan, jonka mukaan assosiaatiosopimukset ovat tärkeä keino edistää uudistuksia ja niihin olisi sisällytettävä konkreettisia ehtoja, aikatauluja ja edistymisen arviointiperusteita ja liitettävä säännöllistä seurantaa, jotta kahdenvälisiä suhteita EU:n kanssa voitaisiin syventää tehokkaasti ja kokonaisvaltaisesti sekä edistää tällaisten sopimusten kaikkien eri elementtien eli poliittisten, taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen osatekijöiden yhdenmukaisuutta sekä ihmisoikeusvelvoitteiden noudattamista; korostaa, että kokonaisvaltaisten instituutioiden kehittämisohjelmien valmistelutoimet olisi käynnistettävä mahdollisimman pikaisesti; korostaa, että kun otetaan huomioon assosiaatiosopimusten kunnianhimoiset tavoitteet ja niiden ratkaiseva merkitys itäisen kumppanuuden tulevaisuudelle, EU:n olisi tuettava näitä maita teknisesti ja taloudellisesti siten, että niille annetaan mahdollisuus täyttää sopimusten toteuttamista koskevat sitoumukset; muistuttaa komissiota sen velvollisuudesta tiedottaa parlamentille ja asiasta vastaaville esittelijöille asianmukaisesti assosiaatiosopimusten neuvotteluvaihtuuksista ja itse neuvotteluista;
27. pitää myönteisenä EU:n korkean tason neuvoa-antavan komitean toimia Armeniassa ja vastaavan ryhmän perustamista Moldovassa; kehottaa korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa ja komissiota keskustelemaan mahdollisuudesta tarjota tällaista tukea muille itäisille kumppanimaille;
28. katsoo, että taloudellisen yhdentymisen tiivistäminen voi olla voimakas sosiaalisen ja poliittinen muutosvoima; korostaa, että vapaakauppa-alueen (Deep and Comprehensive Free Trade Area, DCFTA) perustaminen EU:n kanssa on mahdollista ainoastaan, kun tarvittavat ehdot on täytetty; korostaa, että tämä kuuluu edelleen itäisen kumppanuuden tärkeimpiin vetovoimatekijöihin kumppanimaiden näkökulmasta ja on myös tehokas kannustin uudistuksille edellyttäen, että sopimusten kaikki sosiaaliset ja ympäristövaikutukset arvioidaan ajallaan; toteaa, että DCFTA-vapaakauppa-alueen periaatteita olisi puolestaan käsiteltävä uudelleen ja mukautettava kunkin itäiseen kumppanuteen osallistuvan maan muuttuviin olosuhteisiin;
29. korostaa, että kahdenvälisen ja monenvälisen taloudellisen yhteistyön lisääminen Euroopan naapuruuspolitiikan kumppaneiden kesken on tärkeää, koska siitä olisi kansalaisille konkreettista hyötyä ja se myös parantaisi alueen poliittista ilmapiiiriä ja edistäisi kumppanimaiden taloudellista kehitystä; kannustaa siksi perustamaan vapaakauppa-alueita kumppanimaiden välille;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

30. panee merkille Kiinan kasvavan taloudellisen läsnäolon itäisen kumppanuuden maissa;
31. korostaa, että on tärkeää tukea kansalaisten liikkuvuutta, ylläpitää ihmisten välisiä yhteyksiä ja hallita siirtolaisvirtoja etenkin takaisinottosopimuksilla ja viisumien myöntämistä helpottamalla, jotta pitkän aikavälin tavoitteeksi voitaisiin asettaa asteittainen viisumipakon poistaminen edellyttäen, että kaikki ehdot täytetään täydellisesti; kehottaa EU:ta edistämään aktiivisesti ja nopeasti siihen tähtäviä neuvotteluja ja takaamaan samalla viisumien myöntämistä helpottavien sopimusten paremman täytäntöönpanon; kannustaa tekemään kahdenvälisiä sopimuksia, joihin sisältyy määräyksiä kansallisen siirtolaisuutta koskevan lainsäädännön päivittämisestä Euroopan naapuruuspolitiikan kohdemaissa; korostaa tarvetta varmistaa, että tällaisten sopimusten ja toimintalinjojen täytäntöönpano on täysin kansainvälisten velvollisuuksien ja sitoumusten sekä erityisesti ihmisoikeuksia koskevien EU:n vaatimusten mukaista etenkin, kun on kyse turvapaikan myöntämisestä;
32. korostaa lisäksi, että viisumipakon poistamista voidaan käyttää vahvana kannustimena edistämään kumppanimaiden demokratisoitumista ja ihmisoikeus uudistuksia sekä keinona tunnustaa konkreettiset EU:n kanssa tapahtuvaa poliittista assosiaatiota ja taloudellista yhdentymistä koskevat toimet Euroopan naapuruuspolitiikan puitteissa;
33. ehdottaa, että komissio julkaisee vuotuisen arviointikertomuksen EU:n takaisinottosopimuksista;
34. katsoo, että Euroopan naapuruuspolitiikan kohdemaiden ja Frontexin välisen yhteistyön tehostaminen on välttämätöntä;
35. kehottaa komissiota kiinnittämään erityishuomiota opiskelijoiden, korkeakoulujen henkilöstön, tutkijoiden ja liikemiesten liikkuvuuteen siten, että varmistetaan riittävien resurssien saatavuus sekä lisätään ja laajennetaan nykyisiä apurahaohjelmia; korostaa tässä yhteydessä, että itäisen kumppanuuden puitteissa on tärkeää kehittää uusia hankkeita, joissa keskitytään aiempaa jäsennellympään yhteistyöhön korkeakoulutuksen ja tutkimuksen alalla edistämällä yliopistovaihtoja ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia tutkimuksen alalla; suhtautuu myönteisesti liikkuvuus kumppanuuksien luomiseen Moldovan ja Georgian kanssa ja kannustaa tekemään tällaisia kumppanuuksia myös muiden itäisten kumppanimaiden kanssa osana EU:n siirtolaisuutta koskevaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa; katsoo, että Schengenin viisumisäännösten nykyisiä joustoja olisi käytettävä aiempaa tehokkaammin ja sovellettava näiden ryhmien liikkuvuuden helpottamiseksi;
36. vahvistaa päättäväsien tukensa EU:n rahoittamalle hankkeelle, joka koskee naapuruuspolitiikan kohdemaiden ja EU:n yliopistoista valmistuneille annettavia College of Europe -stipendejä; katsoo, että näin voidaan valmentaa EU:n ja naapurimaiden tulevia keskustelukumppaneita – eli henkilöstöä EU:n naapuruuspolitiikkaan liittyviin työpaikkoihin – siten, että he tuntevat perusteellisesti ja ammattimaisesti EU:n toimintapolitiikkojen, oikeuden ja toimielinten sisällön ja hengen;
37. korostaa, että lisääntyvän keskinäisen riippuvuuden vuoksi alakohtainen yhteistyö on tärkeää erityisesti energiavarmuuden, ympäristön, ilmastonmuutoksen, koulutuksen, informaatioteknologian, tutkimuksen, liikenteen, sosiaalisen kehityksen ja osallisuuden, työllisyyspolitiikan, työpaikkojen luomisen ja terveysalan yhteistyön alalla; korostaa, että alakohtaisen yhteistyön tehostaminen edistäisi EU:n ja Euroopan naapuruuspolitiikan sisäisten toimintalinjojen välisiä synergioita; katsoo tässä yhteydessä, että useampia kumppanivaltioita olisi kannustettava tekemään EU:n kanssa pöytäkirjoja yhteisön ohjelmiin ja virastojen toimintaan osallistumisesta; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti Moldovan, Turkin ja Ukrainan liittymiseen energiayhteisön jäseniksi;
38. katsoo, että on välttämätöntä vahvistaa energiayhteistyötä, energiatehokkuutta ja uusiutuvien energiamuotojen edistämistä, sillä ne ovat keskeisiä tavoitteita yhteistyössä Euroopan naapuruuspolitiikan itäisten kumppaneiden kanssa; korostaa Nabucco-hankkeen ja sen ripeän toteuttamisen strategista merkitystä sekä AGRI-hankkeen puitteissa tapahtuvan nesteytetyn maakaasun kuljetuksen merkitystä;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

39. korostaa tarvetta varata riittävästi EU:n rahoitusta yhteistyölle naapurimaiden kanssa ja toteaa jälleen eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen merkityksen Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineenä sekä katsoo, että sitä olisi kehitettävä siten, että vastataan joustavammin naapurivaltioiden ja -alueiden erilaisiin tarpeisiin, varmistetaan Euroopan naapuruuspolitiikan toimintapoliittisten tavoitteiden ja eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen ohjelmasuunnittelun välinen suora yhteys sekä ilmenetään tulevan Euroopan naapuruuspolitiikan edistymisarviointiin perustuvaa luonnetta; korostaa kuitenkin tarvetta lisätä joustavuutta ja reagoitavalmiutta kriisien varalle ja varmistaa, että erityisesti kansalaisyhteiskunnalle ja paikallisille tahoille tarkoitettu tuki kohdennetaan paremmin varmistamalla, että asioita tarkastellaan ruohonjuuritasolta lähtien ja että valtiolta ei puutu perusteettomasti rahoitustukea; korostaa, että on tärkeää seurata eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineellä rahoitettavien eri ohjelmien hallinnointia ja toteuttamista ja että hankerahoituksen peruskriteerinä on oltava, kuinka paljon hanke tuottaa lisäarvoa paikallistalouksien kehittämisen kannalta, kun otetaan huomioon kunkin hankkeen todelliset kustannukset ja todelliset vaikutukset; kehottaa komissiota ja ulkosuhdehallintoa kuulemaan korvaavan välineen tulevan suunnittelun varhaisessa vaiheessa parlamenttia ja kansalaisyhteiskunnan sidosryhmiä;

40. kehottaa tehostamaan demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan rahoitusvälineen käyttöä ja lisäämään siitä saatavaa rahoitusta, jotta parannetaan kansalaisyhteiskunnan mahdollisuuksia edistää ihmisoikeuksia ja demokraattisia uudistuksia, ja toimimaan näin myös valtiosta riippumattomia toimijoita koskevan välineen suhteen ja tukemaan sen avulla kansalaisjärjestöjen toteuttamia pienimuotoisia paikalliskehitysaloitteita erityisesti Valko-Venäjällä;

41. korostaa, että on tärkeää säilyttää riittävä rahoitus, ja panee tyytyväisenä merkille, että kansainvälisten rahoituslaitosten ja muiden avunantajien työn parempi koordinointi lisää tehokkuutta ja luo synergiaa; korostaa, että EU:n olisi myös myötävaikutettava siihen, että kumppanivaltiot hyödyntäisivät paremmin nykyisiä resursseja siten, että keskitytään tehokkaammin käytännön yhteistyöhön, jotta näiden maiden instituutioille annettaisiin paremmat mahdollisuudet toteuttaa uudistukset ja täyttää sitoumukset, jotka perustuvat EU:n kanssa tehtyihin eri sopimuksiin; katsoo, että edistymisen ja rahoitustuen (esimerkiksi eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen hallintotaparahasto) välistä suoraa yhteyttä on korostettava erityisesti demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion alalla;

42. katsoo, että talousarviotuesta voidaan keskustella hyödyllisenä vaihtoehtona, jonka avulla voitaisiin tulevaisuudessa tarjota todellisia kannustimia; katsoo kuitenkin, että sen olisi perustuttava eriyttämisen periaatteeseen ja että siihen olisi sisällytettävä ehtoja, kuten yhteisten arvojen ja periaatteiden noudattaminen, tehokas talousarviohallinnon toteuttaminen ja valvontamenettelyt, korruption vähäisyys ja valmius käyttää tällaista tukea avoimesti, tehokkaasti ja vastuullisesti näissä edunsaajamaissa;

43. vaatii huomattavaa korotusta otsakkeen 4 määrärahojen ylärajaan erityisesti eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen osalta, koska huolimatta viime vuosien aikana saavutetusta jonkinasteisesta edistymisestä yhteistyön ja asteittaisen taloudellisen yhdentymisen edistämiseksi Euroopan unionin ja kumppanimaiden välillä työtä on vielä tehtävä, kun uusia haasteita ja yhteistyöaloja ilmenee;

44. kehottaa komissiota lisäämään rahoitustukea Euroopan naapuruuspolitiikan itäiselle ulottuvuudelle, mutta ei kuitenkaan Välimeren unionin rahoituksen kustannuksella, jotta itäisen kumppanuuden tavoitteet voidaan saavuttaa ja varmistaa niiden tehokas toteuttaminen;

45. huomauttaa, että vaikka avulla voi olla naapuruuspolitiikan kohdemaissa vipuvaikutusta, sillä ei yksin voida taata kestäväää ja pysyvää kehitystä; kehottaa siksi näitä maita vahvistamaan ja ottamaan käyttöönsä omia resurssejaan, ottamaan yksityisen sektorin, paikallishallinnon ja kansalaisjärjestöt aktiivisesti mukaan naapuruuspolitiikan toteuttamiseen sekä sitoutumaan lujemmin naapuruuspolitiikan yhteydessä toteutettaviin hankkeisiin;

46. panee merkille, että itäisen kumppanuuden nuorisoa koskevan ulottuvuuden vahvistaminen on merkittävä ja suuria mahdollisuuksia tulevana vuosina tarjoava investointi EU:n ja itäisten naapureiden suhteiden tulevaisuuteen ja näiden kumppaneiden demokratisoitumiseen ja niiden lainsäädännön yhdenmukaistamiseen EU:n normien kanssa; toistaa, että komission olisi käytettävä EU:n vuoden 2011 talousarvion puitteissa eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineelle vuodeksi 2011 myönnetty miljoonan euron lisämääräraha itäisen kumppanuuden nuorisoa koskevan ulottuvuuden vahvistamiseen tarjoamalla

Torstai 7. huhtikuuta 2011

a) pieniä apurahoja, jotka myönnetään sellaisten komission tai EU:n edustuston esittämien ehdotuspyyntöjen perusteella, jotka on suunnattu EU:n ja sen itäisen kumppanuuden kohdemaiden nuorisojärjestöjen yhteisiin hankkeisiin

b) stipendejä Euroopan naapuruuspolitiikan itäisen ulottuvuuden maista tuleville opiskelijoille;

47. suhtautuu myönteisesti 2. helmikuuta 2011 järjestetyn Valko-Venäjää koskevan avunantajien konferenssin tuloksiin, joiden nojalla voidaan käyttää noin 87 miljoonaa euroa ihmisoikeuksien puolustajien tukemiseen ja ammattiliittojen, tutkimuskeskusten ja opiskelijajärjestöjen vahvistamiseen;

48. panee merkille EU:n tiiviimmän osallistumisen itäisen naapuruuspolitiikan turvallisuuskysymyksiin sen jälkeen, kun EU:n rajavalvonnan avustusoperaatio (EU Border Assistance Mission, EUBAM) toteutettiin Moldovassa ja EU:n tarkkailuoperaatio (EU Monitoring Mission, EUMM) Georgiassa; kehottaa korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa ja ulkosuhdehallintoa osallistumaan tiiviimmin Transnistrian ja Etelä-Kaukasian pitkittyneiden konfliktien ratkaisemiseen kansainvälisen oikeuden perusteella – erityisesti voimankäytöstä pidättymällä ja korostamalla itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta – siten, että ne toimivat aktiivisemmin ja myös osallistuvat aktiivisemmin ja näkyvämmiin pysyviin ja tilapäisiin konfliktinratkaisurakenteisiin, mukaan lukien nykyiset neuvottelurakenteet ja etenkin Etyjin tarkoitukseen luodut rakenteet;

49. kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa ja ulkosuhdehallintoa tehostamaan luottamuksenrakentamistoimia ja -ohjelmia, kuten uusien tehtävien ja yleisten tiedotusstrategioiden käynnistäminen ja käytännöllisten aloitteiden ja innovatiivisten tarkastelutapojen pohtiminen, mukaan lukien epäviralliset yhteydet irtautumaan pyrkivien alueiden yhteiskuntiin ja niiden kuuleminen samalla kuitenkin EU:n tunnustamattomuuspolitiikkaa noudattaen, jotta voidaan tukea kansalaiskulttuuria ja eri yhteisöjen vuoropuhelua; korostaa, että hyvien naapuruussuhteiden periaatetta on vahvistettava ja kehitettävä alueellista yhteistyötä Euroopan naapuruuspolitiikan, itäisen kumppanuuden ja assosiaatiosopimuksia koskevien neuvottelujen kautta; katsoo, että EU:n erityisedustajat ovat edelleen tärkeässä asemassa erityisesti, jos näiden toimeksiantolla on alueellinen ulottuvuus, kuten Etelä-Kaukasiassa; katsoo, että monenvälistä ulottuvuutta haittaavien pitkittyneiden konfliktien ratkaisemiseksi alueella olisi pantava täytäntöön enemmän ja parempia toimenpiteitä;

50. kiinnittää tämän osalta huomiota siihen, että edistymisen puute Etelä-Kaukasian ratkaisemattomien konfliktien ratkaisussa on estänyt kaikenlaisen yhteistyön kehittymisen alueella, lukuun ottamatta alueellista ympäristökeskusta, ja heikentänyt siten Euroopan naapuruuspolitiikkaa; katsoo, että on erittäin tärkeää määrittellä yhteistyöalueet, joilla kyseiset kolme maata voidaan ottaa mukaan erityisesti vuoropuheluun kansalaisyhteiskuntien, nuorisojärjestöjen ja riippumattomien viestimien kanssa sekä taloudelliseen vuoro-vaikutukseen, ja kehottaa EUH:ta tekemään kaikkensa, jotta myös Venäjän federaatio ja Turkki saadaan mukaan tähän aloitteeseen;

51. katsoo, että Euroopan unionin erityisedustajien nimittäminen voi olla hyödyllinen väline, jotta voidaan vähentää näiden maiden EU:n edustustojen työmäärää ja edistää EU:n osallistumista kansainvälisesti neuvoteltuihin pitkittyneitä konflikteja koskeviin ratkaisuihin, erityisesti Transnistrian ja Etelä-Kaukasian tapauksessa; korostaa, että EU:n erityisedustajien olisi työskenneltävä korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan koordinoimina;

52. on huolissaan siitä, että kotiseudultaan siirtymään joutuneilta (sekä pakolaisilta että maan sisäisiltä pakolaisilta) on yhä evätty heidän oikeutensa, mukaan luettuna oikeus paluuseen, omistusoikeudet ja oikeus henkilökohtaiseen turvallisuuteen, kumppanimaiden alueilla tapahtuneiden aseellisten konfliktien takia; kehottaa kaikkia osapuolia tunnustamaan yksiselitteisesti ja ehdoitta nämä oikeudet ja tarpeen toteuttaa ne nopeasti ja ratkaista ongelma pikaisesti kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaisesti; kehottaa samalla komissiota ja EU:n jäsenvaltioita jatkamaan ja laajentamaan EU:n apua ja rahoitustukea tässä tilanteessa oleville itäisen kumppanuuden maille erityisesti auttamalla kunnostamaan ja rakentamaan tarvittavia rakennuksia, teitä, vesi- ja sähköinfrastruktuuria, sairaaloita ja kouluja;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

Euroopan parlamentin rooli

53. korostaa tärkeää tehtäväänsä poliittisen keskustelun vaalimisessa sekä vapauden ja demokratian edistämässä naapuruuspolitiikan kumppanimaissa muun muassa parlamenttivaalien tarkkailuvaltuuskuntien avulla; korostaa olevansa sitoutunut lisäämään yksikköjensä toimien johdonmukaisuutta, lujittamaan suhdettaan kansalaisyhteiskuntaan ja tehostamaan yksikköjensä toimintaa myös siten, että hyödynnetään tehokkaammin parlamentin valtuuskuntia parlamenttien välisissä elimissä;

54. vahvistaa päättäväisen tukensa parlamentaariselle edustajakokoukselle Euronestille ja korostaa sen roolia demokratian ja demokraattisten instituutioiden lujittajana ja itäisen kumppanuuden parlamentaarisen ulottuvuuden edustajana; katsoo, että edustajakokous myötävaikuttaa hyödyllisellä tavalla vahvemman Euroopan naapuruuspolitiikan toteuttamiseen ja tuo lisäarvoa kaikille yhteistyön, yhteisvastuun ja keskinäisen luottamuksen vahvistamisesta sekä parhaiden käytäntöjen edistämisestä kiinnostuneille osapuolille; korostaa, että Valko-Venäjän parlamentin jäsenet ovat tervetulleita liittymään Euronestiin mutta vasta sitten, kun kansainvälisen yhteisön tunnustamat vapaat vaalit ovat toteutuneet Valko-Venäjällä;

55. korostaa rooliaan Euroopan naapuruuspolitiikan kaikissa kehitysvaiheissa ja kaikilla kehitysaloilla sekä strategisten valintojen määrittämisessä että naapuruuspolitiikan toteuttamisen valvonnassa ja toistaa olevansa sitoutunut käyttämään oikeuttaan naapuruuspolitiikan toteuttamisen parlamentaariseen valvontaan myös käymällä säännöllisiä keskusteluja komission kanssa eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden väliseen soveltamiseen; pitää kuitenkin valitettavana sitä, että mahdollisuudet hyödyntää asiakirjoja ja tulla kuulluksi ovat rajalliset asiaa koskevien ohjelma-asiakirjojen valmisteluvaiheessa; vaatii lisäksi antamaan parlamentille mahdollisuuden tutustua kaikkia parhaillaan Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanuusmaiden kanssa neuvoteltavia kansainvälisiä sopimuksia koskeviin valtuutuksiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jossa todetaan, että parlamentille on tiedotettava välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikissa vaiheissa;

56. pitää tervetulleena neuvoston päätöstä kutsua koolle toinen itäisen kumppanuuden huippukokous vuoden 2011 toisella puoliskolla; kehottaa EU:n jäsenvaltioita käyttämään tätä tilaisuutta hyväkseen ja tarkastelemaan saavuttua edistystä ja itäisen kumppanuuden strategista ohjausta, jotta kumppanuus voi myös tulevaisuudessa tuottaa merkittäviä tuloksia;

*

* *

57. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, alueiden komitealle, Euroopan naapuruuspolitiikan kohdemaiden hallituksille ja parlamenteille, Etyjille ja Euroopan neuvostolle.

Euroopan unionin naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelu – eteläinen ulottuvuus

P7_TA(2011)0154

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – eteläinen ulottuvuus

(2012/C 296 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) kehityksen vuodesta 2004 lähtien ja erityisesti komission kertomukset sen toteuttamisesta saavutetusta edistymisestä,
- ottaa huomioon Egyptin, Israelin, Jordanian, Libanonin, Marokon, palestiinalaishallinnon ja Tunisian kanssa hyväksytyt toimintasuunnitelmat,

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon komission 11. maaliskuuta 2003 päivätyn tiedonannon ”Laajempi Eurooppa ja naapuruus: uusi kehys suhteille EU:n itäisiin ja eteläisiin naapureihin” (KOM(2003)0104), 12. toukokuuta 2004 päivätyn tiedonannon Euroopan naapuruuspolitiikka – strategia-asiakirja (KOM(2004)0373), 4. joulukuuta 2006 päivätyn tiedonannon Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta (KOM(2006)0726), 5. joulukuuta 2007 päivätyn tiedonannon vahvasta Euroopan naapuruuspolitiikasta (KOM(2007)0774) ja 12. toukokuuta 2010 päivätyn tiedonannon Euroopan naapuruuspolitiikan arvioinnista (KOM(2010)0207),
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa” (KOM(2011)0200),
- ottaa huomioon 26. heinäkuuta 2010 annetut ulkoasioiden neuvoston päätelmät Euroopan naapuruuspolitiikasta,
- ottaa huomioon seuraavat aiemmat päätöslauselmansa: 19. tammikuuta 2006 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikasta ⁽¹⁾, 6. heinäkuuta 2006 annettu lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä ⁽²⁾, 15. marraskuuta 2007 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta ⁽³⁾, 19. helmikuuta 2009 annettu päätöslauselma aiheesta ”Barcelonan prosessi: Välimeren unioni” ⁽⁴⁾, 19. helmikuuta 2009 annettu päätöslauselma eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen uudelleentarkastelusta ⁽⁵⁾, 20. toukokuuta 2010 annettu päätöslauselma Välimeren unionista ⁽⁶⁾ ja 9. syyskuuta 2010 annettu päätöslauselma Jordanjoen ja erityisesti sen alajuoksun tilanteesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Tunisian tilanteesta ⁽⁸⁾, 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Egyptin tilanteesta ⁽⁹⁾ ja 10. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman eteläisistä naapurimaista ja erityisesti Libyasta humanitaariset näkökohdat mukaan luettuina ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2008 annetut EU–Marokko-assosiaationeuvoston päätelmät, joissa Marokolle myönnetään pitkälle edistyneen maan asema,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2010 annetut EU–Jordania-assosiaationeuvoston päätelmät, joissa Jordaniaalle myönnetään pitkälle edistyneen maan asema,
- ottaa huomioon, että Brysselissä 13. ja 14. maaliskuuta 2008 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa hyväksyttiin aloite ”Barcelonan prosessi: Välimeren unioni”,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Barcelonan prosessi: Välimeren unioni” (KOM(2008)0319),
- ottaa huomioon Marseillessa 3. ja 4. marraskuuta 2008 pidetyssä Välimeren unionin ulkoministerien kokouksessa esitetyn loppulausuman,
- ottaa huomioon Pariisissa 13. heinäkuuta 2008 pidetyn Välimeren maiden huippukokouksen julkilausuman,
- ottaa huomioon Barcelonan julistuksen, jolla perustettiin Euro–Välimeri-kumppanuus ja joka hyväksyttiin 27. ja 28. marraskuuta 1995 järjestetyssä Euro–Välimeri-alueen ulkoministereiden kokouksessa,

⁽¹⁾ EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 312.

⁽²⁾ EUVL C 303 E, 13.12.2006, s. 760.

⁽³⁾ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

⁽⁴⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2010, s. 76.

⁽⁵⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2010, s. 83.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0192.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0314.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0038.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0064.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0095.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen puhemieshistön julkilausuman Pariisissa (12. heinäkuuta 2008), Kairossa (20. marraskuuta 2009), Rabatissa (22. tammikuuta 2010), Palermossa (18. kesäkuuta 2010) ja Roomassa (12. marraskuuta 2010) pidetyissä kokouksissa, Euroopan parlamentin valtuuskunta talousarviomenettelyn sovittelukomiteassa,
- ottaa huomioon Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen suosituksen, joka hyväksyttiin Ammanissa 13. lokakuuta 2008 ja toimitettiin Barcelonan prosessin mukaisen Välimeren unionin ensimmäiselle ulkoministerikokoukselle,
- ottaa huomioon Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen valiokuntien suositukset, jotka hyväksyttiin Ammanissa 13.–14. maaliskuuta 2010 järjestetyssä kuudennessa täysistunnossa,
- ottaa huomioon Euro-Välimeri-alueen alue- ja paikallisedustajien kokouksen (ARLEMin) Barcelonassa 21. tammikuuta 2010 järjestetyn avauskokouksen päätelmät,
- ottaa huomioon eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä (ENPI) koskevista yleisistä määräyksistä 24. lokakuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/2006 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2010 antamansa suosituksen neuvostolle EU:n ja Libyan puitesopimusta koskevista neuvotteluista,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että demokratian ja ihmisoikeuksien, erityisesti naisten oikeuksien, kunnioittaminen ja edistäminen, oikeusvaltio, turvallisuuden vahvistaminen, demokraattinen vakaus, vauraus, tulojen ja varallisuuden sekä yhteiskunnallisten mahdollisuuksien oikeudenmukainen jako ja siten korruption torjunta ja hyvän hallintotavan edistäminen ovat Euroopan unionin peruseriaa- ja tavoitteita ja että niiden on oltava yhteisiä arvoja Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaiden kanssa ja niistä on tultava Euroopan naapuruuspolitiikan keskeisiä tavoitteita,
- B. katsoo, että Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelussa olisi otettava huomioon useissa EU:n eteläisissä naapurimaissa järjestetyt mielenosoitukset, joissa on vaadittu vapautta, demokratiaa ja uudistuksia, koska ne osoittavat kansalaisten toivovan vahvasti todellista muutosta ja parempia elinolosuhteita alueella,
- C. katsoo, että kansalaisten yleinen tyytymättömyys hallitseviin järjestelmiin on lisääntynyt koko alueella suurelta osin vaurauden ja talouskasvun epätasaisen jakautumisen, vapauksien puutteen ja yhteiskunnallisten levottomuuksien vuoksi,
- D. katsoo, että talous- ja rahoituskriisin vaikutukset ovat lisänneet kumppanuusmaissa jo olemassa olleita poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia haasteita erityisesti työttömyysongelman ja hintojen nousun suhteen, joista viimeksi mainittu on johtanut kansannousuihin kyseisellä alueella,
- E. katsoo, että EU:n on Tunisian, Egyptin, Libyan, Syyrian, Algerian, Marokon, Jordanian ja muiden demokraattisia uudistuksia vaativien maiden tapahtumien vuoksi tehtävä asianmukaiset muutokset Euroopan naapuruuspolitiikkaan, jotta tuetaan tehokkaasti poliittisten, taloudellisten ja yhteiskunnallisten uudistusten prosessia, mutta tuomitsee samalla varauksetta voimakeinojen käytön rauhanomaisten mielenosoitusten tukahduttamisessa,
- F. ottaa huomioon, että Euroopan naapuruuspolitiikka on perustamisestaan vuodesta 2004 lähtien osoittautunut tehottomaksi täyttämään ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevat tavoitteet ja että sillä ei ole saatu aikaan tarvittavia poliittisia, yhteiskunnallisia ja institutionaalisia uudistuksia; katsoo, että suhteissaan alueen kanssa EU on laiminlyönyt vuoropuhelua Välimeren etelärannan kansalaisyhteiskuntien ja demokraattisten voimien kanssa; katsoo, että puutteita ja haasteita on yhä jäljellä ja että huomio olisi nyt keskitettävä täytäntöönpanoon ja olisi pyrittävä toimimaan sellaisten kumppanien kanssa, jotka todella edustavat kansalaisyhteiskuntaa ja demokratian rakentamiselle olennaisen tärkeitä instituutioita siten, että määritellään toiminnalle tarkat painopisteet, selkeät viitearvot sekä suoritukseen ja saavutuksiin perustuva eriyttäminen,

⁽¹⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- G. katsoo, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Euroopan naapuruuspolitiikan eteläisten kumppanuusmaiden välillä on huomattavaa taloudellista, sosiaalista ja väestötieteellistä epäsuhtaisuutta, joka edellyttää vastauksia kaikkien kumppanien yhteisen edun vuoksi,
- H. katsoo, että EU:n on määriteltävä tarkemmin strategiset tavoitteensa ja painopisteensä kumppanuudessa itäisten ja eteläisten naapurimaiden kanssa ja että sen olisi kiinnitettävä asianmukaista huomiota asiaan liittyviin kysymyksiin poliittisessa päätöksenteossaan ja talouden suunnittelussaan,
- I. katsoo, että Euroopan naapuruuspolitiikkaan olisi sisällyttävä kunnianhimoisempia ja tehokkaampia välineitä, joilla kannustetaan ja tuetaan poliittisia, taloudellisia ja yhteiskunnallisia uudistuksia EU:n naapurialueilla,
- J. katsoo, että Lissabonin sopimus on luonut EU:lle olosuhteet, joissa se voi parantaa toimintalinjojensa ja toimintansa tehokkuutta ja yhtenäisyyttä, erityisesti ulkosuhteiden alalla komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan viran ja Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) perustamisen ansiosta, ja että korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan olisi varmistettava, että EU:n ääni kuuluu kansainvälisissä yhteyksissä,
- K. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 ja 21 artiklassa kehitetään edelleen unionin ulkopoliittikan tavoitteita ja asetetaan ihmisoikeuksien puolustaminen ja erityisesti ihmisoikeuksien yleismaailmallisuus ja jakamattomuus sekä perusvapaudet unionin ulkoisen toiminnan keskipisteeseen,
- L. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 artiklan mukaan unionin on luotava naapurimaitensa kanssa erityissuhteet pyrkien saamaan aikaan unionin arvoihin perustuvan alueen, jolla vallitsee vauraus ja hyvä naapuruus ja jolle ovat ominaisia yhteistyöhön perustuvat läheiset ja rauhanomaiset suhteet,
- M. katsoo, että ratkaisemattomat konfliktit ja kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön rikkominen estävät Euroopan naapuruuspolitiikan toteuttamista ja ovat haitaksi taloudelliselle, yhteiskunnalliselle ja poliittiselle kehitykselle sekä alueelliselle yhteistyölle, vakaudelle ja turvallisuudelle,
- N. katsoo, että lyhyen aikavälin vakautta koskevat pyrkimykset ovat viime vuosina monesti jättäneet varjoonsa demokratian, yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja ihmisoikeuksien arvot EU:n suhteissa eteläisiin naapurimaihinsa,
- O. katsoo, että EU:n olisi jatkettava alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa ja annettava enemmän tukea instituutioiden kehittämiseksi, kansalaisyhteiskunnalle ja demokratiaprosessien käynnistämisy-pyrkimykselle etenkin naisten osallistumisen ja sosioekonomisen kehityksen yhteydessä, sillä ne ovat pitkän aikavälin vakautuksen edellytys,
- P. katsoo, että ihmisoikeuksien ja erityisesti naisten ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion kunnioittaminen, mukaan luettuna kidutuksen ja julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun torjuminen sekä kuolemanrangaistuksen vastustaminen ovat EU:n perusperiaatteita,
- Q. ottaa huomioon, että Välimeren unionin toiminta on tällä hetkellä keskeytetty erityisesti sen vuoksi, että Välimeren unionin valtioiden ja hallitusten päämiesten toista huippukokousta ja ministerikokouksia on lykätty epämääräiseksi ajaksi, ja koska sen pääsihteeri erosi paikaltaan; ottaa huomioon, että alueellisia oloja, joissa Välimeren unioni on muotoutumassa, leimaavat alueelliset konfliktit, poliittiset kriisit ja sosiaalisten jännitteiden lisääntyminen ja että ne ovat muuttuneet Tunisian, Egyptin ja muiden Välimeren ja Lähi-idän kansannousujen vuoksi, mikä kaikki vaikeuttaa Välimeren unionin toimielinten toimintaa sekä Välimeren unionin valtion- ja hallitusten päämiesten Pariisin huippukokouksessa heinäkuussa 2008 ja sen ulkoministerien Marseillessa 3. ja 4. marraskuuta 2008 pidetyssä kokouksessa yksilöimien keskeisten alueellisten yhdentymishankkeiden aloittamista; toteaa, että Välimeren unioni, jonka oli tarkoitus tehostaa EU:n politiikkaa Välimeren alueella, ei ole kyennyt lievittämään kasvavaa epäluuloa eikä tyydyttämään alueen kansojen perustarpeita,

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- R. ottaa huomioon Välimeren unionin perustamisen tarjoaman mahdollisuuden vahvistaa kahdenvälisten ja alueellisten toimintalinjojen täydentävyyttä, jotta Euro–Välimeri-yhteistyön tavoitteet saavutetaan tehokkaammin,
- S. ottaa huomioon, että muut maailmanlaajuiset toimijat ja erityisesti BRIC-maat ovat vahvistaneet edelleen taloudellista läsnäoloaan ja poliittista vaikutusvaltaansa EU:n eteläisellä naapuruusalueella,
- T. katsoo, että poliittisen, talous-, sosiaali- ja rahoituskriisin vaikutukset ovat lisänneet Euroopan naapuruuspolitiikan eteläisissä kumppanuusmaissa jo olemassa olleita poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia haasteita, katsoo, että kustannukset uudistuksista, jotka liittyvät lainsäädännön lähentämiseen yhteisön säännöstöön, ja taloudellisten ja sosiaalisten suhteiden asteittaiseen lähentämiseen liittyvät mukauttamistoimet ovat lisähaasteita EU:n eteläisissä kumppanimaissa; ottaa huomioon, että nämä tekijät ovat joissakin valtioissa vaikuttaneet merkittävästi yhteiskunnalliseen levottomuuteen sekä demokratisointia ja uudistuksia koskeviin vaatimuksiin,
- U. ottaa huomioon, että vesihuoltoa koskeva kysymys ja erityisesti oikeudenmukainen vedenjakelu, jolla vastataan alueen kaikkien asukkaiden tarpeisiin, on erittäin tärkeä kestäväälle rauhalle ja vakaudelle Lähi-idässä,
- V. katsoo väestönkehityksen suuntausten osoittavan, että tulevina kahtenakymmenenä vuotena EU:n jäsenvaltioiden väestömäärä pysyy vakaana, mutta väestö ikääntyy yhä enemmän, kun taas Euroopan naapuruuspolitiikan eteläisissä maissa väestö kasvaa ja erityisesti työikäisten määrä kasvaa; katsoo, että talouskasvu ja työpaikkojen luominen näissä maissa eivät ehkä pysty pysymään ennustetun väestönkasvun tahdissa, erityisesti kun joissakin maissa työttömyysaste on jo hyvin korkea ja nuorisotyöttömyys vielä korkeampi,
- W. ottaa huomioon, että korruptio Euroopan naapuruuspolitiikan eteläisissä kumppanimaissa on edelleen vakava ongelma ja että se koskee merkittävää osaa yhteiskunnasta sekä valtion laitoksia,
- X. katsoo, että eurooppalainen naapuruuden ja kumppanuuden väline on myötävaikuttanut eurooppalaisen naapuruuspolitiikan rahoituksen yksinkertaistamiseen; katsoo, että kehitettäessä sen korvaavaa välinettä olisi otettava huomioon viimeaikainen kehitys alueella sekä erityisesti väestön legitimit demokraattiset pyrkimykset, Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevan strategisen uudelleentarkastelun päätelmät, ja prosessi olisi toteutettava kaikkien sidosryhmien ja erityisesti paikallisten toimijoiden kuulemisten pohjalta,

ENP:n uudelleentarkastelu – yleisiä huomioita

1. tunnustaa uudelleen ne arvot, periaatteet ja sitoumukset, joille Euroopan naapuruuspolitiikka rakentuu ja joihin kuuluvat muun muassa demokratia, oikeusvaltio, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen, naisten oikeuksien kunnioittaminen, hyvä hallintotapa, markkinatalous ja kestävä kehitys, sekä toistaa jälleen, että Euroopan naapuruuspolitiikasta on tultava tarkoituksenmukainen kehys suhteiden syventämiselle ja vahvistamiselle lähimpien kumppaneiden kanssa niiden poliittisten, sosiaalisten ja taloudellisten uudistusten, joiden tavoitteena on luoda ja vakiinnuttaa demokratiaa, kehitystä ja kaikkien yhteiskunnallisia ja taloudellisia mahdollisuuksia, tukemiseksi; korostaa, että on tärkeää säilyttää jaetun ja yhteisen vastuun periaatteet Euroopan naapuruuspolitiikan ohjelmien suunnittelussa ja toteutuksessa; katsoo, että käynnistysvuodestaan 2004 lähtien Euroopan naapuruuspolitiikka on tarjonnut yhtenäiset toimintapuitteet ja tuonut tulosten perusteella tapahtuvalla toiminnan eriyttämisellä ja tarpeisiin mukautetulla tuella tuntuvia etuja sekä Euroopan naapuruuspolitiikan kumppaneille että EU:lle;
2. muistuttaa eteläisen Välimeren alueen, erityisesti Tunisian, Egyptin, Libyan, Syyrian, Algerian, Marokon, Jordanian ja muiden demokraattisia uudistuksia vaativien maiden viimeaikaisten tapahtumien taustaa vasten siitä, ettei Euroopan naapuruuspolitiikalla ole pystytty edistämään ja turvaamaan ihmisoikeuksia kolmansissa maissa; kehottaa EU:ta ottamaan oppia näistä tapahtumista ja tarkistamaan demokratian ja ihmisoikeuksien tukemista koskevaa politiikkaansa ihmisoikeuslausekkeen täytäntöönpanomekanismin luomiseksi kaikissa kolmansien maiden kanssa tehtävissä sopimuksissa; vaatii, että Euroopan naapuruuspolitiikan tarkistamisessa annetaan etusija kriteereille, jotka koskevat oikeuslaitoksen riippumattomuutta, perusvapauksien, moniarvoisuuden ja lehdistön vapauden kunnioittamista ja korruption torjuntaa; kehottaa koordinoimaan entistä paremmin unionin politiikkaa suhteessa kyseisiin maihin;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

3. kehottaa EU:ta tukemaan voimakkaasti poliittisia ja taloudellisia uudistuksia alueella soveltamalla Euroopan naapurisuuspolitiikan kehityksen kaikkia olemassa olevia välineitä ja hyväksymään tarvittaessa uusia, jotta demokraattista siirtymäprosessia tuetaan tehokkaimmalla tavalla siten, että keskitytään perusvapauksien kunnioittamiseen, hyvään hallintoon, oikeuslaitoksen riippumattomuuteen ja korruption torjuntaan, millä vastataan eteläisten naapurimaidemme kansojen tarpeisiin ja odotuksiin;
4. korostaa tarvetta lisätä Euroopan naapurisuuspolitiikalle osoitettuja varoja tulevassa vuoden 2013 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehelyksessä painottaen viimeaikaisten tapahtumien perusteella Euroopan naapurisuuspolitiikan eteläistä ulottuvuutta; katsoo, että uudessa monivuotisessa rahoituskehelyksessä olisi otettava huomioon kunkin maan erityispiirteet ja -tarpeet;
5. korostaa, että EU:n naapurimaille on esitettävä avoimuuden, yhteisvastuun ja ehdollisuuden periaatteisiin perustuva konkreettinen tarjous aiempaa tiiviimmästä poliittisesta kumppanuudesta ja taloudellisesta yhdentymisestä; kehottaa mukauttamaan tämän tarjouksen kunkin maan ja alueen erilaisiin tarpeisiin, jotta edistyneimmille kumppaneille voidaan tarjota nopeampi reitti EU:n normien ja arvojen noudattamiseen;
6. kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota yhteistyöhön kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa, koska ne ovat olleet kansannousujen tärkein taustavoima kaikkialla tällä alueella;
7. korostaa tarvetta tarjota riittävää EU:n rahoitusta yhteistyölle naapurimaiden kanssa ja toteaa jälleen eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen merkityksen Euroopan naapurisuuspolitiikan pääasiallisena rahoitusvälineenä sekä katsoo, että sitä olisi kehitettävä siten, että vastataan joustavammin naapurivaltioiden ja -alueiden erilaisiin tarpeisiin, varmistetaan Euroopan naapurisuuspolitiikan poliittisten tavoitteiden ja eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen ohjelmasuunnittelun välinen suora yhteys sekä ilmennetään tulevan Euroopan naapurisuuspolitiikan suorituksiin perustuvaa luonnetta; korostaa kuitenkin tarvetta tarjota avun parempaa kohdentamista erityisesti kansalaisyhteiskunnalle ja paikallisyhteisöille alhaalta ylös -lähestymistavan mukaisesti; korostaa eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineellä rahoitettavien erilaisten ohjelmien hallinnon ja täytäntöönpanon seurannan arvoa;
8. korostaa, että kaikkien tarpeellisten järjestelyjen, muun muassa riittävien taloudellisten ja teknisten resurssien sekä henkilöresurssien, on oltava saatavilla sen takaamiseksi, että EU voi SEUT-sopimuksen 80 artiklan mukaisesti reagoida asianmukaisesti mahdolliseen laajamittaiseen muuttoliikkeeseen;
9. korostaa, että Euroopan naapurisuuspolitiikan strategisessa uudelleentarkastelussa olisi asianmukaisesti vastattava tämän politiikan puutteisiin ja suosittava kaikkien kumppaneiden tiiviimpää poliittista sitoutumista ja että samalla olisi vahvistettava selkeästi määriteltyihin vertailuarvoihin ja suorituksiin perustuvaa eriyttämistä; vaatii, että uudelleentarkastelussa myös kiinnitetään perusteellista huomiota kiireelliseen tarpeeseen kehittää monenvälistä ulottuvuutta ja pyrkii aikaansaamaan tiiviimpää, jatkuvaa ja merkittävää poliittista vuoropuhelua kumppanuusmaiden kanssa;
10. katsoo, että tähän mennessä toteutetuissa ohjelmissa saavutettujen tulosten lisäksi myös kumppanuuden puitteissa käytettyjen resurssien riittävyyden jatkuva arviointi on erittäin tärkeää; katsoo, että tämä menettely antaa jatkossa mahdollisuuden korjata mahdollisia puutteita ja vääriä valintoja;
11. kehottaa neuvostoa ja komissiota tarkistamaan Euroopan naapurisuuspolitiikkaa eteläisten naapurimaiden osalta ja tarjoamaan resursseja ja apua aidon demokraattisen muutoksen aikaansaamiseksi sekä luomaan perustan syvällisille poliittisille, sosiaalisille ja institutionaalisille uudistuksille; vaatii, että naapurisuuspolitiikan tarkistamisessa on annettava etusija kriteereille, jotka koskevat oikeuslaitoksen riippumattomuutta, perusvapauksien, muun muassa tiedotusvälineiden vapauden, kunnioittamista ja korruption torjuntaa;
12. panee merkille ja painottaa eroa sellaisten EU:n naapurivaltioiden, jotka voivat virallisesti liittyä EU:hun täytettyään Kööpenhaminan kriteerit, ja sellaisten EU:n naapurivaltioiden välillä, jotka eivät voi liittyä EU:hun maantieteellisen sijaintinsa vuoksi;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

13. katsoo, että tämän vuoksi on erittäin tärkeää ja kiireellistä tarkastella uudelleen ja uudistaa EU:n Välimeri-strategiaa ja että tällä uudella strategialla olisi edistettävä poliittista vuoropuhelua ja tukea kaikille demokraattisille ja yhteiskunnallisille voimille sekä myös kansalaisyhteiskunnan toimijoille; kehottaa tältä osin neuvostoa määrittelemään poliittiset kriteerit, jotka Euroopan naapuruuspolitiikan kohdemaiden on täytettävä, jotta niille voidaan myöntää pitkälle edistyneen maan asema;

14. korostaa tarvetta tunnustaa Lissabonin sopimuksen mukanaan tuomat muutokset ja hyödyntää niitä, erityisesti sellaisia muutoksia kuten komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan roolin vahvistaminen, Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) perustaminen ja Euroopan parlamentin uudet toimivaltuudet, jotta EU:n ulkopoliitikasta tehdään yhdenmukaisempaa ja EU:n ulkoisen ulottuvuuden ja toiminnan tehokkuutta ja oikeutusta lisätään; katsoo, että ainoastaan silloin, kun neuvosto ja komissio pystyvät ottamaan opiksi aikaisemmista ja tämänhetkisistä tapahtumista ja tekemään perusteellisen ja kattavan arvion nykyisen Euroopan naapuruuspolitiikan puutteista, EU pystyy kehittämään Välimeren kumppaneita koskevaa uskottavaa ja tehokasta politiikkaa;

15. korostaa EU:n ja eteläisten naapurimaiden kumppanuuden merkitystä ja korostaa, että tämä tiivis yhteistyö on molempien edun mukainen;

16. katsoo, että EU:n olisi otettava opiksi eteläisen naapurialueen viimeaikaisista tapahtumista ja että Euroopan naapuruuspolitiikkaa olisi tarkasteltava tämän perusteella uudelleen, jolloin pyritään yhteiskuntien eikä ainoastaan valtioiden väliseen kumppanuuuteen;

Eteläinen ulottuvuus

17. korostaa, että on tärkeää perustaa työryhmä, johon parlamentti osallistuu, vastauksena demokraattisia muutoksia haluavien toimijoiden pyyntöihin valvoa demokratisoituskehitystä erityisesti vapaiden ja demokraattisten vaalien ja instituutioiden, mukaan luettuna riippumattoman oikeuslaitoksen, luomisen suhteen;

18. tukee voimakkaasti alueen viimeaikaisen kehityksen vuoksi EU:n eteläisen naapurisuusalueen usean kohdemaan kansan ilmaisemia legitimejä demokratiaa koskevia toiveita ja kehottaa näiden maiden viranomaisia aikaansaamaan mahdollisimman nopean rauhanomaisen siirtymän todelliseen demokratiaan; korostaa, että tällaiset kehityssuunnat olisi otettava täysimääräisesti huomioon Euroopan naapuruuspolitiikan strategisessa uudelleentarkastelussa ja että siinä olisi ilmentettävä niitä;

19. kehottaa tässä yhteydessä, että EU antaa merkittävää tukea eteläisten naapurimaiden demokraattiselle muutokselle yhteistyössä niiden yhteiskuntien kanssa soveltamalla, tarkistamalla ja mukauttamalla olemassa olevia välineitä, joilla pyritään edistämään poliittisia, taloudellisia ja yhteiskunnallisia uudistuksia; kehottaa tässä yhteydessä neuvostoa ja komissiota asettamaan lyhytaikaisia siirtymäkauden rahoitustukijärjestelyjä – lainat mukaan lukien – niiden maiden saataville, jotka ilmaisevat tarvitsevansa niitä nopeiden demokraattisten muutosten ja poikkeuksellisen likviditeetin romahduksen seurauksena; pyytää lisäksi komissiota tarkistamaan mahdollisimman nopeasti Tunisian ja Egyptin vuosien 2011–2013 maaohjelmia, jotta otetaan huomioon näiden kumppanien uudet demokratian rakentamista koskevat kiireelliset tarpeet;

20. korostaa, että on tärkeää tehostaa poliittista vuoropuhelua EU:n eteläisten naapurivaltioiden kanssa; korostaa edelleen, että demokratian lujittaminen, oikeusvaltio, hyvä hallinto, korruption torjuminen ja ihmisoikeuksien sekä perusvapauksien kunnioittaminen ovat keskeisiä tekijöitä tässä vuoropuhelussa; korostaa tältä osin mielipiteen, uskonnon- ja ajatuksenvapauden, sananvapauden, lehdistön ja muiden tiedotusvälineiden vapauden, yhdistymisvapauden, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon kunnioittamisen, vähemmistöjen suojelun ja seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumisen merkitystä;

21. panee merkille, että joillekin kumppanimaille pitkälle edistyneen maan asema on jo myönnetty tai siitä käydään neuvotteluja; korostaa, että on tärkeää omaksua avoimempi ja yhtenäisempi lähestymistapa tähän eriyttämiseen, jotta luodaan konkreettinen prosessi, jolla saadaan aikaan tuloksia, sekä määrittää selkeät vertailuarvot, jotta vältetään kaksinaismoralismia koskien niitä arviointiperusteita, jotka on täytettävä, jotta pitkälle edistyneen maan asema myönnetään;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

22. korostaa, että Kööpenhaminan kriteerejä on mukautettava pitkälle edistyneen maan asemaan liittyviin vaatimuksiin; kehottaa komissiota varmistamaan, että kolmansille maille myönnetään pitkälle edistyneen maan asema, kun ne täyttävät nämä kriteerit;
23. korostaa, että korruption torjumisen erityisesti oikeuslaitoksessa ja poliisivoimissa pitäisi olla EU:n tärkein painopisteala, kun sen suhteita eteläisiin kumppanimaihin kehitetään;
24. vaatii tulla kuulluksi kaikissa vaiheissa myönnettäessä pitkälle edistyneen maan asemaa kumppanimaille ja laadittaessa Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmia Lissabonin sopimuksessa vahvistetun uuden roolinsa mukaisesti; pyytää neuvostoa ja Euroopan ulkosuhdehallintoa ottamaan Euroopan parlamentin mukaan pitkälle edistyneen maan asemaa koskevaan päätöksentekoprosessiin, kehittämällä selkeän kuulemismekanismiin, jota käytetään neuvottelujen kaikissa vaiheissa, muun muassa päätöksen tekemiseen arviointiperusteista, jotka maan on täytettävä, sekä toimintaohjelmiin sisällytettävien prioriteettien ja ohjeiden laatimiseen;
25. korostaa, että EU:n ja eteläisten naapurimaiden välinen tehokas kumppanuus voi perustua ainoastaan siihen synergiaan, joka vallitsee tämän yhteistyön toisiinsa yhteydessä olevien kahdenvälisten ja monenvälisten ulottuvuuksien välillä; pahoittelee sen vuoksi, että Euroopan naapuruuspolitiikassa ei kiinnitetä tarpeeksi huomiota tarpeeseen vahvistaa monenvälistä ulottuvuutta;
26. ilmaisee kunnioituksensa rohkeudesta, jota Tunisian, Egyptin ja Libyan kansalaiset osoittivat puolustaessaan päättäväisesti demokratiaa ja vapautta koskevia vaatimuksia, ja kehottaa EU:n kaikkia toimielimiä antamaan täyden tukensa näiden maiden demokraattiselle siirtymäprosessille;
27. pahoittelee ihmishenkien menetystä Tunisian ja Egyptin rauhanomaisissa kapinoissa ja kehottaa viranomaisia tutkimaan kyseisiä tapahtumia asianmukaisesti sekä saattamaan syylliset oikeuden eteen;
28. katsoo, että Israelin ja Palestiinan välinen konflikti on koko Lähi-idän ja Välimeren alueen poliittisten jännitteiden pohjimmainen syy;
29. pyytää komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa osallistumaan aktiivisesti konfliktien ratkaisemiseen ja luottamuksen rakentamiseen alueella, varmistamaan EU:n aktiivisen roolin myös toimijana eikä vain maksajana erityisesti keskeisessä Lähi-idän rauhanprosessissa ja Länsi-Saharan konfliktissa; katsoo, että konfliktien ratkaiseminen on keskeistä poliittiselle, taloudelliselle ja yhteiskunnalliselle kehitykselle alueella ja Euroopan naapuruuspolitiikan alueellisen ulottuvuuden ja sen monenvälisen yhteistyön, esimerkiksi Välimeren unionin, edistymiselle; panee merkille, että kansainvälisen oikeuden mukaisen kokonaisvaltaisen ratkaisun löytäminen useisiin konflikteihin, ja erityisesti arabivaltioiden ja Israelin väliseen konfliktiin, EU:n eteläisissä naapurimaissa on erittäin tärkeää Euroopan naapuruuspolitiikan täysimittaiselle onnistumiselle;
30. katsoo, että Välimeren alueen kulttuurienvälinen vuoropuhelu on erityisen tärkeää sen kansojen yhteisymmärryksen, solidaarisuuden, suvaitsevaisuuden ja hyvinvoinnin parantamiseksi; edellyttää, että uudelleentarkastelussa tarkastellaan välineiden kehittämistä tähän tarkoitukseen;
31. on syvästi huolestunut siitä, että Välimeren unionin valtion- ja hallitusten päämiesten toista huippukokousta ja ministerikokouksia on jatkuvasti lykätty toistaiseksi, mikä antaa kielteisen signaalin alueen kansoille ja instituutioille; katsoo, että Välimeren unionin pääsihteerin eroaminen korostaa tarvetta selkeyttää Välimeren unionin menettelyjä ja toimieliimiä; huomauttaa, etteivät Välimeren alueen poliittiset jännitteet ja alueelliset konfliktit saa haitata konkreettista etenemistä kohti alakohtaista ja monenvälistä yhteistyötä ja että juuri suurten integraatiota edistävien hankkeiden toteuttamisen ja avoimen poliittisen vuoropuhelun avulla Välimeren unioni voi osaltaan auttaa kehittämään oikeuden ja turvallisuuden yhteisten tavoitteiden saavuttamista edistävää luottamuksen ilmapiiriä solidaarisuuden ja rauhan hengessä;
32. pahoittelee Välimeren unionille myönnettävien määrärahojen vähyyttä ja Välimeren molemmin puolin sijaitsevien jäsenvaltioiden erittäin alhaista sitoutumista; pitää valitettavana sitä, että EU:n Välimeren politiikan lähestymistapaa ei ole määritelty ja vaatii EU:ta kehittämään pitkän aikavälin strategisen näkemyksen alueen kehittämiseen ja vakauttamiseen; korostaa tarvetta sisällyttää Euro-Välimeri-alueen yhdentymisprosessi EU:n toiminnan poliittisiin painopistealueisiin;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

33. on vakuuttunut tarpeesta käynnistää Välimeren unioni uudelleen ottaen huomioon alueen uusi kehitys; katsoo, että tämän uuden Välimeren unionin olisi edistettävä tervettä taloudellista, sosiaalista ja demokraattista kehitystä ja luotava vahva ja yhteinen perusta EU:n ja sen eteläisten naapurimaiden välisille läheisille suhteille; katsoo, että tämä uusi yhteisö tarjoaisi myös uusia mahdollisuuksia kestäväälle rauhalle Lähi-idässä juurruttaen sen alueen eri yhteiskuntiin siten, että se ei olisi riippuvainen pelkästään alueen autoritaaristen johtajien helposti murtuvasta poliittisesta tahdosta;

34. toteaa, että uudelleentarkastelussa olisi käsiteltävä sitä, että Välimeren unioni ei ole pystynyt vastaamaan odotuksiin, arvioimaan tulevia haasteita ja tarkastelemaan uusia keinoja Euroopan naapurisuuspolitiikan kahdenvälisten välineiden vahvistamiseksi; katsoo tässä yhteydessä, että olisi kohdistettava lisää resursseja aloille, joilla voidaan saavuttaa konkreettista edistystä;

35. on huolissaan siitä, ettei Euro-Välimeri-vapaakauppa-alueen perustamisessa ole edistytty; kehottaa vakavasti tavoittelemaan yhteisten neuvottelujen käymistä heti kun syvälle ulottuvia ja laaja-alaisia vapaa-kauppa-alueita, joilla edistetään Euro-Välimeri-vapaakauppa-alueen luomista ja jotka on mukautettu kunkin kumppanimaan sosiaalis-taloudellisiin realiteetteihin, koskevat vaatimukset on täytetty ja ottamaan huomioon kunkin kumppanimaan sosiaalis-taloudellisiin realiteetit edellyttäen, että näiden sopimusten sosiaalisia ja ympäristöllisiä vaikutuksia arvioidaan kaikilta osin ajallaan; pahoittelee, että eri toimijat eivät ole saaneet aikaan todellista edistystä tarvittavien edellytysten luomiseksi; puoltaa myös kahden- ja monenvälisen taloudellisen etelä-etelä-yhteistyön kehittämistä, joka toisi konkreettisia etuja osallistuvien maiden kansalaisille ja parantaisi alueen poliittista ilmapiiriä;

36. korostaa tarvetta puuttua kunkin maan kaikkein tärkeimpiin erityiskysymyksiin, mutta toistaa, että etenkin nuorempien sukupolvien sosioekonominen tilanne on aihe, johon naapurisuuspolitiikassa on erityisesti keskityttävä;

37. katsoo, että alueita pienempien yksiköiden tiivistetty yhteistyö sellaisten jäsenvaltioiden ja ENP-maiden kesken, joilla on yhteisiä erityisintressejä, arvoja ja huolenaiheita, voisi panna liikkeelle myönteisen muutosvoiman koko Välimeren alueella; kannustaa jäsenvaltioita tutkimaan vaihtelevan geometrian mahdollisuuksia yhteistyömallina ja korostaa, että tulevan Euroopan naapurisuuspolitiikan olisi helpotettava ja edistettävä tätä lähestymistapaa erityisesti alueellisten määrärahojen avulla;

38. katsoo, että naapurisuuspolitiikan eteläisen ulottuvuuden puitteissa on puuttava laittoman maahanmuuton ongelmaan; pyytää neuvostoa ja komissiota seuraamaan kaikkien eteläisten naapurimaiden kanssa tehtävien sopimusten täytäntöönpanoa ja EU:n jäsenvaltioiden ja kaikkien alueellisten toimijoiden nykyisten kahdenvälisten sopimusten täytäntöönpanoa, kun on kyse maahanmuuttoa ja erityisesti takaisinottoa koskevista kysymyksistä;

39. pahoittelee EU:n omaksumaa liikkuvuutta ja viisumipolitiikkaa koskevaa eriarvoista lähestymistapaa itäisiä ja eteläisiä naapurimaita kohtaan; kannattaa liikkuvuuden osalta viisumimenettelyjen helpottamista Euroopan naapurisuuspolitiikan eteläisten kohdemaiden kohdalla, erityisesti opiskelijoiden, tutkijoiden ja yritysten edustajien hyväksi, ja liikkuvuutta koskevan Euro-Välimeri-kumppanuuden käyttöönottoa; korostaa merkittävää roolia, mikä joillakin Euroopan naapurisuuspolitiikan kohdemailla voi olla muuttovirtojen hallinnassa; korostaa, että yhteistyössä muuttovirtojen hallitsemiseksi on noudatettava täysimääräisesti EU:n arvoja ja kansainvälisiä oikeudellisia veloitteita; pitää kiinni siitä, että takaisinottosopimusten tekeminen kumppanimaiden kanssa tulee kyseeseen ainoastaan laittomien maahanmuuttajien tapauksessa, jolloin se ei koske turvapaikanhakijoita, pakolaisia tai suojelun tarpeessa olevia henkilöitä, ja toistaa, että palauttamiskiellon periaate koskee kaikkia henkilöitä, joita uhkaa kuolemanrangaistus, epäinhimillinen kohtelu tai kidutus; vaatii tiiviimpää yhteistyötä ihmiskaupan lopettamiseksi ja siirtotyöläisten olojen kohentamiseksi EU:ssa ja Euroopan naapurisuuspolitiikan eteläisissä kohdemaissa;

40. pyytää komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota asettamaan kontakteissa Euroopan naapurisuuspolitiikan eteläisten kohdemaiden kanssa etusijalle EU:n poliittiset prioriteetit, joita ovat kuolemanrangaistuksen poistaminen, ihmisoikeuksien, naisten ihmisoikeudet mukaan lukien, ja perusvapauksien, mukaan lukien omantunnon- ja uskonnonvapaus, yhdistymisvapaus

Torstai 7. huhtikuuta 2011

sekä tiedotusvälineiden vapaus, kunnioittaminen sekä oikeusvaltion kunnioittaminen, oikeuslaitoksen riippumattomuus, kidutuksen ja julman ja epäinhimillisen kohtelun torjuminen, rankaisemattomuuden torjuminen ja useiden kansainvälisen oikeuden välineiden, muun muassa kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ja vuonna 1951 tehdyn pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen, ratiifiointi;

41. pyytää Euroopan naapuruuspolitiikan eteläisten kohdemaiden kanssa tehtyjen sopimusten tarkistamisen yhteydessä kiinnittämään uudelleen huomiota erityisesti kyseisten valtioiden kaikkien uskonnollisten vähemmistöjen uskonnonvapauden täydelliseen kunnioittamiseen; korostaa, että uskonnonvapauteen sisältyy myös vapaus joko yksin tai yhdessä muiden kanssa julkisesti tai yksityisesti ilmaista uskonsa jumalanpalveluksessa, uskonnon opetuksessa, harjoittamisessa ja noudattamisessa ja että tällaiseen vapauteen täytyy kuulua myös oikeus vaihtaa uskontoa;

42. korostaa, että EU:n sopimussuhteet kaikkien ENP-maiden kanssa sisältävät järjestelyjä säännöllisesti kokoontuvan, ihmisoikeuskysymyksiä käsittelevän foorumin perustamiseksi ihmisoikeuksia käsittelevien alivaliokuntien muodossa; pyytää Euroopan ulkosuhdehallintoa käyttämään tehokkaasti hyväksi näitä järjestelyjä ja ottamaan nykyiset alivaliokunnat mukaan kaikkiin neuvotteluihin ja ajamaan niiden toiminnan tehostamista ja tulossuuntautuneisuuden lisäämistä sekä varmistamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja ihmisoikeuksien puolustajien osallistumisen; suosittelee, että EU:n ja Israelin ihmisoikeuksia käsittelevän epävirallisen työryhmän asemaa parannetaan tekemällä siitä asianmukainen alivaliokunta; pyytää Euroopan ulkosuhdehallintoa osallistumaan myös neuvoston ihmisoikeustyöryhmän ja Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan väliseen rakenteelliseen yhteistyöhön;

43. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota jatkamaan viestinnän vapauden ja – myös Internetissä julkaistujen – tietojen saannin aktiivista edistämistä ja turvaamista;

44. pyytää komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota vahvistamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, erityisesti ihmisoikeusjärjestöjen ja naisjärjestöjen, roolia politiikan seurannassa ja avun ohjelmasuunnittelussa ja täytäntöönpanossa valmiuksien kehittämiseen keskitetyn välineen avulla; korostaa tässä yhteydessä tarvetta parantaa naisten asemaa ja kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota tutkimaan järjestelmällisesti sen hankkeiden ja ohjelmien sukupuolivaikutusta sekä edistämään naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon ottamista huomioon perustuslakien, rikos- ja perhelainsäädännön ja muun siviililainsäädännön tarkistamisen yhteydessä ja ihmisoikeusvuoropuhelussa, jota käydään Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaiden kanssa vaatii, että komission varapuheenjohtaja / korkea edustaja, Euroopan ulkosuhdehallinto ja komissio eivät vahvista suhteita kolmansien maiden ja EU:n välillä, jos nämä maat eivät anna kansalaisyhteiskunnan järjestöjen riittävästi osallistua politiikkaansa; panee merkille, että kansalaisyhteiskunnan järjestöt ovat EU:n uskollisimpia ja voimakkaimpia liittolaisia demokraattisten arvojen, hyvän hallinnon ja ihmisoikeuksien edistämässä kumppanimaisissa; kehottaa, että alueelliset ja paikalliset viranomaiset sekä ammatilliset järjestöt ja työmarkkinaosapuolet osallistuvat tiiviimmin EU:n yhteistyöhön eteläisten naapurimaiden kanssa; kehottaa neuvostoa ja komissiota vahvistamaan edelleen ja käyttämään tehokkaammin demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaa eurooppalaista rahoitusvälinettä tässä yhteydessä;

45. korostaa tarvetta toteuttaa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamistoimia ja tukea erityistoimia, jotta Euroopan naapuruuspolitiikan kohdemaissa saadaan aikaan tehokas ja järjestelmällinen sukupuolten tasa-arvoa koskeva lähestymistapa; kehottaa hallituksia ja kansalaisyhteiskuntaa lisäämään naisten sosiaalista osallistumista, torjumaan naisten lukutaidottomuutta ja edistämään naisten työllisyyttä, jotta varmistetaan, että naisten läsnäolo on merkittävä kaikilla tasoilla;

46. korostaa rakenteellisen yhteistyön merkitystä korkeakouluopetuksen ja tutkimuksen alalla, jotta kannustetaan tutkintojen ja koulutusjärjestelmien vastavuoroiseen tunnustamiseen erityisesti opiskelijoiden, tutkijoiden ja opettajien liikkuvuuden lisäämiseksi ja toteutetaan toimia aivovuodon torjumiseksi; pitää tässä yhteydessä myönteisenä Tempus-ohjelman tarjoamaa apua korkeakouluopetuksessa ja ERASMUS Mundus-ohjelman toimen 2 tarjoamaa vaihtoa sekä Euro-Välimeri-yliopiston (EMUNI) perustamista, ja katsoo, että se muodostaa Välimeren etelä- ja pohjoisrannan maissa sijaitsevien yliopistojen Euro-Välimeri-verkoston;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

47. korostaa paikallisten viranomaisten merkitystä kumppanuusmaidemme demokraattisessa kehityksessä ja kannustaa laajentamaan EU:n ja kumppanuusmaiden paikallisten viranomaisten välisiä ystävyysoiminta-ohjelmia;

48. korostaa ammattiliittojen ja sosiaalisen vuoropuhelun merkitystä osana eteläisten kumppaneiden demokraattista kehitystä; kehottaa näitä maita vahvistamaan työntekijöiden oikeuksia ja ammattiyhdistys-oikeuksia; panee merkille, että sosiaalisella vuoropuhelulla voi olla merkittävä rooli alueen sosioekonomisten haasteiden kannalta;

49. korostaa voimakkaasti, että on tärkeää tuoda investoinnit, koulutus, tutkimus ja innovointi tiiviimmin yhteen ja kiinnittää erityistä huomiota työmarkkinoiden tarpeisiin mukautettuun koulutukseen, jotta voidaan vastata alueen sosioekonomisiin haasteisiin; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota naisiin ja heikommassa asemassa oleviin ryhmiin kuten nuoriin; korostaa samanaikaisesti, että on ratkaisevan tärkeää antaa lisätukea paikallisille kehityshankkeille, jotta myötävaikutetaan heikoimmassa asemassa olevien kaupunkien ja alueiden elvyttämiseen;

50. korostaa, että hyvin toimiva, tehokas ja turvallinen multimodaalinen liikennejärjestelmä on talouskasvun ja kehityksen edellytys ja että se edistää Euroopan unionin ja sen Välimeren alueen eteläisten kumppanivaltioiden välistä kauppaa ja yhdentymistä; kehottaa komissiota antamaan väliarvioinnin Välimeren alueellisesta liikennestä koskevasta toimintasuunnitelmasta (2007–2013) ja ottamaan sen tulokset huomioon kaikissa tulevilla liikennettä koskevissa toimintasuunnitelmissa;

51. katsoo, että kestävän kehityksen olisi oltava Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelussa kaikkialle ulottuva arviointiperuste ja että erityisesti olisi keskityttävä ympäristönsuojelun parantamiseen, uusiutuvaan energiaan liittyvien alueen runsaiden mahdollisuuksien kehittämiseen sekä vähäisten vesivarojen parempaa käyttöä suosivien toimintalinjojen ja hankkeiden edistämiseen;

52. toistaa pyyntönsä neuvostolle, komissiolle ja EU:n jäsenvaltioille kannustaa ja tukea kattavaa suunnitelmaa, jonka perustella korjataan Jordanjoen tuhoa ja tarjotaan edelleen taloudellista ja teknistä tukea joen ja erityisesti Jordanjoen alajuoksun elvyttämiseksi myös Välimeren unionin puitteissa;

53. korostaa energia-alan yhteistyön ja uusiutuvien energialähteiden kuten tuuli-, aurinko- ja aaltoenergian tarjoamia hyviä mahdollisuuksia; kannattaa Välimeren aurinkosuunnitelman ja teollisuushankkeiden, joilla pitäisi pyrkiä täyttämään kumppanuusvaltioiden ensisijaiset tarpeet, koordinoitua täytäntöönpanoa sekä energiatehokkuutta koskevan Euro-Välimeri-strategian hyväksymistä; korostaa, että on tärkeää edistää Euro-Välimeri-alueen sähkö-, kaasu- ja öljyalan yhteyksiä energian toimitusvarmuuden parantamiseksi koko Euro-Välimeri-alueen yhdistävän älykkään verkon toteuttamisen avulla;

54. muistuttaa paikallisia viljelijöitä suosivan maatalouden, maaseudun kehityksen, elintarviketurvan ja elintarvikeomavaraisuuden, ilmastonmuutokseen sopeutumisen, veden saatavuuden ja sen järkevän käytön sekä energian tärkeystä; suosittelee maatalousyhteistyön asettamista etusijalle Euroopan naapuruuspolitiikassa maataloutta koskevan Euro-Välimeri-etenemissuunnitelman tukemiseksi ja keinona vakauttaa elintarvikkeiden hintoja kansallisella, alueellisella ja maailmanlaajuisella tasolla;

55. toistaa kehotuksensa Euro-Välimeri-alueen pelastuspalvelujoukkojen perustamisesta, sillä luonnonkatastrofien suuruusluokan kasvu ja lukumäärän lisääntyminen aiheuttavat sen, että on erittäin tärkeää tarjota asianmukaiset resurssit, ja tällaisella aloitteella vahvistetaan Euro-Välimeri-alueen kansojen välistä solidaarisuutta;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

56. korostaa, että on tärkeää tehdä tiiviimpää yhteistyötä etelän monenvälisen alueellisten järjestöjen ja varsinkin Arabiliiton sekä Afrikan unionin kanssa, jotta edellä mainituilla aloilla ilmeneviin haasteisiin voidaan vastata onnistuneesti; kehottaa komissiota harkitsemaan uutta jäsennellyä vuoropuhelua näiden foorumeiden kanssa Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelun aikana;

57. toistaa, että eurooppalainen naapurisuuden ja kumppanuuden väline on arvokas eurooppalaisen naapuruuspolitiikan rahoitusvälineenä; korostaa kuitenkin tarvetta tarjota enemmän joustavuutta ja varmistaa avun parempi kohdentaminen erityisesti kansalaisyhteiskunnan tasolle ja paikallistasolle alhaalta ylös -lähestymistavan mukaisesti; kehottaa lisäksi tekemään eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen tehokkuutta mittaavan kattavan tutkimuksen, jotta voidaan hyödyntää paremmin EU:n suhteisiin eteläisten naapurimaiden kanssa käytössä olevia rahoitusvälineitä ja varoja ja varmistaa, että kehitysapua ja tukea käytetään asianmukaisesti edunsaajamaissa; pitää keskeisenä rahoituksen avoimuutta ja korruption vastaisten menettelyjen sisällyttämistä rahoitusvälineisiin; korostaa eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineellä rahoitettavien erilaisten ohjelmien hallinnon ja täytäntöönpanon seurannan arvoa; korostaa rajatylittävien hankkeiden vahvistamisen, ihmisten välisten yhteyksien edistämistä koskevien ohjelmien vauhdittamisen ja alueellista yhteistyötä koskevien aloitteiden kehittämisen tärkeyttä; pyytää komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa kuulemaan aikaisessa vaiheessa parlamenttia ja kansalaisyhteiskunnan sidosryhmiä, kun jatkossa valmistellaan korvaavaa välinettä;

58. pyytää neuvostoa hyväksymään eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineestä annetun asetuksen 23 artiklan muuttamista koskevan lainsäädäntöehdotuksen, jonka komissio esitti toukokuussa 2008 ja Euroopan parlamentti hyväksyi 8. heinäkuuta 2008 ja joka mahdollistaisi aikaisemmista toimista takaisin maksettujen varojen sijoittamisen uudelleen ja tarjoaisi siten EU:lle erittäin tarpeellisen välineen nykyisen rahoituskriisin reaalityönteon kohdistuvan vaikutuksen sekä elintarvikkeiden hintojen merkittävän nousun naapurisuusalueella ja erityisesti sen eteläisissä osissa aiheuttaman vaikutuksen lieventämiseen;

59. korostaa, että eurooppalainen naapurisuuden ja kumppanuuden väline ei ole ainoa väline, jolla rahoitetaan Euroopan naapuruuspolitiikan ohjelmia ja toimia, ja pitää sen vuoksi tarpeellisenä soveltaa johdonmukaista lähestymistapaa, joka perustuu kaikkien rahoitusvälineiden käyttämiseen; kehottaa sen vuoksi Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota antamaan selkeän yleiskuvan rahoituksesta edunsaajamaata kohden mukaan lukien välinekohtainen erittely;

60. korostaa tarvetta lisätä Euroopan naapuruuspolitiikan eteläiselle ulottuvuudelle osoitettuja varoja tulevassa EU:n monivuotisessa rahoituskehikössä vuosiksi 2014–2020, jotta varmistetaan, että rahoitus on poliittisten tavoitteiden mukainen ja jotta pitkälle edistyneen maan asemaa koskevat säännökset voidaan panna täytäntöön tämän vaikuttamatta Euroopan naapuruuspolitiikan muihin painopisteisiin; korostaa tarvetta noudattaa komission vuonna 2006 pysyvien edustajien komitealle esittämän julkilausuman jälkeen tehtyä sopimusta, jonka mukaan kaksi kolmasosaa eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen kokonaisrahoituksesta käytetään eteläisiä kumppanuusvaltioita ja yksi kolmasosa itäisiä kumppanuusvaltioita varten niiden väestömäärän mukaisen painotuksen perusteella;

61. korostaa kuitenkin, että myönnettävien varojen määrän lisäämisen olisi perustuttava tarkkaan tarpeiden arviointiin ja vastattava toteutettujen ohjelmien tehokkuuden lisääntymistä sekä olla kunkin edunsaajamaan tarpeiden mukaisesti mukautettu ja priorisoitu;

62. pitää myönteisenä Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineen (FEMIP) tekemää työtä ja korostaa tarvetta synergioiden lisäämiseen muiden alueella aktiivisesti toimivien kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa; ehdottaa jälleen, että perustetaan Euro-Välimeri-alueen yhteistä kehittämistä koskeva rahoituslaitos, jonka pääosakkaana olisi Euroopan investointipankki; kannattaa Euroopan investointipankin takauksen enimmäismäärän lisäämistä, jotta se voi pitää toimintansa tehokkaana alueella tulevina vuosina; pyytää Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankkia muuttamaan perussääntöään, jotta myös se osallistuisi tähän rahoitustukimenetelmään;

Euroopan parlamentin rooli

63. painottaa Euroopan parlamentin keskeistä roolia sen varmistamisessa, että EU:n vakaus ja hyvinvointi liittyvät läheisesti demokraattiseen hallintoon ja taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen Euroopan naapuruuspolitiikan eteläisissä naapurivaltioissa, sekä siinä, että poliittista vuoropuhelua, täysimittaisia vapauksia, demokraattisia uudistuksia ja oikeusvaltiota edistetään EU:n naapureina olevissa kumppanimaissa, erityisesti parlamenttien välisten valtuuskuntien ja Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen kautta;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

64. toistaa sitoutuvansa jatkamaan parlamentaarisen valvontaoikeuden käyttämistä Euroopan naapuruuspolitiikan täytäntöönpanossa ja myös käymällä eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevia säännöllisiä keskusteluja komission kanssa; pitää myönteisenä komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelua koskevia laajoja kuulemisia ja toivoo, että komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto takaavat myös sen, että parlamenttia kuullaan täysimittaisesti ja järjestelmällisesti relevanttien asiakirjojen, esimerkiksi Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmien, valmistelun yhteydessä; vaatii lisäksi antamaan parlamentille mahdollisuuden tutustua kaikkia parhaillaan Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanuusmaiden kanssa parhaillaan neuvoteltavia kansainvälisiä sopimuksia koskeviin valtuutuksiin SEUT-sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jossa todetaan, että parlamentille on tiedotettava välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikissa vaiheissa;

*

*   *

65. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jäsenvaltioiden ja Euroopan naapuruuspolitiikan kohdemaiden hallituksille ja parlamenteille ja Välimeren unionin pääsihteerille.

Seksuaalisen väkivallan käyttö Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän konflikteissa

P7_TA(2011)0155

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 seksuaalisen väkivallan käytöstä Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän konflikteissa

(2012/C 296 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 17. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman tilanteesta Kongon demokraattisessa tasavallassa ja raiskauksesta sotarikoksena ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman naiseen kohdistuvan väkivallan poistamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman YK:n turvallisuusneuvoston naisia, rauhaa ja turvallisuutta käsittelevän päätöslauselman 1325 (2000) kymmenvuotispäivästä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 2011 Egyptin tilanteesta antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman eteläisistä naapurimaista ja erityisesti Libyasta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission varapuhemiehen / unionin ulkosuhteiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin Euroopan unionin puolesta antaman julkilausuman 25. marraskuuta 2010 vietettävästä kansainvälisestä päivästä naiseen kohdistuvan väkivallan poistamiseksi,
- ottaa huomioon varapuhemiehen / unionin ulkosuhteiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin Euroopan unionin puolesta antaman julkilausuman kansainvälisestä naistenpäivästä 8. maaliskuuta 2011,

⁽¹⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 83.

⁽²⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0095.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1948 annetun yleismaailmallisen ihmisoikeuksien julistuksen,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1325 (2000) ja 1820 (2008) naisista, rauhasta ja turvallisuudesta, sekä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman naisiin ja lapsiin kohdistuvasta seksuaalisesta väkivallasta aseellisissa konflikteissa,
- ottaa huomioon, että YK:n pääsihteeri nimitti maaliskuussa 2010 erityisedustajan käsittelemään seksuaalista väkivaltaa konflikteissa ja että YK:lla on uusi tasa-arvojärjestö (UN Women),
- ottaa huomioon EU:n suuntaviivat naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja syrjinnän torjumiseksi ja EU:n suuntaviivat lapsista aseellisissa konflikteissa,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1984 tehdyn, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen sekä YK:n yleiskokouksessa 14. joulukuuta 1974 annetun julistuksen 3318 lasten ja naisten suojelusta kriisitilanteissa ja aseellisissa konflikteissa ja erityisesti sen 4 kohdan, jossa vaaditaan tehokkaita toimia naisiin kohdistuvan vainon, kidutuksen, väkivallan ja halventavan kohtelun torjumiseksi,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuksia ja erityisesti naisten oikeuksia koskevat oikeudelliset välineet, kuten YK:n peruskirjan, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevat kansainväliset yleissopimukset, ihmisten kaupan ja toisten prostituutiosta hyötymisen tukahduttamista koskevan yleissopimuksen, kaikkinaisen naisen syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen, sekä pakolaisten oikeusasemaa koskevan vuonna 1951 tehdyn yleissopimuksen,
- ottaa huomioon muut naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevat YK:n asiakirjat, kuten 25. kesäkuuta 1993 ihmisoikeuksien maailmankonferenssissa hyväksytyt Wienin julistuksen ja toimintaohjelman (A/CONF.157/23) sekä naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta 20. joulukuuta 1993 annetun julistuksen (A/RES/48/104),
- ottaa huomioon seuraavat YK:n yleiskokouksen antamat päätöslauselmat: 12. joulukuuta 1997 rikosten estämisestä ja rikosoikeudellisista toimista naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi (A/RES/52/86), 18. joulukuuta 2002 työstä naisiin kohdistuvien kunniarikosten poistamiseksi (A/RES/57/179) sekä 22. joulukuuta 2003 naisiin kohdistuvan perheväkivallan poistamisesta (A/RES/58/147),
- ottaa huomioon neljännen naisten maailmankonferenssin 15. syyskuuta 1995 hyväksymän Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä 18. toukokuuta 2000 antamansa päätöslauselman Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman seurannasta ⁽¹⁾, 10. maaliskuuta 2005 antamansa päätöslauselman YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyyn toimintaohjelman seurannasta ⁽²⁾ (Peking + 10) ja 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Peking +15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 19. joulukuuta 2006 antaman päätöslauselman toimenpiteiden tehostamisesta kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi (A/RES/61/143) sekä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1325 ja 1820, jotka koskevat naisia, rauhaa ja turvallisuutta,

⁽¹⁾ EUVL C 59 E, 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ EUVL C 348 E, 21.12.2010, s. 11.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon vuonna 1998 hyväksytyyn Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ja erityisesti sen 7 ja 8 artiklan, joissa raiskaus, seksuaalinen orjuus, pakkoprostituutio, pakkoraskaus, pakkosterilisaatio tai muu yhtä törkeä seksuaalisen väkivallan muoto katsotaan rikoksiksi ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksiksi ja rinnastetaan ne kidutukseen ja vakaviin sotarikoksiin riippumatta siitä, tehdäänkö näitä tekoja järjestelmällisesti tai ei kansainvälisissä tai kansallisissa selkkauksissa,

- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,

- A. ottaa huomioon, että naiset ovat osallistuneet aktiivisesti kansannousuihin, joilla pyritään lisäämään demokratiaa, oikeuksia ja vapauksia Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä,

- B. ottaa huomioon, että Libyassa ja Egyptissä vallassa olevat hallinnot ovat turvautuneet seksuaaliseen väkivaltaan osana näitä vallankumouksia ympäröiviä konflikteja, kohdistaneet väkivallan erityisesti naisiin ja tehneet heistä suojattomia,

- C. ottaa huomioon, että ilmeisesti seksuaalista väkivaltaa käytetään systemaattisesti naisten pelotteluun ja häpäisyyn myös pakolaisleireillä ja että nyt syntynyt valtatyhjiö saattaa johtaa naisten ja tyttöjen oikeuksien heikentymiseen,

- D. ottaa huomioon, että libyalainen nainen Iman al-Obeidi, joka kertoi tripolilaisessa hotellissa toimittajille sotilaiden joukkoraiskanneen ja pahoinpidelleen hänet, pidätettiin tuntemattomassa paikassa 26. maaliskuuta 2011, ja että hänen raiskauksesta syyttämänsä miehet ovat haastaneet hänet oikeuteen kunnianloukkauksesta,

- E. ottaa huomioon, että Egyptissä naispuoliset mielenosoittajat väittävät, että sotilaat piirittivät heidät Tahrir-aukiolla 9. maaliskuuta 2011 ja alistivat heidät ”neitsyystesteihin”, joiden yhteydessä heitä kidutettiin, raiskattiin ja valokuvattiin miespuolisten sotilaiden läsnä ollessa, ottaa huomioon, että egyptiläisiä naisia joutuu sotilastuomioistuinten eteen epäonnistuttuaan ”neitsyystestissä” ja että joitakin naisia on uhattu syyttää prostituutiosta,

- F. ottaa huomioon, että raiskaukset ja seksiorjuus osana laajamittaista ja systemaattista toimintaa on tunnustettu Geneven yleissopimuksessa rikoksiksi ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksiksi, joista on nostettava syyte kansainvälisessä rikostuomioistuimessa; toteaa, että raiskaukset on nyt tunnustettu myös joukkotuhonnaksi, jos niiden tarkoituksena on tuhota kohderyhmä osittain tai kokonaan; katsoo, että unionin olisi tuettava toimia, joiden tarkoituksena on lopettaa naisiin ja lapsiin kohdistuviin rikoksiin syyllistyneiden rankaisemattomuus,

- G. ottaa huomioon, että aseellisten konfliktien on todettu aiheuttavan naisille suhteettoman suuria ja yksilöllisiä seurauksia; ottaa huomioon, että naisten roolia rauhanrakentamisessa ja konfliktien ehkäisyssä olisi lujitettava osallistumisen, torjumisen ja suojelemisen välityksellä ja että naisia ja lapsia olisi suojeltava paremmin sotatoimi- ja konfliktialueilla,

- H. ottaa huomioon, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1820, 1888, 1889 ja 1325 sitoumusten täytäntöönpano on jokaisen YK:n jäsenvaltion yhteinen huolenaihe ja jaettu vastuu, olipa kyseessä konfliktin osapuoli, lahjoittaja tai muu; katsoo, että tässä suhteessa huomiota olisi kiinnitettävä joulukuussa 2008 hyväksytyihin EU:n suuntaviivoihin naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja EU:n suuntaviivoihin lapsista aseellisissa konflikteissa sekä kaikenlaisen heihin kohdistuvan syrjinnän torjumisesta, mitkä lähettävät selkeän poliittisen signaalin siitä, että nämä ovat EU:lle ensiarvoisen tärkeitä asioita,

Torstai 7. huhtikuuta 2011

1. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioiden hallituksia vastustamaan jyrkästi naisiin kohdistuvien seksuaalisten hyökkäysten ja pelottelun käyttämistä ja väkivallan kohdistamista naisiin Libyassa ja Egyptissä;
2. tuomitsee jyrkästi Egyptin armeijan Tahrir-aukiolla pidätetyille naismielensoihtajille suorittamat "neitsyystestit", ja pitää tätä käytäntöä tuomittavana, koska se on kidutuksen eräs muoto; kehottaa Egyptin ylintä sotilasneuvostoa toteuttamaan viipymättä toimia tämän alentavan kohtelun lopettamiseksi ja varmistamaan, että kaikille turvallisuusjoukoille ja armeijan joukoille ilmoitetaan selkeästi, että kidutusta ja muuta huonoa kohtelua, kuten pakotettuja "neitsyystestejä" ei suvaita ja että kaikki tapaukset tutkitaan perinpohjaisesti;
3. kehottaa Egyptin viranomaisia toteuttamaan viipymättä toimia kidutuksen lopettamiseksi, tutkimaan kaikki väärinkäytökset rauhanomaisia mielensoihtajia kohtaan ja lopettamaan siviilien syyttämisen sotilas-tuomioistuimissa; kantaa erityistä huolta ihmisoikeusjärjestöjen kertomista tapauksista, joissa lapsia on pidätetty ja tuomittu sotilastuomioistuimissa;
4. suosittelee, että on järjestettävä riippumaton tutkinta, ja tekoihin syylliset on asetettava vastuuseen; katsoo, että erityisesti on tutkittava Muammar Gaddafin tekemät rikokset kansainvälisen rikostuomioistuinten Rooman perussäännön ehtojen mukaisesti; toteaa, että kyseisistä teoista vastuussa olevat henkilöt on tuotava oikeuden eteen ja että näistä väärinkäytöksistä ilmoittaneita urheita naisia on suojeltava kostotoimilta;
5. korostaa, että jokaisella on oltava oikeus esittää mielipiteensä maansa demokraattisesta tulevaisuudesta ilman että joutuu pidätetyksi, kidutetuksi tai alistetuksi halventavaan ja syrjivään kohteluun;
6. katsoo vakaasti, että Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä meneillään olevat muutokset vaikuttavat osaltaan naisiin kohdistuvan syrjinnän loppumiseen ja siihen, että naiset osallistuvat täysimääräisesti yhteiskuntaan yhtäläisin oikeuksin miesten kanssa ja kaikkinaisen naisen syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen mukaisesti;
7. korostaa, että naisten oikeudet on yleisesti turvattava näiden yhteiskuntien uusissa demokraattisissa ja oikeudellisissa rakenteissa;
8. korostaa, että naisten asema vallankumouksissa ja demokratisointiprosesseissa olisi tunnustettava, mutta painottaa silti, että naiset voivat joutua kohtaamaan tiettyjä uhkia ja korostaa, että naisten oikeuksia on tuettava ja puolustettava;
9. kehottaa EU:n jäsenvaltioita olemaan poliittisesti ja taloudellisesti aktiivisia ja edistämään pitkällä aikavälillä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täysimittaista täytäntöönpanoa sekä perustamaan siinä tarkoitettuja Euroopan tason valvontalaitoksia ja -mekanismeja; kehottaa YK:ta huolehtimaan päätöslauselman täytäntöönpanosta kaikilla kansainvälisillä tasoilla;
10. korostaa, että ihmisoikeustoimet on asetettava etusijalle Euroopan naapuruuspolitiikassa olennaisena osana demokratisointiprosessia, ja tähdentää, että EU:n on aktiivisesti jaettava kokemuksiaan tasa-arvopolitiikasta ja sukupuolisen väkivallan torjumisesta;
11. korostaa, että miesten ja naisten tasa-arvoisuuden periaate on pantava täytäntöön ja tuettava erityistoimia, jotta Euroopan naapuruuspolitiikan kohdemaissa saadaan aikaan tehokas ja järjestelmällinen sukupuolten tasa-arvoa koskeva lähestymistapa; kehottaa hallituksia ja kansalaisyhteiskuntaa lisäämään naisten sosiaalista osallistumista, mukaan luettuna lukutaidottomuuden torjuminen ja työllisyyden ja taloudellisen riippumattomuuden edistäminen, jotta varmistetaan, että naisten läsnäolo on merkittävä kaikilla tasoilla; korostaa, että tasa-arvosta on tultava olennainen osa demokratisointiprosessia ja että naisten ja tyttöjen koulutuksen olisi oltava painopistealue, johon koulutuksen lisäksi kuuluisi heidän oikeuksiaan koskevan tietoisuuden lisääminen;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

12. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota asettamaan kontakteissa Euroopan naapuruuspolitiikan eteläisten kohteiden kanssa etusijalle EU:n poliittiset prioriteetit, joita ovat kuolemanrangaistuksen poistaminen, ihmisoikeuksien, naisten ihmisoikeudet mukaan lukien, ja perusvapauksien kunnioittaminen ja useiden kansainvälisen oikeuden välineiden, muun muassa kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ja vuonna 1951 tehdyn pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen, ratifiointi;

13. pyytää puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle.

EIP:n vuosikertomus 2009

P7_TA(2011)0156

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Euroopan investointipankin vuosikertomuksesta 2009 (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EIP-ryhmän vuosikertomuksen 2009 (toimintakertomus ja yritysvastuu, tilinpäätöskertomus, tilastokertomus),
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan investointipankin vuosikertomuksesta 2008 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin vuosikertomuksista 2007 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽³⁾ Eurooppa 2020 -strategiasta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon (A7-0073/2011),

EIP:n uusi perussääntö

1. pitää ilahduttavina Lissabonin sopimuksen tuomia muutoksia, jotka lisäävät EIP:n rahoitustoiminnan joustavuutta ja sisältävät muun muassa seuraavaa: pääomaosuudet, jotka täydentävät pankin tavanomaisia toimia, mahdollisuus tytäryhtiöiden ja muiden yksiköiden perustamiseen, ns. erityistoimien sääntelyyn ja teknisen avun palvelujen laajempaan tarjoamiseen sekä tarkastuskomitean vahvistaminen;

2. muistuttaa Lissabonin sopimuksen tuomista muutoksista, joilla selvennetään, mitä tavoitteita on EIP:n kolmansissa maissa tarjoamalla rahoituksella, jolla on tuettava EU:n kansainvälisen toiminnan yleisiä periaatteita, kuten määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 5 kohdassa, ja jolla on tuettava EU:n ulkoisen toiminnan tavoitteita, jotka esitetään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa;

⁽¹⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 135.

⁽²⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 147.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0223.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

3. on tietoinen eräiden jäsenvaltioiden EIP:lle esittämästä pyynnöstä ottaa rahoitustoimissaan enemmän riskejä, mutta pitää samalla tärkeänä, että tällä ei vaaranneta EIP:n AAA-luokitusta siksi, että se on tärkeä tekijä, jotta EIP voi myöntää lainoja parhaiden olosuhteiden vallitessa;
4. palauttaa mieliin EIP:n tavoitteen EU:n poliittisten päämäärien tukemisesta ja sen, että EIP vastaa tilintarkastustuomioistuimelle, OLAF:lle ja EU:n jäsenvaltiolle sekä vapaaehtoisesti Euroopan parlamentille;
5. ottaa huomioon ehdotuksen, jonka mukaan EIP:n rahoitustilanteen vakauden valvonta olisi otettava käyttöön, mutta suosittaa kuitenkin, että mitataan täsmällisesti sen tulokset ja kuinka se noudattaa hyviä liiketoimintatapoja;
6. ehdottaa, että tätä valvontaa harjoittaa
  - Euroopan keskuspankki Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohdan nojalla;
  - tai, jos tämä ei onnistu ja EIP tekee itse aloitteen, Euroopan pankkiviranomainen joko yhden tai useamman kansallisen sääntelyelimen kanssa tai ilman niitä tai riippumaton tarkastaja;
7. pyytää komissiota toimittamaan parlamentille 30. marraskuuta 2011 mennessä oikeudellisen analyysin EIP:n toiminnan vakauden valvontaa koskevista mahdollisista vaihtoehdoista;
8. ehdottaa, että komissio käynnistää yhdessä EIP:n kanssa – sen henkilöresurssit ja suurten infrastruktuurien rahoituksessa saama kokemus huomioon ottaen – investointien rahoitusta koskevan strategisen harkinnan mitään mahdollisuuksia pois sulkematta, mukaan luettuina tuet, jäsenvaltioiden EIP:n pääomaan merkitsemien summien vapauttaminen, lainat, innovatiiviset välineet, hitaasti tuottaviin pitkän aikavälin hankkeisiin mukautetut rahoitusjärjestelyt, takausjärjestelmien kehittäminen, investointeja koskevan kohdan lisääminen EU:n talousarvioon, unionin ja kansallisten ja paikallisten viranomaisten väliset rahoitusyhteistyöliittymät sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet;
9. muistuttaa kuitenkin varoituksistaan ja huolestuneisuudestaan, jotka johtuvat siitä, että osa Euroopan unionin ohjelmiin ja rahastoihin liittyvästä EIP:n hallinnosta on jätetty vastuuvapausmenettelyn ulkopuolelle, mikä luo erityisvelvoitteita komission ja EIP:n väliselle koordinoinnille ja vaikeuttaa yleiskuvan saamista saavutetuista tuloksista; vaatii edelleen, että EIP toimittaa tuloksistaan kaikki tiedot: asetetut ja saavutetut tavoitteet, mahdollisten poikkeamien syyt ja tehtyjen arviointien tulokset; kehottaa komissiota antamaan yksityiskohtaista tietoa EIP:n kanssa käytettävistä koordinoitimenettelyistä ja niiden tehokkuudesta;
10. kehottaa komissiota hankkimaan EIP:ltä lausunnon toiminnasta, jolla on merkittäviä kerrannaisvaikutuksia ja joka taataan Euroopan unionin talousarviosta;
11. painottaa, että EU:n talousarviosta myönnettyt takuut EIP:n myöntämille lainoille vuoden 2009 lopussa olivat 19,2 miljardia euroa; korostaa, ettei tätä EU:n talousarviosta myönnettyä määrää voida jättää huomiotta, ja odottaa yksityiskohtaista selvitystä tähän liittyvistä riskeistä; katsoo, että EIP:n olisi myös annettava selvitys niiden lainankorkojen kohdentamisesta, jotka ovat seurausta takuiden suuresta määrästä;
12. pyytää yksityiskohtaista selvitystä hallintomaksuista, jotka EIP sai EU:n talousarviosta;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

13. toistaa ehdotuksensa, jonka mukaan Euroopan unionin olisi voitava tulla EIP:n jäseneksi;

EIP:n rahoitustoiminta EU:ssa***Maailmanlaajuinen rahoituskriisi ja sen seuraukset EIP:lle***

14. pitää ilahduttavana pankin keskittymistä kolmeen alueeseen, joilla kriisi vaikuttaa eniten Eurooppaan, eli pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, lähentymisalueisiin ja ilmastonmuutoksen torjuntaan;

15. tunnustaa, että EIP:llä on merkittävä rooli pk-yritysten tukemisessa erityisesti rahoituskriisin ja taloudellisen laskusuuntauksen aikana, ja kehottaa sitä helpottamaan globaalin lainajärjestelmänsä vuorovaikutusta rakennerahastoista myönnettyjen tukien kanssa;

16. korostaa pk-yritysten merkitystä Euroopan taloudelle ja pitää siksi myönteisenä, että EIP:n pk-yrityksille vuosina 2008–2010 myöntämä rahoitus kasvoi yhteensä 30,8 miljardiin euroon, ja myöntää, että tämä määrä ylittää kyseistä kautta varten asetetun 7,5 miljardin euron vuosittaisen tavoitteen; pitää ilahduttavana myös sitä, että maaliskuussa 2010 perustettiin Progress-mikrorahoitusohjelma, jonka rahoitus on noin 200 miljoonaa euroa komissiolta ja EIP:ltä; korostaa kuitenkin, että pk-yrityksillä on hankaluuksia luoton saamisessa, ja kehottaa tässä yhteydessä EIP:tä lisäämään edelleen rahoitusvälittäjien kautta myönnettyjä lainoja koskevaa avoimuutta; kehottaa tätä varten laatimaan rahoitusvälittäjiä koskevat selkeät rahoitusehdot ja tiukemmat lainanannon tehokkuutta koskevat ehdot; edellyttää lisäksi, että EIP velvoitetaan raportoimaan vuosittain pk-yrityksille myöntämistään lainoista ja laatimaan arvioinnin lainojen saatavuudesta ja tehokkuudesta sekä toimista, joilla pyritään lisäämään lainanantoa;

17. suosittelee, että EIP:n roolin olisi oltava keskitetympi, valikoivampi, tehokkaampi ja tuloskeskeisempi; katsoo, että pienten ja keskisuurten yritysten saavuttamiseksi sen olisi tehtävä erityisesti yhteistyötä sellaisten rahoitusvälittäjien kanssa, jotka toimivat avoimesti ja vastuullisesti ja ovat kytköksissä paikalliseen talouteen; katsoo, että EIP:n olisi esitettävä pk-yrityksille myönnettyjen lainojen osalta verkkosivuillaan aktiivisesti tietoja erityisesti suoritetuista määristä, tähän mennessä myönnettyistä varoista sekä alueista ja teollisuudenaloista, joille varoja on myönnetty; katsoo, että olisi toimitettava myös tietoa edellytyksistä, jotka rahoitusvälittäjän on täytettävä;

18. pitää myönteisenä, että EIP:n mahdollisuudesta saada EKP:n lyhytaikaista rahoitusta Luxemburgin keskuspankin kautta on sovittu ottaen huomioon EIP:n lainananto-ohjelmien helpottaminen ja likviditeetin hallinta;

19. toteaa, että EU:n koheesiopolitiikan lähentymistavoite on EIP:n tärkein päämäärä; painottaa EIP:n ja Euroopan komission yhteisten toimien lisäarvoa teknisen avun alalla (JASPERS), sillä näin tarjotaan lisätukea ja nostetta rakennerahaston toimille;

20. kehottaa EIP:tä antamaan lähentymisalueille lisää teknistä apua ja yhteisrahoitusta, jota ne tarvitsevat voidakseen ottaa vastaan suuremman osan niiden saatavana olevasta rahoituksesta erityisesti liikenneinfrastruktuurin kaltaisiin ensisijaisiin aloja koskeviin hankkeisiin ja muihin kasvua ja työllisyyttä edistäviin hankkeisiin sekä Eurooppa 2020 -strategiaan kuuluviin hankkeisiin noudattaen tiukkoja sosiaalisia sekä avoimuutta ja ympäristöä koskevia normeja;

21. kehottaa EIP:tä saattamaan toimintansa vastaamaan täysin EU:n tavoitetta, joka koskee nopeaa siirtymistä vähähiiliseen talouteen, ja laatimaan suunnitelman, joka koskee fossiilisiin polttoaineisiin liittyvien hankkeiden lainanannon asteittaista lopettamista, mukaan luettuina hiilivoimaloita koskeva lainananto, ja toimien tehostamista uusiutuvan energian ja energiatehokkaiden teknologioiden siirtämiseksi;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

22. on huolestunut globaalilainojen myöntämiseen ja valvontaan liittyvästä jatkuvasta avoimuuden puutteesta veroasioiden suhteen ja katsoo sen vuoksi, että olisi varmistettava, etteivät lainojen saajat hyödynnä veroparatiiseja tai muita veronkiertokeinoja;

23. kehottaa lisäämään EIP:n ja EIR:n toimien keskinäistä yhtenäisyyttä erityisesti niin, että EIR:n toimet voidaan suunnata läheisemmin Eurooppa 2020 -tavoitteisiin, ja pyytää tässä yhteydessä kehittämään kyseisten yksikköjen välistä työnjakoa ja optimoimaan niiden taseiden käyttöä;

24. pitää myönteisenä, että EIP-ryhmä on päättänyt tehdä koheesiopolitiikassa tiiviimpää yhteistyötä komission kanssa Jessica-, Jeremie- ja Jasmine-aloitteissa, joilla pyritään tekemään koheesiopolitiikasta tehokkaampaa ja toimivampaa sekä vahvistamaan rakennerahastojen nostevaikutusta; tunnustaa, että edellä mainittu yhteistyö on osoittautunut hyödylliseksi ja suotuisaksi etenkin talouskriisin yhteydessä;

EIP:n rahoitustoiminta vuoden 2013 jälkeen

25. katsoo, että on tullut aika lisätä huomattavasti strategisia pitkän aikavälin investointeja Euroopassa ja keskittyä erityisesti Euroopan tärkeimpiin infrastruktuuri- ja yhteenkuuluvuusaloihin; pyytää tässä yhteydessä

— lisäämään pankin toiminnan avoimuutta Euroopan parlamenttiin nähden

— EIP:n selkeätä vastuuvollisuutta Euroopan parlamentille

— rahoitusvälineiden kohdennettua käyttöä;

26. kehottaa EIP:tä kehittämään vuoden 2013 jälkeistä toimintastrategiaa Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti;

27. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategiassa on omaksuttu mielenkiintoinen ja myönteinen lähestymistapa rahoitusvälineisiin; pyytää niiden tehokkuuden parantamiseksi EIP:tä ja komissiota pitämään mielessä seuraavat tavoitteet: menettelyjen yksinkertaistaminen ja kerrannaisverkkojen maksimointi sekä EIP-ryhmän käynnistävä vaikutus julkisen ja yksityisen sektorin investoijien houkuttamisessa;

28. kehottaa EIP:tä edelleen antamaan Euroopan komission kanssa tehdyille aloitteille ensisijaisen aseman EIP:n yhteistyössä komission kanssa etenkin koheesiopolitiikan osalta; tunnustaa, että näillä aloitteilla on tärkeä rooli lisäkehityksen edistäjänä, muun muassa uuden, vuoden 2013 jälkeisen ohjelmakauden valmistelussa;

29. kannustaa EIP:tä ilmoittamaan investointihankkeidensa tärkeysjärjestyksen käyttäen välineenä esimerkiksi kustannus-hyötyanalyysejä, jotta saavutetaan mahdollisimman suuri kerrannaisvaikutus BKT:hen;

30. tukee laadukkaita investointitoimijoita, kuten EIP:tä, koska sillä on ennen kaikkea kokemusta innovatiivisten rahoitusmekanismien, kuten strukturoidun rahoitusvälineen, riskinjoon rahoitusvälineen ja "Euroopan puhdas liikenne" -välineen, käytöstä;

31. kannustaa laajentamaan EU:n tukien sulauttamista EIP:n lainoihin keinona lisätä käytettävissä olevien resurssien määrää, edellyttäen että uudet rahoitusvälineet ovat älykkäitä, integroituvia ja joustavia;

32. katsoo, että tällä ohjelmakaudella rahoitusvälineiden luomisesta ja käytöstä saadun laajan kokemuksen ansiosta sekä Euroopan komission että EIP:n pitäisi katsoa näiden välineiden nykyistä soveltamisalaa ja käyttöä pidemmälle ja innovoida laajentamalla tarjottujen tuotteiden valikoimaa;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

33. katsoo, että EIP:n omaa rahoitustaan varten liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja sekä tulevia "hankejoukkovelkakirjoja" varten tarvitaan selkeitä ja erillisiä tavoitteita ja oikeudellisia kehyksiä;
34. huomauttaa, että EIP rahoittaa toimintaansa laskemalla menestyksekkäästi liikkeeseen yhteisiä joukkovelkakirjoja, joita kaikki EU:n jäsenvaltiot tukevat;
35. pitää ilahduttavana ajatusta "hankejoukkovelkakirjoista", joiden tarkoituksena ei ole pelkästään parantaa yritysten itsensä liikkeeseen laskemien velkakirjojen luottoluokitusta Eurooppa 2020 -strategian puitteissa vaan myös rahoittaa unionin liikennettä, energiaa ja tietotekniikkaa koskevia perusrakenteita ja talouden ympäristöystävällisemmäksi tekemistä; uskoo, että tällaisten hankejoukkovelkakirjojen liikkeeseen laskeminen vaikuttaisi myönteisesti pääoman saatavuuteen kasvua ja työllisyyttä edistäville kestäville investoinneille, joilla täydennetään jäsenvaltioiden ja koheesiorahaston investointeja; katsoo, että tällä välineellä olisi parannettava valittujen hankkeiden luottoluokitusta ja houkuteltava yksityistä rahoitusta, jolla täydennetään jäsenvaltioiden ja koheesiorahaston investointeja;
36. pyytää komissiota ja EIP:tä siten esittämään "hankejoukkovelkakirjojen" luomista koskevia konkreettisia ehdotuksia; korostaa, että parlamentin on oltava täysimääräisesti mukana tällaisten välineiden käyttöönottamisessa ja pyytää harkitsemaan EU:n talousarvion käyttämistä seuraavassa monivuotisessa rahoituskehelyssä ensisijaisena rajoitetun tappioriskin puskurina ja EIP:tä toissijaisena rahoittajana;
37. katsoo, että seuraavilla aloilla tarvitaan selvästi EIP:n lisätukea: pk-yritykset, markkina-arvoltaan keskisuuret yritykset ja infrastruktuuri sekä muut keskeiset kasvua ja työllisyyttä edistävät hankkeet, jotka ovat osa Eurooppa 2020 -strategiaa;
38. kehottaa EIP:tä tekemään investointeja Euroopan rautateiden tavaraliikenteeseen sekä muihin Euroopan laajuisiin tavaraliikenneverkkoihin keskittyen Välimeren, Mustanmeren ja Itämeren satamiin, jotka liitettäisiin lopullisesti Euroopan markkinoihin;
39. kehottaa EIP:tä antamaan enemmän tukea Euroopan laajuisen liikenneverkon rakentamiseen päämääränä aiheuttaa vipuvaikutus, jonka avulla lisätään investointeja sekä julkiselta että yksityiseltä sektorilta; katsoo, että myös tässä "hankejoukkovelkakirjat" voivat toimia täydentävänä investointivälineenä TEN-T-rahaston talousarvion rinnalla; kehottaa keskittämään tulevat investoinnit Euroopan laajuisen liikenneverkon rajatylittäviin osiin eurooppalaisen lisäarvon optimoimiseksi;
40. kehottaa EIP:tä investoimaan Nabucco-kaasuputkeen ja muihin merkittäviin Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskeviin hankkeisiin, jotka antavat mahdollisuuden vastata EU:n tulevaan energian kysyntään, monipuolistamaan EU:hun energiaa toimittavien maiden joukkoa, laajentamaan EU:n toimintatapojen valikoimaa ja helpottamaan unionin ympäristösitoumusten täyttämistä;

EIP:n rahoitustoiminta EU:n ulkopuolella***EIP:n rooli ehdokasvaltioissa***

41. katsoo, että osana EIP:n aloitteita ehdokasvaltioissa EIP:n olisi lisättävä huomiotaan energiatehokkuutta koskeviin toimiin, uusiutuvaan energiaan ja ympäristöinfrastruktuuriin, Euroopan laajuisiin verkkoihin (TEN) ja Euroopan laajuisiin energiaverkkoihin (TEN-E) ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuksiin sosiaalisten sekä avoimuutta ja ympäristöä koskevien laadukkaiden standardien mukaisesti ja että sen olisi EU:n ilmastotavoitteiden mukaisesti asetettava etusijalle kestävät liikennemuodot, erityisesti rautatieliikenne;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

42. katsoo, että EIP:n olisi annettava teknistä apua ehdokasvaltioille, kuten pankin perussäännön uudessa 18 artiklassa määrätään;

EIP:n rooli kehitysyhteistyössä

43. pitää ilahduttavina Lissabonin sopimuksen EY:n perustamissopimukseen mukanaan tuomia muutoksia, sillä Lissabonin sopimuksen 209 artiklassa, kun se luetaan yhdessä 208 artiklan kanssa, määrätään, että EIP myötävaikuttaa perussäännössään määrätyn ehdoin sellaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon, jotka ovat tarpeen yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi;

44. muistuttaa, että EIP:n rahoitusstrategialla ja -toimilla olisi edistettävä EU:n ulkoista toimintaa koskevia yleisperiaatteita Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan mukaisesti eli edistettävä osaltaan niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka koskevat demokratian ja oikeusvaltion kehittämistä ja lujittamista, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista sekä kansainvälisten ympäristösopimusten, joissa Euroopan unioni tai sen jäsenvaltiot ovat sopimuspuolia, noudattamista; katsoo, että EIP:n olisi taattava tiedon saantia, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten noudattaminen hankkeiden eri vaiheissa;

45. pitää ilahduttavana asiantuntijoista koostuvan valmistelukomitean päätelmää, jonka mukaan olisi harkittava EU:n ulkoista yhteistyötä ja kehitysapupolitiikkaa käsittelevän foorumin perustamista; kehottaa kuitenkin EIP:tä ja muita unionin toimielimiä huolellisesti tarkastelemaan tämän uuden hankkeen toteuttavuutta ja sen pitkän aikavälin vaikutuksia EU:n koko ulkoisen toiminnan tehokkuuteen, jotta vältetään yleisen kehitysapupolitiikan ja -tavoitteiden vesittyminen sen vuoksi, että perustetaan välineitä, joiden osalta ei ole tehty tavoitteiden ja painopisteiden ennakkoarviointia;

46. pitää ilahduttavana ehdotusta uudeksi päätökseksi, jolla vahvistettaisiin EIP:n valmiutta tukea EU:n kehitystavoitteita, korvata alueelliset tavoitteet horisontaalisilla korkean tason tavoitteilla ja kehittää toiminnan suuntaviivoja kullekin alueelle ulkoisen toimeksiannon mukaisesti; muistuttaa, että on asetettava selvät painopistealueet, joihin kuuluvat uusiutuva energia, kaupunkien infrastruktuuri, kuntien kehittäminen ja paikallisten omistamat rahoituslaitokset;

47. suosittelee seuraavia toimia EIP:n roolin vahvistamiseksi kehitysyhteistyössä:

- kehitysyhteistyökysymyksiin ja kehitysmaihin erikoistuneen asiantuntevan henkilöstön lukumäärän lisääminen sekä henkilöstön paikallisen läsnäolon lisääminen kolmansissa maissa,
- paikallisten toimijoiden osallistumisasteen lisääminen hankkeissa,
- kohdennetun pääoman lisääminen kehitysyhteistyöhankkeisiin,
- avustusten lisääminen,
- sen selvittäminen, voidaanko EIP:n kolmansissa maissa toteutettavat toimet ryhmittää yhteen erilliseen yksikköön;

48. suosittelee, että EIP keskittyisi investointeihin uusiutuvia energialähteitä koskeviin hankkeisiin kehitysmaissa ja erityisesti Saharan eteläpuolisessa Afrikassa;

EIP:n ja kansainvälisten, alueellisten ja kansallisten rahoituslaitosten välinen yhteistyö

49. toteaa, että EIP:n, monenkeskisten kehityspankkien, alueellisten kehityspankkien, Euroopan kahdenvälisten kehitysvirastojen ja kehitysmaiden julkisten ja yksityisten rahoituslaitosten yhteistyötä olisi lisättävä EU:n toimintalinjojen tukemiseksi;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

50. katsoo, että tarvitaan laajempaa yhteistyötä alueellisten ja kansallisten rahoituslaitosten kanssa samoilla ehdoilla ja vastavuoroisuuden pohjalta, jotta voidaan varmistaa resurssien tehokkaampi käyttö ja kohdentaminen paikallisiin erityistarpeisiin;

51. kehottaa allekirjoittamaan EIP:n, EJKP:n ja komission välillä parhaillaan neuvoteltavan yhteisymmärryspöytäkirjan, jotta voidaan vahvistaa yhteistyötä kaikissa yhteisissä toimintamaissa EU:n ulkopuolella, ja katsoo, että kaksitahoisena tavoitteena on lainanantopolitiikkojen johdonmukaistaminen sekä keskinäisesti että suhteessa EU:n toimintatavoitteisiin, joista mainittakoon sosiaalinen koheesio ja ympäristönsuojelu;

Offshore-rahoituskeskukset

52. kehottaa EIP:tä laatimaan rahoitusvälittäjiä koskevat selkeät rahoitusehdot ja raportoimaan edistyksestä, joka liittyy avoimuuteen ja lisääntyneeseen vastuuvollisuuteen erityisesti rahoitusvälittäjien kautta tapahtuvan lainanannon yhteydessä; katsoo, että EIP:n olisi päivitettävä ja tiukennettava offshore-rahoituskeskuksia koskevaa toimintapolitiikkaansa ja mentävä OECD:n listausten nykyisiä tasapuolisia toimintaedellytyksiä pidemmälle sekä otettava huomioon kaikki oikeudenkäyttöalueet, jotka mahdollisesti sallivat veropetokset tai veronkierron;

53. katsoo, että turvautuminen OECD:n luetteloon offshore-rahoituskeskuksista ei riitä ja että on käytettävä kaikkia kansainvälisesti tunnustettuja luetteloita kunnes EU on laatinut oman luettelonsa; toteaa kuitenkin, että EIP:n olisi suoritettava oma riippumaton arviointinsa yhteistyöhaluttomien oikeudenkäyttöalueiden osalta ja valvottava niitä ja julkistettava säännöllisesti tuloksensa, joilla täydennetään kansainvälisten ja EU:n viiteluetteloiden analyseja;

54. katsoo, että EIP ei saa osallistua mihinkään toimiin, jotka toteutetaan yhteistyöhaluttomilla lainkäyttöalueilla, jotka on yksilöity OECD:n, rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) ja muiden asiaan liittyvien kansainvälisten järjestöjen toimesta ja sen oman riippumattoman arvioinnin ja valvonnan tuloksena;

55. katsoo, että EIP:n olisi sovellettava sen päivitettyä ja julkaistua yhteistyöhaluttomia maita ja alueita/offshore-rahoituskeskuksia koskevaa toimintalinjaansa erittäin ankaralla tavalla, jotta voidaan varmistaa, että EIP:n rahoitustoimilla ei osallistuta minkäänlaiseen veronkiertoon tai rahanpesuun;

56. pyytää EIP:tä sisällyttämään Euroopan parlamentille esittämäänsä vuosikertomukseen tietoja siitä, kuinka se soveltaa offshore-rahoituskeskuksia koskevaa politiikkaansa ja erityisesti kuinka monta hakemusta on hylätty sääntöjen noudattamatta jättämisen takia ja mikä on pyydettyjen ja toteutettujen siirtymislupauksen määrä;

57. kehottaa EIP:tä lisäämään edelleen hankkeita koskevien tietojen aktiivista ja oikea-aikaista esittämistä, mukaan luettuina omat arvioinnit hankkeen ympäristö-, sosiaali-, ihmisoikeus- ja kehitysapuvaikutuksista sekä valvontaraportit ja jälkiarviointiraportit;

*

* *

58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan investointipankille, Maailmanpankkiryhmälle, kaikille alueellisille kehityspankeille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

Ai Weiwein tapaus Kiinassa

P7_TA(2011)0157

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Ai Weiwein tapauksesta

(2012/C 296 E/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon tämän vaalikauden aikana antamansa aiemmat päätöslauselmat ihmisoikeusloukkauksista Kiinassa,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
  - A. ottaa huomioon, että Tunisian, Egyptin ja Libyan poliittisten tapahtumien innoittamana internetissä koettu vetoomusvyöry kiinalaisen ”jasmaiinvallankumouksen” puolesta on johtanut Kiinan viranomaisten toimenpiteisiin ja laajalle levinneisiin tehoiskuihin ihmisoikeusaktivisteja ja toisinajatteliijoita vastaan,
  - B. ottaa huomioon, että kansainvälisesti tunnettua taiteilijaa ja hallintojärjestelmän arvostelijaa Ai Weiweitä ei ole nähty sen jälkeen, kun hänet vangittiin turvatarkastuksen yhteydessä Pekingin lentokentällä sunnuntaina 3. huhtikuuta 2011,
  - C. ottaa huomioon, että Ai Weiwein vangitsemisen lisäksi poliisi on saatujen tietojen mukaan tehnyt ratsian hänen asuntoonsa ja takavarikoinut useita esineitä,
  - D. ottaa huomioon, että Ai Weiweitä estettiin hiljattain matkustamasta Nobelin rauhanpalkinnon jakotilaisuuteen Osloon ja että hänet pantiin kotiarestiin sen jälkeen, kun hänen auringonkukansiemennäytelynsä avattiin Lontoossa, ja että hänen asuntonsa Shanghaissa ryöstettiin,
  - E. ottaa huomioon, että Ai Weiwei on laajasti tunnettu Kiinan ulkopuolella, mutta häntä estetään pitämästä taiteilijana näyttelyitä Kiinassa, vaikka hänen työnsä ovat tulleet tunnetuiksi sen jälkeen, kun hän osallistui olympialaisten Linnunpesä-stadionin suunnitteluun,
  - F. ottaa huomioon, että Ai Weiwei saavutti kansallista ja kansainvälistä vaikutusvaltaa julkaisemalla Sichuanin maanjäristyksen lapsiuhrien nimet ja että sen seurauksena tuntemattomat henkilöt pahoinpitelivät hänet, minkä takia hän joutui sairaalahoitoon Saksassa,
  - G. ottaa huomioon, että Ai Weiwei on yksi vaikutusvaltaisimmista henkilöistä, jotka allekirjoittivat peruskirjan 08, jossa vaaditaan Kiinaa toteuttamaan poliittisia uudistuksia ja turvaamaan ihmisoikeudet,
    - 1. tuomitsee hallintojärjestelmän arvostelijan ja kansainvälisesti tunnetun taiteilijan Ai Weiwein perusteettoman ja sietämättömän vangitsemisen;
    - 2. kehottaa vapauttamaan Ai Weiwein välittömästi ja ehdoitta ja ilmaisee kannattavansa hänen rauhanomaisia toimiaan ja aloitteitaan demokraattisten uudistusten ja ihmisoikeuksien turvaamisen hyväksi;
    - 3. korostaa, että poliisi on kieltäytynyt antamasta Ai Weiwein vaimolle tietoa vangitsemisen syystä;
    - 4. painottaa, että Ai Weiwein vangitseminen on kuvaava esimerkki Kiinassa hiljattain laajalle levinneistä ihmisoikeusaktivisteja ja toisinajatteliijoita vastaan tehdyistä tehoiskuista, joihin kuuluvat lukuisat pidätykset, kohtuuttomat vankilatuomiot, kasvanut yksittäisten ihmisten valvonta ja lisääntyneet ulkomaalaisiin toimittajiin kohdistuvat tukahduttavat rajoitukset;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

5. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa Catherine Ashtonia ottamaan ihmisoikeusloukkaukset edelleen esiin korkeimmalla tasolla yhteyksissään Kiinan viranomaisten kanssa – myös Liu Xianbinin hiljattainen 10 vuoden tuomio ja Liu Xiaobon 11 vuoden tuomio sekä esimerkiksi seuraavat tapaukset: Liu Xia, Chen Guangcheng, Gao Zhisheng, Liu Xianbin, Hu Jia, Tang Jitian, Jiang Tianyong, Teng Biao, Liu Shihui, Tang Jingling, Li Tiantian, Ran Yunfei, Ding Mao ja Chen Wei; on huolestunut tukahduttavista olosuhteista, joissa heidän puolisonsa ja perheensä elävät ja pyytää antamaan parlamentille selonteon näistä tapauksista sen jälkeen, kun lähestyvä Euroopan unionin ja Kiinan korkean tason poliittinen vuoropuhelu, johon komission varapuheenjohtaja / korkea edustaja osallistuu, on käyty;
6. panee merkille, että Kiinan ihmisoikeustilanne on edelleen vakava huolenaihe; korostaa, että on arvioitava kattavasti Euroopan unionin ja Kiinan ihmisoikeusvuoropuhelua, myös Euroopan unionin ja Kiinan ihmisoikeuksia käsittelevää oikeudellista seminaaria, jotta käytettyjä menettelytapoja ja saavutettua edistystä voidaan arvioida;
7. kehottaa suhteista Kiinan kansantasavaltaan vastaavaa valtuuskuntaa ottamaan esiin ja käsittelemään huolellisesti ihmisoikeusloukkauksia koskevaa kysymystä ja erityisesti tässä päätöslauselmassa lueteltuja tapauksia seuraavassa parlamenttien välisessä kokouksessa;
8. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa pohtimaan uudestaan tätä vuoropuhelua, jotta siitä saadaan tehokas ja tuloksiin suuntautunut, sekä ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin seuraavan ihmisoikeusvuoropuhelun järjestämiseksi, jossa nämä tapaukset ja muut Euroopan parlamentin päätöslauselmissa tarkoitetut ihmisoikeusloukkaukset otetaan esiin;
9. muistuttaa, että Kiinaa on hallinnut sama puolue vuodesta 1949 saakka ja Kiinan viimeaikaisen poliittisen kehityksen ja heikentyneen ihmisoikeustilanteen perusteella Euroopan unionin poliittisten puolueiden olisi harkittava uudestaan suhteitaan Kiinaan;
10. katsoo, että samalla kun Euroopan unioni kehittää suhteita Kiinaan, on kehitettävä aitoa, tuloksellista ja tehokasta poliittista vuoropuhelua, ja ihmisoikeuksien kunnioittamisella olisi oltava keskeinen osa uudessa puitesopimuksessa, josta neuvotellaan parhaillaan Kiinan kanssa;
11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission puheenjohtajalle / korkealle edustajalle, Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajalle, komissiolle sekä Kiinan kansantasavallan presidentille, pääministerille ja kansalliskokoukselle.

Nepalissa maanpaossa olevan Tiibetin hallituksen vaalikielto

P7_TA(2011)0158

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Tiibetin pakolaishallituksen vaalien kieltämisestä Nepalissa

(2012/C 296 E/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 Nepalista antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾ ja 26. lokakuuta 2006 Tiibetistä antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon vuoden 1948 ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0245.⁽²⁾ EUVL C 313 E, 20.12.2006, s. 463.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin Ban Ki Moonin 29. toukokuuta 2010 antaman lausuman Nepalín poliittisesta tilanteesta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Kiinan kansantasavalta estää Tiibetin miehityksellä tiibetiläisiä valitsemasta demokraattisesti edustajiaan Tiibetin alueella,
- B. ottaa huomioon, että yli 82 000 maanpaossa olevaa tiibetiläistä eri puolilla maailmaa kutsuttiin äänestämään 20. maaliskuuta 2011 Tiibetin pakolaishallituksen uuden pääministerin eli Kalon Tripan valitsemiseksi,
- C. ottaa huomioon, että useat tuhannet Nepalín tiibetiläiset eivät saaneet Nepalín viranomaisilta lupaa äänestää Katmandussa Kiinan hallituksen kasvavan painostuksen vuoksi,
- D. ottaa huomioon, että jo Nepalín aikaisemman äänestyskierroksen aikana 3. lokakuuta 2010 Katmandun poliisi takavarikoi vaaliurnia ja sulki tiibetiläisen yhteisön äänestyspaikkoja,
- E. ottaa huomioon, että 10. maaliskuuta 2011 Dalai Lama ilmoitti luopuvansa virallisesti Dharamsalassa Intiassa toimivan Tiibetin pakolaishallituksen poliittisesta johtajuudesta vahvistaakseen näin tiibetiläisen liikkeen demokraattista rakennetta ennen vaaleja, joissa valitaan Tiibetin poliittisen johdon uusi sukupolvi,
- F. ottaa huomioon, että Nepalín hallitus on väittänyt, että tiibetiläisten mielenosoitukset ovat sen ”yhden Kiinan” politiikan vastaisia, ja vahvistanut, että se ei aio sallia ”Pekingin vastaista toimintaa” maaperälläään, ja on siksi asettanut tiibetiläisryhmien liikettä koskevan yleisen kiellon Kiinan viranomaisten rauhoittamiseksi,
- G. ottaa huomioon, että Nepalín viranomaisten ja erityisesti poliisiviranomaisten on toistuvasti raportoitu syyllistyneen Nepalissa maanpaossa olevien tiibetiläisten ilmaisunvapauden sekä kokoontumis- ja yhdistymisvapauden ja muiden ihmisoikeuksien loukkauksiin; ottaa huomioon, että kaikkien Nepalissa oleskelevien oikeudet on vahvistettu Nepalín allekirjoittamissa kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa, kuten kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa,
- H. katsoo, että monien pakolaisten – erityisesti tiibetiläisten – tilanne Nepalissa on huolestuttava,
- I. ottaa huomioon, että EU vahvisti sitoumuksensa tukea ulkosuhteissaan demokraattista ja osallistumiseen perustuvaa hallintoa, kun sen neuvosto hyväksyi 17. marraskuuta 2009 päätelmät demokratian tukemisesta EU:n ulkosuhteissa,
  1. korostaa, että oikeus osallistua demokraattisiin vaaleihin on kaikkien kansalaisten perusoikeus ja että tästä oikeudesta on pidettävä kiinni ja se on turvattava ja taattava kaikissa demokraattisissa valtioissa;
  2. kehottaa Nepalín hallitusta turvaamaan tiibetiläisten demokraattiset oikeudet ja toteaa, että tiibetiläiset ovat toteuttamassa ainutlaatuista sisäistä vaalimenettelyä, joka on ollut käytössä vuodesta 1960 lähtien, järjestääkseen demokraattiset vaalit ja osallistuakseen niihin;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

3. korostaa, että rauhalliset demokraattiset vaalit ovat tärkeitä, jotta voidaan säilyttää tiibetiläisten identiteetti ja vahvistaa sitä Tiibetin alueen sisä- ja ulkopuolella;
4. kehottaa Nepalín viranomaisia kunnioittamaan Nepalín tiibetiläisten oikeuksia ilmaisunvapauden ja kokoontumis- ja yhdistymisvapauden, koska Nepalín allekirjoittamissa kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa nämä vapaudet on taattu kaikille Nepalissa oleskeleville;
5. kehottaa viranomaisia pidättymään ennaltaehkäisevistä pidätyksistä ja mielenosoitusten ja sananvapauden rajoittamisesta, koska näin evätään tiibetiläisten oikeus osoittaa oikeutetusti ja rauhanomaisesti mieltään ja kokoontua kaiken tiibetiläisyhteisön maassa harjoittaman toiminnan yhteydessä, ja kehottaa Nepalín hallitusta sisällyttämään nämä oikeudet ja takeet uskonnonvapaudesta Nepalín uuteen perustuslakiin, joka on määrä hyväksyä 28. toukokuuta 2011;
6. kehottaa Nepalín viranomaisia noudattamaan kansainvälisiä ihmisoikeusveloitteitaan ja omia lakejaan tiibetiläisyhteisön kohtelussa ja kehottaa hallitusta vastustamaan Kiinan hallituksen voimakasta painosta, kun se haluaa vaientaa Nepalín tiibetiläisyhteisön käyttäen rajoituksia, jotka ovat sekä perusteettomia että kansallisen ja kansainvälisen lainsäädännön vastaisia;
7. katsoo, että UNCHR:n ja tiibetiläisyhteisöjen yhteyden säilymisen kannalta on oleellisen tärkeää, että Nepalín viranomaiset jatkavat tiibetiläispakolaisia koskevan herrasmiehsopimuksen täytäntöönpanoa sen kaikilta osin;
8. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa seuraamaan Katmandussa olevan edustustonsa välityksellä tarkasti Nepalín poliittista tilannetta ja erityisesti tiibetiläisten pakolaisten kohtelua ja heidän perustuslaillisten ja kansainvälisesti vahvistettujen oikeuksiensa kunnioittamista, ja kehottaa EU:n korkeaa edustajaa ottamaan esille Nepalín ja Kiinan viranomaisten kanssa Nepalín hallituksen huolestuttavat toimet, joilla pyritään estämään tiibetiläisten vaalit;
9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Nepalín hallitukselle sekä Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille.

Zimbabwe

P7_TA(2011)0159

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Zimbabwesta

(2012/C 296 E/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon lukuisat aiemmat päätöslauselmansa Zimbabwesta, viimeisimpänä 21. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman Zimbabwen pakkohäädöistä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/101/YUTP ⁽²⁾ yhteisellä kannalla 2004/161/YUTP ⁽³⁾ asetettujen Zimbabwea koskevien rajoittavien toimenpiteiden jatkamisesta 20. helmikuuta 2012 saakka sekä 8. joulukuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1226/2008 ⁽⁴⁾ tietyistä Zimbabwea koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 314/2004 muuttamisesta,

---

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0388.

⁽²⁾ EUVL L 42, 16.2.2011, s. 6.

⁽³⁾ EUVL L 50, 20.2.2004, s. 66.

⁽⁴⁾ EUVL L 331, 10.12.2008, s. 11.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Euroopan unionin puolesta 15. helmikuuta 2011 antaman julkilausuman,
  - ottaa huomioon eteläisen Afrikan kehitysyhteisön huippukokouksessa poliittista sekä puolustusta ja turvallisuutta koskevaa yhteistyötä käsittelevän troikan 31. maaliskuuta 2011 antaman Livingstonen tiedonannon,
  - ottaa huomioon poliittisen kokonaissopimuksen, jolla perustettiin helmikuussa 2009 Zimbabwen kansallisen yhtenäisyyden hallitus,
  - ottaa huomioon Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan, jonka Zimbabwe on ratifioinut,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Zanu-PF-puolueen poliittisten vastustajien pelottelu, mielivaltaiset pidätykset ja katoamiset ovat lisääntyneet selvästi viime kuukausina ja että niiden kohteena on ollut useita MDC-puolueen jäseniä ja kansanedustajia ja sen keskeisiä johtohahmoja, kuten energiaministeri Elton Mangoma, toinen sisäministeri Theresa Makone ja Zimbabwen parlamentin erotettu puhemies Lovemore Moyo,
- B. ottaa huomioon, että Zimbabwen pääministeri Morgan Tsvangirai on itse vahvistanut, että presidentti Robert Mugabe ja Zanu-PF-puolue eivät ole onnistuneet noudattamaan vuonna 2009 tehdyn poliittisen kokonaissopimuksen (GPA) ehtoja ja että he uhkailevat väkivaltaisesti MDC-T- ja MDC-M-puolueisiin kuuluvia Zimbabwen kansallisen yhtenäisyyden hallituksen jäseniä,
- C. ottaa huomioon, että viimeisten kahden vuoden ajan Zimbabwen kansallisen yhtenäisyyden hallitus on ponnistellut luodakseen maahan vakautta mutta ei ole onnistunut valmistelemaan siirtymistä demokratioon uskottavien vaalien avulla Zanu-PF-puolueen tahallisen häirinnän vuoksi; ottaa huomioon, että Zimbabwen ennestään kauhistuttava poliittinen, taloudellinen ja humanitaarinen tilanne on heikentynyt huomattavasti joulukuusta 2010,
- D. ottaa huomioon, että Zimbabwen turvallisuusyksiköt tekivät äskettäin ratsian useiden kansalaisjärjestöjen (Human Rights NGO Forum, Crisis in Zimbabwe Coalition) toimistoihin sekä MDC-puolueen toimistoon, takavarikoivat kansalaisjärjestöjen asiakirjoja ja pidättivät mielivaltaisesti kansalaisjärjestöjen ja MDC-puolueen henkilöstöä kuulusteluja varten ja vapauttivat pidätetyt ilman syytteitä,
- E. ottaa huomioon, että poliisi on häirinnyt järjestelmällisesti kahta zimbabwelaisen kansalaisjärjestön, Women of Zimbabwe Arise (WOZA), johtajaa Jenni Williamsia ja Magodonga Mahlangua sekä Human Rights NGO Forum -järjestön johtajaa Abel Chikomoa ja muita ihmisoikeuksien puolustajia,
- F. ottaa huomioon, että 19. helmikuuta 2011 turvallisuusyksiköt pidättivät 46 kansalaisyhteiskunnan aktivistia ja syyttivät heitä maanpetoksesta, koska he järjestivät julkisen videoesityksen Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän viimeaikaisista kansannousuista; ottaa huomioon, että pidätyksen aikana osaa näistä aktivisteista pahoinpideltiin, kidutettiin ja pidettiin eritettynä,
- G. ottaa huomioon, että Zimbabwen turvallisuusyksiköt ovat rajoittaneet MDC:n oikeutta järjestää poliittisia kokouksia, kun taas Zanu-PF saa järjestää poliittisia kokouksia vapaasti, mikä on jyrkässä ristiriidassa Zimbabwen perustuslain kanssa,
- H. ottaa huomioon, että Zanu-PF osallistuu parhaillaan väkivaltaiseen kansalliseen kampanjaan, jolla Zimbabwen kansalaiset pakotetaan allekirjoittamaan vetoamus, jossa kehoitetaan lopettamaan voimassa olevat Mugaben lähipiirille asetetut kansainväliset rajoittavat toimenpiteet; ottaa huomioon, että vetoamuksen allekirjoittamisesta kieltäytyviä on pahoinpidelty julmasti tai pidätetty,

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- I. ottaa huomioon, että EU:n rajoittavat toimenpiteet kohdistuvat erityisesti Mugaben sortohallinnon 163 keskeiseen jäseneseen ja henkilöihin, jotka ovat auttaneet hallintoa pysymään vallassa, ja että ne eivät vaikuta Zimbabween kansaan laajemmin tai maan talouteen,
- J. ottaa huomioon, että EU, Yhdysvallat, Australia ja Kanada ovat edelleen huolissaan ihmisoikeustilanteesta Chiadzwan (Marangen) timanttikentillä ja varsinkin Zimbabween turvallisuusyksiköiden jäsenten tekemistä ihmisoikeusloukkauksista, joten ne ovat haluttomia myöntämään Chiadzwesta louhituille timanteille Kimberleyn prosessin sertifiointia,
- K. ottaa huomioon, että Mugaben hallinnon vuosia kestänyt huono taloushallinto on köyhdyttänyt Zimbabwea ja että maa saa paljon humanitaarista ja muuta apua sekä EU:lta ja Yhdistyneeltä kuningaskunnalta, Alankomailta, Saksalta, Ranskalta ja Tanskalta että Yhdysvalloilta, Australialta ja Norjalta, ja että apu käytetään kaikkein tärkeimpien perustarpeiden tyydyttämiseen ja sitä tarvitsee suuri osa Zimbabween väestöstä,
- L. ottaa huomioon, että Zimbabween pääministeri Morgan Tsvangirai on pyytänyt, että EU ei hyväksy maan EU-suurlähettilääksi nimetyn Margaret Muchadan valtakirjaa, koska presidentti Mugabe nimitti hänet yksipuolisesti vastoin Zimbabween perustuslakia ja poliittisen kokonaissopimuksen ehtoja,
  1. vaatii lopettamaan välittömästi kaiken häirinnän ja väkivallan sekä pidätykset, joita Mugaben ja Zanu-PF-puolueen suoraan valvomat tai presidentille ja puolueelle uskolliset valtion turvallisuusyksiköt ja puolisoillaaliset joukot harjoittavat poliittisista syistä; korostaa, että pahoinpitelyihin ja väkivaltaan syyllistyneet on saatava vastuuseen;
  2. vaatii antamaan Zimbabween kansalle ilmaisun- ja kokoontumisvapauden ja lopettamaan kaiken poliittikkojen ja kansalaisyhteiskunnan aktivistien (erityisesti ihmisoikeusaktivistien) pelottelun ja vaatii, että kaikki vaaleilla valitut edustajat poliittisesta suuntautumisesta riippumatta sekä kansalaisjärjestöt, poliittiset aktivistit, lehdistö ja tavalliset kansalaiset voivat vapaasti esittää mielipiteensä ilman pelkoa väkivaltaisesta vainosta, mielivaltaisesta pidätyksestä tai kidutuksesta;
  3. kehottaa vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta kaikki mielivaltaisesti pidätetyt ja varsinkin MDC-puolueen virkailijat ja kannattajat; tuomitsee kaikki kansainvälisten ihmisoikeussopimusten vastaiset pidätykset ja vankeusolosuhteet;
  4. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan aktiivisesti Afrikan unionin ja eteläisen Afrikan kehitysyhteisön sekä erityisesti Etelä-Afrikan kanssa, jotta voidaan varmistaa, että Zimbabween tulevien vaalien yhteydessä ei esiinny pelottelua ja väkivaltaa; katsoo kuitenkin, että varhaiset vaalit eivät ratkaise käsittelemättä olevia, poliittista ja taloudellista uudistusta koskevia kysymyksiä; katsoo, että vaalien on aina perustuttava kansainvälisiin normeihin, ihmisoikeuksien sekä ilmaisun- ja liikkumisvapauden kunnioittaminen mukaan lukien, ja että ihmisten häirintä ja pidättäminen heidän poliittisten näkemystensä vuoksi on lopetettava välittömästi;
  5. pitää myönteisenä eteläisen Afrikan kehitysyhteisön troikan 31. maaliskuuta 2011 antamaa Livingstonen tiedonantoa ja kehottaa eteläisen Afrikan kehitysyhteisöä toimimaan johtavassa roolissa pyrittäessä varmistamaan, että kaikki Zimbabween puolueet panevat tiedonannon suositukset täydellisesti täytäntöön, jotta maassa voidaan järjestää vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit;
  6. kehottaa kaikkia Zimbabween poliittisia puolueita sopimaan etenemissuunnitelmasta, jonka mukaisesti maassa järjestetään vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit, joita kansainväliset tarkkailijat seuraavat;
  7. kehottaa kaikkia Zimbabween poliittisia puolueita osallistumaan uudelleen täysimääräisesti käynnissä olevaan perustuslain uudistusprosessiin, jotta Zimbabweelle saadaan ennen seuraavia vaaleja uusi, kansalaisten hyväksymä perustuslaki;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

8. suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan unionin musta lista henkilöistä ja yhteisöistä, joilla on yhteyksiä Mugaben hallintoon, uusittiin äskettäin (helmikuussa 2011); korostaa, että kyseiset rajoittavat toimenpiteet kohdistuvat ainoastaan Zimbabwen korruptoituneeseen hallitukseen eivätkä ne vaikuta Zimbabwen kansaan kokonaisuudessaan;
  9. kehottaa EU:ta pitämään voimassa rajoittavat toimenpiteet, jotka koskevat henkilöitä ja yhteisöjä, joilla on yhteyksiä Mugaben hallintoon, kunnes saadaan todellista näyttöä, että Zimbabwessa tapahtuu muutos parempaan; kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimiin selittääkseen tätä tilannetta Zimbabwessa ja kansainvälisesti ja toimimaan aktiivisemmin luodakseen maassa kannatusta nopealle muutokselle kohti todellista demokratiaa ja talouskehitystä;
  10. pyytää, että EU ei hyväksy Zimbabwesta EU:hun sellaista suurlähettilästä, jota ei ole nimitetty asianmukaisen perustuslaillisen prosessin mukaisesti ja poliittista kokonaissopimusta noudattaen;
  11. vaatii, että Zimbabwen viranomaisten olisi noudatettava Kimberleyn prosessin mukaisia velvoitteita, demilitarisoitava täydellisesti Marangen timanttikentät ja lisättävä timanttien tuotannosta saatavien tuottojen seurattavuutta;
  12. antaa tunnustusta EU:lle ja niille jäsenvaltioille ja muille valtioille, jotka tarjoavat yhä rahoitusta suorana tukena Zimbabwen kansalle; korostaa tarvetta varmistaa, että tällainen tuki ohjataan edelleen vilpittömästi toimivien kansalaisjärjestöjen kautta, että se kohdistetaan oikein ja siitä pidetään asianmukaisesti kirjaa ja että vältetään valtion virastoja;
  13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, G8-maiden hallituksille ja parlamenteille, Zimbabwen ja Etelä-Afrikan hallituksille ja parlamenteille, Kansainyhteisön pääsihteerille, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, Afrikan unionin komission ja toimeenpanevan neuvoston puheenjohtajille, yleisafrikkalaiselle parlamentille sekä eteläisen Afrikan kehitysyhteisön pääsihteerille, hallituksille ja parlamentaariseen foorumille.
-

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Puola – Podkarpacie – koneiden ja laitteiden valmistus

P7_TA(2011)0120

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/013 PL/Podkarpacie koneet ja laitteet, Puola) (KOM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))

(2012/C 296 E/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2011)0062 – C7-0056/2011),
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾, jäljempänä '17. toukokuuta 2006 tehty toimielinten sopimus', ja erityisesti sen 28 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ (EGR-asetus),
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0059/2011),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille,
- B. ottaa huomioon, että EGR:n toimialaa laajennettiin väliaikaisesti niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena,
- C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdystä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- D. ottaa huomioon, että Puola on pyytänyt apua tapauksissa, jotka koskevat 594 työntekijän (joista 200 kuuluu tuen piiriin) irtisanomista NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolla 28 (koneiden ja laitteiden valmistus) toimivissa kolmessa yrityksessä NUTS II -alueella Podkarpaciassa Puolassa,
- E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit,
1. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin EGR:n varojen käyttöönoton nopeuttamiseksi; arvostaa tässä yhteydessä sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjetivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä EGR:n käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että menettelyä parannetaan edelleen EGR:n tulevien tarkastelujen yhteydessä;
  2. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea; huomauttaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille; pyytää kuitenkin arvioimaan, miten nämä työntekijät ovat pystyneet pitkällä aikavälillä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille nimenomaan EGR:stä rahoitettujen toimien ansiosta;
  3. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; toistaa, että EGR:n tuki ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia;
  4. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoitusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissiolle kehoituksensa esittää myös vuosikertomuksessa näiden tietojen vertaileva arviointi;
  5. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2011 talousarviossa on EGR:n budjettikohdassa 04 05 01 ensimmäisen kerran maksumäärärahoja (47 608 950 euroa); muistuttaa, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omia määrärahoja, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, mistä saattaisi koitua haittaa monien erilaisten poliittisten tavoitteiden saavuttamiselle;
  6. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
  7. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
  8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS,

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/013 PL/Podkarpackie – koneiden valmistus)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2011/249/EU.)

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Tšekki – UNILEVER

P7_TA(2011)0124

Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/010 CZ/Unilever, Tšekki) (KOM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))

(2012/C 296 E/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2011)0061 – C7-0055/2011),
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾, jäljempänä '17. toukokuuta 2006 tehty toimielinten sopimus', ja erityisesti sen 28 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽²⁾ (EGR-asetus),
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0060/2011),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön asianmukaiset lainsäädäntö- ja budjettivälineet voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille,
- B. ottaa huomioon, että EGR:n toimialaa laajennettiin väliaikaisesti niin, että tukea voi 1. toukokuuta 2009 alkaen hakea myös työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin välittömänä seurauksena,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

- C. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen irtisanotuille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvotelukokouksessa hyväksytyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 17. toukokuuta 2006 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu EGR:n varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta,
- D. ottaa huomioon, että Tšekki on pyytänyt apua tapauksissa, jotka koskevat 634 työntekijän (jotka kaikki kuuluvat tuen piiriin) irtisanomista vähittäiskaupan alalla toimivassa Unilever ČR spol.s r.o -yrityksessä NUTS II -alueella Střední Čechyssa,
- E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskaavat,
1. pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin EGR:n varojen käyttöönoton nopeuttamiseksi; arvostaa tässä yhteydessä sitä, että sen jälkeen kun parlamentti pyysi nopeuttamaan varojen käyttöönottoa, komissio on ottanut käyttöön parannetun menettelyn, jonka tavoitteena on esittää budjetivallan käyttäjälle komission arvio EGR-hakemuksen tukikelpoisuudesta yhdessä EGR:n käyttöönottoa koskevan ehdotuksen kanssa; toivoo, että menettelyä parannetaan edelleen EGR:n tulevien tarkastelujen yhteydessä;
  2. palauttaa mieliin, että toimielimet ovat sitoutuneet varmistamaan, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea; huomauttaa tässä yhteydessä, että EGR:n rooli voi olla ratkaiseva irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille; pyytää kuitenkin arvioimaan, miten nämä työntekijät ovat pystyneet pitkällä aikavälillä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille nimenomaan EGR:stä rahoitetujen toimien ansiosta;
  3. korostaa, että EGR-asetuksen 6 artiklan mukaisesti olisi varmistettava, että EGR:stä tuetaan työttömäksi jääneiden yksittäisten työntekijöiden integroitumista uudelleen työelämään; toistaa, että EGR:n tuki ei saa korvata toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia;
  4. pitää valitettavana, ettei nykyisessä EGR-asetuksessa edellytetä sellaisten monikansallisten yhtiöiden talouden vakauden, mahdollisen veronkierron tai valtionaputilanteen tutkimista, joissa tehtävät rakenneuudistukset oikeuttavat EGR:n käytön; katsoo, että tähän olisi puututtava EGR-asetusta seuraavan kerran tarkistettaessa vaarantamatta irtisanottujen työntekijöiden mahdollisuutta hakea tukea EGR:stä;
  5. toteaa, että EGR:stä rahoitettavasta koordinoitusta yksilöllisten palvelujen paketista annetuissa tiedoissa selvitetään myös toimien täydentävyys rakennerahastoista rahoitettujen toimien kanssa; toistaa komissiolle kehoituksensa esittää myös vuosikertomuksessa näiden tietojen vertaileva arviointi;
  6. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentin toistuvien pyyntöjen jälkeen vuoden 2011 talousarviossa on EGR:n budjettikohdassa 04 05 01 ensimmäisen kerran maksumäärärahoja (47 608 950 euroa); muistuttaa, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että se näin ollen ansaitsee omia määrärahoja, ettei niitä tarvitse siirtää entiseen tapaan muista budjettikohdista, mistä saattaisi koitua haittaa monien erilaisten poliittisten tavoitteiden saavuttamiselle;
  7. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
  8. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
  9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS,

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/010 CZ/Unilever, Tšekki)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2011/233/EU.)

Kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskeva valvontajärjestelmä ***I

P7_TA(2011)0125

Euroopan parlamentin tarkistukset 5. huhtikuuta 2011 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1334/2000 muuttamisesta (KOM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))

(2012/C 296 E/25)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Ehdotusta tarkistettiin seuraavasti ⁽¹⁾:

KOMISSIO TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös Otsikko

Neuvoston asetus kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun **asetuksen (EY) N:o 1334/2000** muuttamisesta

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 (uudelleenlaadittu) muuttamisesta.

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös Johdanto-osan 1 kappale

(1) **Kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta 22 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa** neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1334/2000 edellytetään, että kaksikäyttötuotteita (ohjelmistot ja teknologia mukaan luettuina) valvotaan tehokkaasti silloin, kun niitä viedään **yhteisöstä**.

(1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1334/2000, **annettu 22 päivänä kesäkuuta 2000, sellaisena kuin se on muutettuna kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta 5 päivänä toukokuuta 2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 428/2009 ⁽¹⁾**, edellytetään, että kaksikäyttötuotteita (ohjelmistot ja teknologia mukaan luettuina) valvotaan tehokkaasti silloin, kun niitä viedään **unionista tai kuljetetaan unionin kautta taikka toimitetaan kolmanteen maahan sellaisen välittäjän suorittamien välityspalvelujen avulla, jonka asuinpaikka on unionissa tai joka on sijoittautunut unioniin.**

⁽¹⁾ EUVL L 134, 29.5.2009, s. 1.

⁽¹⁾ Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0028/2011).

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 2 kappale

- (2) Olisi suotavaa, että valvonta toteutetaan yhtenäisesti ja johdonmukaisesti kaikkialla **yhteisössä**, jotta **yhteisön** viejien välille ei synny epävertettä kilpailua ja jotta varmistetaan **yhteisön** turvavalvonnan tehokkuus.
- (2) Olisi suotavaa, että valvonta toteutetaan yhtenäisesti ja johdonmukaisesti kaikkialla **unionissa**, jotta **unionin** viejien välille ei synny epävertettä kilpailua, **jotta voidaan yhdenmukaistaa yleisten vientilupien soveltamisala ja niiden käyttöedellytykset** ja jotta varmistetaan **unionin** turvavalvonnan tehokkuus.

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 3 kappale

- (3) Komissio esitti 18 päivänä joulukuuta 2006 antamassaan tiedonannossa uusien **yhteisön** yleisten vientilupien perustamista pyrkimyksenä yksinkertaistaa nykyistä oikeudellista järjestelmää, parantaa tuotannonalan kilpailukykyä ja luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille **yhteisön** viejille tiettyjen tuotteiden viennissä tiettyihin **määräpaikkoihin**.
- (3) Komissio esitti 18 päivänä joulukuuta 2006 antamassaan tiedonannossa uusien **unionin** yleisten vientilupien perustamista pyrkimyksenä yksinkertaistaa nykyistä oikeudellista järjestelmää, parantaa tuotannonalan kilpailukykyä ja luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille **unionin** viejille tiettyjen tuotteiden viennissä tiettyihin **määrämaihin**.

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

- (3 a) *Neuvosto antoi 5 päivänä toukokuuta 2009 asetuksen (EY) N:o 428/2009. Asetus (EY) N:o 1334/2000 kumottiin vastaavasti 27 päivästä elokuuta 2009 alkaen. Vain ennen 27 päivää elokuuta 2009 tehtyihin vientilupahakemuksiin sovelletaan edelleen asetuksen (EY) N:o 1334/2000 asiaa koskevia säännöksiä.*

Tarkistus 6

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 4 kappale

- (4) Jotta voidaan luoda tiettyjen **muiden kuin arkaluonteisten** kaksikäyttötuotteiden vientiä tiettyihin **muihin kuin arkaluonteisiin** maihin koskevat uudet **yhteisön** yleiset vientiluvat, **asetuksen (EY) N:o 1334/2000** asiaan liittyviä säännöksiä on tarpeen muuttaa lisäämällä uusia liitteitä.
- (4) Jotta voidaan luoda tiettyjen kaksikäyttötuotteiden vientiä tiettyihin maihin koskevat uudet **unionin** yleiset vientiluvat, **asetuksen (EY) N:o 428/2009** asiaan liittyviä säännöksiä on tarpeen muuttaa lisäämällä uusia liitteitä.

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 5 kappale

- (5) Sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, johon viejä on sijoittautunut, olisi annettava mahdollisuus olla sallimatta tämän asetuksen mukainen **yhteisön** yleisten vientilupien käyttö, jos viejälle on määrätty seuraamus vientiä koskevan säännön rikkomisesta, josta on rangaistuksena lupien käyttöoikeuden peruuttaminen.
- (5) Sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, johon viejä on sijoittautunut, olisi annettava mahdollisuus olla sallimatta tämän asetuksen mukainen **unionin** yleisten vientilupien käyttö, jos viejälle on määrätty seuraamus vientiä koskevan säännön rikkomisesta, josta on rangaistuksena lupien käyttöoikeuden peruuttaminen.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 9**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 6 kappale**

(6) Sen vuoksi *asetusta (EY) N:o 1334/2000* olisi muutettava, (6) Sen vuoksi *asetusta (EY) N:o 428/2009* olisi muutettava,

Tarkistus 10**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
1 artikla – 2 a kohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 428/2009
13 artikla – 6 kohta

(2 a) Korvataan 13 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kaikki tässä artiklassa edellytetyt ilmoitukset tehdään käyttäen suojattuja sähköisiä keinoja, mukaan lukien sellainen suojattu järjestelmä, joka perustetaan 19 artiklan 4 kohdan mukaisesti.”

Tarkistus 11**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
1 artikla – 2 b kohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 428/2009
19 artikla – 4 kohta

(2 b) Korvataan 19 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio [...] perustaa suojatun ja koodatun järjestelmän jäsenvaltioiden ja tarvittaessa komission välistä tietojenvaihtoa varten yhteistyössä 23 artiklan mukaisesti perustetun kaksikäyttötuotteiden koordinoitiryhmän kanssa. Euroopan parlamentille on tiedotettava järjestelmän talousarviosta, kehittämisestä, väliaikaisesta ja lopullisesta rakenteesta ja toiminnasta sekä verkkokustannuksista.”

Tarkistus 12**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
1 artikla – 2 c kohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 428/2009
23 artikla – 2 a kohta (uusi)

(2 c) Lisätään 23 artiklan 2 kohdan jälkeen uusi kohta seuraavasti:

”2 a. Kaksikäyttötuotteiden koordinoitiryhmän puheenjohtajan on toimitettava Euroopan parlamentille vuosikertomus koordinoitiryhmän toiminnasta, käsitellyistä kysymyksistä ja kuulemisista sekä luettelo viejistä, välittäjistä ja sidosryhmistä, joita on kuultu.”

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 13**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 2 d kohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 428/2009

25 artikla

*(2 d) Korvataan 25 artikla seuraavasti:**”25 artikla**Uudelleentarkastelu ja raportointi*

1. Kunkin jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi tämän asetuksen soveltamiseksi annetut lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset mukaan lukien 24 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet. Komissio toimittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

2. Joka kolmas vuosi komissio tarkastelee tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle asetuksen soveltamista koskevan kattavan täytäntöönpano- ja vaikutustenarviointikertomuksen, johon voi sisältyä muutosehdotuksia. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikkien tämän kertomuksen laatimista varten tarvitsemät tiedot.

3. Kertomuksen eri osissa on käsiteltävä seuraavia:

a) kaksikäyttötuotteiden koordinoitiryhmä ja sen toiminta, käsitellyt kysymykset ja kuulemiset sekä luettelo viejistä, välittäjistä ja sidosryhmistä, joita on kuultu;

b) 19 artiklan 4 kohdan täytäntöönpano, ja sen on sisällettävä raportti siitä, mihin vaiheeseen suojatun ja koodatun järjestelmän perustamisessa jäsenvaltioiden ja komission välistä tietojenvaihtoa varten on edetty;

c) 15 artiklan 1 kohdan täytäntöönpano; kyseisen kohdan mukaan liite I saatetaan ajan tasalle niiden asiaa koskevien velvoitteiden ja sitoumusten sekä niihin mahdollisesti tehtyjen muutosten mukaisesti, joita jäsenvaltiot ovat hyväksyneet kansainvälisten asesulku- ja vientivalvontajärjestelyjen osapuolina tai ratifioimalla asiaa koskevia kansainvälisiä sopimuksia, mukaan lukien Australia-ryhmä, ohjusteknologian valvontajärjestely (MTCR), ydinalan viejäm maiden ryhmä (NSG), Wassenaarin järjestely ja kemiallisten aseiden kieltosopimus;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

- d) 15 artiklan 2 kohdan täytäntöönpano; kyseisen kohdan mukaan liite IV, joka on ote liitteestä I, saatetaan ajan tasalle ottaen huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 36 artiklassa tarkoitetut jäsenvaltioiden yleistä järjestystä ja turvallisuutta koskevat edut.

Kertomuksessa on myös oltava osa, jossa esitetään kattavat tiedot seuraamuksista, mukaan lukien rikosoikeudelliset seuraamukset, joita sovelletaan tämän asetuksen säännösten vakaviin rikkomisiin, joiksi katsotaan esimerkiksi tahallinen vienti käytettäväksi kemiallisten, biologisten tai ydinaseiden taikka tällaisia aseita kantavien ohjusten kehittämistä tai valmistamista koskevassa ohjelmassa tai tietojen väärentäminen tai ilmoittamatta jättäminen muutoin evättävän luvan saamiseksi.

4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi kutsua komission Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan tai neuvoston erilliseen kokoukseen esittämään ja selvittämään tämän asetuksen soveltamiseen liittyviä kysymyksiä.”

Tarkistus 14

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

1 artikla – 2 e kohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 428/2009

25 a artikla (uusi)

(2 e) Lisätään artikla seuraavasti:

”25 a artikla

Kansainvälinen yhteistyö

Komissio voi neuvotella kolmansien maiden kanssa sopimuksista, joissa sovitaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kaksikäyttötuotteiden viennin valvonnan vastavuoroisesta tunnustamisesta, erityisesti lupa-vaatimusten poistamisesta unionin alueella tapahtuvalta jälleenvienniltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin ja kolmansien maiden välisten keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta tehtyjen sopimusten tai tulliasi-oita koskevien pöytäkirjojen määräysten soveltamista. Nämä neuvottelut on käytävä tapauksen mukaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdassa ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen asiaan liittyvissä säännöksissä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

Komissio voi tarvittaessa ja unionin rahoittamien hankkeiden ollessa kyseessä tehdä ehdotuksia asiaa koskevan unionin lainsäädännön tai kolmansien maiden kanssa sovittujen järjestelyjen mukaisesti, jotta voidaan perustaa tilapäinen komitea, johon kuuluvat jäsenvaltioiden kaikki toimivaltaiset viranomaiset ja jolla on oikeus

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

päätää tarvittavien vientilupien myöntämisestä tällaisten kaksikäyttötuotteita ja -teknologiaa sisältävien hankkeiden asianmukaisen toteutuksen varmistamiseksi.”

Tarkistus 15

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009
Liite IIb – Osa 3 – 5 kohta

5. Tässä luvassa tarkoitetaan 'arvoltaan vähäisellä toimituksella' tuotteita, jotka muodostavat yhden **vientitilauksen** ja jotka viejä lähettää nimetylle vastaanottajalle yhtenä tai useampana lähetyksenä, joiden yhteenlaskettu arvo on enintään **5 000 euroa**. Tässä yhteydessä 'arvolla' tarkoitetaan vastaanottajalta laskutettavaa hintaa; jos vastaanottajaa tai määritettävissä olevaa hintaa ei ole, sillä tarkoitetaan tilastoarvoa.

5. Tässä luvassa tarkoitetaan 'arvoltaan vähäisellä toimituksella' tuotteita, jotka muodostavat yhden **vientisopimuksen** ja jotka viejä lähettää nimetylle vastaanottajalle yhtenä tai useampana lähetyksenä, joiden yhteenlaskettu arvo on enintään **3 000 euroa**. **Jos liiketoimi tai toimenpide osoittautuu yhdistetyn taloudellisen toimen osaksi, koko toimen arvo otetaan huomioon laskettaessa tämän luvan arvoa.** Tässä yhteydessä 'arvolla' tarkoitetaan vastaanottajalta laskutettavaa hintaa; jos vastaanottajaa tai määritettävissä olevaa hintaa ei ole, sillä tarkoitetaan tilastoarvoa. **Tilastoarvon laskennassa sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 2913/92 28–36 artiklaa. Jos arvoa ei voida määrittää, lupaa ei myönnetä.**

Esimerkiksi pakkaamisesta ja kuljetuksesta aiheutuvat lisäkustannukset voidaan jättää ottamatta huomioon arvoa laskettaessa ainoastaan siinä tapauksessa, että

a) ne ilmoitetaan laskussa erikseen ja

b) niihin ei sisälly muita tuotteen arvoon vaikuttavia tekijöitä.

Tarkistus 16

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009
Liite IIb – Osa 3 – 5 a kohta (uusi)

5 a. Edellä 5 artiklassa säädettyä euromääräistä määrää tarkistetaan vuosittain, ensimmäisen kerran 31 päivänä lokakuuta 2012, komission (Eurostatin) julkaisemassa kaikkien jäsenvaltioiden yhdenmukaistetussa kuluttajahintaindeksissä tapahtuvien muutosten ottamiseksi huomioon. Tätä määrää tarkistetaan ilman eri toimenpiteitä siten, että euromääräistä perusarvoa korotetaan mainitussa indeksissä 31 päivän joulukuuta 2010 ja tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran.

Komissio ilmoittaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkistuksesta ja 1 kohdassa tarkoitettua tarkistettua määrää.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 17

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IIc – Osa 1 – tuotteet

1-1) Tämä **6 artiklan 1 kohdan** mukainen yleinen vientilupa kattaa seuraavat tuotteet:

Kaikki liitteen I missä tahansa kohdassa mainitut kaksikäyttötuotteet, lukuun ottamatta jäljempänä 1–2 kohdassa lueteltuja tuotteita,

- a. jos tuotteet on tuotu **Euroopan yhteisön alueelle** ylläpitoa tai korjausta varten eikä niiden alkuperäisiä ominaisuuksia ole millään tavalla muutettu ennen vientiä lähetysmaahan, tai
- b. jos tuotteet viedään lähetysmaahan vastineeksi samasta määrästä samanlaatuisia tuotteita, jotka on tuotu takaisin **Euroopan yhteisön alueelle takuukorjausta tai -vaihtoa** varten.

1-1) Tämä **9 artiklan 1 kohdan** mukainen yleinen vientilupa kattaa seuraavat tuotteet:

Kaikki liitteen I missä tahansa kohdassa mainitut kaksikäyttötuotteet, lukuun ottamatta jäljempänä 1–2 kohdassa lueteltuja tuotteita,

- a. jos tuotteet on tuotu **takaisin unionin tullialueelle** ylläpitoa, korjausta **tai vaihtoa** varten eikä niiden alkuperäisiä ominaisuuksia ole millään tavalla muutettu ennen vientiä **tai jälleenvientiä** lähetysmaahan **viiden vuoden kuluessa alkuperäisen vientiluvan myöntämispäivästä**, tai
- b. jos tuotteet viedään lähetysmaahan vastineeksi samasta määrästä samanlaatuisia tuotteita, jotka on tuotu takaisin **unionin tullialueelle ylläpitoa, korjausta tai vaihtoa** varten **viiden vuoden kuluessa alkuperäisen vientiluvan myöntämispäivästä**.

Tarkistus 18

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IIc – Osa 2 – määräämaat

Alankomaiden Antillit, Algeria, Andorra, Antigua ja Barbuda, Argentiina, Aruba, Bahama, Bahrain, Bangladesh, Barbados, Belize, Benin, Bhutan, Bolivia, Botswana, Brasilia, Brittiläiset Neitsytsaaret, Brunei, Chile, Costa Rica, Djibouti, Dominica, Dominikaaninen tasavalta, Ecuador, Egypti, El Salvador, Etelä-Afrikka, Etelä-Korea, Falklandinsaaret, Fidži, Filippiinit, Färssaaret, Gabon, Gambia, Ghana, Gibraltar, Grenada, Grönlanti, Guadeloupe, Guam, Guatemala, Guinea-Bissau, Guyana, Honduras, Hong Kongin erityishallintoalue, Indonesia, Intia, Islanti, Israel, Jordania, Kamerun, Kap Verde, Kiina, Komorit, Kuwait, Lesotho, Liechtenstein, Macao, Madagaskar, Malawi, Malediivit, Malesia, Mali, Marokko, Martinique, Mauritius, Meksiko, Monaco, Montserrat, Namibia, Nicaragua, Niger, Nigeria, Oman, Panama, Papua-Uusi-Guinea, Peru, Puerto Rico, Päiväntasaajan Guinea, Qatar, Ranskan Guyana, Ranskan merentakaiset alueet, Saint Helena, Saint Kitts ja Nevis, Saint Vincent, Salomonsaaret, Samoa, San Marino, São Tomé ja Príncipe, Saudi-Arabia, Senegal, Seychellit, Singapore, Sri Lanka, Suriname, Swazimaa, Taiwan, Thaimaa, Togo, Trinidad ja Tobago, Tunisia, Turkki, Turks- ja Caicossaaret, Uruguay, Uusi-Kaledonia, Vanuatu, Venezuela, Venäjä, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Yhdysvaltain Neitsytsaaret.

Albania, Argentiina, Bosnia ja Hertsegovina, Brasilia, Chile, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Etelä-Afrikka, Etelä-Korea, Intia, Islanti, Israel, Kazakstan, Kiina (mukaan lukien Hongkong ja Macao), Kroatia, Marokko, Meksiko, Montenegro, Ranskan merentakaiset alueet, Serbia, Singapore, Tunisia, Turkki, Ukraina, Venäjä, Yhdistyneet arabiemiirikunnat.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 19**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009
Liite IIc – Osa 3 – 1 kohta

1. Tätä **yleislupaa** saa käyttää ainoastaan, jos ensimmäinen vienti on tapahtunut **yhteisön** yleisen vientiluvan nojalla tai jos alkuperäisen viejän sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet ensimmäisen vientiluvan sellaisten tuotteiden vientiä varten, jotka on myöhemmin tuotu takaisin **yhteisön** tullialueelle **jäljempänä määriteltyä takuukorjausta tai -vaihtoa** varten.

1. Tätä **lupaa** saa käyttää ainoastaan, jos ensimmäinen vienti on tapahtunut **unionin** yleisen vientiluvan nojalla tai jos alkuperäisen viejän sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet ensimmäisen vientiluvan sellaisten tuotteiden vientiä varten, jotka on myöhemmin tuotu takaisin **unionin** tullialueelle **ylläpitoa, korjausta tai vaihtoa** varten. **Tämä yleislupa on voimassa vain alkuperäiselle loppukäyttäjälle suuntautuvassa viennissä.**

Tarkistus 20**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009
Liite IIc – Osa 3 – 2 kohta – 4 alakohta

4) **olennaisesti samanlaista vientitapahtumaa varten kuin sellainen, jonka** ensimmäinen lupa on peruutettu.

4) **kun** ensimmäinen lupa on **kumottu, sen soveltaminen on keskeytetty, sitä on muutettu tai se on** peruutettu.

Tarkistus 21**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009
Liite IIc – Osa 3 – 2 kohta – 4 a alakohta (uusi)

(4 a) kun kyseisten tuotteiden lopullinen käyttötarkoitus poikkeaa alkuperäisessä vientiluvassa määritellystä tarkoituksesta.

Tarkistus 22**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009
Liite IIc – Osa 3 – 3 kohta – 2 alakohta

2) toimitettava tulliviranomaisille näiden pyynnöstä asiakirjat, joista käy ilmi tavaroiden **Euroopan yhteisöön** tuontipäivä, tavaroille **Euroopan yhteisössä** mahdollisesti tehdyt korjaustoimet sekä se, että tuotteet palautetaan **sille henkilölle** ja siihen maahan, josta ne on tuotu **Euroopan yhteisöön**.

2) toimitettava tulliviranomaisille näiden pyynnöstä asiakirjat, joista käy ilmi tavaroiden **unioniin** tuontipäivä, tavaroille **unionissa** mahdollisesti tehdyt korjaustoimet sekä se, että tuotteet palautetaan **loppukäyttäjälle** ja siihen maahan, josta ne on tuotu **unioniin**.

Tarkistus 48**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009
Liite IIc – Osa 3 – 4 kohta

4. Tätä lupaa käyttävän viejän on ilmoitettava (6 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille) sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille luvan ensimmäisestä käyttökerrasta viimeistään 30 päivän kuluttua ensimmäisestä vientipäivämäärästä.

4. Tätä lupaa käyttävän viejän on ilmoitettava (6 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille) sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille luvan ensimmäisestä käyttökerrasta viimeistään 30 päivän kuluttua ensimmäisestä vientipäivämäärästä **tai**

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

vaihtoehtoisesti viejän sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisen vaatimuksesta ennen tämän yleisen vientiluvan ensimmäistä käyttökertaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tähän yleiseen vientilupaan valitusta ilmoitusmenettelystä. Komissio julkaisee sille ilmoitetut tiedot Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa.

Jäsenvaltiot määrittelevät luvan käyttöön liittyvät ilmoitusvaatimukset sekä lisätiedot, jotka jäsenvaltio, josta vienti tapahtuu, voi vaatia luvan perusteella viedyistä tuotteista.

Jäsenvaltio voi vaatia siihen sijoittautuneita viejiä rekisteröitymään ennen luvan ensimmäistä käyttökertaa. Rekisteröinti tapahtuu automaattisesti, ja toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat siitä viejälle viipymättä ja joka tapauksessa kymmenen työpäivän kuluessa rekisteröintipyyntöön vastaanottamisesta.

Toisessa ja kolmannessa alakohdassa esitettyjen vaatimusten on tarvittaessa perustuttava vaatimuksiin, jotka koskevat sellaisten jäsenvaltioiden myöntämien kansallisten yleisten vientilupien käyttöä, joissa kyseisistä luvista on säädetty.

Tarkistus 24

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IId – Osa 2 – määrämaat

Argentiina, **Bahrain**, **Bolivia**, Brasilia, **Brunei**, Chile, **Ecuador**, **Egypti**, Etelä-Afrikka, Etelä-Korea, **Filippiinit**, **Hong Kongin erityishallintoalue**, Islanti, **Jordania**, Kiina, **Kuwait**, **Malesia**, Marokko, **Mauritius**, Meksiko, **Oman**, **Qatar**, **Saudi-Arabia**, Singapore, Tunisia, Turkki, Ukraina, Venäjä

Albania, Argentiina, **Bosnia ja Hertsegovina**, Brasilia, Chile, entinen **Jugoslavian tasavalta Makedonia**, Etelä-Afrikka, Etelä-Korea, **Intia**, Islanti, **Israel**, **Kazakstan**, Kiina (**mukaan lukien Hongkong ja Macao**), **Kroatia**, Marokko, Meksiko, **Montenegro**, **Ranskan merentakaiset alueet**, **Serbia**, Singapore, Tunisia, Turkki, Ukraina, Venäjä, **Yhdistyneet arabiemiirikunnat**

Tarkistus 26

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IId – Osa 3 – 1 kohta – 4 a alakohta (uusi)

(4 a) jos viejä ei kykene takaamaan niiden palauttamista alkuperäisessä tilassa ilman jonkin komponentin tai ohjelmiston poistoa, kopiaointia tai levittämistä taikka jos teknologian siirtoon liittyy esittely;

Tarkistus 27

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IId – Osa 3 – 1 kohta – 4 b alakohta (uusi)

(4 b) jos asianomaiset tuotteet on tarkoitus viedä yksityistä esittelyä tai demonstrointia varten (esimerkiksi yritysten sisäisiin näyttelytiloihin);

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 28**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IId – Osa 3 – 1 kohta – 4 c alakohta (uusi)

(4 c) jos asianomaiset tuotteet on tarkoitus sisällyttää tuotantoprosessiin;

Tarkistus 29**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IId – Osa 3 – 1 kohta – 4 d alakohta (uusi)

(4 d) jos kyseessä olevia tuotteita on määrä käyttää niiden aiottuun käyttötarkoitukseen, paitsi siinä laajuudessa, mitä niiden demonstrointi käytännössä edellyttää, ja jos testien tuloksia ei saateta kolmansien osapuolien saataville;

Tarkistus 30**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IId – Osa 3 – 1 kohta – 4 e alakohta (uusi)

(4 e) jos viennin on tarkoitus tapahtua kaupallisen liiketoimen ja erityisesti asianomaisten tuotteiden myynnin tai vuokrauksen seurauksena;

Tarkistus 31**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IId – Osa 3 – 1 kohta – 4 f alakohta (uusi)

(4 f) jos asianomaisia tuotteita on tarkoitus säilyttää näyttelyssä tai messuilla pelkästään myynti- tai vuokraustarkoituksessa ilman esittelyä tai demonstrointia;

Tarkistus 32**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IId – Osa 3 – 1 kohta – 4 g alakohta (uusi)

(4 g) jos viejä toteuttaa järjestelyjä, jotka estäisivät häntä pitämästä asianomaisia tuotteita valvonnassaan koko tilapäisen viennin ajan.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 25**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IId – Osa 3 – 1 a kohta (uusi)

1 a. Tällä yleisluvalla sallitaan osassa 1 lueteltujen tuotteiden vienti edellyttäen, että vienti koskee tilapäistä vientiä näyttelyyn tai messuille ja että tuotteet on tarkoitettu tuoda takaisin unionin tullialueelle kokonaisina ja muuttumattomina 120 päivän kuluessa ensimmäisestä viennistä.

Tarkistus 49**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IId – Osa 3 – 3 kohta

3. Tätä **yleislupaa** käyttävän viejän on ilmoitettava (6 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille) sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille luvan ensimmäisestä käyttökerrasta viimeistään 30 päivän kuluttua ensimmäisestä vientipäivämäärästä.

3. Tätä **lupaa** käyttävän viejän on ilmoitettava (6 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille) sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille luvan ensimmäisestä käyttökerrasta viimeistään 30 päivän kuluttua ensimmäisestä vientipäivämäärästä **tai vaihtoehtoisesti viejän sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisen vaatimuksesta ennen tämän yleisen vientiluvan ensimmäistä käyttökertaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tähän yleiseen vientilupaan valitusta ilmoitusmenettelystä. Komissio julkaisee sille ilmoitetut tiedot Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa.**

Jäsenvaltiot määrittelevät luvan käyttöön liittyvät ilmoitusvaatimukset sekä lisätiedot, jotka jäsenvaltio, josta vienti tapahtuu, voi vaatia luvan perusteella viedyistä tuotteista.

Jäsenvaltio voi vaatia siihen sijoittautuneita viejiä rekisteröitymään ennen luvan ensimmäistä käyttökertaa. Rekisteröinti tapahtuu automaattisesti, ja toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat siitä viejälle viipymättä ja joka tapauksessa kymmenen työpäivän kuluessa rekisteröintipyyntöön vastaanottamisesta.

Toisessa ja kolmannessa alakohdassa esitettyjen vaatimusten on tarvittaessa perustuttava vaatimuksiin, jotka koskevat sellaisten jäsenvaltioiden myöntämien kansallisten yleisten vientilupien käyttöä, joissa kyseisistä luvista on säädetty.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 34

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009
Liite IId – Osa 3 – 4 kohta

4. Tässä luvassa tarkoitetaan 'näyttelyllä' **kaikkia kaupan tai teollisuuden näyttelyjä, messuja tai niiden kaltaisia julkisia esittelytilaisuuksia, joita ei ole järjestetty yksityisiin tarkoituksiin kaupoissa tai liiketiloissa ulkomaisten tuotteiden myymiseksi ja joiden aikana tuotteet pysyvät tullivalvonnassa.**

4. Tässä luvassa tarkoitetaan 'näyttelyllä' **tai messuilla' kaupallisia tapahtumia, joilla on tietty kesto ja joissa useat näytteilleasettajat esittelevät tuotteitaan kaupallisille vierailijoille tai suurelle yleisölle.**

Tarkistus 35

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009
Liite Iie

LIITE Iie

YHTEISÖN YLEINEN VIENTILUPA N:o EU005

Tietokoneet ja niihin liittyvät laitteet

Myöntävä viranomainen: Euroopan yhteisö

Osa 1

Tämä 6 artiklan 1 kohdan mukainen vientilupa kattaa seuraavat liitteessä I mainitut tuotteet:

1. 4A003a tai 4A003b kohdassa mainitut digitaaliset tietokoneet, joiden "mukautettu huipputehokkuus" ("APP") on enintään 0,8 painotettua teraliukulukutoimitusta sekunnissa (WT).
2. 4A003c kohdassa mainitut elektroniset kokoonpanot, jotka on erityisesti suunniteltu tai muunnettu nostamaan tehokkuutta yhdistämällä prosessoreja siten, että yhdistelmän "mukautettu huipputehokkuus" ("APP") on enintään 0,8 painotettua teraliukulukutoimitusta sekunnissa (WT).
3. Edellä mainittuihin laitteisiin tarkoitetut varaosat, mikroprosessorit mukaan luettuina, jos ne on yksinomaan mainittu 4A003a, 4A003b tai 4A003c kohdassa ja jos ne eivät nosta tehokkuutta siten, että laitteiden "mukautettu huipputehokkuus" ("APP") on yli 0,8 painotettua teraliukulukutoimitusta sekunnissa (WT).
4. 3A001.a.5, 4A003.e ja 4A003.g kohdan mukaiset tuotteet.

Osa 2 – määrämaat

Tämä vientilupa on voimassa kaikkialla yhteisössä seuraaviin määräraippaikkoihin suuntautuvassa viennissä:

Poistetaan.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Alankomaiden Antillit, Algeria, Andorra, Antigua ja Barbuda, Argentiina, Aruba, Bahama, Bahrain, Barbados, Belize, Benin, Bhutan, Bolivia, Botswana, Brasilia, Brittiläiset Neitsytsaaret, Brunei, Chile, Costa Rica, Djibouti, Dominica, Dominikaaninen tasavalta, Ecuador, Egypti, El Salvador, Etelä-Afrikka, Etelä-Korea, Falklandinsaaret, Fidži, Filippiinit, Färssaaret, Gabon, Gambia, Ghana, Gibraltar, Grenada, Grönlanti, Guadeloupe, Guam, Guatemala, Guinea-Bissau, Guyana, Honduras, Hong Kongin erityishallintoalue, Intia, Islanti, Jordania, Kamerun, Kap Verde, Komorit, Kroatia, Kuwait, Lesotho, Liechtenstein, Madagascar, Malawi, Malediivit, Malesia, Mali, Marokko, Martinique, Mauritius, Meksiko, Moldova, Monaco, Mongolia, Montserrat, Namibia, Nicaragua, Niger, Oman, Panama, Papua-Uusi-Guinea, Peru, Puerto Rico, Päiväntasaajan Guinea, Qatar, Ranskan Guayana, Ranskan merentakaiset alueet, Saint Helena, Saint Kitts ja Nevis, Saint Vincent, Salomonsaaret, Samoa, San Marino, São Tomé ja Príncipe, Saudi-Arabia, Senegal, Seychellit, Singapore, Suriname, Swazimaa, Togo, Trinidad ja Tobago, Tunisia, Turkki, Turks- ja Caicossaaret, Ukraina, Uruguay, Uusi-Kaledonia, Vanuatu, Venäjä, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Yhdysvaltain Neitsytsaaret.

Osa 3 – tämän luvan käytön edellytykset ja vaatimukset

1. Tällä luvalla ei sallita tuotteiden vientiä

1) jos viejä on saanut sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaisilta viranomaisilta tiedon, että asianomaiset tuotteet ovat tai voivat olla kokonaan tai osittain tarkoitettut

a) käyttöön, joka liittyy kemiallisten, biologisten tai ydin-aseiden taikka muiden ydinräjähdeiden kehittämiseen, tuotantoon, käsittelyyn, käyttöön, ylläpitoon, varastointiin, havaitsemiseen, tunnistamiseen tai levittämiseen taikka tällaisten aseiden maaliin saattamiseen soveltuvien ohjusten kehittämiseen, tuotantoon, ylläpitoon tai varastointiin,

b) sotilaalliseen loppukäyttöön, jos ostajamaahan tai määrämaahan kohdistuu Euroopan unionin neuvoston hyväksymällä yhteisellä kannalla tai yhteisellä toiminnalla, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön päätöksellä tai Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston sitovalla päätöslauselmalla määrätty aseidenvientikielto, tai

c) käytettäväksi kansallisessa asetarvikeluettelossa lueteltujen sellaisten asetarvikkeiden osina tai komponentteina, jotka on viety kyseisen jäsenvaltion alueelta ilman lupaa tai kyseisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetyn luvan vastaisesti;

2) jos viejä tietää, että kyseessä olevat tuotteet ovat kokonaan tai osittain tarkoitettut johonkin 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun käyttöön;

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

3) jos asianomaiset tuotteet viedään tullivapaalle vapaa-alueelle tai vapaavarastoon, joka sijaitsee luvan kattamassa määräpaikassa.

2. Tätä lupaa käyttävän viejän on

- 1) ilmoitettava (6 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille) sijoitautumisjäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille luvan ensimmäisestä käyttökerrasta viimeistään 30 päivän kuluttua ensimmäisestä vientipäivämäärästä,
- 2) ilmoitettava ulkomaalaiselle ostajalle ennen vientiä, että tuotteita, jotka aiotaan viedä tämän luvan nojalla, ei saa viedä edelleen sellaiseen lopulliseen määräpaikkaan, joka ei sijaitse jossakin Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa eikä Ranskan merentakaisella alueella ja jota ei mainita tämän luvan osassa 2.

Tarkistus 36

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009
Liite II f – osa 1 – 3–4 kohta

3. Ryhmän 5 osan 2 (tiedon suojaus) A–D kohdassa mainitut seuraavat tuotteet, niitä varten erityisesti suunnitellut tai kehitetyt komponentit ja tarvikkeet mukaan luettuina:

a) seuraavissa kohdissa mainitut tuotteet, jollei niiden salaus-toimintoja ole suunniteltu tai muutettu valtiollisia loppukäyttäjiä varten Euroopan yhteisössä:

— 5A002a1;

— 5D002c1 kohdan ohjelmistot, joilla on 5A002a1 kohdassa mainittujen laitteiden ominaisuuksia tai jotka suorittavat tai simuloivat kyseisten laitteiden toimintoja;

b) 5B002 kohdassa määritellyt laitteet a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita varten;

c) ohjelmistot, jotka ovat osa laitteita, joiden ominaisuudet tai toiminnot määritellään b alakohdassa.

4. 3 a–c kohdassa määriteltyjen tavaroiden käyttöön tarvittava teknologia.

Poistetaan.

Tarkistus 37

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009
Liite II f – Osa 2 – määrämaat

Argentiina, Etelä-Afrikka, Etelä-Korea, Kroatia, Turkki, Ukraina, Venäjä

Argentiina, Etelä-Afrikka, Etelä-Korea, **Islanti, Intia, Israel, Kiina (mukaan lukien Hongkong ja Macao)**, Kroatia, Turkki, Ukraina, Venäjä

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 39**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IIf – Osa 3 – 1 kohta – 1 alakohta – c b alakohta (uusi)

- c b) käyttöön, joka loukkaa ihmisoikeuksia, demokratian periaatteita tai sananvapautta, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tarkoitettussa Euroopan unionin peruskirjassa, ja jossa käytetään sieppaustekniikkaa ja digitaalisia tiedonsiirtolaitteita matkapuhelinten ja tekstiviestien seurantaan ja kohdennettua internetin käytön valvontaa (esimerkiksi valvontakeskusten ja laillisten sieppausyhdyskätävien avulla);*

Tarkistus 40**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IIf – Osa 3 – 1 kohta – 2 alakohta

- 2) jos viejä tietää, että kyseessä olevat tuotteet ovat kokonaan tai osittain tarkoitettut johonkin **4 artiklan 1 ja 2 kohdassa** tarkoitettuun käyttöön.

- 2) jos viejä tietää, että kyseessä olevat tuotteet ovat kokonaan tai osittain tarkoitettut johonkin **1 alakohdassa** tarkoitettuun käyttöön;

Tarkistus 41**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IIf – Osa 3 – 1 kohta – 2 a alakohta (uusi)

- 2 a) jos viejä tietää, että tuotteet viedään edelleen muuhun määrämaahan kuin tämän luvan osassa 2 tai yhteisen yleisen vientiluvan EU001 2 osassa lueteltuihin määriin taikka jäsenvaltioihin.*

Tarkistus 50**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****Liite**

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IIf – Osa 3 – 3 kohta – 1 alakohta

- 1) ilmoitettava (6 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille) sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille luvan ensimmäisestä käyttökerrasta viimeistään 30 päivän kuluttua ensimmäisestä vientipäivämäärästä,

- 1) ilmoitettava (6 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille) sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille luvan ensimmäisestä käyttökerrasta viimeistään 30 päivän kuluttua ensimmäisestä vientipäivämäärästä, **tai vaihtoehtoisesti viejän sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisen vaatimuksesta ennen tämän yleisen vientiluvan ensimmäistä käyttökertaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tähän yleiseen vientilupaan valitusta ilmoitusmenettelystä. Komissio julkaisee sille ilmoitetut tiedot Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa.**

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Jäsenvaltiot määrittelevät tämän luvan käyttöön liittyvät ilmoitusvaatimukset sekä lisätiedot, jotka jäsenvaltio, josta vienti tapahtuu, voi vaatia luvan perusteella viedyistä tuotteista.

Jäsenvaltio voi vaatia siihen sijoittautuneita viejiä rekisteröitymään ennen luvan ensimmäistä käyttökertaa. Rekisteröinti tapahtuu automaattisesti, ja toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat siitä viejälle viipymättä ja joka tapauksessa kymmenen työpäivän kuluessa rekisteröintipyyynnön vastaanottamisesta.

Toisessa ja kolmannessa alakohdassa esitettyjen vaatimusten on tarvittaessa perustuttava vaatimuksiin, jotka koskevat sellaisten jäsenvaltioiden myöntämien kansallisten yleisten vientilupien käyttöä, joissa kyseisistä luvista on säädetty.

Tarkistus 43

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IIg – osa 2 – määrämaat

Argentiina, Bangladesh, Belize, Benin, Bolivia, Brasilia, Chile, Cookinsaaret, Costa Rica, Dominica, Ecuador, El Salvador, Etelä-Afrikka, Fidži, Georgia, Guatemala, Guyana, Intia, Kamerun, Korean tasavalta, Lesotho, Malediivit, Mauritius, Meksiko, Namibia, Nicaragua, Oman, Panama, Paraguay, Peru, Saint Lucia, Seychellit, Sri Lanka, Swazimaa, Turkki, Ukraina, Uruguay, Venäjä.

Argentiina
Etelä-Korea
Islanti
Kroatia
Turkki
Ukraina.

Tarkistus 44

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IIg – osa 3 – 1 kohta – 2 alakohta

2) jos **viejä tietää, että** kyseessä olevat tuotteet ovat kokonaan tai osittain tarkoitettut johonkin 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun käyttöön.

2) jos kyseessä olevat tuotteet ovat kokonaan tai osittain tarkoitettut johonkin 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun käyttöön;

Tarkistus 45

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite IIg – Osa 3 – 1 kohta – 2 a alakohta (uusi)

2 a) jos **viejä tietää, että** tuotteet viedään edelleen muuhun määräraahan kuin tämän luvan osassa 2 tai yhteisön yleisen vientiluvan EU001 2 osassa lueteltuihin määräimäihin taikka jäsenvaltioihin.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 51

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös

Liite

Asetus (EY) N:o 428/2009

Liite II g – Osa 3 – 4 kohta – 1 alakohta

1) ilmoitettava (6 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille) sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille luvan ensimmäisestä käyttökerrasta viimeistään 30 päivän kuluttua ensimmäisestä vientipäivämäärästä,

1) ilmoitettava (6 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille) sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille tämän luvan ensimmäisestä käyttökerrasta viimeistään 30 päivän kuluttua ensimmäisestä vientipäivämäärästä, **tai vaihtoehtoisesti viejän sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisen vaatimuksesta ennen tämän yleisen vientiluvan ensimmäistä käyttökertaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tähän yleiseen vientilupaan valitusta ilmoitusmenettelystä. Komissio julkaisee sille ilmoitetut tiedot Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa.**

Jäsenvaltiot määrittelevät tämän luvan käyttöön liittyvät ilmoitusvaatimukset sekä lisätiedot, jotka jäsenvaltio, josta vienti tapahtuu, voi vaatia luvan perusteella viedyistä tuotteista.

Jäsenvaltio voi vaatia siihen sijoittautuneita viejiä rekisteröitymään ennen luvan ensimmäistä käyttökertaa. Rekisteröinti tapahtuu automaattisesti, ja toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat siitä viejälle viipymättä ja joka tapauksessa kymmenen työpäivän kuluessa rekisteröintipyyntöön vastaanottamisesta.

Toisessa ja kolmannessa alakohdassa esitettyjen vaatimusten on tarvittaessa perustuttava vaatimuksiin, jotka koskevat sellaisten jäsenvaltioiden myöntämien kansallisten yleisten vientilupien käyttöä, joissa kyseisistä luvista on säädetty.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

Julkisesti tuetut vientiluotot ***I

P7_TA(2011)0126

Euroopan parlamentin tarkistukset 5. huhtikuuta 2011 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tiettyjen suuntaviivojen soveltamisesta julkisesti tuettuihin vientiluottoihin (KOM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))

(2012/C 296 E/26)

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

Ehdotusta tarkistettiin seuraavasti ⁽¹⁾:

KOMISSIO TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

**Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 a kappale (uusi)**

(2 a) Järjestely on osaltaan vähentänyt nykyisen talous- ja rahoituskriisin vaikutusta, koska sen avulla on voitu luoda työpaikkoja tukemalla kauppaa ja investointeja sellaisiin yrityksiin, joille ei muutoin myönnettäisi lainaa yksityisellä sektorilla.

Tarkistus 2

**Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 b kappale (uusi)**

(2 b) Vientiluottolaitosten olisi otettava huomioon unionin tavoitteet ja politiikat ja noudatettava niitä. Niiden olisi unionissa toimivia yrityksiä tukiessaan noudatettava ja edistettävä unionin periaatteita ja standardeja, kun on kyse demokratian vakauttamisesta, ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ja kehitystä edistävien politiikkojen johdonmukaisuudesta.

Tarkistus 3

**Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 c kappale (uusi)**

(2 c) Jäsenvaltioiden vientiluottolaitosten olisi kuitenkin tarkkaan tutkittava saamansa hakemukset ja otettava huomioon, että vientiluottona annettu julkinen tuki voi keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä mahdollisesti johtaa kyseisen jäsenvaltion julkisen talouden alijäämään, erityisesti kun otetaan huomioon, että maksujen laiminlyönnin riski on suurempi kriisin jälkeisessä tilanteessa.

⁽¹⁾ Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0364/2010).

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSIION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 d kappale (uusi)

(2 d) Vientiluottolaitosten olisi tutkittava saamansa hakemukset tarkasti maksimoidakseen tarjotun julkisen tuen hyödyt, kun otetaan huomioon, että hyvin kohdennetut vientiluottot myötävaikuttavat uusien markkinoille pääsyn mahdollisuuksien luomiseen unionissa toimiville yrityksille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, jäljempänä 'pk-yritykset', ja samalla edistävät avointa ja reilua kauppaa sekä molemmille osapuolille edullista kasvua kriisin jälkeisessä tilanteessa.

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 e kappale (uusi)

(2 e) OECD vaatii jäsenvaltioiltaan vientiluottoja koskevien tietojen ilmoittamista estääkseen niitä toimimasta protektionistisesti tai markkinoita vääristävällä tavalla. Olisi taattava avoimuus unionin sisällä, jotta jäsenvaltioille taataan yhtäläiset toimintaedellytykset.

Tarkistus 6

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 f kappale (uusi)

(2 f) Vientiluottolaitokset ovat muodostuneet kehitysmaiden suurimmiksi julkisen rahoituksen lähteeksi. Vientiluottoihin liittyvät velat muodostavat näin ollen suurimman osan kehitysmaiden julkisesta kokonaisvelasta. Merkittävä osuus vientiluottolaitosten hankerahoituksesta kehitysmaissa keskittyy liikenteen, öljyn, kaasun ja kaivostoiminnan aloille sekä suuriin infrastruktuurihankkeisiin, kuten suurten patojen rakentamiseen.

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 g kappale (uusi)

(2 g) Järjestelyyn osallistajat ovat mukana jatkuvassa prosessissa, jonka tarkoituksena on minimoida kilpailun vääristymistä ja luoda yhtäläiset toimintaedellytykset, joissa OECD:n jäsenvaltioiden julkisesti tuettuja vientiluottoja myöntävien laitosten perimät takuumaksut perustuvat riskiin ja kattavat laitosten toimintakustannukset ja tappiot pitkällä aikavälillä. Julkisesti tuettuja vientiluottoja myöntävien laitosten on tämän tavoitteen edistämiseksi oltava avoimia ja raportoitava toimistaan.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 8**Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 h kappale (uusi)**

(2 h) Unionin olisi tämän asetuksen liitteen 1 a mukaisesti sovellettava unionissa sijaitsevien julkisesti tuettuja vientiluottoja myöntävien laitosten avoimuutta ja raportointia koskevia lisätoimenpiteitä, jotta voidaan tukea kehitystä kohti OECD:n jäsenvaltioiden ja muiden valtioiden julkisesti tuettuja vientiluottoja myöntävien laitosten yhä suurempaa avoimuutta ja parempaa raportointia.

Tarkistus 9**Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 i kappale (uusi)**

(2 i) Demokratian kehittämistä ja lujittamista sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista, joista määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa ja jotka sisältyvät Euroopan unionin perusoikeuskirjaan, sekä ympäristöperiaatteita ja yritysten yhteiskuntavastuuta koskevia yleisiä periaatteita, joita täydennetään muilla kansainvälisiä hyviä käytänteitä koskevilla esimerkeillä, olisi käytettävä ohjaamaan kaikkia unionissa sijaitsevien julkisesti tuettujen vientiluottolaitosten rahoittamia hankkeita, ja sisällytettävä arvio sosiaalisista ja ympäristöllisistä vaikutuksista, myös ihmisoikeuksista ja vientiluottolaitosten rahoittamien alojen ja hankkeiden kannalta merkityksellisistä unionin ympäristö- ja sosiaalilainsäädännön normeista. OECD:n ”yhteisiin lähestymistapoihin” sisältyy jo niiden nykyisessä sanamuodossa selvä vaihtoehto käyttää lahjontaa, kestävää lainantantoa ja ympäristöä koskevia Euroopan unionin normeja kriiteerinä hankkeiden tarkastelussa. Tämän säännöksen käyttöä olisi kannustettava entistä enemmän, kun otetaan huomioon, että hankkeiden tukijoilla, viejillä, rahoituslaitoksilla ja vientiluottolaitoksilla on erilaiset roolit, vastuut ja vaikutus julkisesti tuettujen hankkeiden kannalta.

Tarkistus 10**Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 j kappale (uusi)**

(2 j) Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden ilmastotavoitteiden, jotka on ilmaistu unionin ja kansainvälisen tason sitoumuksissa, olisi ohjattava kaikkia unionissa sijaitsevien julkisesti tuettuja vientiluottoja myöntävien laitosten rahoittamia hankkeita. Näihin sitoumuksiin sisältyvät 24.–25. syyskuuta 2009 Pittsburghissa pidetyssä G20-huippukokouksessa annettu valtioiden ja hallitusten päämiesten loppujulistus fossiilisten polttoaineiden tukien asteittaisesta lopettamisesta, unionin tavoitteet vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 30 prosentilla vuoden 1990 tasosta, lisätä energiatehokkuutta 20 prosenttia ja tuottaa 20 prosenttia unionin energiatarpeesta uusiutuvista energialähteistä vuoteen 2020 mennessä sekä unionin tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjään 80–95

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

prosenttia vuoteen 2050 mennessä. Fossiilisten polttoaineiden tukien lopettamista on täydennettävä toimenpiteillä, joilla varmistetaan, että työntekijöiden ja köyhien elintaso ei heikennetä.

Tarkistus 11

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 k kappale (uusi)

(2 k) *Joko OECD:n, ILO:n tai Yhdistyneiden kansakuntien kansainvälisesti täysin tunnustamat, yritysten yhteiskuntavastuuta määrittävät periaatteet koskevat yrityksiltä odotettavaa vastuullista toimintaa, ja niissä edellytetään ennen kaikkea erityisesti työhön, työmarkkinasuhteisiin, ihmisoikeuksiin, ympäristöön, kuluttajien etuihin ja heitä koskevien toimien avoimuuteen sekä korruption torjumiseen ja verotukseen liittyvän voimassa olevan lainsäädännön noudattamista. Lisäksi on otettava huomioon pk-yritysten erityinen tilanne ja voimavarat.*

Tarkistus 12

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 l kappale (uusi)

(2 l) *Koska kilpailu maailmanmarkkinoilla on lisääntynyt ja jotta unionin yritykset eivät joutuisi epäedulliseen kilpailuasemaan, komission ja jäsenvaltioiden olisi lujitettava OECD:n toimia järjestelyyn osallistumattomien maiden saamiseksi mukaan järjestelyyn ja käytävä kahden- ja monenvälisiä neuvotteluja maailmanlaajuisten normien vahvistamiseksi julkisesti tuetuille vientiluotoille. Alan maailmanlaajuiset normit ovat edellytys tasapuolisille toimintaedellytyksille maailmankaupassa.*

Tarkistus 13

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 m kappale (uusi)

(2 m) *Vaikka järjestely ohjaa OECD-maita, OECD:n ulkopuoliset maat ja erityisesti nousevan talouden maat eivät osallistu järjestelyyn, minkä vuoksi näiden maiden viejät voivat saada etua, joka ei ole oikeutettua. Siksi näitä maita olisi kannustettava liittymään OECD:hen ja osallistumaan järjestelyyn.*

Tarkistus 14

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 n kappale (uusi)

(2 n) *Nykyisen sääntelyn yksinkertaistamiseen ja parantamiseen tähtäävä EU:n politiikka huomioon ottaen komission ja jäsenvaltioiden olisi järjestelyn tulevissa tarkistuksissa keskityttävä yritysten ja kansallisten hallintojen, vientiluottolaitokset mukaan luettuina, hallinnollisen rasitteen vähentämiseen.*

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 15

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 o kappale (uusi)

(2 o) *Järjestelyn parantamisella olisi taattava, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan yleiset tavoitteet eli demokratian kehittäminen ja lujittaminen sekä oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen otetaan täysimääräisesti huomioon. Näin ollen unionissa olisi sovellettava lisätoimenpiteitä, kun järjestely sisällytetään unionin säännöstöön, jotta järjestelyn yhteensopivuus unionin säännöston kanssa voidaan varmistaa.*

Tarkistus 16

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 p kappale (uusi)

(2 p) *Sosiaalisten vaikutusten ja ympäristövaikutusten arviointimenetelmien, joilla varmistetaan vientiluottoja koskevien vaatimusten täyttäminen, olisi oltava täysin sopusoinnussa EU:n kestävän kehityksen strategian periaatteiden, Cottonoun sopimuksen ja kehitysyhteistyöpolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen kanssa, ja niiden olisi täytettävä ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen ja biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen noudattamista sekä YK:n vuosituhattavoitteiden saavuttamista koskevat unionin sitoumukset ja tavoitteet sekä kansainvälisiin sopimuksiin sisältyvät sosiaaliset sekä työ- ja ympäristönormit.*

Tarkistus 17

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 4 kappale

(4) Päätös 2001/76/EY olisi näin ollen kumottava ja korvattava tällä päätöksellä, jonka **liitteenä** on järjestelyn kodifioitu ja tarkistettu teksti, ja päätös 2001/77/EY olisi kumottava,

(4) Päätös 2001/76/EY olisi näin ollen kumottava ja korvattava tällä asetuksella, jonka **liitteenä 1** on järjestelyn kodifioitu ja tarkistettu teksti, ja päätös 2001/77/EY olisi kumottava,

Tarkistus 18

Ehdotus asetukseksi
1 artikla – 1 kohta

Tämän päätöksen liitteenä olevan julkisesti tuettujen vientiluottojen suuntaviivoja koskevan järjestelyn sisältämiä suuntaviivoja sovelletaan **yhteisössä**.

Tämän päätöksen liitteenä olevan julkisesti tuettujen vientiluottojen suuntaviivoja koskevan järjestelyn sisältämiä suuntaviivoja sovelletaan **unionissa**.

Tarkistus 19

Ehdotus asetukseksi
1 a artikla (uusi)

1 a artikla

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen uudeksi asetukseksi tämän asetuksen kumoamisesta ja korvaamisesta mahdollisimman pian sen jälkeen kun OECD:n jäsenvaltiot ovat sopineet uudesta järjestelystä ja viimeistään kaksi kuukautta sen voimaantulon jälkeen.

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 20**Ehdotus asetukseksi
1 b artikla (uusi)****1 b artikla**

Unionissa toteutettavat avoimuutta ja raportointia koskevat lisätoimenpiteet on esitetty tämän asetuksen liitteessä 1 a.

Tarkistus 21**Ehdotus asetukseksi
1 c artikla (uusi)****1 c artikla**

Neuvosto raportoi vuosittain Euroopan parlamentille ja komissiolle julkisesti tuettujen vientiluottojen suuntaviivoja koskevan OECD:n järjestelyn täytäntöönpanosta kussakin jäsenvaltiossa.

Tarkistus 22**Ehdotus asetukseksi
1 d artikla (uusi)****1 d artikla**

Kunkin jäsenvaltion vientiluottolaitoksen taseesta on käytävä ilmi kaikki laitoksen varat ja velat. Vientiluottolaitosten toteuttaman taseen ulkopuolisten välineiden käytön on oltava täysin avointa.

Muiden vientiluoista hyötyvien yritysten kuin pk-yritysten on julkistettava vuosittain maakohtaiset rahoitustilit.

Tarkistus 23**Ehdotus asetukseksi
Liite 1 a (uusi)****Liite 1 a**

1) Kunkin jäsenvaltion on annettava vuosittainen toimintakertomus Euroopan parlamentille ja komissiolle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten vientiluottojen valvonnasta vastaavien jäsenvaltioiden elinten oikeuksia.

Vuosittaiseen toimintakertomukseen on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- tarkastus, joka koskee kaikkia järjestelmän soveltamisalaan kuuluvia kansallisia välineitä ja ohjelmia ja sitä, miten niissä noudatetaan järjestelyä, varsinkin vaatimusta, jonka mukaan takuumaksujen on perustuttava riskiin ja katettava toimintakustannukset pitkällä aikavälillä;*
- yleiskatsaus kertomuksen kattaman kauden tärkeimmistä toteutuneista toiminnoista ja siitä, miten niissä noudatetaan järjestelyä (luettelo uusista sitoumuksista, riskit, takuumaksut, maksetut korvaukset ja perinnät sekä laskelma ympäristöriskin kustannuksista);*

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

— *esittely jäsenvaltion toimintapolitiikoista, jotta voidaan varmistaa, että ympäristö- ja sosiaaliasioita, ihmisoikeuksia, kestävää luotonantoa ja lahjonnan torjumista koskevat unionin kehitystavoitteet ja politiikat ohjaavat vientiluottotoimintaa.*

2) *Komissio toimittaa Euroopan parlamentille analyysinsä vuosittaisesta toimintakertomuksesta ja arvioi, miten jäsenvaltiot ovat noudattaneet unionin kehitysyhteistyöpolitiikkaa, sekä kommentoi alan yleistä kehitystä.*

3) *Komissio toimittaa Euroopan parlamentille vuosittaisen kertomuksen toteutetuista ponnistuksista kansainvälisen yhteistyön eri foorumeilla, kuten OECD:ssä, G20-ryhmässä ja kolmansien maiden kanssa pidetyissä kahdenvälisissä kokouksissa, mukaan luettuna huippukokoukset, kumppanuus- ja yhteistyösopimusneuvottelut ja vapaakauppasopimusneuvottelut, jotta kolmannet maan ja erityisesti nousevan talouden maat ottaisivat käyttöön vientiluottolaitostensa avoimuutta koskevat suuntaviivat, jotka vastaavat tasoltaan vähintään OECD:n yhteisiä ohjeita.*

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Lisätalousarvioesitys nro 1/2011 – Pääluokka III – Komissio

P7_TA(2011)0128

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 1/2011 varainhoitovuodeksi 2011, pääluokka III – Komissio (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))

(2012/C 296 E/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 314 artiklan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 a artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 37 ja 38 artiklan,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2010 lopullisesti hyväksytyyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2011 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission 14. tammikuuta 2011 esittämän esityksen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 1/2011 varainhoitovuodeksi 2011 (KOM(2011)0009),
- ottaa huomioon neuvoston 15. maaliskuuta 2011 vahvistaman kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 1/2011 (07704/2011 – C7-0072/2011),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b ja 75 e artiklan,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0115/2011),
- A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksellä nro 1/2011 varainhoitovuoden 2011 yleiseen talousarvioon on tarkoitus ottaa käyttöön EU:n solidaarisuusrahaston varoja yhteensä 182,4 miljoonaa euroa maksusitoumus- ja maksumäärärahoina rankkasateista johtuvien tulvien vaikutusten lieventämiseksi Puolassa, Slovakiassa, Tšekin tasavallassa, Unkarissa, Kroatiassa ja Romaniassa,
- B. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 1/2011 tarkoituksena on ottaa tämä mukautus virallisesti vuoden 2011 talousarvioon,
- C. ottaa huomioon, että varainhoitovuoden 2011 talousarvioon liitetyn maksumäärärahoja koskevan yhteisen lausuman mukaan lisätalousarvio annetaan ”siinä tapauksessa, että varainhoitovuoden 2011 talousarvion määrärahat eivät riitä kattamaan [...] menoja”,
- D. ottaa huomioon, että neuvosto päätti luoda niin kutsutun negatiivisen varauksen varainhoitoasetuksen 44 artiklan mukaisesti,
- E. ottaa huomioon, että neuvoston päätös on luonteeltaan ainoastaan pragmaattinen ja että se ei mahdollista kestävää ja varainhoidon kannalta moitteetonta ratkaisua mahdollisia tulevia ennakoimattomia tarpeita varten, joten sitä olisi pidettävä kertaluonteisena vaihtoehtona,
- F. ottaa huomioon, että neuvosto kehotti komissiota antamaan mahdollisimman pian ehdotuksen negatiivisen varauksen käyttöön ottamiseksi,

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 68, 15.3.2011.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- G. ottaa huomioon, että tuleva lisätalousarvio, joka koskee varainhoitovuoden 2010 ylijäämän ottamista talousarvioon, tarjoaa sopivan ja oikea-aikaisen mahdollisuuden negatiivisen varauksen käyttöön ottamiseksi,
1. panee merkille lisätalousarvioesityksen nro 1/2011;
  2. katsoo, että EU:n solidaarisuusrahaston varoja olisi otettava käyttöön mahdollisimman pian luonnonkatastrofin tapahduttua ja että rahoitustukea koskevien hakemusten käsittelyn, ehdotusten arvioinnin ja laatimisen sekä asiaan liittyvien talousarvio- ja lainsäädäntöasiakirjojen hyväksymisen olisi tapahduttava tehokkaasti ja ripeästi;
  3. kehottaa komissiota, puuttumatta sen aloiteoikeuteen, hyödyntämään lisätalousarvioesitystä, joka koskee varainhoitovuoden 2010 ylijäämän ottamista talousarvioon varainhoitoasetuksen 15 artiklan mukaisesti, negatiivisen varauksen käyttöön ottamiseksi;
  4. hyväksyy neuvoston kannan lisätalousarvioesitykseen nro 1/2011 sellaisenaan ja kehottaa puhemiestä julistamaan lisätalousarvion nro 1/2011 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
  5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja kansallisille parlamenteille.

EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto – Vuoden 2010 tulvat Puolassa, Slovakiassa, Unkarissa, Tšekin tasavallassa, Kroatiassa ja Romaniassa

P7_TA(2011)0129

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 26 kohdan mukaisesti (KOM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))

(2012/C 296 E/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2011)0010 – C7-0023/2011),
  - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 kohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11. marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon solidaarisuusrahastosta 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman,
  - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön ja aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A7-0114/2011),
1. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

2. muistuttaa, että 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 26 kohdassa määrätään, että jos määrärahat on mahdollista kohdentaa uudelleen sen otsakkeen sisällä, johon lisämenoja tarvitaan, komissio ottaa tämän huomioon tehdessään tarvittavan ehdotuksen;
3. toteaa, että pyytäessään lisää maksusitoumus- ja maksumäärärahoja EU:n solidaarisuusrahaston tarpeiden kattamiseksi näin varhaisessa vaiheessa vuotta komission ei ollut mahdollista siirtää tai kohdentaa uudelleen määrärahoja kyseisten otsakkeiden sisällä tai välillä;
4. on valmis arvioimaan maksujen kokonaistilannetta vuoden 2010 talousarvion toteutuman yhteydessä;
5. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
6. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS**

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönnotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 26 kohdan mukaisesti

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2011/286/EU.)

EY:n ja Komorien välinen kalastuskumppanuussopimus ***

P7_TA(2011)0130

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Komorien liiton välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamista koskevan pöytäkirjan tekemisestä (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))

(2012/C 296 E/29)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (15572/2010),
- ottaa huomioon luonnoksen pöytäkirjaksi Euroopan yhteisön ja Komorien liiton välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta (15571/2010),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0020/2011),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan suosituksen sekä budjettivaliokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnot (A7-0056/2011),

Keski­viikko 6. huhtikuuta 2011

1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
2. pyytää komissiota toimittamaan parlamentille Euroopan yhteisön ja Komorien liiton välisen kalastuskumppanuussopimuksen ⁽¹⁾ 9 artiklassa tarkoitetun sekakomitean kokousten ja työn perusteella tehdyt johtopäätökset, pöytäkirjan 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun monivuotisen alakohtaisen ohjelman ja vuosittaisten arviointien tulokset; vaatii, että Euroopan parlamentin edustajille on annettava mahdollisuus osallistua tarkkailijoina sopimuksen 9 artiklassa tarkoitetun sekakomitean kokouksiin ja työhön; pyytää komissiota esittämään Euroopan parlamentille ja neuvostolle selonteon sopimuksen täytäntöönpanosta pöytäkirjan viimeisen soveltamisvuoden aikana ja ennen sopimuksen uudistamisesta käytävien neuvottelujen aloittamista;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Komorien liiton hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytty 5. lokakuuta 2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1563/2006 (EUVL L 290, 20.10.2006, s. 6).

EY:n ja Jordanian välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen riitojenratkaisumenettely ***

P7_TA(2011)0131

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Jordanian hasemiittisen kuningaskunnan välisen, Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hasemiittisen kuningaskunnan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen kauppaa koskeviin määräyksiin liittyviin riitoihin sovellettavan riitojenratkaisumenettelyn käyttöönottoa koskevan pöytäkirjan tekemisestä (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))

(2012/C 296 E/30)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (13758/2010),
  - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Jordanian hasemiittisen kuningaskunnan väliseksi pöytäkirjaksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hasemiittisen kuningaskunnan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen kauppaa koskeviin määräyksiin liittyviin riitoihin sovellettavan riitojenratkaisumenettelyn käyttöönotosta (13974/2010),
  - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0057/2011),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
  - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A7-0067/2011),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan muodossa olevan sopimuksen tekemiselle;
  2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Jordanian hasemiittisen kuningaskunnan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Riitojenratkaisumenettelyn käyttöönottoa koskeva sopimus EU:n ja Marokon välillä ***

P7_TA(2011)0132

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisen riitojenratkaisumenettelyn käyttöönottoa koskevan sopimuksen tekemisestä (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))

(2012/C 296 E/31)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (13754/2010),
  - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan väliseksi sopimukseksi riitojenratkaisumenettelyn käyttöönotosta (13973/2010),
  - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0431/2010),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
  - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A7-0066/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
  2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Marokon kuningaskunnan hallituksille ja parlamenteille.

EY:n ja Egyptin välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen riitojenratkaisumenettely ***

P7_TA(2011)0133

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Egyptin arabitasavallan välisen, Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Egyptin arabitasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen kauppaa koskeviin määräyksiin liittyviin riitoihin sovellettavan riitojenratkaisumenettelyn käyttöönottoa koskevan pöytäkirjan tekemisestä (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))

(2012/C 296 E/32)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (13762/2010),
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Egyptin arabitasavallan väliseksi pöytäkirjaksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Egyptin arabitasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen kauppaa koskeviin määräyksiin liittyviin riitoihin sovellettavan riitojenratkaisumenettelyn käyttöönotosta (13975/2010),

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0372/2010),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
  - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A7-0068/2011),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan muodossa olevan sopimuksen tekemiselle;
  2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Egyptin arabitasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Ukrainan osallistuminen unionin ohjelmiin ***

P7_TA(2011)0134

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Ukrainan kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen liitettävän, Ukrainan osallistumista unionin ohjelmiin sääteleviä yleisiä periaatteita koskevasta Euroopan unionin ja Ukrainan puitesopimuksesta tehtävän pöytäkirjan tekemisestä (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))

(2012/C 296 E/33)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (13604/2010),
  - ottaa huomioon luonnoksen 14. kesäkuuta 1994 tehdyn Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Ukrainan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ⁽¹⁾ pöytäkirjaksi Ukrainan osallistumista unionin ohjelmiin sääteleviä yleisiä periaatteita koskevasta Euroopan unionin ja Ukrainan puitesopimuksesta (13962/2010),
  - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114, 168, 169 ja 172 artiklan, 173 artiklan 3 kohdan, 188 ja 192 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0401/2010),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan, 90 artiklan 8 kohdan ja 46 artiklan 1 kohdan,
  - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A7-0063/2011),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
  2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Ukrainan hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ EYVL L 49, 19.2.1998, s. 3.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Kalastustuotteiden tuonti Grönlannista ***I

P7_TA(2011)0135

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi kalastustuotteiden, elävien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden sekä niistä saatujen sivutuotteiden tuontia Grönlannista Euroopan unioniin koskevista säännöistä (KOM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))

(2012/C 296 E/34)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö – ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2010)0176),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 203 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0136/2010),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan, 43 artiklan 2 kohdan ja 204 artiklan,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteenä olevan Grönlantia koskevista erityisjärjestelyistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 34) ainoan artiklan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
  - ottaa huomioon Italian senaatin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan (N:o 2) mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan säädösesitys ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,
  - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0057/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2010)0097

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi kalastustuotteiden, elävien simpukoiden, piikkihahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden sekä niistä saatujen sivutuotteiden tuontia Grönlannista Euroopan unioniin koskevista säännöistä [tark. 1]

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen **43 artiklan 2 kohdan ja 204 artiklan**, [tark. 2]

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteenä olevan, Grönlantia koskevista erityisjärjestelyistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 34) ainoan artiklan, [tark. 3]

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾[tark. 2],

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Grönlanti sisältyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä II olevaan merentakaisten maiden ja alueiden luetteloon. Mainitun sopimuksen 198 artiklan mukaisesti assosiaation tavoitteena on edistää merentakaisten maiden ja alueiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ja luoda läheiset taloudelliset suhteet niiden ja koko unionin välille.
- (2) Tanska ja Grönlanti ovat pyytäneet, että merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön 27 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/822/EY ⁽³⁾ liitteen III säännösten mukaisesti Grönlannista peräisin olevien kalastustuotteiden, elävien simpukoiden, piikkihahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden sekä niistä saatujen sivutuotteiden kauppa unionin ja Grönlannin välillä sallitaan unionin sisäistä kauppaa koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (3) Tässä kaupankäynnissä on aiheellista noudattaa unionin säädöksissä vahvistettuja eläinten terveyttä ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevia unionin sääntöjä sekä kalataloustuotteiden yhteistä markkinajärjestelyä koskevia sääntöjä.
- (4) Tanskan ja Grönlannin olisi näin ollen huolehdittava siitä, että Grönlannista Euroopan unioniin toimitettavat tuotelähetykset ovat sovellettavien eläinten terveyttä, elintarvikkeiden turvallisuutta ja kalataloustuotteiden yhteistä markkinajärjestelyä koskevien unionin sääntöjen mukaisia. Kelpoisuusvaatimukset täyttävät rehu- ja elintarvikealan toimijat olisi rekisteröitävä ja luetteloitava rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun asetuksen (EY) N:o 882/2004 ⁽⁴⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL ....

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. huhtikuuta 2011.

⁽³⁾ EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- (5) Grönlannin toimivaltainen viranomaisena on toimittanut komissiolle viralliset takeet siitä, että kyseessä olevat tuotteet on saatettu unionin sääntöjen ja eläinten terveyttä koskevien vaatimusten mukaisiksi. Näiden takeiden piiriin kuuluvat erityisesti muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystieteiden 3 päivänä lokakuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ⁽¹⁾, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 853/2004 ⁽²⁾ ja vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2006 annetussa neuvoston direktiivissä 2006/88/EY ⁽³⁾ vahvistetut sovellettavat säännökset, ja niihin sisältyy sitoumus noudattaa unionin sisäistä kauppaa koskevia sääntöjä.
- (6) Elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/23/EY ⁽⁴⁾ edellytetään vesiviljelyeläimiä koskevien kansallisten valvontaohjelmien laatimista. Kyseisiä säännöksiä olisi sovellettava myös Grönlantiin.
- (7) Jotta voitaisiin sallia tuotteiden tuonti Grönlannista Euroopan unioniin unionin säädöksissä vahvistettujen unionin sisäistä kauppaa koskevien sääntöjen mukaisesti, Tanskan ja Grönlannin olisi sitouduttava saattamaan asiaankuuluvat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan ne täytäntöön Grönlannissa ennen tämän **asetuksen [tark. 1]** antamispäivää. Tanskan ja Grönlannin olisi sitouduttava varmistamaan, että kyseisten tuotteiden tuonnissa kolmansista maista Grönlantiin noudatetaan eläinten terveyttä ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevia unionin sääntöjä. Eläinlääkinnälliset tarkastukset Grönlannin rajatarkastusasemilla olisi suoritettava kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti. Eläinlääkinnälliset tarkastukset suoritetaan rajatarkastusasemilla läheisessä yhteistyössä tulliviranomaisten kanssa. Tämän tehtävän helpottamiseksi on aiheellista toimittaa toimivaltaisille viranomaisille asianmukaiset viittaukset yhdistettyyn nimikkeistöön (CN), joka on vahvistettu rajatarkastusasemilla neuvoston direktiivin 91/496/ETY ja 97/78/EY nojalla tarkastettavia eläimiä ja tuotteita koskevista luetteloista 17 päivänä huhtikuuta 2007 tehdyn komission päätöksen 2007/275/EY ⁽⁶⁾ liitteessä I.
- (8) Eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/425/ETY ⁽⁷⁾ säädetään sellaisen tietokonejärjestelmän käyttöönotosta, joka yhdistää eläinlääkintäviranomaiset ja jonka tarkoituksena on erityisesti helpottaa nopeaa eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvien tietojen vaihtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä (Traces). Traces-järjestelmän käyttöönotosta 30 päivänä maaliskuuta 2004 tehdystä komission päätöksessä 2004/292/EY ⁽⁸⁾ säädetään, että jäsenvaltioiden on määrä käyttää Traces-järjestelmää 1 päivästä huhtikuuta 2004. Traces-järjestelmä on keskeinen eläinten ja eläinperäisten tuotteiden kaupan tehokkaan valvonnan kannalta, ja sitä olisi käytettävä tuotteiden liikkumista ja kauppaa koskevien tietojen välittämisessä Grönlannissa.
- (9) Eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annetussa neuvoston direktiivissä 82/894/ETY ⁽⁹⁾ lueteltujen eläintautien taudinpurkauksista on ilmoitettava komissiolle eläintautien ilmoitusjärjestelmän (ADNS) kautta neuvoston direktiivin 82/894/ETY mukaisen eläintaudeista ilmoittamisen kooditetusta muodosta ja koodeista 1 päivänä maaliskuuta 2005 tehdyn komission päätöksen 2005/176/EY ⁽¹⁰⁾ mukaisesti. Kyseisiä säännöksiä olisi sovellettava myös Grönlantiin kyseessä olevien tuotteiden osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽³⁾ EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14.

⁽⁴⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽⁶⁾ EUVL L 116, 4.5.2007, s. 9.

⁽⁷⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽⁸⁾ EUVL L 94, 31.3.2004, s. 63.

⁽⁹⁾ EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 59, 5.3.2005, s. 40.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- (10) Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ perustettiin nopea hälytysjärjestelmä elintarvikkeista tai rehuista ihmisten terveydelle aiheutuvista välittömistä tai välillisistä riskeistä ilmoittamiseksi. Näitä säännöksiä olisi sovellettava myös Grönlantiin kyseessä olevien tuotteiden osalta.
- (11) Ennen kuin Grönlanti voi suorittaa Grönlantiin kolmansista maista tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisiä tarkastuksia, Grönlannissa olisi suoritettava EU:n tarkastus sen varmistamiseksi, että Grönlannin rajatarkastusasemat vastaavat direktiivissä 97/78/EY, kolmansista maista tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisistä tarkastusmenettelyistä yhteisön rajatarkastusasemilla 22 päivänä tammikuuta 2004 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 136/2004 ⁽²⁾ ja kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärintarkastuksista vastaavien rajatarkastusasemien hyväksyntää koskevista edellytyksistä 21 päivänä marraskuuta 2001 tehdyssä komission päätöksessä 2001/812/EY ⁽³⁾ säädettyjä vaatimuksia.
- (12) Mainitun tarkastuksen myönteisten tulosten perusteella Grönlannin rajatarkastusasemat olisi lisättävä hyväksytyjen rajatarkastusasemien luettelon laatimisesta, komission eläinlääkintäalan asiantuntijoiden tekemiä tarkastuksia koskevien tiettyjen sääntöjen vahvistamisesta sekä Traces-järjestelmän eläinlääkintäyksikköjen määrittämisestä 28 päivänä syyskuuta 2009 tehdyssä komission päätöksessä 2009/821/EY ⁽⁴⁾ olevaan luetteloon. Jotta voitaisiin varmistaa Grönlantiin ja Euroopan unioniin tuotujen kalastustuotteiden tehokas valvonta, tätä **asetusta [tark. 1]** on aiheellista soveltaa siitä ajankohdasta, jona Grönlannin rajatarkastusasemat lisätään päätöksessä 2009/821/EY olevaan luetteloon.
- (13) Tämän **asetuksen [tark. 1]** täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁵⁾ mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN **ASETUKSEN [tark. 1]**:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tätä **asetusta [tark. 1]** sovelletaan Grönlannista peräisin oleviin tai Grönlantiin tuotuihin ja sen jälkeen Euroopan unioniin tuotuihin kalastustuotteisiin, simpukoihin, piikkinahkaisiin, vaippaeläimiin ja merikotiloihin sekä niistä saatuihin sivutuotteisiin, jäljempänä 'tuotteet'.

2 artikla

Määritelmät

Tässä **asetuksessa [tark. 1]** sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'simpukoilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 2.1 kohdassa määriteltyjä simpukoita;
- b) 'kalastustuotteilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 3.1 kohdassa määriteltyjä tuotteita;
- c) 'sivutuotteilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1774/2002 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjä eläimistä saatavia sivutuotteita, jotka on saatu kalastustuotteista, simpukoista, piikkinahkaisista, vaippaeläimistä ja merikotiloista;
- d) 'Grönlannista peräisin olevilla tuotteilla' tarkoitetaan päätöksen 2001/822/EY liitteen III säännösten mukaisesti määriteltyjä tuotteita.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 21, 28.1.2004, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 306, 23.11.2001, s. 28.

⁽⁴⁾ EUVL L 296, 12.11.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

3 artikla

Euroopan unionin ja Grönlannin välistä kalastustuotteiden, elävien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten, merikotiloiden sekä niistä saatujen sivutuotteiden kauppaa koskevat yleiset säännöt

1. Jäsenvaltioiden on sallittava Grönlannista tulevien tuotteiden tuonti Euroopan unioniin unionin sisäistä kauppaa koskevien unionin säädösten mukaisesti.
2. Tuotteiden tuonnissa unioniin on noudatettava seuraavia edellytyksiä:
  - a) kyseisiin tuotteisiin liittyvät eläinten terveyttä, elintarvikkeiden turvallisuutta ja kalataloustuotteiden yhteistä markkinajärjestelyä koskevat unionin säädöksissä vahvistetut säännöt saatetaan tehokkaasti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön Grönlannissa;
  - b) Tanskan ja Grönlannin toimivaltaiset viranomaiset laativat luettelon asetuksen (EY) N:o 882/2004 31 artiklan mukaisesti rekisteröidyistä elintarvike- ja rehualan toimijoista ja pitävät luetteloa ajan tasalla;
  - c) Grönlannista Euroopan unioniin toimitettavat tuotelähetykset ovat eläinten terveyttä, elintarvikkeiden turvallisuutta ja kalataloustuotteiden yhteistä markkinajärjestelyä koskevien unionin säädöksissä vahvistettujen sääntöjen mukaisia;
  - d) kyseisiin tuotteisiin liittyviä eläinten terveyttä, elintarvikkeiden turvallisuutta ja kalataloustuotteiden yhteistä markkinajärjestelyä koskevia unionin säädöksissä vahvistettuja sääntöjä sovelletaan oikein tuotaessa tuotteita Grönlantiin.

4 artikla

Vesiviljelyeläimiä koskevat valvontasuunnitelmat

Tanskan ja Grönlannin on toimitettava direktiivin 96/23/EY mukaisesti komissiolle hyväksyttäviksi valvontaohjelmat, jotka koskevat vesiviljelyeläimissä olevien jäämien tai aineiden tutkimista Grönlannissa.

5 artikla

Grönlantiin kolmansista maista tuotujen tuotteiden tarkastukset

1. Grönlantiin kolmansista maista tuoduille tuotelähetyksille on tehtävä eläinlääkinnälliset tarkastukset direktiivissä 97/78/EY vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Näiden eläinlääkinnällisten tarkastusten helpottamiseksi komissio toimittaa Tanskan ja Grönlannin toimivaltaisille viranomaisille tuotteita koskevat viittaukset komission päätöksen 2007/275/EY liitteessä I lueteltuihin yhdistetyn nimikkeistön koodeihin.

2. Grönlannin rajatarkastusasemia koskevat ehdotukset on toimitettava komissiolle hyväksyttäväksi direktiivin 97/78/EY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Grönlannin hyväksytyjen rajatarkastusasemien luettelo on sisällytettävä luetteloon jäsenvaltioiden rajatarkastusasemista, jotka on hyväksytty direktiivien 91/496/ETY ja 97/78/EY mukaisesti.

6 artikla

Tietojärjestelmä

1. Tiedot kyseessä olevien tuotteiden liikkumisesta ja kaupasta Grönlannissa on toimitettava tanskan kielellä Traces-järjestelmän kautta päätöksen 2004/292/EY mukaisesti.
2. Tuotteisiin liittyvät ilmoitukset vesieläinten taudeista Grönlannissa on toimitettava ADNS-ilmoitusjärjestelmän kautta direktiivin 82/894/ETY ja päätöksen 2005/176/EY mukaisesti.

Keski­viikko 6. huhtikuuta 2011

3. Tuotteista Grönlannissa ihmisten terveydelle aiheutuvia välittömiä tai välillisiä riskejä koskevat ilmoitukset on toimitettava asetuksella (EY) N:o 178/2002 perustetun elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän kautta.

7 artikla

Tunnistusmerkki

Grönlannista Euroopan unioniin toimitettavat tuotelähetykset on merkittävä Grönlannin tunnustusmerkillä 'GL' asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä II olevan I jakson B kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

8 artikla

Vahvistus tässä asetuksessa [tark. 1] säädettyjen edellytysten **noudattamisesta**

Tanskan ja Grönlannin on toimitettava ennen 11 artiklassa tarkoitettua tämän **asetuksen** [tark. 1] soveltamispäivää kirjallinen vahvistus siitä, että tämän **asetuksen** [tark. 1] soveltamisen edellyttämät toimenpiteet on toteutettu.

9 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän **asetuksen** [tark. 1] täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 10 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

10 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

11 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä **asetus** [tark. 1] tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä **asetus** on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa. [tark. 1]

Tätä **asetusta** [tark. 1] sovelletaan siitä päivästä, jona ensimmäinen Grönlannin rajatarkastusasema on merkitty päätöksessä 2009/821/EY olevaan luetteloon.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat menettelyt ***I

P7_TA(2011)0136

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselema 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista (uudelleenlaatiminen) (KOM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(2012/C 296 E/35)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009)0554),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 63 artiklan ensimmäisen alakohdan 1 d ja 2 a alakohdan, joiden mukaisesti komissio esitti sille ehdotuksen (C7-0248/2009),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutukset käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin” (KOM(2009)0665),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 78 artiklan 2 kohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 28. huhtikuuta 2010 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon on 10. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauseleman yhteisen eurooppalaisen turva-
paikkajärjestelmän tulevaisuudesta ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 2. helmikuuta 2010 päivätyn kirjeen,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 87 artiklan ja 55 artiklan,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0085/2011),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan koodifoidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositukset;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

⁽¹⁾ EUVL C 18, 19.1.2011, s. 85.

⁽²⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 10.

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2009)0165

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista (uudelleenlaatiminen)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 78 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyötä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1 päivänä joulukuuta 2005 annettuun neuvoston direktiiviin 2005/85/EY ⁽³⁾ olisi tehtävä useita huomattavia muutoksia. Selkeyden vuoksi olisi mainittu direktiivi uudelleenlaadittava.
- (2) Yhteinen turvapaikkapolitiikka ja siihen sisältyvä yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä ovat olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta toteuttaa asteittain vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, joka on avoin unionista olosuhteiden pakosta ja oikeutetusti suojaa hakeville henkilöille.
- (3) Eurooppa-neuvosto päätti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pitämässään erityiskokouksessa asettaa tavoitteeksi yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän, joka perustuu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn, pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, jäljempänä 'Geneven yleissopimus', täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen, vahvistaen näin palauttamiskiellon periaatteen noudattamisen ja varmistaen, ettei ketään palauteta takaisin maahan, jossa häntä vainotaan.
- (4) Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaan yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulisi lyhyellä aikavälillä sisältää oikeudenmukaista ja tehokasta turvapaikkamenettelyä jäsenvaltioissa koskevat yhteiset vaatimukset ja pidemmällä aikavälillä yhteisön säännöt, joista muodostuu yhteinen turvapaikkamenettely Euroopan yhteisössä.
- (5) Direktiivi 2005/85/EY oli turvapaikkamenettelyjä koskeva ensimmäinen toimenpide.
- (6) Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän ensimmäinen vaihe on nyt saavutettu. Eurooppa-neuvoston 4 päivänä marraskuuta 2004 antamassa Haagin ohjelmassa asetetaan tavoitteet, jotka vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella on tarkoitus toteuttaa vuosina 2005–2010. Tätä varten Haagin ohjelmassa kehoitettiin Euroopan komissiota saattamaan päätökseen ensimmäisen vaiheen säädösten arviointi ja esittämään toisen vaiheen välineitä ja toimenpiteitä koskevat ehdotukset neuvostolle ja Euroopan parlamentille niin, että ne voidaan hyväksyä ennen vuotta 2010. Haagin ohjelman mukaisesti tavoite, johon on yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän luomiseksi pyrittävä, on yhteisen turvapaikkamenettelyn perustaminen ja kaikkialla unionissa pätevän yhdenmukaisen suojeluseman käyttöönotto.

⁽¹⁾ EUVL C 18, 19.1.2011, s. 85.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. huhtikuuta 2011.

⁽³⁾ EUVL L 326, 13.12.2005, s. 13.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- (7) Eurooppa-neuvosto totesi 16 päivänä lokakuuta 2008 hyväksytyssä Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa, että jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja suojelun myöntämisessä, ja pyysi tekemään uusia aloitteita, kuten ehdotuksen, jonka tarkoituksena on yhteiset takeet sisältävän yhdistetyn turvapaikkamenettelyn perustaminen Haagin ohjelman mukaisen yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän viimeistelemiseksi.
- (8) Euroopan pakolaisrahaston ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston resurssija **on tarpeen käyttää**, jotta **muun muassa** yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toisessa vaiheessa asetettujen vaatimusten täytäntöönpanossa voidaan asianmukaisesti tukea jäsenvaltioita, erityisesti niitä jäsenvaltioita, joiden turvapaikkajärjestelmään kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita ennen kaikkea niiden sijainnin tai väestötilanteen vuoksi. **Jäsenvaltioille, jotka väkilukuunsa nähden vastaanottavat suhteettoman suuren määrän turvapaikkahakemuksia, on myös tarpeen tarjota välittömästi rahallista tukea Euroopan pakolaisrahaston puitteissa ja hallinnollista/teknistä tukea Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston puitteissa, jotta ne voivat noudattaa tätä direktiiviä.** [tark. 1]
- (9) Jotta voitaisiin varmistaa, että direktiivissä [.../.../EU] [vähimmäisvaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi sekä myönnetyn suojelun sisällöstä (aseman määrittelyä koskeva direktiivi)] tarkoitettujen hakijoiden tarve kansainväliseen suojeluun arvioidaan kattavasti ja tehokkaasti, kansainvälisen suojelun myöntämisen menettelyjä koskevan unionin säännösten olisi perustuttava yhdistetyn turvapaikkamenettelyn käsitteeseen.
- (10) Tämän direktiivin päätarkoituksena on kehittää edelleen vähimmäisvaatimuksia kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten yhteisen turvapaikkamenettelyn luomiseksi unioniin.
- (11) Kansainvälisen suojelun myöntämistä ja poistamista koskevissa menettelyissä sovellettavien sääntöjen keskinäisen lähentämisen pitäisi osaltaan rajoittaa kansainvälistä suojelua hakevien edelleen liikkumista jäsenvaltioiden välillä, jos tällainen liikkuminen johtuu lainsäädännöllisistä eroavuuksista, ja luoda yhtäläiset edellytykset direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] soveltamiselle jäsenvaltioissa.
- (12) Vähimmäisvaatimusten luonteeseen kuuluu, että jäsenvaltioiden olisi voitava säätää tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä jäsenvaltiosta kansainvälistä suojelua pyytävälle kolmansien maiden kansalaisille tai kansalaisuudettomille henkilöille, silloin kun pyynnön katsotaan perustuvan siihen, että asianomainen tarvitsee direktiivissä [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] tarkoitettua kansainvälistä suojelua.
- (13) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tällä direktiivillä pyritään edistämään erityisesti perusoikeuskirjan 1, 4, 18, 19, 21, 24 ja 47 artiklan soveltamista, ja direktiivi on pantava täytäntöön niiden mukaisesti. [tark. 2]
- (14) Tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvien henkilöiden kohtelun osalta jäsenvaltioita sitovat sellaisten kansainvälisen oikeuden välineiden mukaiset sitoumukset, joiden osapuolia ne ovat.
- (15) **Jäsenvaltioiden on noudatettava kaikilta osin palauttamiskiellon periaatetta ja oikeutta turvapaikkaan, johon sisältyy mahdollisuus päästä turvapaikkamenettelyn piiriin, mikä koskee kaikkia henkilöitä, jotka haluavat hakea turvapaikkaa ja kuuluvat jäsenvaltioiden lainkäyttövallan piiriin, mukaan luettuina henkilöt, jotka ovat unionin elimen tai jonkin jäsenvaltion elimen tosiasiallisessa valvonnassa.** [tark. 3]
- (16) On tärkeää, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan tosiseikkojen perusteella ja että ensimmäisen päätöksen tekevät viranomaiset, joiden henkilöstöllä on asianmukaiset tiedot ja tarpeellinen koulutus turvapaikka- ja pakolaisasioiden alalla. [tark. 4]

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- (17) On sekä jäsenvaltioiden että kansainvälistä suojelua hakevien edun mukaista, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan mahdollisimman nopeasti, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaista ja perusteellista tutkintaa.
- (18) Yleisen järjestyksen käsitteeseen voi sisältyä muun muassa tuomitseminen vakavasta rikoksesta.
- (19) Jotta suojelua tarvitsevat henkilöt voidaan tunnustaa asianmukaisesti Geneven yleissopimuksen 1 artiklassa tarkoitetuiksi pakolaisiksi tai henkilöiksi, jotka voivat saada toissijaista suojelua, jokaisella hakijalla olisi oltava tosiasiallinen pääsy menettelyihin sekä mahdollisuus toimia yhteistyössä ja olla yhteydessä asianmukaisella tavalla toimivaltaisiin viranomaisiin, niin että hän voi esittää tapaukseensa liittyvät tosiseikat, sekä **tosiasialliset** menettelyä koskevat takeet asiansa hoitamiseksi menettelyn kaikissa eri vaiheissa. Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkintamenettelyssä hakijalla olisi myös yleensä oltava vähintään oikeus jäädä maahan, kunnes määrittävä viranomainen on tehnyt **lopullisen** päätöksensä, **ja jos päätös on kielteinen, riittävä aika hakea muutosta niin kauan kuin toimivaltainen tuomioistuimien sallii**, oikeus käyttää tulkia asiansa esittämiseen, jos viranomaiset kuulevat häntä, mahdollisuus olla yhteydessä Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) edustajaan ja järjestöihin, jotka tarjoavat neuvontaa kansainvälistä suojelua hakeville, oikeus saada päätös asianmukaisesti tiedoksi, saada tieto päätöksen perusteluina olevista tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista, mahdollisuus pyytää neuvoa oikeudelliselta tai muulta neuvonantajalta ja oikeus saada tietoja oikeudellisesta asemastaan menettelyn ratkaisevissa vaiheissa kielellä, jota **hakija ymmärtää tai hänen** voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän, ja jos päätös on kielteinen, oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa. **[tark. 5]**
- (20) Jotta voidaan varmistaa tosiasiallinen pääsy tutkintamenettelyyn, viranomaisten, jotka ovat ensimmäisinä kosketuksissa kansainvälistä suojelua hakeviin henkilöihin, erityisesti maa- tai merirajojen valvontaa tai rajatarkastuksia suorittavien viranomaisten, olisi saatava ohjeita ja tarvittavaa koulutusta siitä, miten tunnistaa, **kirjata ja välittää toimivaltaiselle määrittäväälle viranomaiselle** kansainvälistä suojelua koskevat pyynnöt. Heidän olisi voitava antaa kolmansien maiden kansalaisille tai kansalaisuudettomille henkilöille, jotka ovat jäsenvaltioiden alueella, myös rajalla, aluevesillä tai kauttakulkualueella, ja jotka haluavat hakea kansainvälistä suojelua, kaikki merkityksellinen tieto siitä, missä ja miten kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen voi tehdä. Jos kyseiset henkilöt ovat jäsenvaltion aluevesillä, heidät olisi tuotava maihin ja heidän hakemuksensa olisi tutkittava tämän direktiivin mukaisesti. **[tark. 6]**
- (21) Lisäksi olisi säädettävä erityisistä menettelyllisistä takeista, jotka koskevat kaikkein heikoimmassa asemassa olevia hakijoita, kuten alaikäisiä, ilman huoltajaa olevia alaikäisiä, **raskaana olevia naisia**, kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan väkivallan, **kuten sukupuoleen perustuvan väkivallan tai vahingollisten perinteisten käytäntöjen** uhreja, sekä vammaisia, jotta voitaisiin luoda tarvittavat edellytykset sille, että he voivat tosiasiallisesti päästä menettelyihin ja esittää tarvittavat seikat kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen perustelemiseksi. **[tark. 7]**
- (22) Kansallisten toimenpiteiden, jotka koskevat kidutuksen tai muun vakavan fyysisen tai henkisen väkivallan, myös seksuaalisen väkivallan, oireiden ja merkkien tunnistamista ja dokumentointia menettelyissä, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, olisi perustuttava muun muassa käsikirjaan kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen tutkimiseksi ja dokumentoimiseksi tehokkaasti (Istanbulin pöytäkirja).
- (23) Nais- ja mieshakijoiden todellisen tasa-arvon varmistamiseksi tutkintamenettelyjen olisi oltava sukupuolisensitiivisiä. Erityisesti tapauksissa, joihin liittyy sukupuoleen perustuvaa vainoa, henkilökohtaiset puhuttelut olisi järjestettävä tavalla, joka antaa sekä nais- että mieshakijoille mahdollisuuden puhua kokemuksistaan **pyynnöstä samaa sukupuolta olevalle puhuttelun suorittajalle, joka on erityisesti koulutettu suorittamaan puhutteluja aiheista, jotka koskevat** sukupuoleen perustuvaa vainoa. Sukupuoleen liittyvien hakemusten monimutkaisuus olisi otettava asianmukaisesti huomioon menettelyissä, jotka perustuvat turvallisen kolmannen maan käsitteeseen, turvallisen alkuperämaan käsitteeseen tai myöhempien hakemusten käsitteeseen. **[tark. 8]**

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- (24) Jäsenvaltioiden olisi tätä direktiiviä täytäntöön pannaan ensisijaisesti otettava huomioon vuonna 1989 allekirjoitetun YK:n lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaiset lapsen edut.
- (25) Kansainvälisen suojelun tarvetta koskevat tutkintamenettelyt olisi järjestettävä tavalla, joka antaa **määrittäville** viranomaisille mahdollisuuden suorittaa kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten huolellinen tutkinta. [tark. 9]
- (26) Jos hakija tekee myöhemmän hakemuksen esittämättä uusia todisteita tai perusteluja, olisi kohtuutonta velvoittaa jäsenvaltioita suorittamaan kokonaan uusi tutkinta. Jäsenvaltioiden olisi voitava tällöin res judicata -periaatteen mukaisesti hylätä hakemus tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten puuttuessa.
- (27) Monet kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset tehdään jäsenvaltion rajalla tai kauttakulkualueella ennen kuin hakijan maahantulosta on tehty päätös. Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa menettelyistä, joilla tutkitaan edellytykset ottaa hakemus tutkittavaksi ja/tai hakemuksen sisältö, säännöksiä, jotka antavat mahdollisuuden päättää rajalla tai kauttakulkualueella tehdyistä hakemuksista kyseisissä paikoissa.
- (28) Hakijan turvallisuus alkuperämaassaan on keskeisimpiä seikkoja arvioitaessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen perusteiden riittävyttä. Jos kolmas maa voidaan katsoa turvalliseksi alkuperämaaksi, jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää se turvalliseksi ja olettaa sen olevan turvallinen yksittäiselle hakijalle, ellei tämä esitä todisteita tätä vastaan.
- (29) Kun otetaan huomioon kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden pakolaisiksi määrittelyssä saavutetun yhdenmukaistamisen taso, olisi säädettävä yhteisistä perusteista, joita noudatetaan kolmansien maiden määrittämisessä turvalliseksi alkuperämaiksi.
- (30) Kolmannen maan määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi tämän direktiivin soveltamiseksi ei voi antaa ehdottomia turvatakeita kyseisen maan kansalaisille. Määrittämisen perusteena käytettävässä arvioinnissa voidaan sen luonteen takia ottaa huomioon vain maan yleinen yhteiskunnallinen, oikeudellinen ja poliittinen tilanne ja se, rangaistaanko vainoa, kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista harjoittavia toimijoita käytännössä, kun ne on todettu syyllisiksi tällaisiin toimiin kyseisessä maassa. Tämän vuoksi on tärkeää, että maan määrittäminen turvalliseksi maaksi ei voida enää pitää merkityksellisenä hakijan kannalta, jos hän on esittänyt päteviä syitä, joiden perusteella maata ei voida katsoa turvalliseksi hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi tutkittava kaikki hakemukset sisällöllisesti eli arvioitava, voidaanko asianomaista hakijaa pitää kansainvälisen suojelun tarpeessa olevana direktiivin [...]EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] mukaisesti, ellei tässä direktiivissä säädetä toisin, erityisesti silloin, kun voidaan **varmistaa**, että toinen valtio suorittaa tutkinnan tai antaa **tehokkaan** suojelun. Jäsenvaltioita ei pitäisi etenkin velvoittaa arvioimaan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sisältöä silloin, kun ensimmäinen turvapaikkamaa on myöntänyt hakijalle pakolaisaseman tai muutoin **helposti saatavilla olevan ja tehokkaan** suojelun ja hakija otetaan takaisin tähän maahan. **Jäsenvaltioiden olisi toimittava tämän mukaisesti vain silloin, kun asianomainen hakija on turvassa kyseisessä kolmannessa maassa.** [tark. 10]
- (32) Jäsenvaltioille ei olisi myöskään asetettava velvoitetta arvioida kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta sisällöllisesti silloin, kun hakijan voidaan kohtuullisesti olettaa hakevan suojelua kolmannesta maasta, johon hänellä on kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettu riittävä yhteys, ja on perusteita katsoa, että hakija otetaan kyseiseen maahan tai otetaan takaisin kyseiseen maahan. Jäsenvaltioiden olisi toimittava tämän mukaisesti vain silloin, jos asianomainen hakija olisi turvassa kyseisessä kolmannessa maassa. Jotta vältetään hakijoiden edelleen liikkuminen, olisi laadittava yhteiset periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat katsoa tai määrittää kolmannen maan turvalliseksi.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- (33) Pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman poistamisen osalta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansainvälisen suojeluaseman saaneille ilmoitetaan asianmukaisesti heidän asemansa mahdollisesta uudelleen harkinnasta ja että heillä on tilaisuus esittää vastineensa ennen kuin viranomaiset voivat tehdä perustellun päätöksen heidän asemansa poistamisesta.
- (34) Unionin oikeuden peruseriaatteiden mukaisesti kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia ja pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman poistamista koskevien päätösten osalta on olemassa tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa.
- (35) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 72 artiklan mukaan tällä direktiivillä ei rajoiteta niitä velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi ja sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi.
- (36) Tämä direktiivi ei koske jäsenvaltioiden välisiä menettelyjä, joista säädetään [kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälisen suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta] annetussa asetuksessa (EU) N:o [.../...] (Dublin-asetus).
- (37) Hakijoiden, joihin sovelletaan asetusta (EU) N:o [.../...] [Dublin-asetus], olisi voitava hyötyä tässä direktiivissä säädetystä peruseriaatteista ja takeista sekä mainitun asetuksen mukaisista erityistakeista.
- (38) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa olisi arvioitava säännöllisesti.
- (39) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on vähimmäisvaatimusten laatiminen kansainvälisen suojeluaseman myöntämistä tai poistamista koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuuseriaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (40) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (41) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivin 2005/85/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu direktiiviin 2005/85/EY.
- (42) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä II olevassa B osassa mainittuun jäsenvaltioon velvoittavaan määräaikaan, jonka kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on esittää vähimmäisvaatimukset direktiiviin .../.../EU [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] perustuvan kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "Geneven yleissopimuksella" Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehtyä pakolaisten oikeusasemaa koskevaa yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla;
- b) "hakemuksella" tai "kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella" kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön esittämää pyyntöä saada suojelua jostakin jäsenvaltiosta, kun hakijan voidaan katsoa tarkoittavan pakolaisasemaa tai toissijaista suojeluasemaa ja kun hakija ei nimenomaisesti pyydä direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] soveltamisalan ulkopuolelle jäävää muunlaista suojelua, jota voidaan pyytää erikseen;
- c) "hakijalla" tai "kansainvälistä suojelua hakevalla" kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, josta ei ole vielä tehty lainvoimaista päätöstä;
- d) "hakijalla, jolla on erityistarpeita", hakijaa, joka tarvitsee erityistakeita iän, sukupuolen, **sukupuolisen suuntautumisen, sukupuoli-identiteetin**, vamman, **fyysisen sairauden tai** mielenterveysongelmien tai kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan henkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan seurausten vuoksi, jotta hän voisi hyödyntää tämän direktiivin mukaisia oikeuksia ja täyttää tämän direktiivin mukaiset velvollisuudet, [tark. 13]
- e) "lainvoimaisella päätöksellä" päätöstä siitä, myönnetäänkö kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle pakolaisasema tai toissijainen suojeluasema direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivin] nojalla ja johon ei enää sovelleta tämän direktiivin V luvussa säädettyjä oikeussuojakeinoja riippumatta siitä, vaikuttavatko nämä oikeussuojakeinot siten, että hakijat saavat jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle odottamaan asiansa ratkaisua;
- f) "määrittävällä viranomaisella" jäsenvaltion mitä tahansa lainkäyttöelimiin verrattavaa tai hallinnollista elintä, joka vastaa kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkinnasta ja jolla on toimivalta tehdä niistä ensimmäinen päätös, edellyttäen, ettei liitteestä I muuta johdu;
- g) "pakolaisella" kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka täyttää direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] 2 artiklan d kohdan edellytykset;
- h) "henkilöllä, joka voi saada toissijaista suojelua", kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka täyttää direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] 2 artiklan f kohdan edellytykset;
- i) "kansainvälisellä suojeluasemalla" kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön tunnustamista jäsenvaltiossa pakolaiseksi tai henkilöksi, joka voi saada toissijaista suojelua;
- j) "pakolaisasemalla" kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön tunnustamista jäsenvaltiossa pakolaiseksi;
- k) "toissijaisella suojeluasemalla" kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön tunnustamista jäsenvaltiossa henkilöksi, joka voi saada toissijaista suojelua;
- l) "alaikäisellä" alle 18-vuotiasta kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä;
- m) "ilman huoltajaa olevalla alaikäisellä"; direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] 2 artiklan l kohdassa määriteltyä alaikäistä;
- n) "edustajalla" henkilöä, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat nimittäneet lailliseksi edustajaksi avustamaan ja edustamaan ilman huoltajaa olevaa alaikäistä, jotta lapsen etu voidaan varmistaa ja tehdä tarvittaessa alaikäisen puolesta oikeustoimia;

Keskiiviikko 6. huhtikuuta 2011

- o) "kansainvälisen suojeluaseman poistamisella" toimivaltaisen viranomaisen päätöstä peruuttaa tai lakkauttaa tietyin henkilön pakolaisasema tai toissijainen suojeluasema tai jättää se uusimatta direktiivin [...]/.../EU [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] mukaisesti;
- p) "jäämällä jäsenvaltioon" jäämistä sen jäsenvaltion alueelle, myös rajalle tai kauttakulkualueelle, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on tehty tai jossa sitä tutkitaan.
- q) **"uusilla perusteilla tai olosuhteilla" tosiseikkoja, jotka tukevat hakemuksen olennaista sisältöä ja voivat vaikuttaa aikaisemman päätöksen uudelleentarkasteluun. [tark. 15]**

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella, myös niiden rajoilla, aluevesillä tai kauttakulkualueilla tehtyihin kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin ja kansainvälisen suojeluaseman poistamiseen.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta silloin, kun kyse on jäsenvaltioiden edustustoille esitetyistä diplomaattista tai alueellista turvapaikkaa koskevista pyynnöistä.
3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne soveltavat tätä direktiiviä menettelyissä, joilla ratkaistaan mitä tahansa direktiivin [...]/.../EU [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] soveltamisalaa kuulumatonta kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset.

4 artikla

Vastuuviranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä kaikkia menettelyjä varten määrittävä viranomainen, joka on vastuussa hakemusten asianmukaisesta tutkinnasta tämän direktiivin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällä viranomaisella on käytettävissään riittävä määrä pätevää, erikoistunutta henkilöstöä voidakseen suorittaa tehtävänsä säädettyissä määrärajoissa. Tätä varten jäsenvaltioiden on tarjottava perus- ja jatkokoulutusohjelmia henkilöstölle, joka tutkii hakemukset ja tekee päätökset kansainvälisestä suojelusta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun koulutukseen on sisällytettävä erityisesti seuraavat:
  - a) asiaa koskevissa kansainvälisissä ja unionin välineissä esitetyt kansainvälistä suojelua ja ihmisoikeuksia koskevat aineelliset ja menettelysäännöt, mukaan lukien palauttamiskiellon ja syrjintäkiellon periaatteet;
  - b) **hakijat, joilla on 2 artiklan d kohdan määritelmän mukaisia erityistarpeita; [tark. 16]**
  - c) tietoisuus sukupuoleen, **sukupuoliseen suuntautuneisuuteen**, ikään ja traumaan liittyvistä kysymyksistä **siten, että otetaan erityisesti huomioon ilman huoltajaa olevat alaikäiset; [tark. 17]**
  - d) alkuperämaata koskevien tietojen käyttö;
  - e) puhuttelutekniikat, mukaan lukien kulttuurienvälinen kommunikaatio;
  - f) kidutuksen merkkien ja oireiden havaitseminen ja dokumentointi;
  - g) todisteiden arviointi, mukaan lukien periaate, jonka mukaan päätös tehdään epäselvässä tapauksessa hakijan eduksi;
  - h) kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintaa koskeva oikeuskäytäntö.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

3. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että jokin muu viranomainen on vastuussa tapausten käsittelystä asetuksen (EU) N:o .../... [Dublin-asetus] perusteella.
4. Jos viranomainen nimetään 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetyn viranomaisen henkilökunnalla on asianmukaiset tiedot ja taidot **ja** että se saa tarvittavan koulutuksen täyttääkseen velvoitteensa tätä direktiiviä soveltaessaan. **[tark. 18]**
5. Kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, jotka tehdään jossakin jäsenvaltiossa raja- tai maahanmuuttotarkastuksia siellä suorittaville toisen jäsenvaltion viranomaisille, käsitellään siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella hakemus tehdään.

5 artikla

Suotuisimmat säännökset

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä, joita sovelletaan kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä, edellyttäen että säännökset ovat tämän direktiivin mukaisia.

II LUKU

PERUSPERIAATTEET JA TAKEET

6 artikla

Pääsy turvapaikkamenettelyyn

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten vastaanottamisesta ja rekisteröinnistä. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset tehdään henkilökohtaisesti ja/tai määrättyssä paikassa, rajoittamatta kuitenkaan 5, 6, 7 ja 8 kohdan soveltamista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöllä, joka haluaa tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, on tosiasiallinen mahdollisuus jättää hakemus toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian. **Jos hakijat eivät voi jättää hakemustaan itse, jäsenvaltioiden on varmistettava, että laillinen edustaja voi jättää hakemuksen hakijan nimissä. [tark. 19]**
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisella oikeustoimikelpoisella aikuisella on oikeus tehdä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus omasta puolestaan.
4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakija voi tehdä hakemuksen hänestä riippuvaisten henkilöiden puolesta. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijasta riippuvainen aikuinen henkilö hyväksyy sen, että hakemus jätetään hänen puolestaan. Jos näin ei ole, hänellä on oltava mahdollisuus tehdä hakemus omasta puolestaan.

Hyväksymistä on tiedusteltava hakemusta jätettäessä tai viimeistään hakijasta riippuvaisen aikuisen henkilön turvapaikkahakemusta koskevassa henkilökohtaisessa puhutellussa. Ennen kuin hyväksymistä tiedustellaan, kullekin näistä aikuisista on yksityisesti tiedotettava asiaa koskevista menettelyllisistä seurauksista ja hänen oikeudestaan tehdä erillinen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alaikäisellä on oikeus tehdä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus joko omasta puolestaan, **jos hän kansallisen lainsäädännön mukaan saa esittää hakemuksen, tai laillisen tai valtuutetun edustajan välityksellä. Muissa tapauksissa sovelletaan 6 kohtaa. [tark. 20]**

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY ⁽¹⁾ 10 artiklassa tarkoitetuilla asianmukaisilla elimillä on oikeus jättää kansainvälistä suojelua koskeva hakemus ilman huoltajaa olevan alaikäisen puolesta, jos kyseiset elimet katsovat alaikäisen henkilökohtaisen tilanteen yksilöllisen arvioinnin perusteella, että hän saattaa tarvita direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] mukaista suojelua.

7. Jäsenvaltiot voivat määrittellä kansallisessa lainsäädännössään, milloin

a) alaikäinen voi tehdä hakemuksen omasta puolestaan;

b) edustajan on tehtävä ilman huoltajaa olevan alaikäisen hakemus 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

[tark. 21]

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rajavartijoilla, poliisilla ja maahanmuuttoviranomaisilla sekä säilöönottoyksiköiden henkilöstöllä on ohjeet ja tarvittava koulutus kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten **tunnistamiseen, kirjaamiseen ja välittämiseen eteenpäin**. Jos nämä viranomaiset on nimetty 1 kohdassa tarkoitetuiksi toimivaltaisiksi viranomaisiksi, ohjeisiin on sisällytettävä velvollisuus rekisteröidä hakemus. Muussa tapauksessa ohjeissa on edellytettävä, että hakemus ja kaikki merkityksellinen tieto välitetään viranomaiselle, joka on toimivaltainen rekisteröimään sen. **[tark. 22]**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki muut viranomaiset, joiden puoleen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekevä todennäköisesti kääntyy, pystyvät kertomaan kyseiselle henkilölle miten ja missä hän voi tehdä kyseisen hakemuksen, ja/tai että hän voi edellyttää kyseisten viranomaisten toimittavan hakemuksen toimivaltaiselle viranomaiselle.

9. Toimivaltaisten viranomaisten on rekisteröitävä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus 72 tunnin kuluessa siitä, kun henkilö on ilmaissut halunsa hakea kansainvälistä suojelua 8 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

7 artikla

Tiedottaminen ja neuvonta rajanylityspaikoilla ja säilöönottoyksiköissä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta tehtäessä noudatettavista menettelyistä on saatavilla tietoa

a) ulkorajojen rajanylityspaikoilla, myös kauttakulkualueilla; ja

b) säilöönottoyksiköissä.

2. Jäsenvaltioiden on järjestettävä tulkkaus, jotta voidaan varmistaa, että henkilöt, jotka haluavat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, ja rajavartijat tai säilöönottoyksiköiden henkilöstö voivat kommunikoida keskenään.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestöillä, jotka tarjoavat kansainvälistä suojelua hakeville **oikeudellista apua ja/tai edustusta**, on **välitön** pääsy rajanylityspaikkoihin, kauttakulkualueet mukaan lukien, ja säilöönottoyksiköihin. **[tark. 23]**

Jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä tällaisten järjestöjen läsnäolosta tässä artiklassa tarkoitetuilla alueilla, **kunhan ne eivät rajoita hakijoiden mahdollisuutta saada neuvontaa**. **[tark. 24]**

⁽¹⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

8 artikla

Oikeus jäädä jäsenvaltioon hakemuksen tutkinnan ajaksi

1. Hakijoiden on annettava jäädä jäsenvaltioon yksinomaan menettelyä varten, kunnes määrittävä viranomais on tehnyt **lopullisen** päätöksensä, **myös silloin kuin hakija hakee muutosta päätökseen, ja niin pitkäksi aikaa kuin toimivaltainen tuomioistuin sallii**. Tämä oikeus jäädä alueelle ei oikeuta oleskelulupaan. [tark. 25]
2. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä vain silloin, kun henkilö tekee 34 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun myöhemmän hakemuksen tai kun ne luovuttavat kyseisen henkilön tapauksen mukaan joko toiseen jäsenvaltioon eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13 päivänä kesäkuuta 2002 tehdystä neuvoston puitepäätöksestä 2002/584/YOS ⁽¹⁾ johtuvien velvoitteiden tai muun syyn nojalla tai kolmanteen valtioon, kyseisen hakijan alkuperämaata lukuun ottamatta, tai johonkin kansainväliseen rikstuomioistuimeen.
3. Jäsenvaltio voi luovuttaa hakijan kolmanteen valtioon 2 kohdan mukaisesti ainoastaan, jos rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskeva päätös ei johda suoraan tai välillisesti palauttamiseen (refoulement), joka rikkoisi jäsenvaltion kansainvälisiä velvoitteita, **tai altista hakijaa epäinhimilliselle tai halventavalle kohtelulle tämän saavuttua kolmanteen maahan**. [tark. 26]

9 artikla

Hakemusten tutkintaa koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia ei hylätä tai jätetä tutkimatta pelkästään siksi, ettei niitä ole tehty mahdollisimman pian.
2. Kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset on ensin tutkittava sen määrittämiseksi, voidaanko hakijoita pitää pakolaisina. Jos ei voida, ne on tutkittava sen määrittämiseksi, voidaanko hakijoita pitää henkilöinä, jotka voivat saada toissijaista suojelua.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävän viranomaisen kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista tekemät päätökset perustuvat hakemusten asianmukaiseen tutkintaan. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että
  - a) hakemukset tutkitaan ja ratkaistaan yksilöllisesti, objektiivisesti ja puolueettomasti;
  - b) eri lähteistä, kuten Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetulta (UNHCR), Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolta **ja kansainvälisiltä ihmisoikeusjärjestöiltä**, hankitaan täsmällisiä ja ajantasaista tietoa hakijoiden alkuperämaissa ja tarvittaessa myös kauttakulkumaissa vallitsevasta tilanteesta ja että nämä tiedot ovat hakemusten tutkinnasta ja ratkaisemisesta vastaavan henkilöstön saatavilla ja, jos määrittävä viranomais ottaa tiedot päätöstä tehdessään huomioon, hakijan ja hänen oikeudellisen neuvonantajansa saatavilla; [tark. 27]
  - c) hakemusten tutkinnasta ja ratkaisemisesta vastaavalla henkilöstöllä on tiedot turvapaikka- ja pakolaisoikeuden alalla sovellettavista keskeisistä periaatteista **sekä ihmisoikeuslainsäädännöstä, ja he ovat suorittaneet 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut perus- ja jatkokoulutusohjelmat**; [tark. 28]
  - d) hakemukset tutkivalla ja päätökset tekevällä henkilöstöllä on ohjeet ja mahdollisuus kysyä tarvittaessa neuvoa **tiettyihin aloihin**, esimerkiksi **lääketieteeseen, kulttuuriasioihin, lastensuojeluun, sukupuoliki-symyksiin, uskontoon tai sukupuoliseen suuntautumiseen erikoistuneilta** asiantuntijoilta. [tark. 29]

(1) EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1.

e) **hakijalla ja tämän oikeudellisella neuvonantajalla on oikeus tutustua d alakohdassa tarkoitettujen asiantuntijoiden toimittamiin tietoihin. [tark. 30]**

4. Jäljempänä V luvussa tarkoitetuilla viranomaisilla on oltava oikeus määrittävän viranomaisen tai hakijan välityksellä tai muulla tavoin tutustua 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamisessa.

5. Jäsenvaltioiden on annettava säännöt hakemuksen tutkinnan kannalta olennaisten asiakirjojen kääntämisestä.

10 artikla

Määrittävän viranomaisen päätöksentekoa koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia koskevat päätökset annetaan kirjallisesti.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että jos pakolaisasemaa ja/tai toissijaista suojeluasemaa koskeva hakemus hylätään **tai hyväksytään**, päätöksessä ilmoitetaan **selkeästi** sen perusteluina olevat tosi- ja oikeusseikat ja hakijalle annetaan **päätöksentekoa jankkohtana** kirjallisesti **ja vastaanottajan kuittausta vastaan** tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta. [tark. 31]

■ [tark. 32]

3. Jäsenvaltiot voivat 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja aina, kun hakemuksen perusteet ovat samat, tehdä yhden päätöksen, joka koskee kaikkia hakijasta riippuvaisia henkilöitä.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa tietyn henkilöä koskevan seikan paljastuminen hänen perheenjäsenilleen voi vaarantaa kyseisen henkilön edut, mukaan lukien tapaukset, joissa on kyse sukupuoleen **tai sukupuoliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin** ja/tai ikään perustuvasta vainosta. Tällaisissa tapauksissa kyseiselle henkilölle tehdään erillinen päätös. [tark. 33]

11 artikla

Kansainvälistä suojelua hakeville myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien III luvussa säädettyjen menettelyjen osalta, että kaikilla kansainvälistä suojelua hakevilla on seuraavat takeet:

a) Hakijoille on ilmoitettava kielellä, jota **he ymmärtävät tai** heidän voidaan kohtuullisesti olettaa ymmärtävän, noudatettavasta menettelystä sekä heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan menettelyn aikana ja niistä mahdollisista seurauksista, joita heille koituu velvoitteidensa noudattamatta jättämisestä ja kieltäytymisestäään yhteistyöstä viranomaisten kanssa. Heille on annettava tietoa aikataulusta ja heidän käytettävissään olevista keinoista täyttää velvoite, joka koskee direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] 4 artiklassa mainittujen seikkojen toimittamista. Tämä tieto on annettava ajoissa, niin että hakijat voivat käyttää heille tässä direktiivissä taattuja oikeuksia ja noudattaa 12 artiklassa asetettuja velvollisuuksia. [tark. 34]

b) Hakijoiden käyttöön on annettava tulkki, jotta he voivat esittää asiansa toimivaltaisille viranomaisille, aina kun tätä on pidettävä välttämättömänä. Jäsenvaltioiden on pidettävä tulkin käyttöä välttämättömänä ainakin silloin, kun määrittävä viranomainen kutsuu hakijan 13, 14, 15, 16 ja 31 artiklassa tarkoitettuun puhutteluun ja kun asianmukaista keskusteluyhteyttä ei voida varmistaa ilman sitä. Tässä ja muissa tapauksissa, joissa toimivaltaiset viranomaiset kutsuvat hakijan paikalle, kustannukset maksetaan julkisista varoista.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- c) Hakijoita ei saa estää ottamasta yhteyttä YK:n pakolaisasiain päävaltuutettuun tai muihin järjestöihin, jotka antavat turvapaikanhakijoille kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti oikeudellista neuvontaa.
- d) Hakijoille on kohtuullisessa ajassa annettava tieto päätöksestä, jonka määrittävä viranomainen on tehnyt heidän kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksestaan. Jos oikeudellinen tai muu neuvonantaja toimii hakijan oikeudellisena edustajana, jäsenvaltiot voivat päättää antaa päätöksen tiedoksi hänelle kansainvälistä suojelua hakevan sijasta.
- e) Hakijoille on ilmoitettava määrittävän viranomaisen päätöksen seurauksesta kielellä, jota **he ymmärtävät tai** heidän voidaan kohtuullisesti olettaa ymmärtävän, jos heillä ei ole apunaan tai edustajanaan oikeudellista tai muuta neuvonantajaa. Hakijoille on 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettava myös tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta. [tark. 35]
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla hakijoilla on V luvussa säädetyissä menettelyissä tämän artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja takeita vastaavat takeet.

12 artikla

Kansainvälistä suojelua hakevien velvoitteet

1. Kansainvälistä suojelua hakevien on tehtävä **ruumiillisten ja henkisten kykyjensä rajoissa** yhteistyötä **asiantilan selvittämisessä ja paljastettava henkilöllisyytensä, kansallisuutensa ja muut** direktiivin [...]/.../EU [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] 4 artiklan 2 kohdassa **tarkoitettut seikat toimivaltaisille viranomaisille. Mikäli hakijoilla ei ole voimassa olevaa passia tai passia vastaavaa asiakirjaa, hakijoiden on tehtävä yhteistyötä henkilöllisyystodistuksen saamiseksi. Niin kauan kuin hakijoiden sallitaan jäädä jäsenvaltioon hakemuksen käsittelyn ajaksi kansainvälisen suojelun perusteella, heitä ei voida velvoittaa ottamaan yhteyttä alkuperämaansa viranomaisiin, mikäli on olemassa vaara, että he joutuvat vainotuksi kyseisen valtion taholta.** Jäsenvaltiot voivat asettaa hakijoille muita velvoitteita tehdä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa siltä osin, kun se on hakemusten käsittelyn kannalta tarpeellista. [tark. 36]
2. Jäsenvaltiot voivat erityisesti säätää, että
- a) hakijoiden on ilmoitauduttava toimivaltaisille viranomaisille tai tultava henkilökohtaisesti paikalle joko viipymättä tai määrättyinä ajankohtana;
- b) hakijoiden on luovutettava hallussaan olevat hakemuksen tutkinnan kannalta olennaiset asiakirjat, kuten passit;
- c) hakijoiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille sen hetkinen asuinpaikkansa tai osoitteensa ja niiden mahdolliset muutokset mahdollisimman pian. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakijan on vastaanotettava mahdolliset tiedoksiannot viimeksi ilmoittamassaan asuinpaikassa tai osoitteessa;
- d) toimivaltaiset viranomaiset voivat tutkia hakijan ja hänen mukanaan olevat tavarat, edellyttäen että tutkinnan suorittaa samaa sukupuolta oleva henkilö, **joka osaa ottaa huomioon hakijan iän ja kulttuurin ja kunnioittaa kaikilta osin ihmisarvon periaatetta sekä ruumiillista ja henkistä koskemattomuutta;** [tark. 37]
- e) toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa hakijasta valokuvia; ja
- f) toimivaltaiset viranomaiset voivat tallentaa hakijan suulliset lausunnot edellyttäen, että hänelle on ilmoitettu siitä ennakolta.

13 artikla

Henkilökohtainen puhuttelu

1. Ennen kuin määrittävä viranomainen tekee hakemusta koskevan päätöksen, hakijalle on annettava tilaisuus hänen kansainvälistä suojelua koskevaa hakemustaan koskevaan henkilökohtaiseen puhutteluun, **joka suoritetaan hakijan ymmärtämällä kielellä ja** jonka suorittavalla virkamiehellä on kansallisen lain mukaan toimivalta suorittaa tällaisia puhutteluja. Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen **tutkittavaksi ottamista ja sen** sisältöä koskevien puhuttelujen on aina oltava määrittävän viranomaisen henkilöstön suorittamia. [tark. 38]

Jos henkilö on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen myös hänestä riippuvaisten henkilöiden puolesta, jokaiselle hakijasta riippuvaiselle aikuiselle on annettava mahdollisuus ilmaista kantansa yksityisesti ja tulla puhutelluksi hakemuksestaan.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallisessa lainsäädännössä ■ tapaukset, joissa alaikäiselle on annettava mahdollisuus henkilökohtaiseen puhutteluun **siten, että lapsen etu ja tämän erityistarpeet otetaan asianmukaisesti huomioon.** [tark. 39]

2. Hakemuksen sisältöä koskevasta henkilökohtaisesta puhuttelusta voidaan luopua, jos

- a) määrittävä viranomainen voi tehdä pakolaisasemasta myönteisen päätöksen käytettävissä olevien todisteiden perusteella; tai
- b) **määrittävä** viranomainen katsoo, että hakija ei kykene osallistumaan henkilökohtaiseen puhutteluun hänestä riippumattomien pysyvien syiden vuoksi. Epäselvissä tapauksissa **määrittävän** viranomaisen on kuultava lääketieteen asiantuntijaa sen selvittämiseksi, onko kyse väliaikaisesta vai pysyvästä tilasta. [tark. 40]

Jos **määrittävä viranomainen** ei b alakohdan nojalla tarjoa hakijalle tai joissain tapauksissa hakijasta riippuvaiselle henkilölle mahdollisuutta henkilökohtaiseen puhutteluun, **määrittävän viranomaisen on annettava** hakijalle tai hakijasta riippuvaiselle henkilölle **mahdollisuus siirtää henkilökohtaista puhuttelua ja** toimittaa lisätietoja. [tark. 41]

■ [tark. 42]

3. Henkilökohtaisen puhuttelun puuttuminen 2 kohdan b alakohdan nojalla ei saa vaikuttaa kielteisesti määrittävän viranomaisen päätökseen.

4. Jäsenvaltiot voivat 25 artiklan 1 kohdasta riippumatta ottaa kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta ratkaistessaan huomioon sen, että hakija ei saapunut henkilökohtaiseen puhutteluun, paitsi jos hänellä oli pätevä syy olla saapumatta.

14 artikla

Henkilökohtaista puhuttelua koskevat vaatimukset

1. Henkilökohtaisessa puhuttelussa ei saa yleensä olla läsnä perheenjäseniä, ellei muiden perheenjäsenten läsnäolo ole määrittävän viranomaisen mukaan välttämätöntä asianmukaisen tutkinnan kannalta.

2. Henkilökohtainen puhuttelu on järjestettävä olosuhteissa, joissa voidaan taata asianmukainen luottamuksellisuus.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisin toimenpitein, että henkilökohtaiset puhuttelut suoritetaan olosuhteissa, joissa hakijat voivat esittää hakemuksensa perusteet kattavasti. Tätä varten jäsenvaltioiden on:

- a) varmistettava, että puhuttelun suorittaja on pätevä, **koulutettu ja toimivaltainen** ottamaan huomioon hakemukseen liittyvät henkilökohtaiset **ja** yleiset olosuhteet, muun muassa hakijan kulttuuritaustan, sukupuolen, **sukupuolisen suuntautumisen, sukupuoli-identiteetin** tai haavoittuvaisen aseman; [tark. 43]

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- b) aina kun mahdollista järjestettävä niin, että hakijan puhuttelun suorittaa samaa sukupuolta oleva henkilö, jos hakija niin pyytää;
- c) valittava pätevä tulkki, joka pystyy varmistamaan, että hakija ja puhuttelun suorittaja pystyvät keskustelemaan keskenään asianmukaisella tavalla, **ja jonka on noudatettava toimintasääntöjä, joissa määritellään tulkin oikeudet ja velvollisuudet**. Keskustelun ei välttämättä tarvitse tapahtua hakijan ensisijaisesti valitseamalla kielellä, jos on jokin toinen kieli, jota hän ymmärtää ja jolla hän pystyy ilmaisemaan itseään selvästi. Jäsenvaltioiden on, aina kun mahdollista, järjestettävä samaa sukupuolta oleva tulkki, jos hakija niin pyytää; [tark. 44]
- d) varmistettava, että henkilö, joka suorittaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sisältöä koskevan puhuttelun, ei ole pukeutunut univormuun;
- e) varmistettava, että alaikäisten puhuttelut suoritetaan lapsiystävällisesti **ja että puhuttelijalla on tarpeelliset tiedot alaikäisten erityisistä tarpeista ja oikeuksista**. [tark. 45]
4. Jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä, jotka koskevat kolmansien osapuolten läsnäoloa henkilökohtaisessa puhuttelussa.

15 artikla

Henkilökohtaisen puhuttelun sisältö

Määrittävän viranomaisen on varmistettava, että hakijalla on kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sisältöä koskevaa henkilökohtaista puhuttelua suoritettaessa asianmukainen mahdollisuus esittää direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa perustelemiseksi tarvittavat seikat. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) hakijalle esitettävillä kysymyksillä on merkitystä arvioitaessa, tarvitseeko hän direktiivissä [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] tarkoitettua kansainvälistä suojelua;
- b) hakijalla on asianmukainen mahdollisuus antaa hakemuksen perustelemiseksi tarvittavien seikkojen mahdolliselle puuttumiselle ja/tai omien lausuntojensa epä johdonmukaisuuksille tai ristiriitaisuuksille selitys.

16 artikla

Henkilökohtaisten puhuttelujen sanatarkat selostukset ja pöytäkirjat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisesta henkilökohtaisesta puhuttelusta laaditaan sanatarkka selostus.
2. Jäsenvaltioiden on pyydettävä hakijaa henkilökohtaisen puhuttelun päätteeksi hyväksymään sanatarkan selostuksen sisältö. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla on mahdollisuus kommentoida sanatarkassa selostuksessa esiintyviä käänkövirheitä tai väärinymmärryksiä ja/tai selittää niitä.
3. Jos hakija kieltäytyy hyväksymästä sanatarkan selostuksen sisältöä, kieltäytymisen syyt on kirjattava hänen asiakirjakansioonsa.

Se, että hakija kieltäytyy hyväksymästä sanatarkan selostuksen sisältöä, ei saa estää määrittävää viranomaista tekemästä hänen hakemustaan koskevaa päätöstä.

4. Rajoittamatta 1 ja 2 kohdan soveltamista, jäsenvaltiot voivat laatia henkilökohtaisesta puhuttelusta kirjallisen pöytäkirjan, johon sisältyvät ainakin hakijan esittämät, hakemuksen kannalta olennaiset tiedot. Tällöin jäsenvaltioiden on varmistettava, että sanatarkka selostus henkilökohtaisesta puhuttelusta liitetään pöytäkirjaan.

Keski viikko 6. huhtikuuta 2011

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijat saavat riittävän ajoissa, ennen kuin määrittävä viranomainen tekee päätöksen, tutustua henkilökohtaisesta puhuttelusta tehtyyn sanatarkkaan selostukseen sekä pöytäkirjaan, jos sellainen on.

17 artikla

Oikeuslääketieteelliset raportit

1. Jäsenvaltioiden on annettava tehdä hakijoille pyynnöstä lääkärintutkimus aiempaa vainoa tai vakavaa haittaa koskevien lausuntojen tueksi. Tätä varten jäsenvaltioiden on annettava hakijoille kohtuullisesti aikaa esittää määrittäväälle viranomaiselle lääkärin lausunto.

2. Tapauksissa, joissa on perusteltua syytä katsoa, että hakija kärsii traumaperäisestä stressireaktiosta, määrittävän viranomaisen on hakijan suostumuksella varmistettava, että suoritetaan lääkärintutkimus, rajoittamatta kuitenkin 1 kohdan soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on tehtävä järjestelyt, joilla voidaan varmistaa, että 2 kohdassa tarkoitettua lääkärintutkimusta varten on käytettävissä puolueetonta ja pätevää lääketieteellistä asiantuntemusta **ja että alaikäisen hakijan tapauksessa valitaan vähemmän invasiivinen lääkärintutkimus.** [tark. 46]

4. Jäsenvaltioiden on laadittava tämän artiklan soveltamisen kannalta merkityksellisiä lisäsääntöjä ja -järjestelyjä kidutuksen ja muiden fyysisen, seksuaalisen tai henkisen väkivallan muotojen oireiden havaitsemiseksi ja dokumentoimiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöt, jotka puhuttavat hakijoita tämän direktiivin mukaisesti, saavat kidutuksen oireiden havaitsemista koskevaa koulutusta.

6. Määrittävän viranomaisen on arvioitava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen lääkärintutkimusten tulokset hakemuksen muiden seikkojen ohella. Ne on otettava huomioon erityisesti määritettäessä, ovatko hakijan lausunnot uskottavia ja riittäviä.

18 artikla

Oikeus **saada menettely- ja asiakysymyksiin liittyviä neuvoja sekä oikeus** oikeusapuun ja oikeudelliseen edustajaan [tark. 47]

1. Kansainvälistä suojelua hakeville on annettava mahdollisuus neuvotella kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseensa liittyvistä asioista kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyin tai luvan saaneen oikeudellisen tai muun neuvonantajan kanssa menettelyn kaikissa vaiheissa, myös kielteisen päätöksen jälkeen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle annetaan pyydettyä maksutonta oikeusapua ja/tai oikeudellinen edustaja 3 kohdan säännösten mukaisesti. Tätä varten jäsenvaltioiden on:

a) annettava **menettely- ja asiakysymyksiä koskevaa** maksutonta **apua** III luvun mukaisissa menettelyissä. Tähän on sisällytettävä ainakin tiedottaminen menettelystä hakijalle hänen tilanteensa huomioon ottaen, **välttämättömien menettelyasiakirjojen valmistelu, myös henkilökohtaisen puhuttelun yhteydessä**, ja kielteisen päätöksen perusteina olevien tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen selittäminen. **Tällaista apua voi antaa pätevä valtiosta riippumaton järjestö tai pätevä ammattihenkilö;** [tark. 48]

b) annettava maksutonta oikeusapua **ja oikeudellinen edustus** V luvun mukaisissa menettelyissä. Tähän on sisällytettävä ainakin vaadittujen menettelyyn liittyvien asiakirjojen laatiminen ja osallistuminen hakijan puolesta asian käsittelyyn ensimmäisessä oikeusasteessa. [tarkistus ei koske kaikkia kieliversioita]

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

3. Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössään, että maksutonta oikeusapua ja/tai oikeudellinen edustaja myönnetään:

a) ainoastaan niille, joilla ei ole riittäviä varoja; ja/tai

b) ainoastaan **palveluihin, joita tarjoaa oikeudellinen tai muu neuvonantaja**, joka on kansallisessa lainsäädännössä erikseen nimetty avustamaan ja/tai edustamaan kansainvälistä suojelua hakevia. [tark. 50]

Jäsenvaltiot voivat päättää antaa V luvussa säädettyjen menettelyjen osalta maksutonta oikeusapua ja/tai oikeudellisen edustajan hakijoiden käyttöön ainoastaan sikäli, kuin tällainen apu on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että heidän oikeussuojansa toteutuu. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän kohdan mukaisesti myönnettävää oikeusapua ja/tai oikeudellista edustamista ei rajoiteta mielivaltaisesti. **Jäsenvaltiot voivat päättää, että tällaista oikeusapua ja/tai tällainen oikeudellinen edustaja myönnetään vain, jos tapauksella on tuomioistuimen arvion mukaan riittävät mahdollisuudet tulla hyväksytyksi.** [tark. 51]

4. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa yksityiskohtaisia sääntöjä oikeusapua ja/tai oikeudellista edustamista koskevien pyyntöjen esittämistä ja käsittelyä varten.

5. **Jäsenvaltioiden on sallittava** valtiosta riippumattomien järjestöjen antaa kansainvälistä suojelua hakeville maksutonta oikeusapua ja/tai oikeudellisen edustajan III ja/tai V luvussa säädetyissä menettelyissä **ja helpotettava niiden antamista.** [tark. 52]

6. Jäsenvaltiot voivat lisäksi:

a) asettaa maksuttomalle oikeusavulle ja/tai oikeudelliselle edustamiselle raha- ja/tai aikarajoitukset, edellyttäen että tällaiset rajoitukset eivät mielivaltaisesti rajoita mahdollisuutta saada oikeusapua ja/tai oikeudellinen edustaja;

b) säätää, että palkkioiden ja muiden kustannusten osalta hakijoiden kohtelu ei saa olla edullisempi kuin jäsenvaltioiden omille kansalaisilleen oikeusapuun liittyvissä asioissa yleensä myöntämä kohtelu.

7. Jäsenvaltiot voivat vaatia kaikkien hakijan puolesta hoidettujen kulujen maksamista takaisin kokonaan tai osittain, jos ja kun hakijan taloudellinen tilanne on merkittävästi parantunut tai jos päätös kyseisten etuuksien myöntämisestä tehtiin hakijan toimittamien väärin tietojen perusteella.

19 artikla**Oikeusavun ja oikeudellisen edustajan käytön soveltamisala**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyllä tai luvan saaneella oikeudellisella tai muulla neuvonantajalla, joka avustaa tai edustaa kansainvälistä suojelua hakevaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti, on oikeus tutustua niihin hakijan asiakirjakansiossa oleviin tietoihin, joiden perusteella päätös tehdään.

Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä silloin, kun tietojen tai lähteiden paljastaminen vaarantaisi kansallisen turvallisuuden, tiedot toimittaneiden järjestöjen tai henkilön tai henkilöiden turvallisuuden tai sen henkilön tai niiden henkilöiden turvallisuuden, jota tai joita tiedot koskevat, tai kun jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintaan liittyvät tutkinnalliset seikat tai jäsenvaltioiden kansainväliset suhteet vaarantuisivat. Näissä tapauksissa jäsenvaltioiden on:

a) annettava ainakin oikeudellisen tai muun neuvonantajan, josta on tehty turvallisuusselvitys, tutustua kyseisiin tietoihin tai lähteisiin, sikäli kuin tiedot ovat hakemuksen tutkinnan tai kansainvälisen suojelun poistamista koskevan päätöksen tekemisen kannalta merkityksellisiä;

b) asetettava kyseiset tiedot tai lähteet V luvussa tarkoitettujen viranomaisten käytettäväksi.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeudellisella tai muulla neuvonantajalla, joka avustaa tai edustaa kansainvälistä suojelua hakevaa, on pääsy suljetuille alueille kuten säilöönottoyksiköihin ja kauttakulkualueille, niin että hän voi neuvotella hakijan kanssa.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa oikeutta vierailta hakijoiden luona suljetuilla alueilla vain, jos rajoitus on kansallisen lainsäädännön perusteella objektiivisesti arvioituna tarpeen alueen turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai hallinnon kannalta tai hakemuksen tutkinnan tehokkuuden varmistamiseksi edellyttäen, että tämä ei vakavasti rajoita tai estä oikeudellisen tai muun neuvonantajan pääsyä alueelle.

3. Jäsenvaltioiden on annettava hakijan tuoda henkilökohtaiseen puhutteluun kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytty tai luvan saanut oikeudellinen tai muu neuvonantaja **taikka pätevä ammattihenkilö**. [tark. 53]

4. Jäsenvaltiot voivat antaa määräyksiä oikeudellisten tai muiden neuvonantajien läsnäolosta kaikissa menettelyyn liittyvissä puhutteluissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan tai 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakija on läsnä henkilökohtaisessa puhuttelussa, vaikka häntä edustaisi kansallisen lainsäädännön mukaisesti oikeudellinen tai muu neuvonantaja, ja että hakija vastaa esitettyihin kysymyksiin henkilökohtaisesti.

Oikeudellisen tai muun neuvonantajan poissaolo ei estä toimivaltaista viranomaista suorittamasta hakijan henkilökohtaista puhuttelua, rajoittamatta kuitenkin 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista.

20 artikla

Hakijat, joilla on erityistarpeita

1. **Direktiivin [...]/.../EU] [turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevista vähimmäisvaatimuksista (vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi)] 21 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on otettava kansallisessa oikeudessaan käyttöön menettelyjä, joiden avulla hakijan erityistarpeiden toteaminen ja niiden luonteen määrittely voidaan suorittaa jo siinä vaiheessa, kun kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on tehty.** [tark. 54]

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että hakijoille, joilla on erityistarpeita, annetaan mahdollisuus esittää hakemukseen tarvittavat seikat mahdollisimman täydellisinä ja käytettävissä olevine todisteineen. Tarvittaessa heille on myönnettävä lisäaikaa, jotta he voivat esittää todisteita tai toteuttaa muita menettelyssä tarvittavia toimia.

3. Tapauksissa, joissa määrittävä viranomainen katsoo, että hakija on joutunut direktiivin [...]/.../EU] [vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi] 21 artiklassa tarkoitetun kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan henkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan uhriksi, hakijalle on annettava riittävästi aikaa ja tarvittavaa tukea, jotta hän voi valmistautua hakemuksensa sisältöä koskevaan henkilökohtaiseen puhutteluun. **Erityistä huomiota on kiinnitettävä niihin hakijoihin, jotka eivät maininneet sukupuolista suuntautumistaan välittömästi.** [tark. 55]

4. Jäljempänä olevan 28 artiklan 6 ja 7 kohtaa ei sovelleta 2 kohdassa tarkoitettuihin hakijoihin.

5. **Hakijoille, joilla on erityistarpeita, on myönnettävä 18 artiklassa säädetyin ehdoin maksutonta oikeusapua kaikkia tässä direktiivissä säädetyjä menettelyjä varten.** [tark. 56]

21 artikla

Ilman huoltajaa oleville alaikäisille myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on kaikkien tässä direktiivissä säädettyjen menettelyjen osalta sekä 13, 14 ja 15 artiklan säännösten soveltamista rajoittamatta:

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- a) **välittömästi** ryhdyttävä toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että edustaja edustaa ja avustaa ilman huoltajaa olevaa alaikäistä hakemuksen jättämiseen ja tutkintaan liittyvissä asioissa. Edustajan on oltava puolueeton ja hänellä on oltava tarvittavaa lastensuojelun asiantuntemusta. Kyseinen edustaja voi olla myös direktiivissä [...] /EU [vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi] tarkoitettu edustaja; **[tarkistus ei koske kaikkia kieliversioita]**
- b) varmistettava, että edustajalle annetaan mahdollisuus kertoa ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle henkilökohtaisen puhuttelun merkityksestä ja mahdollisista seurauksista sekä tarvittaessa siitä, miten hän voi valmistautua henkilökohtaiseen puhutteluun. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edustaja ja/tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytty oikeudellinen tai muu neuvonantaja **taikka pätevä ammattihenkilö** on läsnä kyseisessä puhuttelussa ja että hänellä on mahdollisuus esittää kysymyksiä ja huomautuksia puhuttelun suorittajan määrittelemissä rajoissa. **[tark. 58]**

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että ilman huoltajaa oleva alaikäinen on läsnä henkilökohtaisessa puhuttelussa, vaikka hänen edustajansa olisi läsnä.

■ [tark. 59]

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että
- a) jos ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle järjestetään 13, 14 ja 15 artiklan mukaisesti kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta koskeva henkilökohtainen puhuttelu, kyseisen puhuttelun suorittaa henkilö, jolla on tarvittavat tiedot alaikäisten erityistarpeista **ja oikeuksista**; **[tark. 60]**
- b) määrittävän viranomaisen päätöksen ilman huoltajaa olevan alaikäisen turvapaikkahakemuksesta valmistelee virkamies, jolla on tarvittavat tiedot alaikäisten erityistarpeista **ja oikeuksista**. **[tark. 61]**
3. Ilman huoltajaa oleville alaikäisille **ja heidän nimetyille edustajalleen** on myönnettävä 18 artiklassa säädettyin ehdoin maksutonta oikeusapua **menettely- ja asiakysymyksissä ja maksuton oikeudellinen edustus** kaikkia tässä direktiivissä säädettyjä menettelyjä varten. **[tark. 62]**
4. Jäsenvaltiot voivat käyttää lääkärintutkimuksia määrittääkseen ilman huoltajaa olevien alaikäisten iän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan yhteydessä, jos jäsenvaltioilla on hänen yleisten lausumiensa tai muiden merkityksellisten todisteiden jälkeenkin epäilyksiä hänen iästään. **Jos lääkärintutkimus ei hälvennä kyseisiä epäilyksiä, päätöksen on aina oltava ilman huoltajaa olevan alaikäisen edun mukainen.** **[tark. 63]**

Pätevien ja puolueettomien lääketieteen asiantuntijoiden on tehtävä **lääkärintutkimukset** yksilön ihmisarvoa täysimääräisesti kunnioittaen **luotettavimpia** ja vähemmän invasiivisia tutkimusmenetelmiä käyttäen. **[tark. 65]**

Jos lääkärintutkimuksia käytetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle ilmoitetaan ennen hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa tutkintaa kielellä, jota **hänen voidaan kohtuullisesti olettaa ymmärtävän**, mahdollisuudesta määrittää hänen ikänsä lääkärintutkimuksen avulla. Tällöin on annettava tietoja tutkimusmenetelmästä ja lääkärintutkimuksen mahdollisista seurauksista kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan kannalta ja sen seurauksista, jos ilman huoltajaa oleva alaikäinen kieltäytyy lääkärintutkimuksesta; **[tark. 66]**
- b) ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja/tai heidän edustajansa suostuvat lääkärintutkimukseen asianomaisten alaikäisten iän määrittämiseksi; ja
- c) päätös ilman huoltajaa olevan alaikäisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hylkäämisestä ei perustu **■** siihen, että alaikäinen ei ole suostunut lääkärintutkimuksen suorittamiseen. **[tark. 67]**

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Se, että ilman huoltajaa oleva alaikäinen on kieltäytynyt lääkärintutkimuksesta, ei saa estää määrittävää viranomaista tekemästä päätöstä kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta.

5. Ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin ei sovelleta 28 artiklan 6 ja 7 kohtaa, 30 artiklan 2 kohdan c alakohtaa eikä 36 artiklaa.

6. Jäsenvaltioiden on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu pannessaan täytäntöön tätä artiklaa.

22 artikla

Säilöönotto

1. Jäsenvaltiot eivät saa ottaa henkilöä säilöön ainoastaan sen vuoksi, että hän hakee kansainvälistä suojelua. Säilöönoton perusteiden ja olosuhteiden sekä säilöönotetuille kansainvälistä suojelua hakeville tarjolla olevien takeiden on oltava direktiivin [.../.../EU] [vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi] mukaisia.

2. Jos kansainvälistä suojelua hakeva otetaan säilöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nopea oikeudellinen tarkastelu on mahdollista direktiivin [.../.../EU] [vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi] mukaisesti.

23 artikla

Alaikäisten säilöönotto

Alaikäisten säilöönotto on ehdottomasti kielletty kaikissa olosuhteissa. [tark. 68]

24 artikla

Turvapaikkahakemuksen peruuttamiseen liittyvä menettely

1. Jos jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetään nimenomaisesti mahdollisuudesta peruuttaa hakemus, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijan nimenomaisesti peruuttaessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa määrittävä viranomainen tekee päätöksen **hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä ja selittää hakijalle peruutuksesta aiheutuvat seuraukset. [tark. 69]**

2. Jäsenvaltiot voivat myös päättää, että määrittävä viranomainen voi päättää keskeyttää hakemuksen tutkinnan ratkaisematta sitä. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomaisen lisää hakijan asiakirjakansioon tätä koskevan ilmoituksen.

25 artikla

Turvapaikkahakemuksen implisiittiseen peruuttamiseen tai siitä luopumiseen liittyvä menettely

1. Kun on olemassa perusteltu syy katsoa, että kansainvälistä suojelua hakeva on implisiittisesti peruuttanut kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa tai luopunut siitä **ilman perusteltua syytä**, jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen tekee päätöksen **joko** hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä **tai hakemuksen hylkäämisestä sillä perusteella, että hakija ei ole näyttänyt toteen oikeutetaan direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] mukaiseen pakolaisasemaan, jos hän edellä mainittujen syiden lisäksi:**

— **on kieltäytynyt yhteistyöstä, tai**

— **on pakoillut laittomasti, tai**

— **hakija ei todennäköisesti ole oikeutettu kansainväliseen suojeluun, tai**

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- **hakija on 37 artiklan mukaisesti peräisin turvallisesta kolmannesta maasta tai on saapunut turvallisen kolmannen maan kautta. [tark. 103]**

Jäsenvaltiot voivat olettaa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa tai luopunut siitä erityisesti silloin, kun voidaan todeta, että:

- a) hakija ei ole vastannut pyyntöihin toimittaa direktiivin [...] /EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] 4 artiklassa tarkoitettuja tapauksensa kannalta olennaisia tietoja tai ei ole saapunut 13, 14, 15 ja 16 artiklassa säädettyyn henkilökohtaiseen puhutteluun, paitsi jos hakija osoittaa kohtuullisen ajan kuluessa, että hän ei voinut vastata pyyntöihin tai saapua puhutteluun hänestä riippumattomista syistä;
- b) hakija pakoilee tai on lähtenyt ilman lupaa asuin- tai säilöönottopaikastaan ottamatta yhteyttä toimivaltaiseen viranomaiseen kohtuullisen ajan kuluessa, tai hän ei ole kohtuullisen ajan kuluessa täyttänyt ilmoittautumisvelvollisuuttaan tai muita yhteydenpitoa koskevia velvoitteitaan.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa määräaikoja tai ohjeita näiden säännösten täytäntöönpanemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla, joka ilmoittautuu uudelleen toimivaltaiselle viranomaiselle sen jälkeen, kun 1 kohdassa tarkoitettu päätös hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä on tehty, on oikeus pyytää, että hänen tapauksensa tutkinta aloitetaan uudelleen. **Tutkinnan uudelleenaloittamista voi pyytää kussakin turvapaikkamenettelyssä vain kerran. [tark. 70]**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaista henkilöä ei poisteta maasta palauttamiskiellon periaatteen vastaisesti.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että määrittävä viranomainen jatkaa hakemuksen tutkintaa siitä, mihin se oli keskeytetty.

3. Tätä artiklaa sovelletaan, jollei asetuksesta (EU) N:o.../.... [Dublin-asetus] muuta johdu.

26 artikla

YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun asema

1. Jäsenvaltiot antavat YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle:
  - a) mahdollisuuden käydä kansainvälistä suojelua hakevien luona, myös säilöön otettujen ja lentoaseman tai sataman kauttakulkualueella pidettävien hakijoiden luona;
  - b) oikeuden saada tietoja yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista, menettelyn etenemisestä ja tehdyistä päätöksistä edellyttäen, että hakija on antanut tähän suostumuksensa;
  - c) mahdollisuuden esittää näkemyksensä yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista toimivaltaisille viranomaisille missä tahansa menettelyn vaiheessa Geneven yleissopimuksen 35 artiklassa tarkoitettujen valvontavelvollisuuksiensa mukaisesti.
2. Edellä olevan 1 kohdan säännöksiä sovelletaan myös järjestöihin, jotka työskentelevät jäsenvaltion alueella YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun puolesta kyseisen jäsenvaltion kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.

27 artikla

Tiedonkeruu yksittäisistä tapauksista

Yksittäisten tapausten tutkimiseksi jäsenvaltiot eivät saa:

- a) paljastaa sellaiselle osapuolelle tai sellaisille osapuolille, jonka tai joiden epäillään vainoavan tai aiheuttavan vakavaa haittaa, yksittäiseen kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseen liittyviä tietoja tai sitä, että hakemus on tehty;

- b) hankkia tietoja vainoamisesta tai vakavan haitan aiheuttamisesta epäillyltä osapuolelta tai epäillyiltä osapuolilta tavalla, jonka seurauksena tämä tai nämä saisivat tietää, että asianomainen hakija on jättänyt turvapaikkahakemuksen, ja joka vaarantaisi hakijan ja hänestä riippuvaisten henkilöiden ruumiillisen koskemattomuuden tai hänen alkuperämaassa vielä asuvien perheenjäsentensä vapauden ja turvallisuuden. [tark. 71]

III LUKU

ENSIMMÄISEEN PÄÄTÖKSEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

I JAKSO

28 artikla

Tutkintamenettely

1. Jäsenvaltiot käsittelevät kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisessa tutkintamenettelyssä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että menettely saadaan päätökseen mahdollisimman pian, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaista ja perusteellista tutkintaa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että menettely saadaan päätökseen kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on jätetty.

Jäsenvaltiot voivat jatkaa määräaikaan enintään kuudella kuukaudella yksittäistapauksissa, joihin liittyy monimutkaisia tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin liittyviä kysymyksiä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin, kun päätöstä ei voida tehdä 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitussa määräajassa, kyseiselle hakijalle on
  - a) annettava tieto käsittelyn viivästymisestä; ja
  - b) annettava pyynnöstä tiedoksi viivästymisen syyt ja aika, jonka kuluessa hänen hakemustaan koskeva päätös on odotettavissa.

Jos päätöstä ei tehdä 3 kohdassa säädettyjen määräaikaisten kuluessa, seuraamukset määräytyvät kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

5. **Määrittävät viranomaiset** voivat asettaa etusijalle kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti [tark. 73]

- a) jos on todennäköistä, että hakemus on perusteltu;
- b) jos hakijalla **ja erityisesti ilman huoltajaa olevilla alaikäisillä** on erityistarpeita; [tark. 74]
- c) muissa tapauksissa lukuun ottamatta 6 kohdassa tarkoitettuja hakemuksia.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaista tutkintamenettelyä nopeutetaan, jos:

- a) hakija on hakemusta tehdessään ja asiaa esittäessään tuonut esiin vain seikkoja, joilla ei ole lainkaan merkitystä sen selvittämiseksi, täyttääkö hän pakolaiseksi tai henkilöksi, joka voi saada toissijaista suojelua, tunnustamisen edellytykset direktiivin [...] /EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] nojalla; tai

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- b) *hakijaa ei selvästikään voida määrittellä pakolaiseksi tai hakijalla ei ole edellytyksiä pakolaisaseman saamiseksi jäsenvaltiossa direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] nojalla; tai [tark. 105]*
- c) hakija tulee tässä direktiivissä tarkoitettusta turvallisesta alkuperämaasta, tai
- d) hakija on johtanut viranomaisia harhaan esittämällä vääriä tietoja tai asiakirjoja tai jättämällä tahallaan ilmoittamatta olennaisia tietoja tai esittämättä henkilöllisyyttään ja/tai kansalaisuuttaan koskevia asiakirjoja, jotka olisivat saattaneet vaikuttaa päätökseen kielteisesti; tai
- e) hakijan voidaan olettaa vilpillisessä tarkoituksessa tuhonneen tai kadottaneen henkilö- tai matkustusasiakirjan, josta olisi ollut apua hänen henkilöllisyytensä tai kansalaisuutensa selvittämisessä; tai
- f) *hakija on esittänyt selvästi epäjohdonmukaisia, ristiriitaisia, epätodennäköisiä, riittämättömiä tai vääriä tietoja, joiden johdosta hakijan väite häneen kohdistuneesta direktiivissä [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] tarkoitettua vainosta on ilmeisen epäuskottava; tai [tark. 75]*
- g) *hakija on tehnyt myöhemmän hakemuksen, josta ei selvästikään ilmene hänen erityistilanteestaan tai hänen alkuperämaansa tilanteesta mitään uusia ja olennaisia tosiseikkoja; tai [tark. 107]*
- h) *hakija on jättänyt ilman perusteltua syytä hakemuksensa tekemättä aikaisemmin, vaikka hänellä olisi ollut siihen tilaisuus; tai [tark. 108]*

■ [tark. 76]

- i) hakija tekee hakemuksen vain viivyttääkseen tai estääkseen jo tehdyn tai välittömästi odotettavissa olevan päätöksen täytäntöönpanoa, mikä merkitsisi hänen poistamistaan maasta.
- j) *hakija on ilman pätevää syytä jättänyt täyttämättä direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tai tämän direktiivin 12 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a, b ja c alakohdassa sekä 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut velvoitteensa, jotka koskevat yhteistyötä hänen hakemukseensa liittyvien tosiseikkojen ja hänen henkilöllisyytensä selvittämisessä; tai [tark. 109]*
- k) *hakija on tullut jäsenvaltion alueelle tai jatkanut siellä oleskeluaan laittomasti ja on ilman hyvää syytä jättänyt ilmoittautumatta viranomaisille ja/tai ei ole tehnyt turvapaikkahakemusta mahdollisimman pian, kun otetaan huomioon hänen maahantuloonsa liittyvät olosuhteet; tai [tark. 110]*
- l) *hakijan voidaan vakavista syistä katsoa olevan vaaraksi jäsenvaltion kansalliselle turvallisuudelle tai hakija on poistettu maasta kansallisen oikeuden mukaisesti yleistä turvallisuutta ja järjestystä koskevista vakavista syistä. [tark. 77]*

7. Jäsenvaltiot voivat jäljempänä 29 artiklassa tarkoitettuja perusteettomia turvapaikkahakemuksia koskevissa tapauksissa, joihin pätee jokin tämän artiklan 6 kohdassa mainituista olosuhteista, hylätä hakemuksen ilmeisen perusteettomana sen jälkeen, kun se on tutkittu asianmukaisesti ja perusteellisesti.

8. Jäsenvaltioiden on asetettava kohtuulliset määräajat päätöksen tekemiselle 6 kohdan mukaisesti ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä.

9. Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättäminen henkilön tultua laittomasti maahan tai rajalle, kauttakulkualueet mukaan lukien, asiakirjojen puuttuminen *maahan tultaessa* tai väriin asiakirjojen käyttö eivät itsessään merkitse automaattista nopeutetun tutkintamenettelyn käyttöä. [tark. 78]

29 artikla

Perusteettomat hakemukset

Jäsenvaltioiden on katsottava kansainvälistä suojelua koskeva hakemus perusteettomaksi vain, jos määrittävä viranomainen on todennut, että hakijalla ei ole edellytyksiä kansainvälisen suojelun saamiseksi direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] nojalla. [tark. 79]

II JAKSO

30 artikla

Hakemukset, joilta puuttuvat tutkittavaksi ottamisen edellytykset

1. Niiden tapausten lisäksi, joissa hakemusta asetuksen (EU) [N:o.../...][Dublin-asetus] mukaisesti ei tutkita, jäsenvaltiot eivät ole velvollisia tutkimaan, voidaanko hakija määritellä kansainvälistä suojelua tarvitseväksi henkilöksi direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] mukaisesti, kun hakemukselta katsotaan puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset tämän artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot voivat katsoa kansainvälistä suojelua koskevalta hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset ainoastaan, jos:
  - a) toinen jäsenvaltio on myöntänyt pakolaisaseman;
  - b) jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan 32 artiklan mukaisesti hakijan kannalta ensimmäiseksi turvapaikkamaaksi;
  - c) jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan 37 artiklan mukaisesti hakijan kannalta turvalliseksi kolmanneksi maaksi;
  - d) hakija on tehnyt samanlaisen hakemuksen saatuaan lainvoimaisen päätöksen;
  - e) hakijasta riippuvainen henkilö tekee hakemuksen sen jälkeen, kun hän on 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksynyt sen, että hänen tapauksensa käsitellään osana hänen puolestaan tehtyä hakemusta, eikä riippuvaisen henkilön tilanteeseen liity mitään seikkoja, jotka muodostaisivat perusteen erilliselle hakemukselle.

31 artikla

Tutkittavaksiottamispuhuttelua koskevat erityissäännöt

1. Jäsenvaltioiden on annettava hakijoiden esittää näkemyksensä 30 artiklassa tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta heidän tilanteeseensa ennen kuin päätös hakemuksen tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten puuttumisesta tehdään. Tätä varten **määrittävän viranomaisen** on suoritettava henkilökohtainen puhuttelu hakemuksen ottamisesta käsiteltäväksi. Jäsenvaltiot saavat poiketa tästä ainoastaan 35 artiklan mukaisesti silloin, kun on myöhemmistä hakemuksista. [tark. 80]
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan, jollei asetuksen (EU) N:o.../... [Dublin-asetus] 5 artiklasta muuta johdu.
3. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei määrittävän viranomaisen työntekijä, joka suorittaa tutkittavaksi ottamista koskevan puhuttelun, ole pukeutunut univormuun.** [tark. 81]

32 artikla

Ensimmäisen turvapaikkamaan käsite

Tietty valtio voidaan katsoa tietyn kansainvälistä suojelua hakevan kannalta ensimmäiseksi turvapaikkamaaksi, jos:

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- a) hänet on tunnustettu tässä valtiossa pakolaiseksi ja tämän suojelun perusteet ovat hänen osaltaan edelleen voimassa, tai
- b) hän kuuluu tässä valtiossa muuten **tehokkaan** suojelun piiriin, palauttamiskiellon periaate mukaan luetuna, [tark. 82]

edellyttäen että hänet otetaan takaisin tähän valtioon.

Soveltaessaan ensimmäisen turvapaikkamaan käsitettä kansainvälistä suojelua hakevan omaan tilanteeseen **jäsenvaltioiden on otettava huomioon 37 artiklan 1 kohta.**

Hakijalla on oltava oikeus riitauttaa ensimmäisen turvapaikkamaan käsitteen soveltaminen sillä perusteella, että asianomainen ensimmäinen turvapaikkamaa ei ole turvallinen hakijan kannalta. [tark. 83]

■ [tark. 84]

III JAKSO

■ [tark. 85]

33 artikla

Turvallisen alkuperämaan käsite

1. Kolmas maa, joka on määritetty turvalliseksi alkuperämaaksi tämän direktiivin säännösten mukaisesti, voidaan hakemuksen yksilöllisen tutkinnan jälkeen katsoa turvalliseksi alkuperämaaksi tietyille hakijalle ainoastaan, jos:

- a) hakija on tämän maan kansalainen, tai
- b) hakija on kansalaisuudeton henkilö ja tämä maa on hakijan aiempi asuinmaa,
- c) ja jos hakija ei ole esittänyt mitään vakavia perusteita sille, että tätä maata ei voitaisi katsoa hänen nimenomaisessa tilanteessaan turvalliseksi alkuperämaaksi, minkä johdosta hänet voitaisiin määrittellä pakolaiseksi tai henkilöksi, joka voi saada toissijaista suojelua, direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä, jotka koskevat turvallisen alkuperämaan käsitteen soveltamista.

IV JAKSO

34 artikla

Myöhemmät hakemukset

1. Jos jäsenvaltiossa kansainvälistä suojelua hakenut henkilö antaa lisäselvityksiä tai tekee myöhemmän hakemuksen samassa jäsenvaltiossa, tämän jäsenvaltion on tutkittava nämä lisäselvitykset tai myöhemmän hakemuksen aineisto edellisen hakemuksen tutkinnan tai hakemuksen perusteella annettua päätöstä koskevan uudelleentarkastelun tai muutoksenhaun yhteydessä edellyttäen, että **määrittävä viranomainen voi** tällöin ottaa huomioon kaikki lisäselvityksiin tai myöhempään hakemukseen liittyvät tosiseikat ja harkita niitä. [tark. 87]

2. Voidakseen tehdä päätöksen 30 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen ottamisesta tutkittavaksi jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua erityismenettelyä, kun henkilö tekee kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen:

- a) sen jälkeen kun aiempi hakemus on peruutettu 24 artiklan mukaisesti;
- b) sen jälkeen kun aiemmasta hakemuksesta on annettu lainvoimainen päätös.

Keskiiviikko 6. huhtikuuta 2011

3. Kansainvälistä suojelua koskeva myöhempi hakemus tutkitaan ensin alustavasti sen toteamiseksi, onko aiemman hakemuksen peruuttamisen jälkeen tai kyseisestä hakemuksesta annetun tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen jälkeen ilmennyt tai hakija esittänyt uusia seikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen toteamiseen, voidaanko henkilö määrittellä pakolaiseksi tai henkilöksi, joka voi saada toissijaista suojelua, direktiivin [...] /.../ EU [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] nojalla.

4. Jos tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa alustavassa tutkinnassa ilmenee tai hakija esittää uusia seikkoja tai perusteita, jotka lisäävät merkittävästi hakijan edellytyksiä saada pakolaisasema tai toissijainen suojeluasema direktiivin [...] /.../ EU [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] nojalla, hakemuksen tutkintaa on jatkettava II luvun mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti jatkaa myöhemmän hakemuksen tutkintaa, jos muita syitä menettelyn uudelleen aloittamiseen ilmenee.

■ [tark. 88]

6. Tässä artiklassa tarkoitettua menettelyä voidaan soveltaa myös sellaisen hakijasta riippuvaisen henkilön osalta, joka tekee hakemuksen hyväksytyään aiemmin 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti sen, että hänen tapauksensa käsitellään osana hänen puolestaan tehtyä hakemusta. Tässä tapauksessa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa alustavassa tutkinnassa selvitetään, onko olemassa hakijasta riippuvaisen henkilön tilanteeseen liittyviä seikkoja, jotka muodostaisivat perusteen erilliselle hakemukselle.

7. Jos henkilö sen jälkeen, kun **ensimmäistä hakemusta koskeva menettely on päätetty** 2 kohdan mukaisesti, jättää samassa jäsenvaltiossa uuden kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen **ja jos uusi hakemus ei johda tämän artiklan mukaiseen uuteen tutkintaan** ennen kuin palauttamispäätös on pantu täytäntöön, kyseinen jäsenvaltio voi **[tark. 113]**

a) poiketa oikeudesta jäädä alueelle edellyttäen, että määrittävä viranomainen on vakuuttunut siitä, että palauttamispäätös ei johda suoraan tai epäsuoraan palauttamiseen (refoulement), joka rikkoisi jäsenvaltion kansainvälisessä ja yhteisön oikeudessa asetettuja velvoitteita; ja/tai

b) soveltaa hakemukseen tämän artiklan ja 30 artiklan mukaista tutkittavaksiottamismenettelyä; ja/tai

c) nopeuttaa tutkintamenettelyä 28 artiklan 6 kohdan i alakohdan perusteella.

Ensimmäisen kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltiot saavat kansallisen lainsäädännön mukaisesti poiketa määräajoista, joita tutkittavaksiottamismenettelyissä ja/tai nopeutetuissa menettelyissä yleensä sovelletaan.

8. Jos henkilö, josta tehty siirtopäätös on pantava asetuksen (EU) [N:o .../...] [Dublin-asetus] mukaisesti täytäntöön, antaa lisäselvityksiä tai tekee myöhemmän hakemuksen siirtävässä jäsenvaltiossa, mainitussa asetuksessa määritellyn vastuussa olevan jäsenvaltion on tutkittava kyseiset lisäselvitykset tai myöhemmät hakemukset tämän direktiivin mukaisesti.

35 artikla

Menettelysäännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua hakeville, joiden hakemusta tutkitaan alustavasti 34 artiklan mukaisesti, myönnetään 11 artiklan 1 kohdassa säädetyt takeet.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössään 34 artiklan mukaista alustavaa tutkintaa koskevista säännöistä. Näissä säännöissä voidaan muun muassa:

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- a) velvoittaa hakija osoittamaan tosiseikat ja esittämään todisteet, jotka muodostavat perusteen uudelle menettelylle;
- b) sallia alustavan tutkinnan suorittaminen pelkästään kirjallisen aineiston perusteella ilman henkilökohtaista puhuttelua 34 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta.

Nämä vaatimukset eivät saa estää hakijan pääsyä uuteen menettelyyn eivätkä johtaa tällaisen pääsyn peruuntumiseen tai rajoittaa sitä vakavasti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) hakijalle ilmoitetaan asianmukaisella tavalla alustavan tutkinnan tuloksesta ja siinä tapauksessa, että hakemuksen tutkintaa ei jatketa, päätöksen perusteluista ja mahdollisuuksista hakea siihen muutosta tai sen uudelleentarkastelua;
- b) jos voidaan soveltaa jompaakumpaa 34 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista tilanteista, määrittävä viranomainen jatkaa myöhemmän hakemuksen tutkimista II luvun säännösten mukaisesti mahdollisimman pian.

V JAKSO

36 artikla

Rajamenettelyt

1. Jäsenvaltiot voivat säätää II luvussa esitettyjen peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti menettelyistä, joita noudattaen jäsenvaltion rajalla tai kauttakulkualueilla voidaan ratkaista

- a) kyseisissä paikoissa tehtyjen hakemusten ottaminen tutkittavaksi **30 artiklan mukaisesti**; ja/tai **[tark. 89]**
- b) hakemuksen sisältö 28 artiklan 6 kohdan mukaisessa nopeutetussa menettelyssä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa menettelyissä päätökset tehdään kohtuullisessa ajassa. Jos päätöstä ei ole tehty neljän viikon kuluessa, hakijan on annettava tulla kyseisen jäsenvaltion alueelle, niin että hänen hakemuksensa voidaan käsitellä tämän direktiivin muiden säännösten mukaisesti. **Hakijoiden pitäminen jäsenvaltioiden ulkorajalla tai niiden kauttakulkualueilla on verrattavissa 22 artiklassa tarkoitettuun säilöönottoon.** [tark. 90]

3. Jos maahan saapuu suuria määriä kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä, jotka tekevät kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset rajalla tai kauttakulkualueella, minkä vuoksi 1 kohdan säännöksiä on mahdotonta soveltaa kyseisissä paikoissa, näitä menettelyjä voidaan soveltaa myös silloin ja niin kauan kuin nämä kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt majoitetaan tavanomaiseen tapaan rajan tai kauttakulkualueen läheisyydessä sijaitseviin tiloihin.

VI JAKSO

37 artikla

■ Turvallisen kolmannen maan käsite

■

1. Kolmatta maata voidaan pitää turvallisena kolmantena maana ■, jos **kansainvälistä suojelua hakevaa henkilöä kohdellaan kyseisessä kolmannessa maassa seuraavien periaatteiden ja edellytysten mukaisesti:**

- a) **hakijan henki tai vapaus ei ole uhattuna hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumisensa tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi;**

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- b) *direktiivissä [...] [...] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] määritellyn vakavan haitan vaaraa ei ole;*
- c) *noudatetaan Geneven yleissopimuksen mukaista palauttamiskiellon periaatetta;*
- d) *noudatetaan kieltoa, jonka mukaan hakijaa ei saa poistaa maasta siten, että rikotaan oikeutta suojeluun kidutukselta tai julmalta, epäinhimilliseltä tai halventavalta kohtelulta sellaisena kuin se on vahvistettu kansainvälisessä oikeudessa;*
- e) *on olemassa mahdollisuus hakea pakolaisasemaa tai muuta täydentävää suojelua, joka vastaa sitä, joka taataan [direktiivin [...] [...] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] mukaisesti ja, jos tällainen asema tai tällaista suojelua myönnetään, mahdollisuus saada suojelua, joka vastaa sitä, joka myönnetään mainitun direktiivin mukaisesti;*
- f) *se on ratifioinut Geneven yleissopimuksen maantieteellisittä rajoituksitta ja noudattaa sitä;*
- g) *se noudattaa lakisäätteistä turvapaikkamenettelyä; ja*
- h) *Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat määrittäneet sen turvalliseksi kolmanneksi maaksi 2 kohdan mukaisesti.*
2. *Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät tavallista lainsäädäntöjärjestystä noudattaen yhteisen luettelon kolmansista maista, jotka katsotaan turvallisiksi kolmansiksi maiksi 1 kohdan soveltamista varten, tai muuttavat tällaista luetteloa.*
3. *Asianomaisten jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä 1 kohdan säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista menettelyistä ja määritettävä:*
- a) *säännöt, joiden mukaan kansainvälistä suojelua hakevan henkilön ja asianomaisen kolmannen maan välillä on oltava yhteys, jonka perusteella hänen olisi kohtuullista matkustaa tähän maahan;*
- b) *menettelyt, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat vakuuttua siitä, että turvallisen kolmannen maan käsitettä voidaan soveltaa tiettyyn maahan tai tiettyyn hakijaan. Näihin menettelyihin on kuuluttava maan turvallisuuden tapauskohtainen arviointi tietyn hakijan kannalta;*
- c) *kansainvälisen oikeuden mukaiset säännöt, joiden nojalla voidaan yksilöllisesti tutkia, onko asianomainen kolmas maa turvallinen tietyn hakijan kannalta ja joiden nojalla hakija voi vähintään riitauttaa turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisen sillä perusteella, että asianomainen kolmas maa ei ole turvallinen hänen omassa erityistilanteessaan. Hakijalla on myös oltava mahdollisuus riitauttaa a alakohdassa tarkoitettu yhteys asianomaiseen kolmanteen maahan.*
4. *Pannessaan täytäntöön yksinomaan tähän artiklaan perustuvan päätöksen asianomaisten jäsenvaltioiden on ■ ilmoitettava asiasta hakijalle ■.*
5. *Jos turvallinen kolmas maa ei ota takaisin turvapaikanhakijaa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hän pääsee tutkintamenettelyyn II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti.*
6. *Jäsenvaltioiden ei tule määrittää kansallisia turvallisen alkuperämaan luetteloita tai kansallisia turvallisen kolmannen maan luetteloita. [tark. 91]*

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

IV LUKU

MENETTELYT KANSAINVÄLISEN SUOJELUASEMAN POISTAMISEKSI

38 artikla

Kansainvälisen suojeluaseman poistaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkinta tietyn henkilön kansainvälisen suojeluaseman poistamiseksi voidaan aloittaa, kun ilmenee uusia seikkoja tai perusteita, joiden nojalla hänen kansainvälisen suojeluasemansa oikeellisuutta on syytä harkita uudelleen.

39 artikla

Menettelysäännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun toimivaltainen viranomainen harkitsee kolmannen valtion kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön kansainvälisen suojeluaseman poistamista direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] 14 tai 19 artiklan mukaisesti, asianomaisella henkilöllä on seuraavat takeet:

- a) hänelle ilmoitetaan kirjallisesti siitä, että toimivaltainen viranomainen harkitsee uudelleen hänen kansainvälistä suojeluasemaa koskevia edellytyksiään, sekä syyt tähän uudelleenharkintaan; ja
- b) hänelle annetaan mahdollisuus esittää 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 13, 14 ja 15 artiklan mukaisessa henkilökohtaisessa puhuttelussa tai kirjallisessa lausunnossa perusteet siihen, miksi hänen kansainvälistä suojeluasemaansa ei olisi syytä poistaa.

Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen menettelyn yhteydessä:

- a) toimivaltainen viranomainen voi hankkia eri lähteistä, kuten tarvittaessa YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolta, tarkkaa ja ajantasaista tietoa yleisestä tilanteesta asianomaisten henkilöiden alkuperämaissa; ja
  - b) kun kerätään tietoja yksittäisestä tapauksesta kansainvälisen suojeluaseman uudelleenharkintaa varten, niitä ei hankita vainoavilta osapuolilta tai vakavan haitan aiheuttajilta tavalla, jonka seurauksena nämä saisivat suoraan tietää, että asianomainen henkilö on kansainvälistä suojelua saava, jonka asemaa harkitaan uudelleen, eikä myöskään tavalla, jolla vaarannettaisiin asianomaisen henkilön ja hänestä riippuvaisen henkilöiden ruumiillinen koskemattomuus tai hänen alkuperämaassa vielä asuvien perheenjäsentensä vapaus ja turvallisuus.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen päätös poistaa tietyn henkilön kansainvälinen suojeluasema annetaan kirjallisena. Päätöksessä on ilmoitettava sen perusteina olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat, ja asianomaiselle on annettava kirjallisesti tieto siitä, miten päätökseen voi hakea muutosta.
3. Heti kun toimivaltainen viranomainen on tehnyt päätöksen poistaa tietyn henkilön kansainvälinen suojeluasema, myös 18 artiklan 2 kohtaa, 19 artiklan 1 kohtaa ja 26 artiklaa voidaan soveltaa.
4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat päättää, että kansainvälinen suojeluasema lakkaa lain perusteella olemasta voimassa, jos kansainvälistä suojelua saava on yksiselitteisesti luopunut kansainvälistä suojelua saavaksi tunnustamisesta.

V LUKU

MUUTOKSENHAKUMENETTELYT

40 artikla

Oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua hakevilla on oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa hakeakseen muutosta:

a) päätökseen, joka koskee heidän tekemäänsä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta, mukaan lukien:

- i) päätös hakemuksen perusteettomuudesta pakolaisaseman ja/tai toissijaisen suojeluaseman suhteen,
- ii) päätös hakemuksen tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten puuttumisesta 30 artiklan perusteella,
- iii) jäsenvaltion rajalla tai sen kauttakulkalueilla 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehty päätös,
- iv) päätös jättää hakemus tutkimatta 37 artiklan nojalla;

b) kieltävään päätökseen hakemuksen ottamisesta uudelleen tutkittavaksi sen jälkeen, kun tutkinta on keskeytetty 24 ja 25 artiklan nojalla;

c) päätökseen kansainvälisen suojeluaseman poistamisesta 39 artiklan nojalla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöillä, joiden määrittävä viranomainen on tunnustanut tarvitsevan toissijaista suojelua, on oikeus 1 kohdassa tarkoitettuihin tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin hakeakseen muutosta päätökseen pitää hakemusta pakolaisaseman suhteen perusteettomana. Kyseiselle henkilölle on myönnettävä direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] mukaisesti toissijaista suojelua saaville annettavat oikeudet ja edut, kunnes muutoksenhakumenettelyissä on annettu päätös.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen tehokkaat oikeussuojakeinot sisältävät sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen tutkimisen kaikilta osin, myös kansainvälisen suojelun tarpeen ex nunc -tutkimisen direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] mukaisesti, ainakin muutoksenhakumenettelyissä ensimmäisessä oikeusasteessa.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä **vähimmäismääräajoista** ja muista tarpeellisista säännöistä, joita hakijan on noudatettava hänen käyttäessään oikeuttaan tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin 1 kohdan nojalla. [tark. 92]

Jäsenvaltioiden on asetettava 45 työpäivän vähimmäismääräaika, jonka kuluessa hakijat voivat käyttää oikeuttaan tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin. Jäsenvaltioiden on säädettävä 30 työpäivän vähimmäismääräaika hakijoille, joihin sovelletaan 28 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua nopeutettua menettelyä. Määräajat eivät saa tehdä 1 kohdassa tarkoitettujen tehokkaiden oikeussuojakeinojen käyttöä hakijoille mahdottomaksi tai liian vaikeaksi. Jäsenvaltiot voivat säätää myös 36 artiklan nojalla tehtyjen päätösten uudelleentarkastelusta viran puolesta. [tark. 93]

5. Tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt oikeussuojakeinot vaikuttavat siten, että hakijat saavat jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle odottamaan asiansa ratkaisua, tämän kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.

6. Kun kyseessä on 28 artiklan 6 kohdan mukaisessa nopeutetussa menettelyssä tehty päätös tai 30 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukainen päätös tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten puuttumisesta eikä **tällaisessa tapauksessa** kansallisessa lainsäädännössä ole säädetty oikeudesta jäädä jäsenvaltion alueelle odottamaan muutoksenhaun tulosta, tuomioistuimella on oltava valtuudet ratkaista joko hakijan pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, saako hakija jäädä jäsenvaltion alueelle. [tark. 94]

Tätä kohtaa ei sovelleta 36 artiklassa tarkoitettuihin menettelyihin.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

7. Jäsenvaltioiden on sallittava hakijan jäädä alueelleen odottamaan 6 kohdassa tarkoitetun menettelyn tulosta; **poikkeuksen voivat muodostaa myöhemmät hakemukset, joiden tutkintaa ei jatketa 34 ja 35 artiklan mukaisesti, mikäli on tehty direktiivin 2008/115/EY 3 artiklan 4 alakohdan mukainen palauttamispäätös, ja 37 artiklan mukaisessa menettelyssä tehdyt päätökset, jos asiasta on säädetty kansallisessa lainsäädännössä.** [tark. 117]

8. Edellä olevaa 5, 6 ja 7 kohtaa sovelletaan, jollei asetuksen (EU) N:o [.../...] [Dublin-asetus] 26 artiklasta muuta johdu.

9. Jäsenvaltioiden on säädettävä määräajasta, jonka kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen on tutkittava määrittävän viranomaisen päätös.

10. Jos hakijalle on myönnetty asema, joka tarjoaa kansallisen ja unionin lainsäädännön nojalla samat oikeudet ja edut kuin direktiivin [.../.../EU] [aseman määrittelyä koskeva direktiivi] mukainen pakolaisasema, hakijalla voidaan katsoa olevan käytössään tehokkaat oikeussuojakeinot, jos tuomioistuin päättää, että 1 kohdan mukaisia oikeussuojakeinoja ei voida käyttää tai että ne eivät todennäköisesti olisi tuloksellisia, koska hakijan edun kannalta ei ole tarpeellista jatkaa menettelyä.

11. Jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössä säätää myös edellytyksistä, joiden perusteella voidaan olettaa, että hakija on peruuttanut 1 kohdan mukaiset oikeussuojakeinonsa implisiittisesti tai luopunut niistä, sekä tällöin noudatettavista menettelysäännöistä.

VI LUKU

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

41 artikla

Viranomaisten valitusmahdollisuus

Tämä direktiivi ei vaikuta viranomaisten mahdollisuuteen valittaa hallinnollisista ja/tai oikeudellisista päätöksistä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

42 artikla

Salassapitovelvollisuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä täytäntöön panevia viranomaisia koskee heidän työsäänsä saamiensa tietojen osalta kansallisen lainsäädännön mukainen salassapitovelvollisuus.

43 artikla

Yhteistyö

Jäsenvaltion on nimettävä kansallinen yhteysviranomainen ja ilmoitettava tämän osoite komissiolle. Komissio toimittaa kyseiset tiedot muille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on toteutettava yhteistyössä komission kanssa aiheelliset toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat toimia suoraan yhteistyössä ja vaihtaa tietoja keskenään.

44 artikla

Kertomus

Komissio toimittaa viimeistään [...] Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta **ja kustannuksista** jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamisesta. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki kertomuksen laatimiseen tarvittavat tiedot **ja taloudelliset tiedot**. Kertomuksen esitettyään komissio laatii vähintään **kahden vuoden** välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa. [tark. 95]

45 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava [...] artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [...]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 28 artiklan 3 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... ⁽¹⁾. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko. **[tark. 96]**

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset sekä kyseisten säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko kirjallisina komissiolle.

46 artikla

Siirtymäsäännökset

Jäsenvaltioiden on sovellettava 45 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä [...] jälkeen jätettyihin kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin ja [...] jälkeen aloitettuihin kansainvälisen suojeluaseman poistamista koskeviin menettelyihin. Ennen [...] jätettyihin hakemuksiin ja ennen [...] aloitettuihin pakolaisaseman poistamista koskeviin menettelyihin on sovellettava direktiivin 2005/85/EY mukaisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 45 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä [...] jälkeen jätettyihin kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin. Ennen [...] jätettyihin hakemuksiin on sovellettava direktiivin 2005/85/EY mukaisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

47 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2005/85/EY [tämän direktiivin 45 artiklan ensimmäisessä kohdassa mainittua päivää seuraavasta päivästä], sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä II olevassa B osassa mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

48 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevia [...] artiklaa sovelletaan [45 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädettyä päivää seuraavasta päivästä].

⁽¹⁾ **Kahden vuoden** kuluttua siitä päivästä, kun tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

49 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty [...].

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

"Määrittävän viranomaisen" määritelmä

Irlanti voi, mikäli (muutetun) Refugee Act 1996:n 17 pykälän 1 momentin säännöksiä sovelletaan edelleen, tätä direktiiviä soveltaessaan katsoa, että:

- "määrittävä viranomainen", josta säädetään tämän direktiivin 2 artiklan f alakohdassa, tarkoittaa Office of the Refugee Applications Commissioner -viranomaista tutkittaessa sitä, olisiko hakija määriteltävä pakolaiseksi, ja millaisissa tapauksissa häntä ei olisi määriteltävä pakolaiseksi; ja
- "ensimmäisiin päätöksiin", joista säädetään tämän direktiivin 2 artiklan f alakohdassa, kuuluvat Refugee Applications Commissioner -viranomaisen antamat suositukset siitä, olisiko hakija määriteltävä pakolaiseksi, ja millaisissa tapauksissa häntä ei olisi määriteltävä pakolaiseksi.

Irlanti ilmoittaa komissiolle (muutetun) Refugee Act 1996:n 17 pykälän 1 momentin säännöksiin tehtävistä muutoksista.

■ [tark. 85]

LIITE II

A osa

Kumottu direktiivi

(47 artiklassa tarkoitettu)

Neuvoston direktiivi 2005/85/EY

(EUVL L 326, 13.12.2005, s. 13)

B osa

Määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä

(47 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
2005/85/EY	Ensimmäinen määräaika: 1. joulukuuta 2007 Toinen määräaika: 1. joulukuuta 2008

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO (1)

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan a kohta	2 artiklan a kohta
2 artiklan b kohta	2 artiklan b kohta
2 artiklan c kohta	2 artiklan c kohta
—	2 artiklan d kohta
2 artiklan d kohta	2 artiklan e kohta
2 artiklan e kohta	2 artiklan f kohta
2 artiklan f kohta	2 artiklan g kohta
—	2 artiklan h kohta
—	2 artiklan i kohta
2 artiklan g kohta	2 artiklan j kohta
—	2 artiklan k kohta
—	2 artiklan l kohta
2 artiklan h kohta	2 artiklan m kohta
2 artiklan i kohta	2 artiklan n kohta
2 artiklan j kohta	2 artiklan o kohta
2 artiklan k kohta	2 artiklan p kohta
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohta	—
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
—	4 artiklan 2 kohta
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 3 kohta
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 4 kohta
—	4 artiklan 5 kohta
5 artikla	5 artikla
6 artiklan 1 kohta	—
—	6 artiklan 1 kohta
—	6 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan 3 kohta
6 artiklan 3 kohta	6 artiklan 4 kohta
—	6 artiklan 5 kohta

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
—	6 artiklan 6 kohta
6 artiklan 4 kohta	6 artiklan 7 kohta
6 artiklan 5 kohta	—
—	6 artiklan 8 kohta
—	6 artiklan 9 kohta
—	7 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
7 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
—	8 artiklan 3 kohta
8 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
—	9 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohdan a alakohta	9 artiklan 3 kohdan a alakohta
8 artiklan 2 kohdan b alakohta	9 artiklan 3 kohdan b alakohta
8 artiklan 2 kohdan c alakohta	9 artiklan 3 kohdan c alakohta
—	9 artiklan 3 kohdan d alakohta
8 artiklan 3 kohta	9 artiklan 4 kohta
8 artiklan 5 kohta	9 artiklan 5 kohta
9 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
9 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta
—	10 artiklan 4 kohta
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohdan a alakohta	13 artiklan 2 kohdan a alakohta
12 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
12 artiklan 2 kohdan c alakohta	—
12 artiklan 3 kohta	13 artiklan 2 kohdan b alakohta
12 artiklan 4, 5 ja 6 kohta	13 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
13 artiklan 1 ja 2 kohta	14 artiklan 1 ja 2 kohta
13 artiklan 3 kohdan a alakohta	14 artiklan 3 kohdan a alakohta
—	14 artiklan 3 kohdan b alakohta
13 artiklan 3 kohdan b alakohta	14 artiklan 3 kohdan c alakohta
—	14 artiklan 3 kohdan d alakohta
—	14 artiklan 3 kohdan e alakohta

Keski­viikko 6. huhtikuuta 2011

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
13 artiklan 4 kohta	14 artiklan 4 kohta
13 artiklan 5 kohta	—
—	15 artikla
14 artikla	—
—	16 artikla
—	17 artikla
15 artiklan 1 kohta, 2 kohta ja 3 kohdan ensimmäinen alakohta	18 artiklan 1 kohta, 2 kohta ja 3 kohdan ensimmäinen alakohta
15 artiklan 3 kohdan a alakohta	—
15 artiklan 3 kohdan b alakohta	18 artiklan 3 kohdan a alakohta
15 artiklan 3 kohdan c alakohta	18 artiklan 3 kohdan b alakohta
15 artiklan 3 kohdan d alakohta	—
15 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
—	18 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
15 artiklan 4 kohta	18 artiklan 4 kohta
—	18 artiklan 5 kohta
15 artiklan 5 kohta	18 artiklan 6 kohta
15 artiklan 6 kohta	18 artiklan 7 kohta
16 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta	19 artiklan 2 kohta
—	19 artiklan 3 kohta
16 artiklan 3 kohta	19 artiklan 4 kohta
16 artiklan 4 kohta	19 artiklan 4 kohta
—	20 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
17 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta
17 artiklan 2 kohdan a alakohta	21 artiklan 2 kohdan a alakohta
17 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
17 artiklan 2 kohdan c alakohta	21 artiklan 2 kohdan b alakohta
17 artiklan 3 kohta	—
17 artiklan 4 kohta	21 artiklan 3 kohta
—	21 artiklan 4 kohta
17 artiklan 5 kohta	21 artiklan 5 kohta
—	21 artiklan 6 kohta
17 artiklan 6 kohta	21 artiklan 7 kohta
18 artikla	22 artikla
19 artikla	23 artikla

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
20 artikla	24 artikla
20 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	24 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
20 artiklan 2 kohta	24 artiklan 2 kohta
—	24 artiklan 3 kohta
21 artikla	25 artikla
22 artikla	26 artikla
23 artikla	27 artikla
23 artiklan 1 kohta	27 artiklan 1 kohta
23 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	27 artiklan 2 kohta
23 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
—	27 artiklan 3 kohta
—	27 artiklan 4 kohta
23 artiklan 3 kohta	27 artiklan 5 kohta
23 artiklan 4 kohta	27 artiklan 6 kohta
23 artiklan 4 kohdan a alakohta	27 artiklan 6 kohdan a alakohta
23 artiklan 4 kohdan b alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan c alakohdan i luetelmakohta	27 artiklan 6 kohdan b alakohta
23 artiklan 4 kohdan c alakohdan ii luetelmakohta	—
23 artiklan 4 kohdan d alakohta	27 artiklan 6 kohdan c alakohta
23 artiklan 4 kohdan e alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan f alakohta	27 artiklan 6 kohdan d alakohta
23 artiklan 4 kohdan g alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan h alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan i alakohta	—
23 artiklan 4 alakohdan j alakohta	27 artiklan 6 kohdan f alakohta
23 artiklan 4 kohdan k–n alakohta	—
23 artiklan 4 alakohdan o alakohta	27 artiklan 6 kohdan e alakohta
—	27 artiklan 7 kohta
—	27 artiklan 8 kohta
—	27 artiklan 9 kohta
—	28 artikla
24 artikla	—
25 artikla	29 artikla
25 artiklan 1 kohta	29 artiklan 1 kohta
25 artiklan 2 kohdan a–c alakohta	29 artiklan 2 kohdan a–c alakohta

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
25 artiklan 2 kohdan d ja e alakohta	—
25 artiklan 2 kohdan f ja g alakohta	29 artiklan 2 kohdan d ja e alakohta
—	30 artikla
26 artikla	31 artikla
27 artikla	32 artikla
27 artiklan 1 kohdan a alakohta	32 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	32 artiklan 1 kohdan b alakohta
27 artiklan 1 kohdan b–d alakohta	32 artiklan 1 kohdan c–e alakohta
27 artiklan 2–5 kohta	32 artiklan 2–5 kohta
28 artikla	—
29 artikla	—
30 artikla	33 artikla
30 artiklan 2–4 kohta	—
—	33 artiklan 2 kohta
30 artiklan 5 kohta	33 artiklan 3 kohta
30 artiklan 6 kohta	33 artiklan 4 kohta
31 artikla	34 artikla
31 artiklan 2 kohta	—
31 artiklan 3 kohta	34 artiklan 2 kohta
32 artiklan 1–7 kohta	35 artiklan 1–7 kohta
—	35 artiklan 8 ja 9 kohta
33 artikla	—
34 artikla	36 artikla
34 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta	36 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta
34 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
34 artiklan 2 kohdan c alakohta	36 artiklan 2 kohdan b alakohta
34 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta	36 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta
35 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	37 artiklan 1 kohdan b alakohta
35 artiklan 2 kohta ja 3 kohdan a–f alakohta	—
35 artiklan 4 kohta	37 artiklan 2 kohta
35 artiklan 5 kohta	37 artiklan 3 kohta
36 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a–c alakohta	38 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a–c alakohta
36 artiklan 2 kohdan d alakohta	—
36 artiklan 3 kohta	—

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
36 artiklan 4 kohta	38 artiklan 3 kohta
36 artiklan 5 kohta	38 artiklan 4 kohta
36 artiklan 6 kohta	38 artiklan 5 kohta
36 artiklan 7 kohta	—
37 artikla	39 artikla
38 artikla	40 artikla
39 artikla	41 artikla
39 artiklan 1 kohdan a alakohta	41 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	41 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
39 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta	41 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta
39 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta	41 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta
39 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta	—
39 artiklan 1 kohdan b alakohta	41 artiklan 1 kohdan b alakohta
39 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta	—
39 artiklan 1 kohdan e alakohta	41 artiklan 1 kohdan c alakohta
—	41 artiklan 2 ja 3 kohta
39 artiklan 2 kohta	41 artiklan 4 kohta
39 artiklan 3 kohta	—
—	41 artiklan 5–8 kohta
39 artiklan 4 kohta	41 artiklan 9 kohta
39 artiklan 5 kohta	41 artiklan 10 kohta
39 artiklan 6 kohta	41 artiklan 11 kohta
40 artikla	42 artikla
41 artikla	43 artikla
—	44 artikla
42 artikla	45 artikla
43 artikla	46 artikla
44 artikla	47 artikla
—	48 artikla
45 artikla	49 artikla
46 artikla	50 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	—
—	Liite III
—	Liite IV

(1) Vastaavuustaulukkoa ei ole saatettu ajan tasalle.

Keski­viikko 6. huhtikuuta 2011

Euroopan matkailutilastot ***I

P7_TA(2011)0137

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan matkailutilastoista (KOM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))

(2012/C 296 E/36)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0117),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 338 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0085/2010),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
  - ottaa huomioon Portugalin tasavallan parlamentin ja Italian senaatin kannanotot säädösesitykseen,
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan 22. maaliskuuta 2011 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A7-0329/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2010)0063**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi Euroopan matkailutilastoista ja neuvoston direktiivin 95/57/EY kumoamisesta**

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 692/2011.)

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevat yhteisön rahoitustoimenpiteet ***I

P7_TA(2011)0138

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevista yhteisön rahoitustoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 muuttamisesta (KOM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))

(2012/C 296 E/37)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0145),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0107/2010),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
  - ottaa huomioon Portugalin parlamentin ja Italian senaatin kannanotot säädösesitykseen,
  - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 15. heinäkuuta 2010 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan 11. maaliskuuta 2011 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0017/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 11.2.2011, s. 171.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

P7_TC1-COD(2010)0080

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevista yhteisön rahoitustoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 693/2011.)

Kalastus – tekniset siirtymätoimenpiteet ***I

P7_TA(2011)0139

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi teknisistä siirtymätoimenpiteistä 1 päivän tammikuuta 2010 ja 30 päivän kesäkuuta 2011 väliseksi ajaksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1288/2009 muuttamisesta (KOM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))

(2012/C 296 E/38)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0488),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0282/2010),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 19. tammikuuta 2011 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan 9. maaliskuuta 2011 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0024/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 84, 17.3.2011, s. 47.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

P7_TC1-COD(2010)0255

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 ja teknisistä siirtymätoimenpiteistä 1 päivän tammikuuta 2010 ja 30 päivän kesäkuuta 2011 väliseksi ajaksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1288/2009 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 579/2011.)

Ennakoarvio tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2012 – Pääluokka I – Euroopan parlamentti

P7_TA(2011)0140

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ennakoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2012 (2011/2018(BUD))

(2012/C 296 E/39)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 31 artiklan,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon vuoden 2012 talousarviomenettelyn suuntaviivoista – pääluokat I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX ja X – 9. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽³⁾,
- ottaa huomioon pääsihteerin raportin puhemiehistölle parlamentin alustavasta ennakoarvioesityksestä varainhoitovuodeksi 2012,
- ottaa huomioon puhemiehistön 23. maaliskuuta 2011 työjärjestyksen 23 artiklan 7 kohdan ja 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatiman alustavan ennakoarvioesityksen,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan työjärjestyksen 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatiman ennakoarvioesityksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 79 artiklan,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0087/2011),
- A. ottaa huomioon, että toimielinten on vastattava laadukkaasti ja tehokkaasti unionin nykyiseen rahoitus- ja taloustilanteeseen sekä yhteiskunnalliseen tilanteeseen ja otettava käyttöön tiukkoja hallintomenetelmiä, jotta saataisiin aikaan säästöjä; katsoo, että näiden säästöjen olisi kohdistuttava myös Euroopan parlamentin jäseniin liittyviin budjettikohtiin,

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0088.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- B. katsoo, että toimielimille olisi annettava riittävästi resursseja, mutta nykyinen taloustilanne huomioon ottaen näitä resursseja olisi hallittava kurinalaisesti ja tehokkaasti,
- C. katsoo, että budjettivaliokunnan ja puhemiehistö on erityisen suotavaa jatkaa tiiviimpää yhteistyötä koko työjärjestyksen 23 ja 79 artiklan mukaisen vuotuisen talousarviomenettelyn ajan, sillä näiden artiklojen mukaan puhemiehistön vastuulle kuuluu ratkaista parlamentin sisäistä organisaatiota koskevat taloudelliset, organisatoriset ja hallinnolliset kysymykset sekä laatia parlamentin alustava ennakoarvioesitys tuloista ja menoista ja budjettivaliokunnan vastuulle kuuluu laatia täysistuntoon mietintö parlamentin ennakoarviosta vuotuisen menettelyn yhteydessä,
- D. ottaa huomioon, että täysistunnon valtaoikeudet hyväksyä ennakoarvio ja lopullinen talousarvio säilyvät täysin ennallaan perussopimuksen ja työjärjestyksen mukaisesti,
- E. ottaa huomioon, että neuvottelumenettelyä valmisteleva puhemiehistön ja budjettivaliokunnan valtuuskuntien kokous pidettiin 15. maaliskuuta ja 22. maaliskuuta 2011,
- F. ottaa huomioon, että talousarviosta vastaava komission jäsen kehotti hiljattain lähettämässään kirjeessä kaikkia toimielimiä ryhtymään kaikkiin mahdollisiin toimiin rajoittaakseen menoja omissa ennakoarvioissaan varainhoitovuoden 2012 talousarvioesitystä varten,

Yleinen kehys ja talousarvio kokonaisuudessaan

- panelee tyytyväisenä merkille, että yhteistyö puhemiehistön ja budjettivaliokunnan välillä on sujunut meneillään olevassa talousarviomenettelyssä tähän asti kitkatta ja että puhemiehistö ja budjettivaliokunta tekivät asiasta sopimuksen 22. maaliskuuta 2011 pidetyssä neuvottelumenettelyä valmistelevassa kokouksessa;
- panelee merkille, että vuoden 2012 alustavan ennakoarvion kokonaismäärä nousee pääsihteerin puhemiehistölle tekemässä ehdotuksessa 1 773 560 543 euroon, mikä vastaa 20,26:ta prosenttia monivuotisen rahoituskehysten otsakkeesta 5; panelee merkille, että ehdotus on 5,20 prosentin lisäys vuoden 2011 talousarvioon;
- panelee tyytyväisenä merkille, että puhemiehistö hyväksyi alustavaa ennakoarvioesitystä koskevaan alkuperäiseen ehdotukseen säästöjä sen jälkeen, kun se valmisteltuaan ensin budjettivaliokunnan kanssa neuvottelumenettelyä hyväksyi 23. maaliskuuta 2011 pidetyssä kokouksessaan vuoden 2012 alustavan ennakoarvioesityksen; vahvistaa puhemiehistön ehdotuksen ja asettaa vuoden 2012 ennakoarvion määrärahojen yleisen tason 1 724 575 043 euroon, joka on 19,70 prosenttia monivuotisen rahoituskehysten otsakkeesta 5; panelee merkille, että ehdotus on 2,30 prosentin lisäys vuoden 2011 talousarvioon;
- kehottaa tarkastelemaan parlamentin talousarviota pitkällä aikavälillä; pyytää yksilöimään mahdollisia tulevia säästökohteita, joiden avulla voidaan alentaa kustannuksia ja antaa parlamentin lainsäädäntötyöhön voimavaroja pitkällä aikavälillä;
- toteaa jälleen, että jäsenvaltioiden vaikean talous- ja budjettitilanteen vuoksi parlamentin olisi itse osoitettava talousarviovastuuta ja maltillisuutta pitämällä kasvu tämänhetkisen inflaatioasteen alapuolella (!); toteaa, että toimielinten linjan mukaisesti laajentumiseen liittyvät tarpeet sisällytetään talousarvioon joko oikaisukirjelmällä tai lisätalousarviolla; toteaa, että Lissabonin sopimuksen mukaiset parlamentin 18 uuteen jäseneseen liittyvät tarpeet otetaan talousarvioon niin ikään oikaisukirjelmällä tai lisätalousarviolla;
- vaatii lisäksi hallintoyksiköitä arvioimaan parlamentin talousarviota puolueettomasti, etsimään säästökohteita kaikkialta ja esittämään tämän arvion budjettivaliokunnalle hyvissä ajoin ennen talousarviomenettelyn päättämistä;
- palauttaa mieliin, että rahoituskehysten otsakkeen 5 enimmäismäärä vuoden 2012 talousarviossa on 8 754 miljoonaa euroa;

(!) Eurostatin lehdistötiedote 41/2011, 16. maaliskuuta 2011.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

8. korostaa, että parlamentin ja muiden toimielinten olisi osoitettava talousarviovastuuta ja maltillisuutta talouskriisin ja raskaan julkisen velkataakan vuoksi sekä jäsenvaltioissa parhaillaan käynnissä olevien julkisen talouden vakauttamispyrkimysten aikana vaarantamatta kuitenkin toimivaa lainsäädäntöä koskevaa tavoitetta;

Erityiskysymykset

9. kannustaa puhemiehistöä noudattamaan henkilöstöhallinnossa tiukkaa linjaa ennen kuin se perustaa parlamenttiin uusia virkoja;

10. katsoo, että meneillään olevilla hallinnon modernisointi- ja rationalisointipyrkimyksillä ja vuotta 2012 koskevilla ehdotuksilla olisi kyettävä vähentämään turvautumista ulkoisiin palveluihin, ja odottaa tässä suhteessa merkittäviä säästöjä, jotta menot saataisiin vähintään vuoden 2010 tasolle;

11. panee tyytyväisenä merkille pääsihteerin ehdotuksen parlamentin ympäristöpolitiikan jatkamisesta, tiedotuskampanjan käynnistämisestä, monivuotisen tieto- ja viestintätekniikan strategian tukemisesta sekä hallinnon modernisoinnin ja rationalisoinnin jatkamisesta;

12. katsoo, että hallinnon modernisoinnin ja rationalisoinnin on kohdistuttava myös parlamentin turvatoimiin; pyytää 3 miljoonan euron varausta, joka otettaisiin käyttöön, kun esitetään toteuttamiskelpoinen parannushanke ja kustannusarvio; muistuttaa edellä mainitun 9. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman mukaisesti, että olisi toteutettava perinpohjainen selvitys siitä, voidaanko EU:n kansalaisten oikeus tavata vapaasti EU:n tason edustajiaan yhdistää tehokkaammin kiireelliseen tarpeeseen suojata toimielimissä työskentelevien turvallisuutta; pyytää pääsihteerä esittämään tämän selvityksen 30. kesäkuuta 2011 mennessä;

13. palauttaa mieliin kaikki vuoden 2012 talousarviota koskevissa suuntaviivoissa mainitut tärkeät asiat, kuten ohjelmistojärjestelmien modernisointi, mukaan lukien digitaalinen strategia, joka koskee Web 2.0:n välineitä ja sosiaalisia verkostoja, etäresurssipalvelujärjestelmää ja wifi-palvelua, sekä tiedotus- ja viestintäpolitiikka, tiedonhallintajärjestelmä, kääntäminen ja tulkkaus, ympäristöpolitiikka, EMAS ja aktiiviset syrjinnän vastaiset toimet;

14. toteaa, että lisäsäätöt olisi toteutettava vuoden 2012 talousarviossa vähentämällä kulutusta, etenkin veden, sähkön ja paperin kulutusta, ja että olisi pyrittävä vähentämään kuljetuskustannuksia, jotka liittyvät virkamatkoihin;

15. tähdentää, että Euroopan kansalaisia on valistettava herkeämättä ja tasapuolisesti, ja kehottaa hallintoa tarkkailemaan jatkuvasti tiedotustoimistojen nykyistä ja mahdollista sijaintia varsinkin silloin, jos tarjolla on ilmaista tilaa;

16. pyytää arvioimaan perusteellisesti Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välisiä nykyisiä yhteyksiä, jotta ymmärrettäisiin, miten Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden parlamenttien valiokuntien välistä yhteydenpitoa eri aloilla voitaisiin parantaa siten, että edistettäisiin sisällökkäämpää ja tyydyttävämpää vuoropuhelua;

Rakenteilla olevat rakennukset

17. palauttaa mieliin kantansa, jonka se ilmaisi edellä mainitussa 9. maaliskuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa vuoden 2012 talousarviomenettelyn suuntaviivoista; toteaa, että ennakkomaksut rahoituskustannusten alentamiseksi ovat yksi tärkeimpiä painopisteitä myös tulevaisuudessa; vaatii tässä mielessä käyttämään talousarviovarat optimaalisesti ja kehittämään parhaan ratkaisun löytämiseksi keskipitkän ja pitkän aikavälin strategian, jossa otetaan huomioon tarve punnita eri vaihtoehtoja ja vaihtoehtoisia rahoitusmahdollisuuksia kunnioittaen kuitenkin avoimuuden ja kestävän varainhoidon periaatteita;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

18. toistaa, että Euroopan parlamentti harkitsee lisärahoitusta vasta, kun on saatu 1) tarvittavat tiedot ennakoitujen rahoituksen määrästä ja lähteistä sekä 2) lisätiedot oikeudellisista vaikutuksista, edellyttäen, että 3) kaikki hankkeeseen liittyvät päätökset tehdään asiaankuuluvaa päätöksentekomenettelyä noudattaen ja että niistä keskustellaan avoimesti; panee merkille Euroopan historian talon perustamisen arvioidut kokonaiskustannukset, juoksevat kulut ja henkilöstötarpeet; kehottaa puhemiehistöä vähentämään arvioituja juoksevia kuluja; pyytää – pitääkseen yllä avointa ja hedelmällistä vuoropuhelua eri osapuolten kanssa – esittämään liiketoimintasuunnitelman, jossa esitellään Euroopan historian talon pitkän aikavälin liiketoimintastrategia, ja pyytää saada rakennushankkeesta mahdollisimman pian tietoa varainhoitoasetuksen 179 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja ehdottaa, että varaukseen otetaan 2 miljoonaa euroa, kunnes kyseinen liiketoimintasuunnitelma on esitetty;

19. ei tässä vaiheessa kannata erityisen Euroopan historian taloa koskevan uuden budjettikohdan luomista; esittää siksi, että uudelle alamomentille 3247 (Euroopan historian talo) osoitettu 1 miljoonan euron määrä siirretään lukuun 10 1 (varaus ennakoimattomia menoja varten); on kuitenkin sitä mieltä, että tällaisen budjettikohdan luomisen olisi tapahduttava avoimesti ja budjettivallan käyttäjän olisi se hyväksyttävä;

Loppupäätelmät

20. hyväksyy ennakoarvioesityksen varainhoitovuodeksi 2012 ja muistuttaa, että parlamentin kanta neuvoston muuttamaan talousarvioesitykseen hyväksytään lokakuussa 2011 perussopimuksessa määrättyä menettelyä noudattaen;

*

* *

21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja ennakoarvion neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

Bluetongue-tautia vastaan rokottaminen ***I

P7_TA(2011)0147

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselema 7. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2000/75/EY muuttamisesta bluetongue-tautia vastaan rokottamisen osalta (KOM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))

(2012/C 296 E/40)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2010)0666),
  - ottaa huomioon neuvoston 26. tammikuuta 2011 päivätyyn kirjeeseen, jossa neuvosto totesi, että oikeusperustaa on muutettava, ja pyysi Euroopan parlamenttia vahvistamaan kantansa komission ehdotukseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti (05499/2011 – C7-0032/2011),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 43 artiklan 2 kohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 15. maaliskuuta 2011 ⁽¹⁾ antaman lausunnon,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotuksesta oikeusperustan muuttamiseksi,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,
  - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A7-0121/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

P7_TC1-COD(2010)0326**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi direktiivin 2000/75/EY muuttamisesta bluetongue-tautia vastaan rokottamisen osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen **ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan**,

I

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä 20 päivänä marraskuuta 2000 annetussa neuvoston direktiivissä 2000/75/EY ⁽³⁾ vahvistetaan bluetongue-taudin valvontaa koskevat säännöt sekä sen torjunta- ja hävittämistoimenpiteet, mukaan lukien suoja- ja valvontavyöhykkeiden perustamista sekä bluetongue-taudin rokotteiden käyttöä koskevat säännöt.
- (2) Unionissa on aiemmin rekisteröity vain yksittäisiä bluetongue-tautiviruksen tiettyjen serotyypin esiintymisiä. Näitä esiintymisiä oli pääasiassa unionin eteläisissä osissa. Direktiivin 2000/75/EY antamisen jälkeen ja erityisesti bluetongue-tautiviruksen serotyypin 1 ja 8 ilmettyä unionissa vuosina 2006 ja 2007 bluetongue-tautivirus on levinnyt unionissa laajemmalle, ja se saattaa muodostua endeemiseksi tietyillä alueilla. Sen vuoksi kyseisen viruksen leviämisen torjunta on vaikeutunut.
- (3) Direktiivissä 2000/75/EY vahvistetut säännöt bluetongue-tautia vastaan rokottamisesta perustuvat kokemuksiin, joita on saatu käytettäessä niin sanottuja muunneltuja eläviä rokotteita tai eläviä heikkennettyjä rokotteita, jotka olivat ainoat saatavilla olevat rokotteet direktiivin antamisen aikaan. Kyseisten rokotteiden käyttö voi johtaa epätoivottuun rokoteviruksen leviämiseen myös rokottamattomiin eläimiin.
- (4) Viime vuosina on uuden teknologian ansiosta tullut saataville inaktivoituja bluetongue-taudin rokotteita, joista ei aiheudu tällaista vaaraa rokottamattomille eläimille. Näiden rokotteiden laaja käyttö vuosien 2008 ja 2009 rokotusohjelmien aikana on parantanut tautitilannetta merkittävästi. Nykyisin ollaan laajalti sitä mieltä, että inaktivoitujen rokotteiden käyttö on paras keino bluetongue-taudin torjuntaan ja kliinisten tautitapausten ennaltaehkäisyyn unionissa.
- (5) Jotta voitaisiin varmistaa bluetongue-tautiviruksen leviämisen tehokkaampi torjunta ja vähentää maatalousalalle taudista aiheutuvaa rasitetta, on aiheellista muuttaa direktiivissä 2000/75/EY vahvistettuja nykyisiä rokotussääntöjä siten, että rokotetuotannon viimeaikainen tekninen kehitys otetaan huomioon.
- (6) **Jotta uusista säännöistä olisi hyötyä vuoden 2011 rokotuskaudella, tämän direktiivin olisi tullava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.**
- (7) Tässä direktiivissä säädetyillä muutoksilla olisi tarkoitus joustavoittaa rokotussääntöjä ja ottaa myös huomioon se, että nykyisin on saatavilla inaktivoituja rokotteita, joita voidaan käyttää menestyksellä myös niiden alueiden ulkopuolella, joilla on voimassa eläinten liikkumista koskevia rajoituksia.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 15. maaliskuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. huhtikuuta 2011.

⁽³⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 74.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

(8) Lisäksi elävien heikennettyjen rokotteiden käyttöä ei olisi suljettava pois, edellyttäen että toteutetaan asianmukaisia varotoimenpiteitä, sillä niiden käyttö saattaa yhä olla tarpeellista tietyissä olosuhteissa, kuten silloin, kun ilmenee uusi bluetongue-tautiviruksen serotyyppi, jota vastaan ei ehkä ole saatavilla inaktivoituja rokotteita.

(9) Sen vuoksi direktiiviä 2000/75/EY olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2000/75/EY seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklaan alakohta seuraavasti:

”j) ’elävillä heikennetyillä rokotteilla’ rokotteita, jotka on tuotettu muuntamalla luonnossa esiintyviä bluetongue-tautivirussoluaatteja sarjasiirroksilla kudosisijelmässä tai alkioasteella olevissa kanamunissa.”.

2) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi päättää sallia rokotteiden käytön bluetongue-tautia vastaan, edellyttäen että

a) tällainen päätös perustuu kyseisen toimivaltaisen viranomaisen tekemän erityisen riskinarvioinnin tuloksiin;

b) komissiolle ilmoitetaan asiasta ennen tällaisten rokotusten suorittamista.

2. Aina kun käytetään eläviä heikennettyjä rokotteita, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen määrittää

a) suojavyöhykkeen, joka koostuu vähintään rokotusalueesta;

b) valvontavyöhykkeen, joka koostuu sellaisesta unionin alueen osasta, joka ulottuu vähintään 50 kilometriä suojavyöhykkeen rajojen ulkopuolelle.”.

3) Korvataan 6 artiklan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) toteutettava 20 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaiset toimenpiteet erityisesti järjestämällä mahdollinen rokottaminen tai toteuttamalla muita vastaavia toimenpiteitä.”.

4) Korvataan 8 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) Valvontavyöhykkeen on muodostuttava sellaisesta unionin alueen osasta, joka ulottuu vähintään 50 kilometriä suojavyöhykkeen rajojen ulkopuolelle ja jolla ei ole suoritettu bluetongue-tautia vastaan rokotusta elävillä heikennetyillä rokotteilla 12 edellisen kuukauden aikana.”.

5) Korvataan 10 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. kielletään bluetongue-tautia vastaan rokottaminen elävillä heikennetyillä rokotteilla.”.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

2 artikla

1) Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään **30 päivänä kesäkuuta 2011**. Niiden on välittömästi toimitettava nämä säännökset sekä niiden ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä **viimeistään 1 päivästä heinäkuuta 2011**.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2) Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan **sitä päivää seuraavana** päivänä, **jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä**.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

2012/C 296 E/16	Euroopan unionin naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelu – itäinen ulottuvuus Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – itäinen ulottuvuus	105
2012/C 296 E/17	Euroopan unionin naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelu – eteläinen ulottuvuus Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – eteläinen ulottuvuus	114
2012/C 296 E/18	Seksuaalisen väkivallan käyttö Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän konflikteissa Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 seksuaalisen väkivallan käytöstä Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän konflikteissa	126
2012/C 296 E/19	EIP:n vuosikertomus 2009 Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Euroopan investointipankin vuosikertomuksesta 2009 (2010/2248(INI))	130
2012/C 296 E/20	Ai Weiwein tapaus Kiinassa Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Ai Weiwein tapauksesta	137
2012/C 296 E/21	Nepalissa maanpaossa olevan Tiibetin hallituksen vaalikielto Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Tiibetin pakolaishallituksen vaalien kieltämisestä Nepalissa	138
2012/C 296 E/22	Zimbabwe Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Zimbabwesta	140

III Valmistavat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 5. huhtikuuta 2011

2012/C 296 E/23	Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Puola – Podkarpacie – koneiden ja laitteiden valmistus Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/013 PL/Podkarpacie koneet ja laitteet, Puola) (KOM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))	144
	LIITE	146
2012/C 296 E/24	Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Tšekki – UNILEVER Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 28 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2010/010 CZ/Unilever, Tšekki) (KOM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))	146
	LIITE	148

2012/C 296 E/25	Kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskeva valvontajärjestelmä ***I Euroopan parlamentin tarkistukset 5. huhtikuuta 2011 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1334/2000 muuttamisesta (KOM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD)) 148	148
2012/C 296 E/26	Julkisesti tuetut vientiluotot ***I Euroopan parlamentin tarkistukset 5. huhtikuuta 2011 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tiettyjen suuntaviivojen soveltamisesta julkisesti tuettuihin vientiluottoihin (KOM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD)) 165	165
Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011		
2012/C 296 E/27	Lisätalousarvioesitys nro 1/2011 – Pääluokka III – Komissio Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 1/2011 varainhoitovuodeksi 2011, pääluokka III – Komissio (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD)) 172	172
2012/C 296 E/28	EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto – Vuoden 2010 tulvat Puolassa, Slovakiassa, Unkarissa, Tšekin tasavallassa, Kroatiassa ja Romaniassa Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 26 kohdan mukaisesti (KOM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD)) 173	173
	LIITE 174	174
2012/C 296 E/29	EY:n ja Komorien välinen kalastuskumppanuussopimus *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Komorien liiton välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamista koskevan pöytäkirjan tekemisestä (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE)) 174	174
2012/C 296 E/30	EY:n ja Jordanian välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen riitojenratkaisumenettely *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Jordanian hasemiittisen kuningaskunnan välisen, Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hasemiittisen kuningaskunnan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen kauppaa koskeviin määräyksiin liittyviin riitoihin sovellettavan riitojenratkaisumenettelyn käyttöönottoa koskevan pöytäkirjan tekemisestä (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE)) 175	175
2012/C 296 E/31	Riitojenratkaisumenettelyn käyttöönottoa koskeva sopimus EU:n ja Marokon välillä *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisen riitojenratkaisumenettelyn käyttöönottoa koskevan sopimuksen tekemisestä (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE)) 176	176
2012/C 296 E/32	EY:n ja Egyptin välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen riitojenratkaisumenettely *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Egyptin arabitasavallan välisen, Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Egyptin arabitasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen kauppaa koskeviin määräyksiin liittyviin riitoihin sovellettavan riitojenratkaisumenettelyn käyttöönottoa koskevan pöytäkirjan tekemisestä (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE)) 176	176

2012/C 296 E/33	Ukrainan osallistuminen unionin ohjelmiin *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Ukrainan kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen liitettävän, Ukrainan osallistumista unionin ohjelmiin sääteleviä yleisiä periaatteita koskevasta Euroopan unionin ja Ukrainan puitesopimuksesta tehtävän pöytäkirjan tekemisestä (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))	177
2012/C 296 E/34	Kalastustuotteiden tuonti Grönlannista ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi kalastustuotteiden, elävien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden sekä niistä saatujen sivutuotteiden tuontia Grönlannista Euroopan unioniin koskevista säännöistä (KOM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))	178
	P7_TC1-COD(2010)0097 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi kalastustuotteiden, elävien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden sekä niistä saatujen sivutuotteiden tuontia Grönlannista Euroopan unioniin koskevista säännöistä [tark. 1] ⁽¹⁾	179
2012/C 296 E/35	Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat menettelyt ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista (uudelleenlaatiminen) (KOM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))	184
	P7_TC1-COD(2009)0165 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista (uudelleenlaatiminen)	185
	LIITE I	216
	LIITE II	216
	LIITE III	217
2012/C 296 E/36	Euroopan matkailutilastot ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan matkailutilastoista (KOM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))	223
	P7_TC1-COD(2010)0063 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi Euroopan matkailutilastoista ja neuvoston direktiivin 95/57/EY kumoamisesta	223
2012/C 296 E/37	Yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevat yhteisön rahoitustoimenpiteet ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevista yhteisön rahoitustoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 muuttamisesta (KOM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))	224

	P7_TC1-COD(2010)0080	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevista yhteisön rahoitustoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 muuttamisesta	225
2012/C 296 E/38	Kalastus – tekniset siirtymätoimenpiteet ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi teknisistä siirtymätoimenpiteistä 1 päivän tammikuuta 2010 ja 30 päivän kesäkuuta 2011 väliseksi ajaksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1288/2009 muuttamisesta (KOM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))	225
	P7_TC1-COD(2010)0255	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 6. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 ja teknisistä siirtymätoimenpiteistä 1 päivän tammikuuta 2010 ja 30 päivän kesäkuuta 2011 väliseksi ajaksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1288/2009 muuttamisesta	226
2012/C 296 E/39	Ennakoarvio tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2012 – Pääluokka I – Euroopan parlamentti	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 ennakoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2012 (2011/2018(BUD))	226
	Torstai 7. huhtikuuta 2011	
2012/C 296 E/40	Bluetongue-tautia vastaan rokottaminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2000/75/EY muuttamisesta bluetongue-tautia vastaan rokottamisen osalta (KOM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))	230
	P7_TC1-COD(2010)0326	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. huhtikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi direktiivin 2000/75/EY muuttamisesta bluetongue-tautia vastaan rokottamisen osalta	231

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- **I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- **II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- ***II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- ***III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursivilla, poistot symbolilla ¶.

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursivilla, poistot symbolilla ¶.

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

